DIE WAARHEID OOR ENGELE

ELLEN WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Afrikaans

Kopiereg © 2020. Internasionale Publikasies van die Nuwe Verbond

Alle regte voorbehou. Geen deel van hierdie publikasie mag in enige vorm of elektronies of meganies gereproduseer of versend word nie, insluitend fotokopie, opname of enige inligtingstoor en herwinningsstelsel, sonder die skriftelike toestemming van die uitgewer.

Alle regte voorbehou. Geen gedeelte van hierdie boek mag gereproduseer word op enige manier, meganies of elektronies, insluitende plaat- en bandopnames en fotokopiëring, sonder die skriftelike toestemming van die uitgewer nie, behalwe redelike aanhalings vir navorsingsen resensiedoeleindes.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering in Publikasiedata

Geredigeer en Ontwerp deur: Nuwe Verbond Internasionale Groep

Gedruk in die Verenigde Koninkryk.

Eerste druk 26 Mei 2020

Gepubliseer deur : Internasionale Publikasies van die Nuwe Verbond

New Covenant Publications International Ltd.,

Besoek die webwerf: www.new-covenant.co.uk

Die Waarheid oor Engele

Die verbintenis van die sigbare met die onsigbare wêreld, die bediening van die engele van God en die werkinge van bose geeste word duidelik in die Skrif geopenbaar en onlosmaaklik verweef met die mensegeskiedenis. Daar is ‘n toenemende neiging tot ongeloof in die bestaan van bose geeste, terwyl die heilige engele “...wat vir diens uitgestuur word terwille van die wat die saligheid sal beërwe...” (Heb 1:14), deur baie mense as die geeste van afgestorwenes beskou word. Maar die Skrif leer nie net van die bestaan van goeie en bose engele nie, maar lewer ook onbetwisbare bewys dat dit nie die geeste van afgestorwenes is nie.... Engele is van nature bo die mens verhewe, want die psalmis sê dat die mens: “...’n weinig minder gemaak as ‘n goddelike wese.” (Ps 8:6).

Bose geeste, wat in die begin sondeloos geskape is, was van nature, krag en heerlikheid gelykstaande aan die heilige wesens wat tans God se boodskappers is. Maar, deur sonde tot ‘n val gebring, werk hulle nou saam vir die ontering van God en die vernietiging van die mens. Verenig met Satan in sy opstand en saam met hom uit die hemel gewerp, het hulle deur die daaropvolgende eeue met hom in sy oorlogvoering teen die Goddelike gesag saamgewerk.

Hierdie bladsy is opsetlik leeg gelaat.

New Covenant Publications

International Ltd.

Gereformeerde Boeke, Getransformeerde Gedagtes

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Erkennings

Hierdie boek is opgedra aan die Here God.

Voorwoord

New Covenant Publications International verbind die leser weer met die goddelike plan wat die hemel en die aarde bind en die ewigheid van die liefdeswet versterk. Die logo, die Ark van die Verbond, verteenwoordig die intimiteit tussen Christus Jesus en sy mense en die sentraalheid van God se wet. Soos geskrywe is: "Dit sal die verbond wees wat Ek met die huis van Israel sal sluit, sê die Here. Ek sal my wet in hulle binneste plaas en dit in hulle harte skrywe, en hulle sal my volk wees, en ek sal wees hulle God. ”(Jeremia 31: 31-33; Hebreërs 8: 8-10). Die nuwe verbond getuig inderdaad van 'n verlossing, gebore deur onvermoeide twis en met bloed verseël.

Baie het al talle eeue verdwaalde ellende en onbegryplike onderdrukking verduur, bereken om die waarheid te vernietig. Veral in die Donker Eeue is hierdie lig baie verstrengel en verduister deur menslike tradisies en populêre onkunde, omdat die inwoners van die wêreld die wysheid verag het en die verbond oortree het. Die probleem van kompromie met toenemende euwels het so 'n plaag van ongebreidelde ontaarding en diaboliese onmenslikheid uitgelok, dat baie lewens onregverdig opgeoffer is en geweier het om die vryheid van gewete prys te gee. Nietemin is 'n verlore kennis herleef, spesifiek in die tyd van die Hervorming.

Die Hervormingstydperk van die 16de eeu het 'n oomblik van waarheid, fundamentele verandering en gevolglike onstuimigheid ontlok, soos weerspieël in die Teen-Hervorming. Deur hierdie volume ontdek 'n mens egter die onmiskenbare betekenis van hierdie enkele rewolusie vanuit die perspektiewe van die Hervormers en ander moedige pioniers. Uit hul verhale kan 'n mens die woedende gevegte, die redes onderliggend aan sulke fenomenale weerstand en bonatuurlike ingrype verstaan.

Ons leuse: “Gereformeerde boeke, getransformeerde gedagtes,” beklemtoon die onderskeie genre van letterkunde, gekomponeer in 'n kritieke era en die impak daarvan. Dit weerspieël ook die dringendheid van persoonlike hervorming, wedergeboorte en transformasie. Terwyl die Gutenberg-drukpers, tesame met die agentskap vir vertaling, die beginsels van die gereformeerde geloof versprei het, ongeveer 500 jaar gelede, sou die gedigitaliseerde pers en aanlynmedia in elke laaste tyd die lig van die waarheid kommunikeer.

Inhoudsopgawe

Hoofstuk 1: Die Engele en Ons - 'n Kort Oorsig 5
Hoofstuk 2: Die Bediening van Engele in Ons Tyd 8
Hoofstuk 3: Die Engele in die Hemel voor die Opstand 13
Hoofstuk 4: Die Oorsprong van die Kwaad 17
Hoofstuk 5: Die Opstandige Engele word uit die Hemel Gegooi - Adam en Eva 25
Hoofstuk 6: Die Engele voor en na die Sondvloed 36
Hoofstuk 7: Engele in die Tydperk van die Patriarge 42
Hoofstuk 8: Die Engele tydens die Uittog uit Egipte 51
Hoofstuk 9: Die Werk van die Engele in die Tyd van Sinaï tot die inname van Jerigo 57
Hoofstuk 10: Engele in die Tyd van die Rigters en die Vroeë Konings 66
Hoofstuk 11: Engele van die Tyd van Dawid tot die Babiloniese Ballingskap 74
Hoofstuk 12: Engele van die Tyd van Babel tot die Tyd van Johannes die Doper 82
Hoofstuk 13: Die Inkarnasie van Jesus en Sy Vroeë Jare 91
Hoofstuk 14: Engele by Jesus se Doop en tydens die Versoeking in die Woestyn 100
Hoofstuk 15: Goeie en Bose Engele tydens Christus se Bediening op Aarde 107
Hoofstuk 16: Engele tydens die Lyding van Christus tot aan Sy Dood 114
Hoofstuk 17: Engele ten Tye van Christus se Opstanding en Hemelvaart 123
Hoofstuk 18: Engele in die Tyd van Pinkster tot die Laaste Dae 134
Hoofstuk 19: Ellen G. White se Ervarings met Engele 149
Hoofstuk 20: Engele in die Laatste Konfrontasie tussen Goed en Kwaad 156
Hoofstuk 21: Engele in die Ewigheid 168
Nabeskouing 179

Hoofstuk 1: Die Engele en Ons - 'n Kort Oorsig

Die verband tussen die sigbare en onsigbare wêrelde, die bediening van God se engele en die aktiwiteit van bose geeste word duidelik geopenbaar in die Bybel en is onlosmaaklik verbind met die menslike geskiedenis. {En 9.1}

Selfs voor die skepping van die mens was daar engele, want toe die fondament van die aarde gelê is, daardie oggend toe die sterre saamgesing het en al die hemelinge gejubel het. Job 38:7 Engele is van nature hoër as mense, want die psalms sê van die mens "U het hom net 'n bietjie minder as 'n hemelse wese gemaak en hom met aansien en eer gekroon". Psalm 8:6 (EB). {En 9.2}

Die Aantal en die Mag van Engele

Die Skrif gee ons inligting oor die aantal, die mag en die heerlikheid van die hemelse wesens en oor hul verband met die regering van God en ook hul verband met die verlossingswerk. "Die Here het Sy troon in die hemel gevestig, Sy heerskappy strek oor alles en almal." En die profeet sê: "Toe het ek rondom die troon en die lewende wesens en die ouderlinge 'n groot menigte engele gesien. Daar was duisende der duisende, ja, miljoene der miljoene." Hulle staan in die teenwoordigheid van die Koning van die konings, sterk helde wat sy bevele uitvoer en luister na die stem van sy woord. Psalm 103:19; Openbaring 5:11 {En 9.3}

Duisend maal duisend en tienduisend maal tienduisend was die aantal van die hemelse boodskappers wat die profeet Daniël gesien het. Die apostel Paulus verklaar dat hulle: "Myriaden [Duisende der duisende het Hom gedien, miljoene het daar voor Hom kom staan], 'n ontelbare aantal. Daniël 7:10; Hebreeërs 12:22 Hulle gaan uit as boodskappers van God, verbysterend in hul pragtigheid en so vinnig in hul vlug: "Die wesens het soos weerlig heen en weer geskiet". Esegiël 1:14. By die sien van die engel wat by die graf van Christus verskyn het en wie se "voorkoms was so blink soos weerlig en sy klere so wit soos sneeu", was die wagte doodsbenoud en "het die wagte gebewe en soos dooies geword." Matteüs 28:3, 4 {En 9.4}

Toe Sennacherib, die arrogante Assiriër, God bespot en laster en Israel met vernietiging bedreig het, "Daardie nag het 'n engel van die Here gegaan en honderd vyf en tagtig duisend man (185,000) in die Assiriese kamp doodgemaak". "Toe stuur die Here 'n engel, en dié het elke soldaat en leier en offisier in die kamp van die koning van Assirië [Sennacherib] doodgemaak. Hy moes beskaamd die aftog blaas terug na sy land toe." 2 Konings 19:35; 2 Kronieke 32:21 {En 10.1}

Engele help die kinders van God

Engele word na die kinders van God gestuur met opdragte van barmhartigheid: na Abraham met beloftes van seën; na die poorte van Sodom om die regverdige Lot te red van die vernietiging van die stad deur vuur; na Elia toe hy amper flou van moegheid en honger in die woestyn was; na Elisa met vurige waens en perde rondom die klein stad waar hy deur sy vyande ingesluit was; aan Daniël toe hy goddelike wysheid gesoek het aan die hof van 'n heidense koning en ook toe hy vir die leeus gegooi is; aan Petrus toe hy ter dood veroordeel was in die gevangenis van Herodes; aan die gevangenes in Filippi; aan Paulus en sy metgeselle in die stormagtige nag op see; aan Cornelius om sy gees te open vir die evangelie; aan Petrus om hom met die heilsboodskap na die heidense vreemdeling te stuur: so het heilige engele te alle tye die volk van God bedien. {En 10.2}

Alhoewel God se volk dus blootgestel is aan die bedriegende mag en nooit aflatende boosheid van die vors van die duisternis en in oorlog is met al die magte van die kwaad, kan hulle seker wees van die ewige beskerming van die hemelse engele, en daardie sekerheid het hulle nodig. Daarom het God belowe om Sy kinders genade en beskerming te gee, omdat hulle kragtige werktuie van die kwaad sou ontmoet, met talle, vasberade en onvermoeibare helpers van Satan, van wie se kwaadwilligheid en mag niemand onwetend of gespaar sou bly. {En 10.3}

Satan en sy bose engele

Die oorspronklike sondelose bose geeste was wat aard betref, mag en heerlikheid gelyk aan die heilige wesens wat nou God se boodskappers is. Maar deur die sonde geval, is hulle met mekaar verbind om God te laster en die mensdom te korrupteer. Verenig met Satan in sy opstand en saam met hom uit die hemel gewerp, het hulle saam met hom gewerk in sy stryd teen die goddelike mag gedurende die hele tyd wat gevolg het. {En 11.1}

Die Heilige Skrif praat oor hul verbond, hul leierskap en hul verskillende orde, oor hul bekwaamhede, hul sluwheid en hul verraderlike samensweringe teen die vrede en geluk van die mense. {En 11.2}

Geen mens loop meer gevaar om onder die invloed van bose geeste te val as hy wat, ten spyte van die duidelike en allesomvattende getuienis van die Heilige Skrif, die bestaan en werking van die duiwel en sy engele ontken nie. Solank ons onbewus is van hul liste, het hulle 'n byna onbegryplike voordeel; baie luister na hul fluisteringe, terwyl hulle dink dat hulle die ingevinge van hul eie wysheid volg. Aangesien ons die einde der tye nader, wanneer Satan met die grootste mag sal werk.

Om te mislei en te korrupteer, versprei hy oral die mening dat hy glad nie bestaan nie. Dit is sy sluwe metode om homself en sy manier van werk te verberg. {En 11.3}

Omdat hy homself met groot vaardigheid vermom het, ontstaan die vraag so dikwels: Bestaan so 'n wese werklik? Dit is 'n bewys van sy sukses dat in die godsdienstige wêreld so algemeen opvattings aanvaar word wat deur die duidelikste getuienisse van die Heilige Skrif weerlê word. En omdat Satan so maklik geeste domineer wat nie bewus is van sy invloed nie, gee God se Woord baie voorbeelde van sy boosheid en onthul sy geheime kragte, sodat ons op ons hoede mag wees vir sy aanvalle. {En 11.4}

Die Volgelinge van Christus word beskerm

Die mag en boosheid van Satan en sy skare sou ons regverdig bekommerd kon laat voel as ons nie toevlug en bevryding sou vind in die superieure krag van ons Verlosser nie. Ons beveilig ons huise sorgvuldig met grendels en slotte om ons eiendom en ons lewens teen bose mense te beskerm, maar dink selde aan die bose engele wat voortdurend toegang tot ons soek en teen wie se aanvalle ons ons nie met ons eie krag kan verdedig nie. As hulle hulle gang kan gaan, kan hulle ons verstand in die war bring, ons liggame siek maak en ons kwel, ons besittings vernietig en ons lewens ruïneer. Hul enigste vreugde is ellende en verderf. {En 12.1}

Verskriklik is die toestand van hulle wat hul aan God se invloed onttrek en toegee aan die verleidings van Satan, totdat God hulle oorgee aan die heerskappy van die bose geeste. Maar hulle wat Christus volg, is altyd veilig onder Sy hoede. Sterk engele word vanuit die hemel gestuur om hulle te beskerm. Die bose kan nie deur die beskermende wag breek wat God om Sy volk geplaas het nie. Die Groot Stryd 514-516,519,520 {En 12.2}

Hoofstuk 2: Die Bediening van Engele in Ons Tyd

Elke volgeling van Christus word 'n beskermengel toegeken. Hierdie hemelse beskermers beskerm die regverdiges teen die mag van die kwaad. Selfs Satan het dit erken, want hy het gesê: "Dit is nie sonder rede dat Job U dien nie! U beskerm hom dan, en sy huis en al sy goed." Die psalms beskryf die manier waarop die Heer Sy volk beskerm: "Die Engel van die Here slaan sy laer op rondom dié wat die Here dien, en red hulle." Toe die Verlosser oor hulle wat in Hom glo, gepraat het, het Hy gesê: "Julle moet nooit een van hierdie kleintjies minag nie, want Ek verseker julle dat hulle engele in die hemel gedurigdeur by my hemelse Vader is." Die engele wat aangestel is om die kinders van God te dien, het altyd toegang tot Hom. Die Groot Stryd 515.516 {En 13.1}

Ons weet nie watter gevolge 'n dag, 'n uur, 'n oomblik kan hê nie. Daarom wil ons nooit 'n dag begin sonder om ons aan die hemelse Vader te onderwerp nie. Sy engele het die taak om oor ons te waak en onder hul hoede kan ons altyd op hul hulp reken. Hulle voorkom dat ons onbewustelik 'n slegte invloed uitoefen, lei ons op beter paaie, kies ons woorde en stuur ons handelinge. Beelde van die Koninkryk van God 296 {En 13.2}

Engele is oral om ons heen. Ons moet dit met vrees en bewing besef en meer as wat ons tot nou toe gedoen het, nadink oor die mag van die engele van God wat oor ons waak. Engele van God het van die hemel die opdrag gekry om oor mense te waak, maar hulle onttrek hul aan hul invloed en gaan oral heen waar hulle in kontak kom met die bose engele. Luister ons maar na die advies van die apostel Paulus! Vgl. 2 Korinthiërs 6:17 Manuscriptuitgawes I. {En 13.3}

God stuur sy engele na blinde gelowiges. Hulle waak oor elke stap wat hulle neem en beskerm hulle teen duisend gevare wat hulle teëkom sonder om dit te besef. Ministerie van Welzijn 240 {En 14.1}

Vandag het ek geskryf oor hoe Christus oor die water geloop het en hoe Hy die storm tot bedaring gebring het. Ek kon dit my so goed voorstel! Die majesteit van God en sy werke het my gedagtes oorheers. Wind en water is in Sy hande. Vanuit God se perspektief was ons, sterflike wesens, net kolle op die groot, diepe waters van die Stille Oseaan, maar in Sy oneindige barmhartigheid het Hy sy engele gestuur om ons klein seilboot veilig oor die golwe te lei. Hierdie dag met God 110 {En 14.2}

Engele Waak oor die gesinslewe

'n Gelowige huisvrou dien die Heer net soveel, miskien selfs meer, as iemand wat die Woord preek. Vaders en moeders moet besef dat hulle die onderwysers van hul kinders is. Kinders is ons deur God toevertrou en ons moet hulle opvoed om 'n karakter te ontwikkel wat die Heer welgevallig is. As ons hierdie taak ywerig, getrou en biddend uitvoer, sal

engele die gesin beskerm en sal ons daaglikse lewe geheilig word. Australasian Union Conference Record, 6 September 1909 {En 14.3}.

Voordat almal die huis verlaat en na die werk gaan, moet die gesin bymekaar geroep word en die vader of moeder, as die vader nie daar is nie, moet met groot erns vra vir die behoud van die gesin op hierdie dag. Wend jou tot God in nederigheid, met 'n liefdevolle hart, bewus van die gevare en verleidings wat jou kinders omring. Verbind hulle met God se altaar en plaas hulle onder Sy sorg. Dienende engele sal hulle vergesel wanneer hulle so aan die Here toegewy is. Kinderbegeleiding 519 {En 14.4}

Duisende engele van God beskerm ons teen die kwaad en hou die magte van die duisternis teen wat op ons vernietiging uit is. Het ons nie alle rede om dankbaar te wees nie? Ons kan dankbaar wees, selfs wanneer vermeende moeilikhede in ons pad staan. My lewe vandag 171 {En 15.1}

Engele van God waak oor ons. Daar is duisende, selfs tienduisende hemelse boodskappers op hierdie aarde wat van die Vader die opdrag gekry het om te voorkom dat Satan mag oor mense kry wat weier om sy bose paaie te volg. En hierdie engele, wat oor God se kinders op aarde waak, staan in konstante kommunikasie met ons hemelse Vader. In die hemel 99 {En 15.2}

Ons moet beslis leer om die bediening van engele beter te verstaan en altyd onthou dat elke opregte kind van God die hulp van hemelse wesens ontvang. Onsigbare leërs van lig en krag vergesel die sagmoediges en nederiges wat die beloftes van God glo en op hulle neem. Cherubiene en serafiene, magtige helde, staan aan die regterhand van God, "alle dienende geeste, uitgestuur om te dien ter wille van hulle wat die heil sal beërwe". Die werk van die apostels 153 {En 15.3}

Engel en gee ons die regte gedagtes

God verwag van sy skepsels dat hulle hulle afwend van die verwarring en foute van hulle omgewing en hulle eerder verheug in Sy skepping. Die hemelse skepsels is ook ons aandag werd. God het hulle geskep om die mensdom tot seën te wees, en as ons begaan is met God se skepping.

Hulle staan aan ons sy, gee ons die regte gedagtes en beskerm ons teen die verleidings van Satan. Die S.D.A. Bybelkommentaar IV, 1145 {En 15.4}

Hemelse engele waak oor mense wat op soek is na kennis. Hulle werk saam met hulle wat mense vir Christus wil wen. Die Bybel Echo, 10 Desember 1900 {En 16.1}

Jou diens aan die siekes is 'n baie inspannende besigheid en sou jou vitaliteit na verloop van tyd uitput as jy geen afwisseling en geen moontlikheid tot rus gehad het nie, en as die engele van God jou nie beskerm het nie. As jy die moeilikhede sou herken

waarteen hulle jou elke dag veilig deur lei, sou jy met jou hele hart dankbaar wees en daaroor praat. As jy jou krag by God haal, kan jy onder die mees ontmoedigende omstandighede 'n volmaaktheid in jou Christelike lewe bereik wat jy skaars moontlik kon hou. Jou gedagtes sou waardevoller word, jou doelwitte sinvoller; jy sou 'n helder begrip van die waarheid hê en 'n motivering wat jou van alle laagheid sou verwyder. Gesondheidstips 384 {En 16.2}

Ek het jou (professionele) probleme (as dokter) gesien, maar ek het ook gesien dat jou beskermengel jou herhaaldelik van jouself gered het, sodat jy nie skipbreuk in jou geloof ly nie. Beste broer, streef na hoër beginsels en wees nie halfhartig of ontmoedig nie! Getuienisse vir die Kerk VIII, 175 {En 16.3}

Engele help ons om ons korrek te gedra

Leer om op God te vertrou! Leer jou tot Hom wend, want Hy het die mag om te verlos! Vertel die liewe Verlosser presies wat jy nodig het. Hy het gesê: "Laat die kinders tot My kom en weerstaan hulle nie!" En Hy sal jou gebede nie afwys nie, maar sy engele stuur om jou te beskerm teen die bose engele en dit vir jou maklik te maak om te doen wat reg is. Dit is baie makliker as wanneer jy dit in jou eie krag probeer doen. Jy kan dan altyd teen jouself sê: "Ek het God gevra om my te help, en dit sal Hy doen. Met Sy hulp sal ek my goed gedra. Ek sal nie toelaat dat die engele wat God opgedra het om my te beskerm hartseer is nie. Ek sal my nooit so gedra dat hulle my moet verlaat." 'n Oproep aan die jeug 55-56 {En 16.4}

As jy die hele dag deur negatiewe gedagtes probeer onderdruk, sal die engele van God by jou kom en bly. Hierdie engele is wesens met buitengewone kragte. Weet jy nog dat daar vertel word dat die Romeinse soldate dood neergestort het toe die engel in sy liggewende verskyning na die graf van Christus gekom het?

Wat sou gebeur het as al die engele om ons heen hulle daar gewys het? Die engele is elke dag by ons om ons te bewaak en te beskerm teen die aanvalle van die vyand. {En 17.1}

Jy is nie alleen in die stryd teen die kwaad nie! As die gordyn op die kant geskuif sou word, sou jy die engele saam met jou kon sien veg. Dit is hulle missie. Dit is hulle taak om die jongmense te beskerm. Dit is dienende geeste wat gestuur is om die verlosenes te dien. "Duisende der duisende, ja, miljoene der miljoene" engele werk vir die jeug. Die Jeugdinstrukteur, 1 Januarie 1903 {En 17.2}

Ek is baie dankbaar dat ek na julle skool (nou Oakwood College) kon gaan. Jare lank het ek my bes probeer om die gekleurde mense te help, en nêrens lyk dit asof dit so goed gedoen is soos hier nie. Onthou by al julle ervarings altyd dat die engele van God by julle is. Hulle weet wat julle doen en julle moet niks doen wat hulle nie kan behaag nie. As julle

saam met hulle werk, sal hierdie skool "heilige grond" wees. Ek sien uit na julle suksesverhale! Die hele hemel kyk met belangstelling hoe dit hier gaan. Ons moet almal ons uiterste bes doen om mekaar te help om die oorwinning te behaal. Kom ons leef so dat die lig van die hemel in ons harte en geeste kan skyn, sodat ons die skatte wat die hemel ons bied, kan gryp. Southern Field Echo, 1 Junie 1909 {En 17.3}

Engele ondersteun ons pogings vir die Verlore

As die hemelse engele sien hoe mense wat hulleself as seuns en dogters van God beskou, net soos Christus, hul beste doen om sondaars te help en op 'n liefdevolle, barmhartige manier met berouvolle gevalle medemense omgaan, bly hulle baie naby aan hulle en gee troostende woorde wat siele opbeur. Jesus het Sy lewe gegee en gee Sy persoonlike aandag aan die minste van God; en die engele, wat oor wonderbaarlike kragte beskik, versamel hulle rondom diegene wat God vrees. Gesonde lewe 277 {En 18.1}

Engele word vanuit die hemelse howe na die aarde gestuur, nie om die siele in gevaar te veroordeel nie, maar om oor hulle te waak en hulle te bewaar, om verlore skape te red en terug te bring na die kudde. God het nie sy Seun na die wêreld toe gestuur om die wêreld te veroordeel nie, maar sodat die wêreld deur Hom gered kan word. "Ek het nie gekom om te veroordeel nie, maar om te red," het Christus gesê. Is dit vir jou dan nie moontlik om barmhartige woorde te sê teenoor diegene wat verdwaal is nie? Laat jy hulle eenvoudig vergaan of reik jy hulle die helpende hand? Oral om jou is daar mense wat dreig om te vergaan. Wil jy hulle nie op 'n liefdevolle manier na hul Redder lei nie? Jy moet stop om hulle aan te val en eerder op 'n manier met hulle praat dat hulle moed kan skep en geloof kan vind. The Review and Herald, 10 Mei 1906 {En 18.2}

Wie aan hierdie voorwaardes voldoen, kan seker wees dat hy volledige vergifnis sal ontvang. Weerstaan elke twyfel dat God se beloftes nie op jou van toepassing kan wees nie! Hulle word aangebied aan elke berouvolle oortreder. Christus het krag en genade gereed en dienende engele gee dit aan die gelowige. Die beter pad na 'n nuwe lewe 41 {En 18.3}

Enigiemand wat werk om ander goed te doen, werk saam met hemelse engele. Hulle staan altyd met ons in kontak en hou nooit op om te dien nie. Engele van lig en krag is voortdurend om ons heen om ons te beskerm, te troos, te genees, te onderrig en te inspireer. Hulle bied ons die beste onderrig, die suiwerste kultuur en die edelste diens wat vir mense beskikbaar is. The Review and Herald, 11 Julie 1912 {En 19.1}

Die engele van die hemel beïnvloed mense om belangrik te raak in die bestudering van die Bybel. Daar sal baie uitgebreider werk van bekering gedoen word, maar die eer daarvan sal nie na die mense gaan nie, want die engele van God, wat die erfgename van die verlossing bedien, werk dag en nag. Raad aan skrywers en redakteurs 140 {En 19.2}

God kon die verkondiging van die goeie nuus en al die bybehorende take aan die engele in die hemel toevertrou. Hy kon ook ander middele gebruik het om Sy verlossingsplan te vervul. Maar in Sy oneindige liefde het Hy ons gekies om saam met Christus en die engele te werk, sodat ons die seën, vreugde en geestelike voordele kan ontvang wat uit so 'n onbaatsugtige diens voortvloei. Die beter pad na 'n nuwe lewe 58-59 {En 19.3}

Engele versterk ons geloof

"Die Engel van die Here slaan sy laer op rondom dié wat die Here dien, en red hulle." Psalm 34:8. God gee sy engele die opdrag om sy uitverkorene teen onheil te beskerm, "vir pes in die donker toeslaan of vir siekte wat helder oordag verwoesting saai nie." Psalm 91:6. Soos 'n mens met sy vriende praat, het engele keer op keer met mense gepraat en hulle in veiligheid gebring. Gereeld het behulpsame woorde van hemelse boodskappers die sinkende moed van die gelowiges opgehef, hulle gedagtes bo die aardse verhewe en hulle aangemoedig om in geloof die wit gewade, die krone en die oorwinningspalms te sien wat aan die oorwinnaars gegee sal word wanneer hulle voor die groot wit troon staan. Die werk van die apostels 152 {En 19.4}

Die leër van die vyand staan altyd gereed en probeer die volk van God te beskuldig, maar die leër van die hemel, duisend keer tienduisend engele, waak oor hulle en beskerm die gelowiges wat in versoeking geval het, lig hulle op en versterk hulle. Albei staan altyd gereed en God sê vir sy kinders: "Julle sal onder hulle lewe, maar julle sal nie oorwin word deur die mag van die duisternis nie. Julle sal voor my staan in teenwoordigheid van die heilige engele wat gestuur is om die erfgename van die verlossing te dien." Bulletin van die Algemene Konferensie, 12 April 1901 {En 20.1}

Hoofstuk 3: Die Engele in die Hemel voor die Opstand

Christus as Skepper God

Vir die skepping van engele en mense was die Woord by God, en die Woord was self God. {En 21.1}

"Alles het deur Hom tot stand gekom: ja, nie 'n enkele ding wat bestaan, het sonder Hom tot stand gekom nie." Johannes 1:3 As Christus alle dinge geskep het, dan het Hy vóór alle dinge bestaan. Die woorde wat hieroor gesê is, is so duidelik dat niemand daaraan hoef te twyfel. Hieruit volg dat Christus God was in alle samehang. Hy het saam met God van ewigheid bestaan, was God oor alles, geseënd tot in ewigheid. Die Here Jesus Christus het van ewigheid af bestaan, as 'n onafhanklike persoonlikheid, maar tog een met die Vader. Hy was die mees glorieryke wese in die hemel en het gesag oor die hemelse engele besit, wie se aanbidding Hy met reg kon aanvaar. The Review and Herald, 5 April 1906 {En 21.2}

Salomo het oor Christus geprofeteer: "Die Here het my geskep, Hy het met my begin; ek is die eerste wat Hy gemaak het, lank, lank gelede. Ek is lankal daar, van die begin af, voor die aarde daar was." Ek het gekom toe die groot waters nog nie daar was nie, toe daar nog nie fonteine vol water was nie. Voor die berge hulle plek gekry het, voor die rante het ek al gekom, Ek was daar toe Hy vir die see sy grens vasgestel het, die waters aan Sy wil onderwerp het, toe Hy die fondamente van die aarde afgesteek het. Ek het my kennis by Hom gekry, ek was elke dag Sy vreugde; die hele tyd het ek dit by Hom geniet [Ek was by Hom as sy liefling]. Spreuke 8:22-25, 29, 30. Wanneer Christus oor sy voorbestaan praat, stuur Hy ons gedagtes terug na die tydlose ewigheid. Hy verseker ons dat daar nooit 'n tyd was waarin Hy nie een was met die ewige God nie. Hy was met God vanaf die begin. Die tekens van die tye, 29 Augustus 1900 {En 21.3}

Vergeleke met die vernedering wat Christus op Hom geneem het, is die diens van die engele klein. Sy troon is ewig. Hy het elke boog en pilaar van die groot tempel van die natuur self gevestig. In hemelse geweste Christus, die Woord, die eniggebore Seun van God, was een met die ewige Vader - een in natuur, een in Sy wese en een in Sy doel - die enigste Wese in die hele heelal wat bekend was met alle raadsbesluite en doelwitte van God. Die Groot Stryd 496 {En 22.2}

God se plan was al klaar voordat die sonde bestaan het.

Christus het al in die hemelse howe geweet dat die tyd sou kom dat Satan se mag gekonfronteer en oorwin moes word as die mensdom ooit van sy (Satan se) heerskappy sou word gered. En toe daardie tyd gekom het, het die Seun van God sy koninklike kroon en mantel afgelê, Sy goddelikheid met menslikheid beklee en na hierdie aarde gekom om die prins van die kwaad te konfronteer en te verslaan. Geskryf vir die Kerk I, 236 {En 22.3}

God het al Sy werke geken, en die verbond van genade (onverdiende guns) was nog altyd in God se gedagtes. Dit is die 'ewige verbond' genoem omdat hierdie verlossingsplan nie eers ná die mensdom gesondig het bedink is nie, maar 'n diep geheimenis eeue lank het dit geheim gebly, maar nou is dit geopenbaar. Aan die hand van die geskrifte van die profete en in opdrag van die ewige God is dit aan alle nasies'. Romeine 16:25–26. The Signs of the Times, 5 Desember 1914. {En 22.4}

Baie mense dink dat God pas na die sondeval 'n plan vir die verlossing van die mensdom bedink het, as 'n soort noodoplossing. Maar dit is nie waar nie. Die Skrif sê: "[Laat ons God dank], God is magtig om julle te laat vasstaan ooreenkomstig die evangelie van Jesus Christus wat ek verkondig, en ooreenkomstig die openbaring van die geheimenis eeue lank het dit geheim gebly." Romeine 16:25 (GN). En elders word gesê: "Reeds voor die skepping van die wêreld is Hy [Christus] hiervoor bestem, maar ter wille van julle het Hy eers in hierdie eindtyd gekom. Deur Hom glo julle in God." 1 Petrus 1:20, 21 Jesus van Nasaret 13. {En 23.1}

Die Skepping van die Engele.

Die Vader het deur sy Seun gewerk in die skepping van alle hemelse wesens. "God het deur Hom alles geskep wat in die hemel en op die aarde is: alles wat gesien kan word en alles wat nie gesien kan word nie, konings, heersers, maghebbers, gesagvoerders. Alles is deur Hom en vir Hom geskep." Kolossense 1:16 [Patriarge en Profete 10] {En 23.2}

Selfs vóór die skepping van die mens was daar engele, want toe die grondves van die aarde gelê is, " daardie oggend toe die sterre saamgesing het en al die hemelinge gejubel het." Job 38:7 Na die val van die mens is engele gestuur om die boom van die lewe te bewaak, en dit het selfs gebeur voordat 'n mens gesterf het. Engele is van nature hoër as mense, want die psalms sê dat die mens 'n bietjie minder as 'n hemelse wese gemaak is." Psalm 8:6 (EB). Die Grote Slag 514 {En 23.3}

Van ewigheid af was dit die bedoeling van die Skepper dat elke geskape wese - van die stralende serafyne tot die mens - 'n tempel van God sou wees. Die lewe van Jesus 144 {En 23.4}

Alle geskape wesens leef deur die wil en die krag van God; hulle is afhanklike ontvangers van God se lewe. Van die hoogste serafyn tot die laagste lewende wese word almal gevoed deur die bron van die lewe. Die lewe van Jesus 788 {En 24.1}

Toe die Here hierdie engelagtige wesens geskep het om by sy troon te staan, was hulle baie mooi en baie spesiaal. Hulle heiligheid en lieflikheid het ooreengestem met hul uiterlike verskyning. Hulle was toegerus met die wysheid van God en gekleed in hemelse gewade. Die tekens van die tye, 14 April 1898 {En 24.2}

Die Skepping van Lucifer.

God het hom (Lucifer) goed en baie mooi geskep. Hy het baie na God gelyk. The Review and Herald, 24 September 1901 {En 24.3}

God het Lucifer edel geskep en hom wonderlike talente gegee. Hy het hom in 'n hoë, verantwoordelike posisie geplaas en niks onredelik van hom geëis nie. Hy moes die vertroue wat in hom gestel is, regverdig in 'n sagmoedige, nederige gees. Hy moes probeer om God te verheerlik, wat hom sy heerlikheid, skoonheid en lieflikheid gegee het. Die Sabbatskoolwerker, 1 Maart 1893 {En 24.4}

Hoewel God Lucifer edel en heel mooi geskep het en hom tot hoë eer onder die engele verhef het, het Hy hom nie bo die moontlikheid van die kwaad verhef nie. Dit het in Satan se mag gelê om sy gawes op die regte manier te gebruik. Die Gees van Profetie IV, 317 {En 24.5}

Lucifers hoë posisie

Voor sy rebellie was Lucifer 'n belangrike en hooggeplaaste engel in die hemel. Hy is slegs iets minder geëer as die Seun van God. Sy gesigsuitdrukking was, net soos dié van die ander engele, sagmoedig en vriendelik. Hy het 'n hoë, breë voorkop gehad en het baie intelligent gelyk. Sy figuur was volmaak en hy het 'n edele, majesteitlike houding gehad. Hy was omring deur 'n spesiale lig wat helderder geskyn het as dié van die ander engele. Maar Christus, God se geliefde Seun, het die oppergesag oor alle engele gehad. Hy was reeds een met die Vader voordat die engele geskep is. Die verhaal van die verlossing 13 {En 24.6}

Lucifer was die hoogste kerub, die mees superieure van alle geskape hemelse wesens. Hy het die naaste aan die troon van God gestaan, het die nouste bande met die regering van God gehad, en was die engel wat met die grootste gawes, die heerlikheid, die mag en die majesteit van God toegerus was. Die tekens van die tye, 28 April 1890 {En 25.1}

God self het Satan sy glorie en sy wysheid gegee en hom die belangrikste van die kerubs gemaak, goed, edel en heel mooi. Die tekens van die tye, 18 September 1893 {En 25.2}

Van die hemelbewoners het Satan langs Christus die naaste aan God gestaan. Hy is deur Hom geëer en het die grootste mag en heerlikheid besit. Die tekens van die tye, 23 Julie 1902 {En 25.3}

Voor Jesus verrys die beeld van Lucifer, die "môrester, seun van die dageraad", wat in heerlikheid alle engele oortref het wat die troon van God omring het, en wat met die Seun van God verbind was deur die nouste bande. Die Groot Stryd 431 {En 25.4}

Lucifer, die "môrester, seun van die dageraad", was die verhewenste van die kerubs, heilig en onbesmet en het in die teenwoordigheid van die Skepper gestaan en die strale van glorie wat die ewige God omhul, het op hom gerus. Patriarge en Profete 11 {En 25.5}

Hy was die hoogste van alle skeppings gewees en het 'n spesiale aandeel gehad in die openbaring van God se doelwitte aan die heelal. Die Lewe van Jesus 759 {En 25.6}

Voor die ontstaan van die kwaad

Vrede en vreugde het geheers onder die engele en hulle het gewillig aan die wette van die hemel onderwerp. Die liefde van God het oor almal geheers en hulle liefde vir mekaar was onverdeeld. Dit was die omstandighede voordat die sonde sy intrede gedoen het. Die Gees van Profetie IV, 316.317. {En 26.1}

Hy (Lucifer) het 'n baie groter insig in die waarde van ewige dinge gehad as mense. Hy het die tevredenheid, die vrede, die wonderbaarlike geluk en die onvermengde vreugde van die hemel ervaar. Hy het voor sy rebellie ervaar hoe bevredigend dit is om God volledig te behaag. Hy het baie goed geweet watter heerlikheid God omring en hy het geweet dat God se mag onbeperk is. Die tekens van die tye, 4 Augustus 1887 {En 26.2}

Daar was 'n tyd waar hy (Satan) genot geput het uit die gebooie van God. Sy hart was vervul van liefde en vreugde toe hy sy Skepper kon dien. Die tekens van die tye, 18 September 1893 {En 26.3}

Satan was 'n wonderbaarlike, voortreflike engel en sou dit vir ewig gebly het as hy nie aan God ontrou was nie. Die tekens van die tye, 21 Desember 1891. {En 26.4}

Hoofstuk 4: Die Oorsprong van die Kwaad

Die Oorsprong van die Kwaad is 'n Raaisel.

Die engele was goed en liefdevol geskep. Hul liefde vir mekaar was onbevooroordeeld en regverdig, hulle het God bo alles liefgehad en daarom was dit nie moeilik vir hulle om sy wil te doen nie. Hulle het daarvan gehou en dit het vir hulle nie 'n swaar juk gewees om hulle aan sy gebooie te onderwerp en na sy woord te luister nie. Maar die sonde het in hierdie vredige toestand van ongereptheid gekom deur hom, wat in alle opsigte volmaak was. {En 27.1}

Die profeet skryf oor hom: "Hoogmoedig het jou hart geword oor jou skoonheid; jy het jou wysheid verderwe weens jou glans." Sonde is 'n misterieuse, onverklaarbare saak. Daar was geen oorsaak vir sy bestaan nie en om dit te verklaar sou gelykstaan aan die regverdiging daarvan. Sonde het in 'n perfekte heelal gekom en is nie te verskoon nie. Die tekens van die tye, 28 April 1890 {En 27.2}

Al voor die skepping van die wêreld het God geweet watter gebeurtenisse in die toekoms sou plaasvind. Hy het geen moeite gedoen om hulle aan die omstandighede aan te pas nie, maar het die dinge laat ontwikkel. Hy het hierdie omstandighede nie geskep nie, maar het geweet dat dit sou gebeur. Daar was 'n plan vir die geval dat een van die hemelse wesens sou val - dit is die groot, onbegrypelike geheim wat al sedert die ewigheid bestaan. En daar is 'n offer gekies sodat God se plan vir die gevalle mensdom uitgevoer kon word. Die tekens van die tye, 25 Maart 1897 {En 27.3}

Hoe die sonde in die hemel gekom het kan nie verklaar word nie, want as hierdie proses verklaar kon word, sou daar 'n rede vir die sonde wees, maar dit is absoluut nie en dit kan nie verskoon word nie. Die oorsprong sal altyd 'n mysterie bly. The Review and Herald, 9 Maart 1886 {En 28.1}

God het die kwaad nie geskep nie. Hy het slegs goeie dinge geskep wat ooreenstem met sy natuur. Die kwaad, die sonde en die dood is die resultaat van ongehoorsaamheid, wat sy oorsprong het in Satan. The Review and Herald, 4 Augustus 1910 {En 28.2}

God bevestig Christus se voorrang

Daar was 'n tyd dat Satan in harmonie met God geleef het en graag Sy wil gedoen het. Sy hart was vervul van liefde vir sy Skepper en hy het daarvan gehou om Hom te dien, totdat hy begin dink het dat sy slimheid nie van God gekom het nie, maar uit homself voortgekom het en hom daarom dieselfde eer en mag as God toegeken het. Die tekens van die tye, 18 September 1893 {En 28.3}

Hoewel God Lucifer baie mooi geskep het en hom groot eer onder die engele gegee het, het Hy hom nie superieur aan die kwaad gemaak nie. Satan het die mag gehad om te

kies en hy het gekies om sy gawes negatief te gebruik. Hy kon tot God se tevredenheid voortleef, geliefd en geëer deur die hele engelgemeenskap. Hy kon voortgaan om sy voortreflike take te vervul en sy gawes gebruik om ander te seën en vir God se glorie. Maar geleidelik het hy al hoe meer eer vir homself gesoek en sy mag gebruik om aandag en lof te trek. Hy het ook gesorg dat die engele wat hy moes lei, hom gedien het in plaas daarvan om hulle heeltemal aan God se wil te onderwerp. Die Gees van Profetie IV, 317 {En 28.4}

Maar bietjie vir bietjie het die begeerte na selfverheffing in Lucifer ontkiem. Alhoewel al sy pragtige dinge van God gekom het, het hierdie magtige engel dit uiteindelik as sy eie pragtige dinge beskou. Patriarge en Profete 10 {En 28.5}

God bevestig die posisie van Christus

Voordat die groot kontroversie begin het, moes almal 'n duidelike idee hê van die wil van God, wie se wysheid en goedheid die bron van hul vreugde was. {En 29.1}

In die teenwoordigheid van die hemelbewoners het die koning verklaar dat niemand anders as Christus, die eniggebore van God, sy doel ten volle kon deurgrond nie en dat die verwesenliking van sy planne aan Hom toevertrou was. Patriarge en Profete 12 {En 29.2}

Die groot Skepper God het die inwoners van die hemel bymekaargemaak om sy Seun op 'n spesiale manier te eer in teenwoordigheid van alle engele. Die Seun is langs die Vader op die troon geplaas en die leër van God se heilige engele het rondom die troon bymekaargekom. Toe het die Vader aangekondig dat Hy besluit het dat sy Seun aan Hom gelyk sou wees, sodat die teenwoordigheid van die Seun gelyk sou wees aan die teenwoordigheid van God. Die woord van die Seun was net so geldig soos die woord van die Vader, en moes op dieselfde manier gehoorsaam word. {En 29.3}

God het sy Seun aangestel om oor die hemelse engele te heers. Boonop moes die Seun op 'n baie spesiale manier met die Vader saamwerk by die skepping van die aarde. {En 29.4}

Satan was jaloers en afgunstig op Jesus Christus, maar toe die engele voor Christus neergeval het om te wys dat hulle sy superioriteit en hoë gesag erken het en in Hom die regmatige heerser gesien het, het Satan ook neergeval, maar sy hart was vol afguns en haat. Christus was op hoogte van God se planne, terwyl Satan nie was nie. Hy sou dit nie verstaan het nie en moes ook nie, om God se bedoelings te ken. Maar Christus was die erkende heerser van die hemel, toegestaan met net soveel mag en gesag as God self. {En 29.5} Satan het gedink hy was baie gewild by die engele. Hy het 'n hoë posisie gehad, maar hy het daarna gestreef om soos God self te wees. Hy was bly met sy verhewe ambisies. Hy het geweet dat hy in hoë aansien by die engele gestaan het. Hy was 'n besonder belangrike taak toevertrou. Hy was altyd naby God en 'n spesiale lig van die troon van God het hom omring. Satan het dit geniet dat die engele sy bevele gehoorsaam het. Was sy klere nie ook

helder en mooi nie? Hoekom moes Christus dan die voorkeur bo hom kry? Die Gees van Profetie I, 17.18. {En 30.1}

Die engele het met vreugde die oppergesag van Christus erken, het voor Hom neergeval en Hom hul liefde en aanbidding aangebied. Lucifer het saam met hulle gebuig, maar in sy hart het 'n vreemde, felle stryd gewoed. Waarheid, regverdigheid en lojaliteit het in teenstelling gestaan met afguns en jaloesie. Maar trots het hom weer oorwin. Die begeerte na oppergesag het teruggekeer en weer het hy aan afguns op Christus toegegee. Patriarge en profete 12-13 {En 30.2}

Lucifer begin sy planne teen Christus

Satan het sy rebellie met die engele wat onder sy bevel gestaan het begin deur te probeer om hulle in verwarring te bring. En hy het daarin geslaag om hulle so te mislei dat hy in staat was om baie engele vir hom te wen voordat sy doelwitte ten volle gerealiseer was. The Review and Herald, 28 Januarie 1909 {En 30.3}

Satan het die ambisie gehad om net soveel prestige en eer te verwerf as wat God aan sy Seun gegee het. {En 30.4}

Hy het jaloers en afgunstig op Christus geword en het probeer om die engele, wat hom as 'n beskermende kerub aanbid het, te oortuig dat hy nie geëer is in die mate wat hy verdien het weens sy hoë posisie nie. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 30.5}

Lucifer het twyfel in die harte van baie engele gesaai deur slinkse opmerkings waarin hy voorgestel het dat hy reg het op die posisie wat aan Christus gegee is. Die Onderwys Boodskapper, 11 September 1908 {En 31.1}

Lucifer het sy bedrieglike planne so heimlik uitgevoer dat die engele wat nie op hoë plekke was nie, kon glo dat hy die heerser van die hemel was. Hierdie dag met God 256 {En 31.2}

Die getroue en ware engele het probeer om hierdie magtige, afvallige engel met sy Skepper te versoen. Hulle het God se dade teenoor Jesus Christus geregverdig en het probeer om Satan met redelike argumente te oortuig dat hy nou nie minder geëer is as in die tyd voordat die Vader bekend gemaak het watter eer Hy aan sy Seun bewys het nie. Hulle het aan hom duidelik gemaak dat Christus die Seun van God was, wat al met Hom bestaan het voordat die engele geskep was; en dat Hy altyd aan die regterhand van God gestaan het en dat niemand ooit sy sagmoedige, liefdevolle gesag in twyfel getrek het nie. Boonop het hy altyd bevele gegee wat met vreugde deur die hemelse wesens uitgevoer kon word. Hulle het ook aangevoer dat die spesiale eer wat Christus in die teenwoordigheid van die engele ontvang het, op geen manier afbreuk gedoen het aan die eerbied wat Satan voorheen ontvang het nie. Die Gees van Profetie I, 19 {En 31.3}

Hy (Lucifer) het die simpatie van sommige van sy medeskeppinge gewen deur die heerskappy van God te kritiseer. Hierdie bose saad is op 'n baie onopvallende manier gesaai en toe dit ontkiem en wortel geskiet het in die gedagtes van baie, het hy die klagtes versamel en dit aan die raad van engelagtige oudstes voorgelê as die kritiek van ander op die heerskappy van God. Die S.D.A. Bybelkommentaar IV, 1143 {En 31.4}

In sy versoekings het Lucifer aanvanklik so opgetree dat hy op geen enkele manier ontmasker is nie. Hy het die engele daarvan beskuldig dat hulle onverskillig was teenoor die sorg van die hemelse wesens. Presies wat hy self gedoen het, het hy die troue engele van beskuldig. Sy metode het bestaan uit die verwarring van God se bedoelings met verraderlike bewyse. Hy het alles wat eenvoudig was, met geheimsinnigheid omring, en met vaardige verdraaiing het hy die duidelikste verklarings van Jahweh bevraagteken. En sy hoë posisie, wat so nou verbonde was aan die heerskappy van God, het sy beskrywings des te meer gewig gegee. Patriarge en Profete 1718 {En 31.5}

Satan het probeer om God se wet af te skaf onder die sondelose inwoners van die hemel. Hy het 'n tyd lank suksesvol gelyk. Baie engele het hulle laat verlei; maar sy skynbare triomf het geëindig in 'n nederlaag en verlies, in afskeiding van God en verbanning uit die hemel. Patriarge en Profete 305 {En 32.1}

God se heerskappy het nie net die inwoners van die hemel ingesluit nie, maar ook die inwoners van alle geskape wêrelde, en Satan het gedink dat as hy die intelligente wesens van die hemel in opstand kon bring, hy dieselfde met alle ander wêrelde sou kon doen. The Review and Herald, 9 Maart 1886 {En 32.2}

Satan het 'n voordeel gehad teenoor die engele en selfs teenoor God, omdat hy homself baie goed kon vermom deur middel van leuens. 'n Tyd lank was dit onmoontlik om sy masker af te ruk, sodat die weersinwekkende verandering in sy karakter nie onmiddellik herkenbaar was nie. Hy moes homself openbaar deur sy wrede, vindingryke, kwaadaardige werke. Die Gees der Profetie IV, 319 {En 32.3}

Lucifer word tyd gegun om sy duistere beginsels te ontwikkel

God het verstandig opgetree en het Satan nie dadelik uit die hemel gewerp nie, omdat dit sy basishouding nie sou verander het nie. Inteendeel, dit sou sy rebellie net versterk het, omdat hy simpatie vir homself kon wen, want dit sou gelyk het asof hy onregverdig behandel is. Hy sou 'n baie groter aantal engele by hom kon hê. Hy moes afgesit word en die tyd kry om sy beginsels duideliker te ontwikkel. The Review and Herald, 9 Maart 1886 {En 32.4}

Satan het gekla oor die vermeende foute in die gang van sake in die hemel en het probeer om die harte en geeste van die engele met sy afkeer te vul. Omdat hy nie die grootste kon wees nie, het hy twyfel en ongeloof gesaai. Omdat hy nie soos God kon wees

nie, het hy probeer om die geeste van die engele te deurdrenk met sy eie afguns en ontevredenheid. So is die saad van vyandskap gesaai, net om aan die hemelse howe voorgelê te word as die ontevredenheid van die engele en nie as die masjinerie van Satan nie. So het die bedrieër probeer bewys dat die engele presies soos hy gedink het. {En 33.1}

Wat Satan die engele probeer wysmaak het - 'n woord hier en 'n woord daar - het gelei tot 'n lang reeks veronderstellings. Hy het daaruit vakkundig skynbaar geregverdigde twyfel afgelei. Toe hy vervolgens daarmee gekonfronteer is, het hy diegene wie hy mislei het, die skuld gegee. Hy het hulle die skuld gegee vir al sy ontevredenheid. The Review and Herald, 7 September 1897 {En 33.2}

Maar hy (Lucifer) het gesinspeel op twyfel oor die wette waardeur die engele as hemelse wesens regeer is. Hy het aangedui dat sulke wette nodig was vir die inwoners van die wêrelde, maar nie vir die engele nie, wie se wysheid vir hulle 'n voldoende raadgewer was. Patriarge en Profete 13 {En 33.3}

Lucifer het probeer om God se wet af te skaf. Hy het beweer dat hemelse wesens wat nie in sonde geval het nie, geen wet nodig gehad het nie, maar in staat was om hulleself te bestuur en getrou te bly. Die tekens van die tye, 28 April 1890 {En 33.4}

Toe Satan, die bedrieër, in die hemel sondig, het selfs die engele aan God se kant sy slegte karakter nie heeltemal gesien nie. Daarom het God hom nie dadelik vernietig nie; anders sou die heilige engele sy motiewe nie verstaan het nie en aan sy regverdigheid en liefde getwyfel het. Dit sou 'n kwaadaardige saad gewees het, wat 'n bitter vrug van sonde en lyding sou voortbring. Daarom het God die oorsaak van die kwaad gespaar, sodat sy karakter aan almal geopenbaar kon word. Beelde van die Koninkryk van God 56 {En 33.5}

Die engele bespreek die saak

Terwyl sommige engele hulle by Satan se rebellie aangesluit het, het ander met hom gedebatteer en probeer om hom van sy doel af te bring. Hulle het gepleit vir die eer van God en probeer om duidelik te maak dat God verstandig opgetree het deur Sy Seun mag te gee. Satan het geantwoord dat daar geen rede was waarom Christus so 'n onbeperkte mag en gesag ontvang het en hy nie! Geestelike Gawes III, 37 {En 34.1}

Satan het geweier om te luister en het minagtend van die troue en ware engele gepraat en het hulle as slawe beledig. Die engele wat aan God getrou gebly het, het gekyk en was verbaas dat Satan daarin geslaag het om opstand te veroorsaak. Hy het hulle 'n nuwe en beter regering belowe as wat hulle tot dan gehad het, waarin groot vryheid sou heers. 'n Groot aantal het aangedui dat hulle Satan as hul leier wou erken en hulself onder sy bevel wou stel. Toe hy sy sukses sien, het hy homself gevlei met die gedagte dat hy met tyd nog alle engele aan sy kant kon kry, dat hy dan aan God gelyk sou wees en sy gesag deur alle engele van die hemel erken sou word. {En 34.2}

Weer het die troue engele hom gewaarsku oor die gevolge as hy in sy rebellie volhard; dat diegene wat die engele geskep het, hom al sy mag kon ontneem en 'n einde aan sy vreeslike rebellie kon maak. Hoe kon 'n engel die wet trotseer, wat so heilig was soos God self! Hulle het die rebelle geadviseer om nie langer na Satan se verleidende argumente te luister nie en het Satan en almal wat betrokke was, aangeraai om na God te gaan en hul onreg te bely deur God se heerskappy ook net met 'n gedagte in twyfel te trek. Die Gees van Profetie I, 20 {En 34.3}

Satan was baie vindingryk in die aanbieding van sy kant van die saak. Sodra hy agterkom dat 'n argument deurgesien is, het hy van onderwerp verander. Met God was dit anders; Hy het slegs waarheid en regverdigheid as wapens gebruik. Satan kon middele gebruik wat God nie tot sy beskikking gehad het nie: Oneerlikheid en bedrog. The Review and Herald, 9 Maart 1886 {En 35.1}

Satan se planne was so subtiel dat die engele nie herken het wat daar werklik agter was nie. Onder hierdie omstandighede het dit lank geneem voordat Satan ontmasker is. Die S.D.A. Bybelkommentaar IV, 1143 {En 35.2}

God het Lucifer lank met groot barmhartigheid gedra. Hy het hom nie onmiddellik van sy hoë posisie verwyder toe hy begin oorgee aan die gees van ontevredenheid nie, selfs nie toe hy sy valse aansprake aan die troue engele voorlê nie. God het hom lank in die hemel verdra. Steeds weer is aan hom vergifnis aangebied op voorwaarde dat hy berou toon en hom onderwerp. Die Groot Stryd 498 {En 35.3}

Die gees van ontevredenheid was voorheen onbekend in die hemel. Dit was 'n nuwe element, vreemd, misterieus, onverklaarbaar. Aanvanklik het Lucifer self die ware aard van sy gevoelens nie geken nie. 'n Tyd lank het hy teruggeskrik om sulke gedagtes uit te spreek. Maar hy het hulle ook nie verwerp nie. Hy het nie gesien waarheen hy gedryf het nie. Met oneindige liefde en wysheid het hulle probeer om hom van sy dwaling te oortuig. Hulle het hom die ongegrondheid van sy ontevredenheid gewys en hom gewys wat die gevolge sou wees as hy verontwaardig gebly het. Lucifer is oortuig van sy onregverdigheid. Hy het besef: "Die Here is regverdig in al sy weë en barmhartig in al sy werke." Psalm 145:17 Hy het gevoel dat die goddelike wette regverdig was en dat hy dit vir die hele hemel moes bely. {En 35.4}

As hy dit gedoen het, kon hy homself en baie engele gered het. Op daardie oomblik het hy nie sy plig van gehoorsaamheid aan God heeltemal opgegee nie. Alhoewel hy sy posisie as beskermende kerub verlaat het, kon hy in sy amp herstel gewees het as hy net bereid was om na God terug te keer en die wysheid van die Skepper te erken. Was hy maar tevrede gewees met die plek wat hy in God se groot plan toegeken is! Nou het die tyd gekom vir 'n definitiewe besluit. Hy moes of God se soewereiniteit sonder voorbehoud erken of in openlike opstand teen Hom opstaan. Patriarge en profete 15 {En 36.1}

God gaan Satan uitdaag

In die hemelse rade is daar besluit dat daar maatreëls geneem moes word wat Satan se mag nie onmiddellik sou vernietig nie, want God se doel met wat gebeur het, was om algehele veiligheid te bied. Satan moes die tyd kry om die fondament van sy heerskappy volledig te ontwikkel. Die hemelse heelal moes presies kon herken wat die beginsels was waarvan Satan beweer het dat hulle verhewe was bo God se beginsels. God se reëlings moes teen Satan se bewerings opgeweeg word. Die korrupte fondament van Satan se heerskappy moes onthul word. Die beginsels van geregtigheid wat in God se wet vervat is, moes aangebied word - onveranderlik, volmaak, ewig. The Review and Herald, 7 September 1897 {En 36.2}

Die troue engele haas hulle na God en vertel Hom wat onder die engele plaasgevind het. Hulle vind die Vader al in oorleg met sy Seun. Hulle bespreek watter maatreëls die troue engele die beste kan neem om Satan se arrogante mag vir altyd te verwyder. Die groot God kon hierdie aartsverraaier onmiddellik uit die hemel gewerp het. Maar dit was nie sy bedoeling nie. Hy wou die rebelle die kans gee om op eerlike voorwaardes die stryd aan te gaan met die mag van sy Seun en die troue engele. In hierdie konfrontasie kon elke engel kant kies en openlik wys waar hy tuis hoort. Die Gees van Profetie I, 21 {En 36.3}

Lucifer word Satan

Satan het besluit dat hy homself die middelpunt van alle invloed sou maak, want as hy hom die heerskappy van die hemel nie kon toe-eien nie, wou hy ten minste heerskappy uitoefen onder die rebelle in die stryd teen die regering van die hemel. In elk geval wou hy heers en nie geregeer word nie. The Review and Herald, 16 April 1901 {En 37.1}

Baie van Satan se volgelinge was geneig om na die advies van die troue engele te luister. Hulle het berou oor hul ontevredenheid en was gretig om die vertroue van God en sy dierbare Seun terug te wen. {En 37.2}

Die groot rebel het hulle toe vertel dat hy God se wet baie goed ken en weet dat as hulle toegee en hulle onderwerp, hulle eer verminder sal word. Daar sou hulle nooit weer 'n belangrike taak toevertrou word nie. En hy het hulle vertel dat hulle, net soos hy, te ver gegaan het, maar dat hy in elk geval bereid was om die gevolge te dra, naamlik om nooit weer in onderdanige aanbidding voor die Seun van God te buig nie. God sou hulle nooit vergewe nie, en nou was dit hy wat die gesag moes afdwing wat nie vrywillig aan hulle gegee is nie. Die Gees van Profetie I, 20.21. {En 37.3}

Vir Satan was dit waar dat hy te ver gegaan het, maar nie vir diegene wat deur sy misleidings verlei was nie. Hulle kon steeds hoop, danksy die raad en die smeekbedes van die getroue engele. En as hulle na die waarskuwing geluister het, sou hulle Satan se valstrik ontsnap het. Maar liefde vir hom, trots en die begeerte na onbeperkte vryheid het die

oorhand gekry. Hulle het die aanbiedinge van goddelike liefde en genade verwerp. Patriarge en Profete 17 {En 37.4}

Die Engel en verskyn voor die Vader

Alle engele moes voor die Vader verskyn, sodat elke individuele geval beslis kon word. Sonder om te aarsel het Satan sy ontevredenheid oor die feit dat Christus bo hom verkies was, uitgespreek. Hy het trots opgestaan en geëis dat hy by die oorleg met die Vader betrek moes word, en hy wou presies weet waaroor dit gegaan het. God het hom laat weet dat Hy sy geheime bedoelings net aan sy Seun sou meedeel en dat Hy van die hele hemelse familie, insluitend Satan, onvoorwaardelike gehoorsaamheid geëis het. Enigiemand wat sy gesag in twyfel trek, het bewys dat hy nie 'n plek in die hemel werd was nie. {En 38.1}

Toe het Satan arrogant na sy volgelinge gewys, wat byna die helfte van die engele gevorm het, en uitgeroep: "Hulle hoort almal by my! Wil jy hulle ook almal uitgooi en so 'n leegte in die hemel skep?" En toe het hy verklaar dat hy bereid was om teen die heerskappy van Christus te veg en sy plek in die hemel met hand en tand te verdedig, man teen man! Die Gees van Profetie I, 22 {En 38.2}

Tot die einde van die geskil in die hemel het die groot rebel homself geregverdig. Toe aangekondig is dat hy en al sy volgelinge uit die hemelse heerlikheid verban sou word, het die aanvoerder stoutmoedig verklaar dat hy die wet van die Skepper verag het. Hy het sy bewering herhaal dat die engele geen toesig nodig gehad het nie, maar vry moes wees om hul eie wil te volg, wat hulle altyd korrek sou lei. Hy het die goddelike wette verag as 'n beperking van hul vryheid en verklaar dat dit sy bedoeling was om die wet af te skaf, sodat die hemelse heerskare, bevry van hierdie beperking, 'n verhewe en glorieryker bestaan sou bereik. {En 38.3}

In volle ooreenstemming het Satan en sy volgelinge die verantwoordelikheid vir hul rebellie heeltemal by Christus geplaas, en beweer dat hulle nooit in opstand sou gekom het as hulle nie berispe was nie. Die Groot Stryd 502.503. {En 39.1}

Die kennis wat Satan en sy volgelinge oor die aard van God, sy barmhartigheid, wysheid en heerlikheid besit het, het hul skuld onvergeeflik gemaak. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 39.2}

Hoofstuk 5: Die Opstandige Engele word uit die Hemel Gegooi - Adam en Eva

Oorlog in die Hemel

Solank Satan in die hemel gewoon het, het Christus probeer om hom te oortuig dat hy 'n ernstige fout begaan het, totdat hy met sy volgelinge openlik teen God in opstand gekom het. Hierdie dag met God 256 {En 40.1}

Christus, wat in die hemel die bevel gevoer het, was aangestel om die opstand te beëindig. The Review and Herald, 30 Mei 1899 {En 40.2}

Daar het 'n "oorlog" in die hemel uitgebreek. Die Seun van God, die Vors van die Hemel en sy getroue engele moes afreken met die aartsverraaier en diegene wat hom gevolg het. Die Seun van God en die gelowiges het oorwin en Satan en sy volgelinge moes die hemel verlaat. Die Gees van Profetie I, 23. {En 40.3}

Engele het die stryd gevoer. Satan wou die Seun van God en almal wat hulle aan sy wil onderwerp het, verslaan. Maar die goeie en getroue engele het oorwin en Satan en sy volgelinge is uit die hemel gewerp. Vroege geskiedenis van Ellen G. White 131 {En 40.4}

Die Gevolge van die Opstand

Satan was verbaas oor die situasie waarin hy hom nou bevind. Hy het al sy vreugde en geluk verloor. Hy het na die engele gekyk wat, net soos hy, eens baie gelukkig was, maar nou ook uit die hemel gewerp was. Alles was nou anders. Die gelaatstreke van die gevalle engele, wat eens die aard van hul Skepper weerspieël het, was nou nors en wanhopig. Daar is gekibbel en gestry en hulle het mekaar bitter beskuldig. Satan het nou die ernstige gevolge van sy rebellie besef. Hy het gebewe en die toekoms en die uiteinde waartoe al hierdie gebeure sou lei, gevrees. {En 41.1}

Toe het die uur van die sang gekom, wat altyd plaasgevind het om God en sy Seun te loof. Satan het hierdie engelekoor gelei. Hy het begin sing en al die engele het een na die ander ingeskakel in 'n pragtige koorlied. Baie harmonieuse musiek het die hemele met sy klank gevul ter ere van God en ter ere van sy liewe Seun. Maar nou was daar net wanharmonie in plaas van lieflike klanke. Wanorde en harde woorde was al wat die groot rebelieleier kon hoor. Toe die gebedsuur nader gekom het, waarin stralende, heilige engele hulself voor God aangebied het, het hy besef dat hy nooit weer aan hierdie hemelse lied sou deelneem nie. Nooit meer sou hy hom in heilige eerbied voor God buig en in die teenwoordigheid van die ewige God wees nie. {En 41.2}

Satan het gehuiwer toe hy gesien het wat hy gedoen het. Hy het nagedink oor alles wat in die verlede gebeur het, hoe die hede gelyk het en wat in die toekoms sou gebeur. Die storm wat in hom gewoed het, het hom laat bewe. Toe 'n engel uit die hemel verbykom, het hy gevra of hy met Christus kon praat. Dit is toegelaat en hy het aan die Seun van God

verduidelik dat hy nou berou het oor sy rebellie en dat hy graag weer deur God aanvaar wou word. Hy wou nou weer die plek inneem wat God vroeër aan hom toegeken het en hom aan Sy wyse gebooie onderwerp. Christus het oor Satan se nood en lyding geween, maar hy moes hom die wil van God vertel, dat hy nooit weer in die hemel kon opgeneem word want die kern van rebellie was steeds in hom. {En 41.3}

Toe Satan besef dat daar vir hom geen terugkeer moontlik was na die teenwoordigheid van God nie, het hy hom in al sy boosheid gewys, nog haatliker geword en sy doelwitte met al sy krag nagejaag. {En 42.1}

Omdat hy nie terug kon gaan na die hemel nie, het hy by die ingang rondgehang, die engele wat in en uit gegaan het, lastig geval en met hulle gestry. Die Gees van Profetie I, 28-30 {En 42.2}

Die Skepping van die Aarde en die Mensheid

Die getroue engele het geween oor die lot van hul vroeëre metgeselle, met wie hulle vroeër die geluk en die helder lig van die hemel gedeel het. Hulle het 'n leemte in die hemel agtergelaat. Die Vader het met sy Seun beraadslaag en hulle het besluit om mense te skep om die aarde te bewoon. Die tekens van die tye, 9 Januarie 1879 {En 42.3}

Die mooiste en wonderlikste “môresterre” het die heerlikheid van Christus by die skepping van die aarde verkondig en sy geboorte met liedere van vreugde en lof aangekondig. Die tekens van die tye, 4 Januarie 1833 {En 42.4}

Toe God die aarde geskep het, is daar berge en heuwels gevorm, met tussenin riviere en mere. Die aarde was nie 'n uitgestrekte vlakte nie. Die landskap was afgewissel met berge en heuwels, en hulle was nie so woes en ruig soos vandag nie, maar het 'n pragtig gebalanseerde vorm gehad. Die engele het dit gesien en hulle het hulle verheug oor die wonderlike werke van God. Geestelike Gawes III, 33 {En 42.5}

Die hele hemel het deelgeneem aan die skepping van die aarde en die mense en het daaroor gejuig. Die mens was 'n nuwe en besondere soort. The Review and Herald, 11 Februarie 1902 {En 42.6}

Benewens die engele is die familie van die mens, gemaak na die beeld van God, die edelste van sy skepsels. The Review and Herald, 3 Desember 1908. {En 43.1}

Die Here het Adam toegerus met 'n intellektuele krag wat superieur was aan alle ander geskape wesens. Sy geestelike vermoëns was slegs 'n bietjie minderwaardig aan dié van die engel. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 43.2}

Sodra die Here ons wêreld deur Jesus Christus geskep het en Adam en Eva in die tuin van Eden gewoon het, het Satan aangekondig dat hy van plan was om die vader en moeder

van die mensdom in wesens van sy eie soort te verander. The Review and Herald, 14 April 1896 {En 43.3}

Toe God Eva by Adam bring, was die engele getuies van die seremonie. In hemelse geweste 203 {En 43.4}

Hierdie sondelose paar het nie mensgemaakte klere nodig gehad nie; hulle was, net soos die engele, bedek met 'n gewaad van lig en heerlikheid. Die tekens van die tye, 9 Januarie 1879 {En 43.5}

Mense is geskep om God te verheerlik, want nadat hulle die beproewings oorleef het, sou die menslike familie verenig word met die hemelse familie. Dit was God se doel om die gat in die hemel met mense te vul. Die S.D.A. Bybelkommentaar I, 1082 {En 43.6}

Die gate wat in die hemel ontstaan het toe Satan en sy engele in sonde verval het, word nou weer opgevul deur die verlostes van die Here. The Review and Herald, 29 Mei 1900 {En 43.7}

Adam en Eva in die Tuin van Eden

Alles wat God geskep het, was perfek en baie mooi in hierdie wêreld waar Adam en Eva gelukkig sou wees, maar hy wou hulle sy groot liefde toon deur 'n spesiale tuin vir hulle te plant. Hulle moes 'n deel van hul tyd deurbring met die versorging van die tuin en 'n deel van hul tyd met die engele wat hulle besoek het en hulle geleer het en God saam met hulle aanbid het. Hul werk was nie vermoeiend nie, maar aangenaam en stimulerend. Die Tekens der Tye, 9 Januarie 1879 {En 43.8}

Heilige engele het Adam en Eva oor hul pligte ingelig en hulle ook geleer oor Satan se rebellie en sy val. Geestelike Gawes I, 20 {En 44.1}

Hy (Adam) het voor God gestaan in die krag van 'n volmaakte mens, al sy organe en liggaamsfunksies was perfek ontwikkel en sy natuur was in balans. Hy was slegs omring deur pragtige dinge en het daagliks kontak met die heilige engele gehad. Die Gees der Profetie II, 88 {En 44.2}

Die wet van God het al bestaan voordat die mens geskep is. Dit was aangepas by die behoeftes van heilige wesens, want selfs die engele was daaraan onderworpe. Die tekens van die tye, 15 April 1886 {En 44.3}

Mense moes getoets word om te sien of hulle God getrou sou bly na die eerste versoeking. Hulle moes nie voortdurend aan versoeking blootgestel word nie, maar, sodra hulle die toets deurstaan het, sou hulle soos die engele wees en vir ewig onsterflik wees. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 44.4}

Satan beplan die val van die Mensdom

Hy (Satan) het aan sy volgelinge vertel dat hy van plan was om Adam en sy maat Eva van God weg te lok. As hy hulle op een of ander manier kon verlei om ongehoorsaam te wees, sou God reëlings tref om hulle te vergewe, en so sou hy en die gevalle engele nog 'n kans kry om God se genade te verkry. As hierdie plan sou misluk, kon hulle ook met Adam en Eva verenig, want as hierdie twee God se wet oortree, sou hulle ook onder God se toorn val. Deur hulle oortreding sou Adam en Eva ook rebelle word, en dan sou hulle met hulle kon verenig om die Tuin van Eden te beset en daar saam met hulle te woon. En as hulle op daardie manier toegang tot die boom van die lewe kon kry, wat in die middel van die tuin gestaan het, het hulle gedink dat hulle dieselfde mag sou hê as die engele van God, en niemand, selfs God self nie, sou hulle dan daaruit kon verdryf. {En 44.5}

Satan het met sy bose engele oorleg gepleeg. Hulle was nie almal bereid om aan hierdie ernstige taak deel te neem nie. Hy het hulle vertel dat hy ook nie een van hulle met hierdie werk sou vertrou nie, want hy was oortuig dat net hyself genoegsame wysheid besit het om so 'n belangrike onderneming aan te pak. Hy het hulle gevra om oor die saak na te dink, terwyl hy hom teruggetrek het en gaan rus het, om vervolgens sy planne af te rond. {En 45.1}

Satan het die plan uitgewerk wat Adam en Eva waarskynlik self tot val sou bring. Hy het gehuiwer by die gedagte dat hy die troue, gelukkige paar in die ellende en wroeging sou stort wat hy moes deurgaan. Die besluit was moeilik vir hom; op 'n sekere tyd was hy vasbeslote, op 'n ander tyd het hy getwyfel en was hy nie seker nie. Sy engele het hom gesoek, hulle leier, om hom van hulle besluit te vertel. Hulle was eensgesind met sy besluit en was bereid om saam met hom die verantwoordelikheid en die gevolge te dra. {En 45.2}

Satan het sy gevoelens van wanhoop en swakheid van hom afgeskud en het, as hulle leier, vrymoedig die taak op hom geneem om die saak uit te voer en alles te doen wat in sy mag was om die gesag van God en Sy Seun te ondermyn. Die Gees van Profetie I, 31 {En 45.3}

Satan het verklaar dat hy aan God se skepping en aan die hemelse wesens sou bewys dat dit onmoontlik is om God se wet te gehoorsaam. The Review and Herald, 3 September 1901 {En 45.4}

God het al die engele om Hom bymekaargebring om maatreëls te tref om die dreigende onheil af te weer. In die hemelse raad is besluit dat engele na die tuin van Eden gestuur moes word om Adam en Eva te waarsku van die aanval van die vyand. En so het twee engele gegaan om ons eerste ouers te besoek. Die tekens van die tye, 16 Januarie 1879 {En 46.1}

Ons eerste ouers was nie onkundig oor die gevaar wat hulle bedreig het nie. Hemelse boodskappers het hulle bekend gemaak met Satan se val en sy planne vir vernietiging. Hulle het ook hulle oë oop gemaak vir die goddelike regering wat die prins van die kwaad probeer omverwerp het. {En 46.2}

Die engele het hulle gewaarsku om op hul hoede te wees vir Satan se aanvalle, want hy sou onvermoeid probeer om hulle tot ’n val te bring. Maar solank hulle God gehoorsaam gebly het, kon die bose hulle geen kwaad doen nie, want in geval van nood sou elke engel uit die hemel hulle te hulp kom. As hulle sy eerste influisteringe standvastig teëgestaan het, sou hulle net so veilig gewees het as die hemelse boodskappers. Maar as hulle net een keer aan die versoeking sou toegee, sou hulle natuur so sterk in die rigting van die kwaad verander dat hulle Satan nie in hulle eie krag sou kon weerstaan nie. Patriarchen en Profete 28-29 {En 46.3}

Die engele het Eva gewaarsku om tydens haar werk nie te ver van haar man weg te gaan nie, want sy sou in kontak kon kom met die gevalle vyand. As hulle van mekaar geskei sou wees, sou hulle in groter gevaar verkeer as wanneer hulle albei bymekaar sou bly. Die engele het hulle vermaan om die instruksies wat God hulle gegee het oor die boom van die kennis baie noukeurig te volg, want volmaakte gehoorsaamheid sou hulle beskerm, en hierdie gevalle vyand sou hulle slegs by die boom van die kennis van goed en kwaad kon aanval. {En 46.4}

Adam en Eva het die engele verseker dat hulle nooit God se uitdruklike gebod sou oortree nie omdat dit hulle grootste vreugde was om Sy wil te vervul. Die engele het saam met Adam en Eva musiek gemaak om God te prys en Satan het in die verte hulle aanbiddingsliedere vir die Vader en die Seun gehoor. Dit het sy afguns, haat en kwaadwilligheid versterk en hy het sy volgelinge vertel hoe graag hy Adam en Eva tot ongehoorsaamheid wou verlei. Die Gees van Profetie I, 34.35. {En 46.5}

Satan spreek tot Eva deur 'n slang

Satan het die slang as ’n werktuig gebruik om sy plan onopsigtelik uit te voer, ’n vermomming wat by sy bedrieglike bedoelings gepas het. Dit was destyds een van die slimste en mooiste wesens op aarde. Rustend tussen die digte takke van die verbode boom het die slang aan die heerlike vrugte geknibbel. Sy was in staat om die aandag van ’n toeskouer te trek. Só het die verderfsaaier in die Tuin van Vrede vir sy prooi gewag. Patriarchen en Profete 29-30 {En 47.1}

Eva het van haar man weggeloop om na die pragtige dinge van die natuur in God se skepping te kyk. Sy het haar verheug oor die kleur en geur van die blomme en die skoonheid van die bome en struike. Sy het gedink aan die beperking wat God hulle opgelê het met betrekking tot die boom van die kennis. Sy was baie bly oor die oorvloed en skoonheid wat die Here vir hulle voorberei het om in al hulle behoeftes te voorsien. "Dit

alles," het sy gesê, "het God ons gegee om daarvan te geniet! Dit is alles van ons, want God het gesê dat ons van alle bome in die tuin mag eet, behalwe van die boom van die kennis van goed en kwaad!" {En 47.2}

Eva het rondgeloop in die omgewing van die verbode boom en sy het nuuskierig geword oor hoe die dood kon kom van die vrug van so 'n pragtige boom. Sy was baie verbaas toe sy haar gedagtes deur 'n vreemde stem hoor herhaal:

"Ja, het God gesê dat jy nie van al die bome in die tuin mag eet nie?" Eva was nie daarvan bewus dat sy haar gedagtes hardop uitgespreek het terwyl sy alleen gepraat het nie, en daarom was sy baie verbaas toe sy haar eie woorde deur die slang hoor herhaal. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 47.3}

Met sagte, vriendelike woorde en 'n baie melodieuse stem het hy (Satan) die verbaasde Eva aangespreek. Sy was verbaas om 'n slang te hoor praat. Hierdie slang het haar skoonheid en haar lieflike natuur geprys, en Eva was nie ontsteld nie. {En 48.1}

Eva is verblind, gevlei en verlei deur die slang. Die Gees der Profetie I, 35.36. {En 48.2}

Sy (Eva) het gedink dat die slang haar gedagtes kon lees en het haar daarom as baie slim beskou. Sy het haar geantwoord: "Ons eet van die vrugte van die bome in die tuin, maar van die vrug van die boom in die middel van die tuin het God gesê: eet daar nie van nie en raak dit nie aan nie, anders sal jy sterf." Toe sê die slang vir die vrou:

"Jy sal geensins sterf nie, maar God weet dat op die dag dat jy daarvan eet, jou oë geopen sal word en jy soos God sal wees, kennende goed en kwaad." Genesis 3:2-5 {En 48.3}

Op hierdie punt het die vader van die leuen 'n uitspraak gemaak wat heeltemal in teenstelling was met God se woord. Satan het Eva verseker dat hy onsterflik geskape was en dat sy geen gevaar loop om te sterf nie. Hy het haar oortuig dat God geweet het dat as hulle van die boom van die kennis sou eet, hulle groter kragte van begrip sou kry, meer insig sou hê en heeltemal soos God sou word.{En 48.4}

Eva het die praatjie van die slang baie wys gevind. Sy het vol verlange na die boom gekyk, wat vol was met vrugte wat baie lekker gelyk het. Die slang het daarvan met duidelike genot geëet. {En 48.5}

Eva het God se gebod oordryf. Hy het vir Adam en Eva gesê: "Maar van die boom van die kennis van goed en kwaad mag julle nie eet nie, want op die dag dat julle daarvan eet, sal julle sekerlik sterf." {En 48.6}

In haar gesprek met die slang het sy gesê: "Raak dit nie aan nie, anders sal jy sterf." Die invloed van die slang kan hier reeds herken word. Hierdie uitspraak van Eva het haar 'n voordeel gegee. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 49.1}

Sy (die slang) het haar verduidelik dat deur van hierdie boom te eet, hulle albei 'n hoër vorm van bestaan sou bereik en 'n meer omvattende ryk van kennis sou binnegaan. Sy self het van die verbode vrug geëet en daardeur die vermoë gekry om te praat. En sy het gesuggereer dat die Here die vrug van hulle weerhou het om te voorkom dat hulle soos Hy sou word. Juis weens die wonderbaarlike eienskap dat dit wysheid en krag gee, het God hulle verbied om daarvan te proe of dit selfs aan te raak. Patriarge en Profete 30-31 {En 49.2}

Eva se nuuskierigheid was geprikkel. In plaas daarvan om te vlug, het sy na die praatjie van die slang geluister en dit het nie by haar opgekom dat dit dalk die gevalle vyand was wat die slang as medium gebruik het nie. Die Gees der Profetie I, 36 {En 49.3}

Die hele heelal het met groot belangstelling na hierdie konfrontasie gekyk wat oor die lewe van Adam en Eva sou besluit. Die engele het baie goed op die woorde van Satan, die outeur van die sonde, gelet, wat sy eie idees bo die gebooie van God verhef en probeer het om die wet van God met sy verleidende argumente te vernietig. Hoe angstig het hulle toegekyk om te sien of die heilige paar deur die verleider mislei en deur sy slinksheid oorval sou word! {En 49.4}

Satan het God uitgebeeld as 'n bedrieër wat sy grootste geskenk aan sy skepsels wou onthou. Die engele het met verdriet en verbasing na hierdie uitsprake oor die aard van God geluister, omdat Satan God uitgebeeld het as iemand met slegte eienskappe; maar Eva was nie diep geraak toe sy hoor hoe die groot en heilige God vals beskuldig word nie. As sy al die bewyse van Sy liefde onthou en na haar man gevlug het, kon sy dalk van die vyand se slinkse verleidings gered gewees het. Die tekens van die tye, 12 Mei 1890 {En 49.5}

Die verleider het 'n stuk vrug geneem en dit aan Eva gegee. Sy het dit in haar hand geneem. "Sien jy," het hy gesê, dit was jou verbode om dit aan te raak en daarom sou jy moet sterf. En nou het hy haar oortuig dat as sy van die vrug sou eet en dit nie net in haar hand sou hou en aanraak nie, sy net so min kwaad sou ervaar of selfs sou moet sterf. Eva is aangemoedig omdat sy nie onmiddellik God se ontevredenheid gevoel het nie. Sy het geglo dat die woorde van die verleider baie wys en reg was. Sy het geëet en die vrug heerlik gevind. Dit het vir haar baie goed gesmaak en sy het geglo dat sy die eerste wonderbaarlike effekte van die vrug op haarself aan die ontdek was. Die Gees der Profetie I, 38 {En 50.1}

Die boom van kennis (van goed en kwaad) was op sigself nie giftig nie en daar was niks daarop wat die dood kon veroorsaak het as daar van geëet was nie. Die boom was in die tuin geplaas om hulle trou aan God te toets. Die tekens van die tye, 13 Februarie 1896 {En 50.2}

Eva eet die Vrug en Verlei Adam

Eva het geëet en haar voorgestel dat sy 'n nuwe en baie beter gevoel oor die lewe gehad het. Sy het geen nadelige gevolge van die vrug gevoel nie, en niks wat as 'doodgaan' opgevat kon word nie, maar het net 'n aangename gevoel gehad, waarvan sy geglo het dat dit die gevoel van engele moes wees. Getuienisse vir die Kerk III, 72 {En 50.3}

Sy pluk die vrugte vir haarself en eet dit op, waarna sy haar verbeel dat sy nuwe krag daarvan gekry het en nou in 'n nuwe, hoër vorm van bestaan verkeer het en geglo het dat dit te danke was aan die invloed van die verbode vrug. Sy was in 'n onnatuurlike toestand van opwinding toe sy na haar man gegaan het met haar hande vol verbode vrugte. Sy het hom vertel van die slim toespraak van die slang en wou hom direk na die boom van kennis neem. Sy het hom vertel dat sy van die vrug geëet het en in plaas daarvan om iets van dood en verderf te voel, het sy baie goed en energiek gevoel. Sodra Eva haar aan ongehoorsaamheid oorgegee het, het sy 'n kragtige medium van ongehoorsaamheid geword, wat haar man laat val het. Die Gees van Profetie I, 38.39. {En 50.4}

Daar het 'n droewige uitdrukking op Adam se gesig verskyn. Hy was verbaas en ontstel. Op Eva se woorde het hy geantwoord dat dit die vyand moes wees waarvan hulle so gewaarsku was en dat hulle volgens die goddelike oordeel nou moes sterf. In plaas daarvan om te antwoord, het sy hom gedwing om te eet en die woorde van die slang herhaal dat hulle nie moes sterf nie. Dit moet waar wees, want sy het niks van die goddelike ontevredenheid gevoel nie. {En 51.1}

Adam het besef dat sy metgesel die enigste verbod wat God hulle opgelê het om hulle liefde en trou te toets, geïgnoreer het. Daar het 'n vreeslike stryd in hom plaasgevind. Hy het homself daarvan beskuldig dat hy Eva toegelaat het om sy sy te verlaat. Maar nou was dit gedoen. Nou moes hy van haar afskeid neem, wat sy hele vreugde was. Adam het die gemeenskap van God en sy heilige engele geniet. Hy het die heerlikheid van die Skepper as magtig gesien. En hy het die hoë bestemming verstaan wat vir die mensdom bestem was as hulle aan God getrou gebly het. Maar hy het al hierdie seëninge uit die oog verloor uit vrees om die enigste geskenk te verloor wat al die ander in waarde oortref het. {En 51.2}

Liefde, dankbaarheid en lojaliteit teenoor die Skepper is verdring deur sy liefde vir Eva. Sy was deel van hom, en die gedagte aan skeiding was vir hom ondraaglik. Hy het nie besef dat dieselfde almagtige God wat hom uit die stof van die aarde geskep het as ’n lewende en volmaakte wese, en wat ook vir hom ’n geliefde metgesel gegee het, haar plek weer kon inneem nie. Hy het besluit om haar lot te deel. As sy moes sterf, wou hy saam met haar sterf. Kon die woorde van die wyse slang nie dalk waar wees nie? Eva het voor hom gestaan, net so mooi en skynbaar onskuldig soos voor haar ongehoorsaamheid. Sy was selfs liefdevoller as tevore. Sy het geen teken van die dood getoon nie, en daarom het

hy besluit om die gevolge van sy daad op hom te neem. Hy het vinnig die vrug geneem en daarvan geëet. {En 51.3}

Aanvanklik het Adam ook die gedagte gekoester dat hy ’n hoër bestaansvlak sou bereik. Maar kort daarna het die besef van sy sonde hom met afsku vervul. Die lug, wat voorheen sag en aangenaam was, het die skuldige paar laat ril. Liefde en vrede het verdwyn. In die plek daarvan het hulle die werklikheid van sonde ervaar; hulle het vrees vir die toekoms gevoel en hulself weerloos beleef. Die mantel van lig wat hulle omhul het, het verdwyn. Om dit te vervang, het hulle bedekkings van blare gemaak, want hulle kon nie ongekleed voor God en die heilige engele verskyn nie. Aartsvaders en Profete 32–33 {En 52.1}

Satan het oor sy sukses getriumfeer. Hy het daarin geslaag om die vrou te verlei om God te wantrou en sy wysheid te bevraagteken, en hy het verseker dat sy God se wonderlike bedoelings dwarsboom. Deur haar het hy ook daarin geslaag om Adam te oorwin, wat uit liefde vir Eva ongehoorsaam was aan God se gebod en saam met haar gesondig het. Die Gees van Profesie I, 42 {En 52.2}

Satan en die gevalle engele het beweer dat niemand God se gebooie kon onderhou nie, en hy het nou daarop gewys dat Adam se ongehoorsaamheid dit bevestig het. Die Tekens van die Tye, 10 April 1893 {En 52.3}

Satan het gespog dat die wêreld wat God geskep het, aan hom behoort. Nadat hy Adam, die heerser van hierdie wêreld, oorwin het, het die mensdom sy onderdane geword, en daarom het die Tuin van Eden nou aan hom behoort, ’n plek wat hy as sy hoofkwartier wou gebruik. Daar wou hy sy troon oprig en as heerser oor die wêreld regeer. Die Resensie en Herald, 24 Februarie 1874 {En 52.4}

Die Vredesraad

Die nuus van die sondeval van die mensdom het deur die hemel versprei. Alle harpe het stil geword; die engele het in rou hul krone afgehaal. Daar was groot ontsteltenis in die hemel. Die Gees van Profesie I, 42 {En 52.5}

Daar is ’n beraadslagingsvergadering byeengeroep om te besluit wat met die skuldige egpaar moes gebeur. Geestelike Gawes III, 44 {En 53.1}

Terwyl Jesus met die Vader gepraat het, was die engele diep bekommerd. Drie keer is Jesus omring deur die wonderlike lig wat die Vader omring het, en toe Hy die derde keer van die Vader af terugkeer, kon sy gedaante weer gesien word. Toe het Hy aan die engele bekend gemaak dat daar ’n uitweg vir die verlore mens voorsien is. Hy het hulle vertel dat Hy met sy Vader daaroor gepraat het en sy eie lewe as losprys aangebied het, dat Hy die doodsvonnis op Hom sou neem, sodat die mens deur Hom vergifnis kon ontvang. {En 53.2}

Aanvanklik kon die engele hulle nie daaroor verheug nie, want hul Here het niks vir hulle verberg nie, maar die verlossingsplan openlik aan hulle verduidelik. Jesus het hulle vertel dat Hy al sy heerlikheid in die hemel sou agterlaat en as mens op aarde sou verskyn en deur eie ervaring vertroud sou raak met die verskillende versoekings.

Wanneer Hy sy sending as leraar voltooi het, sou Hy oorgelewer word in die hande van mense en byna elke vorm van mishandeling en pyniging moes deurstaan waartoe Satan en sy engele goddelose mense sou aanhits. Hy sou die wreedste dood sterf en as ’n skuldige sondaar tussen hemel en aarde hang. Hy sou verskriklike ure van lyding moes verduur, lyding wat selfs die engele nie sou kon aanskou nie, sodat hulle hul gesigte daarvoor sou bedek. {En 53.3}

Die engele het voor Hom neergeval en hul lewens as offer aangebied. Jesus het hulle egter vertel dat Hy deur sy dood baie sou kon red, maar dat die lewe van ’n engel nie die skuld kon delg nie. Slegs sy lewe kon deur die Vader as losprys vir die mens aanvaar word. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 135–136 {En 53.4}

Die engele het gevrees dat Adam en Eva van die vrug van die boom van die lewe sou eet en só onsterflike sondaars sou word. Maar God het gesê dat Hy die oortreders uit die tuin sou verdryf, en onmiddellik is engele aangestel om die pad na die boom van die lewe te bewaak. Geestelike Gawes I, 22 {En 54.1}

Die engel wat Adam in Eden teen die sondeval beskerm het, het nou die opdrag gekry om die poort van die paradys en die pad na die boom van die lewe te bewaak. Die Resensie en Herald, 24 Februarie 1874 {En 54.2}

Toe Adam en Eva besef hoe kosbaar en heilig die wet van God is, en dat hul oortreding so ’n groot offer vereis sodat hulle en hul nageslag van ewige ondergang gered kon word, het hulle aangebied om self te sterf, sodat hulle en hul nageslag eerder die straf sou dra as dat die geliefde Seun van God so ’n groot offer vir hulle moes bring. {En 54.3}

Adam het geweet dat geen engel met sy lewe vir die skuld kon betaal nie. Die wet van Jahweh, die fondament van sy regering in die hemel en op aarde, was net so heilig soos God self. Daarom kon God nie die offer van ’n engel vir hierdie oortreding aanvaar nie. Die Vader kon nie eens een beginsel van sy wet afskaf of verander om die mens in sy sondige toestand tegemoet te kom nie. Maar die Seun van God, wat saam met die Vader die mens geskep het, kon ’n versoenende offer bring wat vir God aanvaarbaar sou wees. {En 54.4}

Toe Adam volgens God se voorskrifte ’n sonde offer gebring het, was dit vir hom ’n uiters pynlike ervaring. Hy moes met sy eie hand die lewe neem wat slegs God kon gee en dit as offer vir sy sonde bring. Dit was die eerste keer dat hy met die dood gekonfronteer

is. Terwyl hy na die bloedende offer in sy lyding gekyk het, het hy in geloof vooruitgesien na die Seun van God, wat daardeur voorgestel is. Die Gees van Profesie I, 50–53 {En 54.5}

Adam en Eva word uit Eden verdryf

Hulle (Adam en Eva) is meegedeel dat hulle hul tuiste in die Tuin van Eden moes verlaat. Want dit sou gevaarlik wees om in die tuin te bly en toegang tot die boom van die lewe te hê terwyl hulle nog in hul sondige toestand verkeer. Die Gees van Profesie I, 44 {En 55.1}

Ná hul sonde kon Adam en Eva nie langer in Eden woon nie. Hulle het dringend gesmeek om in die tuiste van hul onskuld en vreugde te mag bly. Hulle het erken dat hulle die reg daarop verloor het en het vir die toekoms onvoorwaardelike gehoorsaamheid belowe. Maar hul versoek is geweier, omdat hul natuur deur die sonde verdorwe geraak het. Hulle weerstand teen die Bose het verswak, en daarom het hulle hom des te makliker toegang gegee. In hul onskuld het hulle reeds aan die versoeking toegegee; nou, bewus van hul skuld, sou hulle nog minder krag hê om standvastig te bly. {En 55.2}

Nederig en onuitspreeklik bedroef het hulle van hul pragtige tuiste afskeid geneem en vertrek om op ’n aarde te gaan woon wat nou onder die vloek van die sonde gebuk gegaan het. Patriarge en Profete 38 {En 55.3}

Heilige engele is gestuur om die ongehoorsame paar uit die tuin te verdryf, terwyl ander engele die pad na die boom van die lewe bewaak het. Elkeen van hierdie magtige engele het ’n glinsterende swaard in sy regterhand gehou. Geestelike Gawes I, 45 {En 55.4}

Sterk engele met swaarde van stralende lig, wat in alle rigtings geskyn het, is as wagte aangestel om die toegang tot die boom van die lewe teen Satan en die skuldige paar te bewaak. The Review and Herald, 24 Februarie 1874 {En 55.5}

Satan het 'n plan bedink om Adam en Eva ongehoorsaam aan God te laat wees en sy ontevredenheid te laat voel, sodat hulle van die lewensboom kon eet en hulle sondige lewe kon voortsit. Maar heilige engele is gestuur om hulle die toegang tot die boom te ontneem. Rondom hierdie engele het strale van lig geflits wat gelyk het soos glinsterende swaarde. Die Gees der Profetie I, 44 {En 55.6}

Na die sondeval het Satan sy engele gevra om 'n spesiale poging aan te wend om mense te oortuig dat hulle van nature onsterflik was. En toe hulle hierdie valse idee glo, moes hulle hulle oortuig dat sondaars in ewige ellende moes lewe. Die Gees der Profetie IV, 354 {En 56.1}

Hoofstuk 6: Die Engele voor en na die Sondvloed

Die Verlossingsplan in meer besonderhede uiteengesit

Die engele het ná die sondeval kontak met Adam behou en hom ingelig oor die verlossingsplan en dat daar steeds ’n moontlikheid van verlossing vir die mensdom bestaan. Geestelike Gawes III, 52 {En 57.1}

Die engele het Adam meegedeel dat sy oortreding dood en lyding in die wêreld gebring het, maar dat die offer van Jesus Christus lewe en onsterflikheid aan die lig sou bring. Die Gees van Profesie I, 51 {En 57.2}

Die Tuin van Eden het selfs ná die verdrywing van die mens op aarde bly voortbestaan. Die gevalle mensdom het nog lank die geleentheid gehad om hul vroeëre tuiste van onskuld te sien, waarvan die toegang slegs deur die waakende engele versper is. Patriarge en Profete 39 {En 57.3}

Kerubs bewaak die ingang van die Paradys

God se heerlikheid is geopenbaar by die poort van die paradys, wat deur kerubs bewaak is. Hier het Adam saam met sy seuns gekom om God te aanbid … {En 57.4}

Solank Eden nog binne die mens se gesigsveld was en die toegang deur waaksame engele versper is, kon niemand aan die bestaan daarvan twyfel nie. Die orde van die skepping, die doel van die tuin en die geskiedenis van die twee bome — wat so nou met die lot van die mens verbind was — het onbetwisbare feite gebly. Solank Adam geleef het, was die bestaan van God, sy oppergesag en die bindende aard van sy wet waarhede wat mense nie maklik bevraagteken het nie. Patriarge en Profete 39, 62 {En 57.5}

Kaïn en Abel is onderrig oor die vereistes vir die verlossing van die mensdom. Daar is van hulle verwag om ’n offerdiens in nederige gehoorsaamheid uit te voer. Hiermee moes hulle God eer en deur die offer van die eerstelinge van hul kudde hul geloof in die toekomstige Verlosser en hul afhanklikheid van Hom toon. Met diepe erns moes hulle die offer as brandoffer aan God bring. {En 58.1}

Kaïn was egter nie bereid om hom aan hierdie plan van gehoorsaamheid te onderwerp en ’n lam te bring wat hy saam met die vrugte van die land kon offer nie. Hy het God se opdrag geïgnoreer. Abel het sy broer aangespoor om God nie sonder ’n bloedoffer te nader nie. Maar Kaïn, as oudste broer, het nie na hom geluister nie … {En 58.2}

Abel het van die eerstelinge van sy kudde gebring en ook die vet gedeeltes verbrand, soos God beveel het. In geloof in die komende Verlosser het hy sy offer met nederige eerbied gebring. God het sy offer aanvaar. Weerlig het uit die hemel neergedaal en die offer van Abel verteer. Kaïn het geen teken gesien dat sy offer aanvaar is nie. Hy het kwaad

geword vir God en vir sy broer. God het toestemming gegee om 'n engel na Kaïn te stuur om met hom te praat. {En 58.3}

Die engel het hom gevra wat die oorsaak van sy woede was en aan hom verduidelik dat hy God se wil moes gehoorsaam. Indien hy die instruksies reg uitgevoer het, sou sy offer ook deur God aanvaar word. Maar as hy hom nie nederig aan God se opdragte onderwerp en dit in geloof gehoorsaam nie, sou God sy offer nie aanvaar nie. Die engel het Kaïn meegedeel dat God nie onregverdig was of Abel bevoordeel het nie, maar dat Hy Kaïn se offer weens sy ongehoorsaamheid aan God se uitdruklike gebod nie kon aanvaar nie. Maar selfs nadat hy duidelik onderrig is, het Kaïn geen berou getoon nie. Uit jaloesie en haat het hy ’n rusie met Abel begin en hom aangeval. Terwyl Abel God se opdragte gehoorsaam uitgevoer het, het Kaïn al hoe woedender geword, totdat hy Abel uiteindelik in blinde woede doodgemaak het. Geestelike Gawes III, 47–49 {En 58.4}

Adam en die engele onderrig die mense voor die sondvloed

Die voorreg om God deur sy werke te leer ken, was ongeëwenaard. Dit was dus nie ’n tyd van geestelike duisternis nie, maar juis ’n tyd van groot kennis. Alle mense kon deur Adam onderrig word, en die godvresendes is deur Christus en die engele geleer. Aartsvaders en Profete 61–62 {En 59.1}

Die mense het destyds byna ’n duisend jaar lank geleef, en die engele het hulle besoek en regstreekse onderrig van Christus aan hulle gebring. Geselekteerde Boodskappe I, 230 {En 59.2}

Henog

Henog het die pynlike verhaal van die sondeval direk uit Adam se mond gehoor, maar ook die wonderlike verhaal van God se vergewende genade, waardeur Hy sy Seun bestem het om die Verlosser van die wêreld te wees. Henog het die beloftes geglo en daarop vertrou. Hy was ’n heilige man wat God met sy hele hart gedien het. Toe hy sien hoe verdorwe die mense geword het, het hy hom van die nageslag van Kain afgesonder en hulle oor hul verdorwenheid vermaan. Dit het sy siel bedroef om te sien hoe hulle elke dag die gesag van God vertrap. Daarom het hy besluit om hom van hulle af te sonder en baie tyd in afsondering, toewyding en gebed deur te bring. Hy het in stilte voor God gewag om sy wil beter te verstaan en uit te voer. God het deur sy engele met Henog gekommunikeer en so sy goddelike instruksies aan hom oorgedra. Hy het aan Henog bekend gemaak dat Hy nie vir ewig geduld met die afvallige mensdom sou hê nie, maar dat Hy van plan was om hulle deur ’n groot vloed te vernietig wat oor die aarde sou kom. {En 59.3}

Die Here het aan Henog ’n dieper insig in die verlossingsplan gegee en deur die Gees van profesie aan hom die geslagte van mense gewys wat die aarde ná die sondvloed sou

bewoon. Hy het ook die groot gebeurtenisse aan hom geopenbaar wat verband hou met die wederkoms van Christus en die einde van die wêreld. {En 60.1}

Henog was besorg oor die toestand van die dooies. Dit het vir hom gelyk asof sowel die regverdiges as die goddeloses tot stof sou terugkeer en dat dit hul einde sou wees. Hy kon nie die lewe van die regverdiges ná die graf ten volle verstaan nie. In ’n profetiese visioen is hy gewys op Jesus, wat as offer vir die mensdom sou sterf, en op die wederkoms van Christus in die wolke van die hemel, vergesel deur die engele. Dan sou die dooies uit hul grafte opstaan, en die regverdiges sou nuwe lewe ontvang. {En 60.2}

Henog het die mense getrou vertel van alles wat die Gees van profesie aan hom geopenbaar het. Sommige het sy woorde geglo, hulle van hul goddeloosheid bekeer, God gevrees en Hom aanbid. Die Tekens van die Tye, 20 Februarie 1879 {En 60.3}

Hy (Henog) het hom van tyd tot tyd onttrek om te rus, en hy het nie toegelaat dat mense hom vind nie, omdat hulle sy toewyding en gemeenskap met God versteur het. Tog het hy hom nie voortdurend afgesonder van die mense wat hom liefgehad en na sy wyse woorde geluister het nie. {En 60.4}

Hy het die geselskap van verdorwe mense ook nie heeltemal vermy nie. By sekere geleenthede het hy die goeies sowel as die goddeloses ontmoet, en hy het probeer om die goddeloses van hul verkeerde lewenswyse te bekeer. Geestelike Gawes III, 56 {En 60.5}

Deur sy voortdurende gemeenskap met God het Henog al hoe meer soos die engele geword. Die Here het Henog liefgehad omdat hy Hom standvastig gevolg en die sonde vermy het. Hy het ernstig daarna gestreef om die volmaakte wil van God te ken en daarvolgens te leef. Hy het verlang na ’n steeds nouer verhouding met God, wat hy gevrees, geëer en aanbid het. Daarom het God nie toegelaat dat Henog soos ’n gewone mens sterf nie. Die regverdiges en die goddeloses was teenwoordig toe Henog uit hul midde weggeneem is. Die mense wat hom liefgehad het, het gedink dat God hom na een van die plekke geneem het waarheen hy hom soms teruggetrek het, maar hoe ywerig hulle ook al na hom gesoek het, hulle kon hom nêrens vind nie. Toe het hulle gesê dat hulle hom nie kon vind nie, omdat God hom na Hom geneem het. Die Tekens van die Tye, 20 Februarie 1879 {En 61.1}

Vanuit ’n vurige wa wat deur God gestuur is, is hierdie heilige man na die hemel geneem. The Review and Herald, 19 April 1870 {En 61.2}

Die Here het my ook ’n blik op ander wêrelde gegee. Ek het vlerke gekry, en ’n engel het my uit die stad na ’n groot en wonderlike plek geneem. Toe is ek na ’n wêreld met sewe mane geneem. Daar het ek die ou Henog gesien, wat verander was. In sy regterarm het hy ’n pragtige palmblad gedra, en op elke blad was “Oorwinning” geskryf. Om sy kop was ’n stralend wit krans, en die krans het blare gehad, met die woord “Suiwerheid” in die

middel van elke blad geskryf. Rondom die blare was klippe van verskillende kleure, wat helderder as die sterre geskyn en die skrif weerspieël en verfraai het. Agter op sy kop was ’n lint wat die krans bymekaar gehou het, en op die lint was “Heiligheid” geskryf. Bo die krans was ’n pragtige kroon wat helderder as die son geskyn het. {En 61.3}

Ek het hom gevra of dit die plek was waarheen hy van die aarde af gekom het. Hy het geantwoord: “Nee, die stad is my tuiste; ek besoek net hierdie plek.” Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 30–31 {En 61.4}

Henog verteenwoordig die mense wat aan die einde van die tyd op aarde sal leef en nie sal sterf nie, maar verander en in die hemel opgeneem sal word. Hy is soos die mense wat te midde van die gevare van die laaste dae leef, maar wat die algemene morele verval, oneerlikheid en slechtheid weerstaan en daardeur onaangeraak bly. {En 62.1}

Ook ons kan standvastig wees soos Henog. Daar is voorsiening vir ons gemaak Sterk engele van God is gestuur om al die erfgename van verlossing by te staan. Wanneer hierdie engele sien dat ons ons uiterste bes doen om oorwinnaars te wees, sal hulle hul deel doen om ons met hul lig te omring en die invloed van bose engele van ons af weg te hou. Hulle sal ’n muur van beskerming rondom ons vorm, soos ’n muur van vuur. The Review and Herald, 19 April 1870 {En 62.2}

Noag

Die mense wat in die tyd van Noag en Abraham geleef het, het in voorkoms en krag meer soos engele gelyk as mense vandag. Maar met elke geslag het hulle swakker geword. Geestelike Gawes I, 69 {En 62.3}

Meer as honderd jaar voor die sondvloed het God ’n engel na die gelowige Noag gestuur om hom mee te deel dat Hy nie langer geduld met hierdie verdorwe mensdom sou hê nie. {En 62.4}

Maar hulle moes nie onvoorbereid wees nie. Hy het Noag onderrig en hom ’n getroue boodskapper gemaak om die wêreld teen die komende vernietiging te waarsku, sodat geen inwoner van die aarde ’n verskoning sou hê nie. {En 62.5}

Engele is gestuur om die diere wat God geskep het uit die velde en woude bymekaar te maak. Die Gees van Profesie I, 69 {En 62.6}

Engele het voor die diere uit gegaan, en die diere het hulle twee-twee gevolg, manlik en vroulik, en van die rein diere sewe van elk. Geestelike Gawes III, 67 {En 63.1}

Nou was alles gereed om die ark te sluit. Noag kon dit nie van binne doen nie. ’n Engel, geklee in helder lig, het uit die hemel neergedaal, die swaar buitendeur voor die oë van die verstomde skare gesluit en daarna na die hemel teruggekeer. Die Gees van Profesie I, 72 {En 63.2}

Die sondvloed breek aan

Ten spyte van die indrukwekkende openbarings van God se mag waarvan die mense voor die sondvloed getuies was, die buitengewone versameling van diere uit die woude en veld, hul intog in die ark, en die engel van God in ’n helder liggewaad wat die deur van buite met indrukwekkende majesteit gesluit het, het hulle nie opgehou spot nie en hul harte teen die openbaring van God se mag verhard. Maar op die agtste dag het donker wolke aan die hemel begin saampak. Reën het uit die wolke op hulle neergestort. Dit het nog nooit tevore gebeur nie. Die storm het al hoe erger geword totdat die water in stortreëns uit die hemel geval het. Magtige fonteine het uit die aarde uitgebars en met geweldige krag groot rotse hoog die lug in geslinger, wat weer met geweld op die aarde neergeval en diep daarin verdwyn het. {En 63.3}

Die geweld van die storm het al hoe meer toegeneem. Die gehuil van die wind het vermeng met die geraas van die natuurelemente en die gejammer van die mense wat God se mag verwerp het. Bome, geboue en rotse is oral rondgeslinger. Die vrees van mense en diere was onbeskryflik groot. Selfs Satan, wat hom te midde van die woedende natuurkragte bevind het, het vir sy eie bestaan gevrees. {En 63.4}

Engele met wonderbaarlike krag het die ark gelei en haar teen onheil beskerm. Gedurende elke oomblik van hierdie verskriklike storm, wat veertig dae en veertig nagte geduur het, is die ark deur die krag van God beskerm. Die Gees van Profesie I, 73, 75 {En 63.5}

Ná die sondvloed

Noag en sy gesin het angstig gewag dat die water sou terugtrek. Hy het innig verlang om weer vaste grond onder sy voete te voel. Hy het ’n raaf uitgestuur wat heen en weer gevlieg en weer na die ark teruggekeer het. Dit het egter nie aan Noag die inligting gegee waarop hy gehoop het nie. Daarom het hy kort daarna ’n duif uitgestuur, maar ook dié het geen rusplek gevind nie en gou na die ark teruggekeer. {En 64.1}

Ná sewe dae is die duif weer uitgestuur, en toe sy terugkeer met ’n olyftakkie in haar snawel, was die vreugde van die gesin van agt, wat so lank in die ark opgesluit was, onbeskryflik groot. Nog ’n engel het uit die hemel neergedaal en die deur oopgemaak.

Noag kon die dak van die ark oopmaak, maar nie die deur wat God self gesluit het nie. God het deur ’n engel met Noag gepraat en hom beveel om uit die ark te gaan en al die lewende wesens saam met hom uit te bring … {En 64.2}

Toe Noag uit die ark stap, het hy al die wilde diere gesien. Daarna het hy na sy gesin gekyk en gevrees dat die diere hulle sou aanval. Maar die Here het sy engel na Noag gestuur en vir hom gesê: “Die vrees en die skrik vir julle sal rus op al die diere van die aarde en al die voëls van die hemel, op alles wat op die aarde beweeg en op al die visse van die see.

Hulle is in julle hand oorgegee. Alles wat beweeg en lewe, sal vir julle voedsel wees. Soos Ek die groen plante aan julle gegee het, gee Ek nou alles aan julle." Genesis 9:2–3. Geestelike Gawes I, 76, 78, 79 {En 64.3}

Die Toring van Babel

Sommige van Noag se nakomelinge het gou weer van God afvallig geraak … Party het selfs nie meer in die bestaan van God geglo nie, terwyl ander wel geglo het … Diegene wat vyande van God geword het, het voortdurend veroordeel gevoel deur die woorde van die regverdiges en die God welgevallige lewens van dié wat God liefgehad, gehoorsaam en geëer het. Daarom het die goddeloses onder mekaar besluit om hulle van die gelowiges af te skei … Hulle het weggetrek en 'n groot vlakte as woonplek gekies. Daar het hulle vir hulself 'n stad gebou en besluit om 'n toring op te rig wat tot in die wolke sou reik, sodat hulle nooit weer verstrooi sou word nie … Die toring sou só hoog wees dat dit bo die water sou uitsteek indien daar weer 'n oorstroming kom, en dit sou vir hulle as toevlug dien … Dan sou hulle soos God wees en oor ander mense heers … {En 64.4}

Hulle het daarna gestreef om groter as God te wees, maar Hy het nie toegelaat dat hulle hul werk voltooi nie. Toe die toring reeds baie hoog was, het God twee engele gestuur om hul werk te verhinder. Die engele het hul taal verwar, en samewerking was daarna nie meer moontlik nie. Hulle het kwaad geword vir mekaar en kon nie verstaan waarom hulle mekaar nie meer begryp nie en waarom daar soveel misverstande ontstaan het nie. Uiteindelik het hulle van mekaar geskei en oor die hele aarde versprei. Tot op daardie tydstip het die mense net een taal gepraat. As teken van God se toorn het weerlig uit die hemel die top van die toring afgeslaan en dit op die grond laat neerstort. Die Gees van Profesie I, 91 {En 65.1}

Hoofstuk 7: Engele in die Tydperk van die Patriarge

Abraham

God het Abraham geëer, want sy engele het saam met hom gewandel en met hom gepraat soos met ’n vriend. Patriarge en Profete 116 {En 66.1}

Die Here het sy wil deur middel van engele aan Abraham bekend gemaak. Christus het ook aan hom verskyn en hom ’n duidelike begrip gegee van die morele wet van God en van die wonderlike verlossing wat deur Hom sou plaasvind. The Review and Herald, 29 April 1875 {En 66.2}

Ná die geboorte van Ismael het God weer aan Abraham verskyn en vir hom gesê: “En Ek sal my verbond oprig tussen My en jou en jou nageslag ná jou, van geslag tot geslag, as ’n ewige verbond, om vir jou ’n God te wees en vir jou nageslag ná jou.” {En 66.3}

En weer het die Here deur ’n engel sy belofte herhaal dat Sara ’n seun sou hê en dat sy die moeder van baie volke sou word. Die Gees van Profesie I, 96 {En 66.4}

Toe God Sodom met oordeel bedreig het, het Hy dit nie vir Abraham verberg nie, en Abraham het by God vir die sondaar ingetree. Sy ontmoeting met die engele is ook ’n pragtige voorbeeld van gasvryheid. {En 66.5}

Op ’n warm somermiddag het die aartsvader by die ingang van sy tent gesit en oor die rustige landskap uitgekyk toe hy in die verte drie reisigers sien naderkom. Voordat hulle sy tent bereik het, het hulle stilgehou asof hulle met mekaar praat. Sonder om te wag dat hulle hom om hulp vra, het Abraham vinnig opgestaan. Omdat dit gelyk het asof hulle in ’n ander rigting wou gaan, het hy hom haastig agter hulle aan gehaas en hulle met die grootste hoflikheid gevra om hom die eer te bewys om by hom aan te doen vir ’n verfrissing. {En 67.1}

Hy het self water gebring sodat hulle die stof van die reis van hul voete kon afwas. Hy het persoonlik die kos vir hulle gekies. Terwyl hulle in die koel skaduwee gerus het, het hy ’n maaltyd laat voorberei en eerbiedig eenkant gestaan terwyl hulle sy gasvryheid geniet het. {En 67.2}

Abraham het in sy gaste slegs drie vermoeide reisigers gesien en nie besef dat hy een van hulle kon aanbid sonder om te sondig nie. Maar spoedig het die ware aard van die hemelse boodskappers duidelik geword. Hoewel hulle as boodskappers van oordeel gekom het, het hulle eers met Abraham, ’n man van geloof, oor seëninge gepraat {En 67.3}

Abraham het God geëer, en nou het die Here hom geëer deur hom in sy planne in te wy en sy voornemens aan hom bekend te maak. God het baie goed geweet hoe groot die sondes van Sodom was. Maar Hy het menslike taal gebruik sodat die regverdigheid van sy

dade verstaan kon word. Voordat Hy die oortreders veroordeel het, wou Hy hul optrede ondersoek. As hulle nie die grense van die goddelike genade oorskry het nie, sou Hy hulle nog geleentheid gegee het om hulle te bekeer. Patriarge en Profete 116–118 {En 67.4}

Die vernietiging van Sodom en Gomorra

Twee van die hemelse boodskappers het vertrek en Abraham alleen agtergelaat met Hom van wie hy nou geweet het dat Hy die Seun van God was. Met diepe eerbied en nederigheid het Abraham sy dringende smeekbede gerig: "Kyk tog, ek het dit gewaag om met die Here te spreek alhoewel ek stof en as is." Genesis 18:27 Hy het voor die hemelse Boodskapper gestaan en sy dringende versoek herhaal. {En 67.5}

Hoewel Lot 'n inwoner van Sodom geword het, het hy nie aan die goddeloosheid en heiligskennis van die stad deelgeneem nie. Abraham was daarom oortuig dat daar ook ander aanbidders van die ware God in daardie digbevolkte stad moes wees. Met dit in gedagte het hy gevra: "Dit moet ver van U wees om die regverdige saam met die goddelose om te bring. Dit moet ver van U wees! Sal die Regter van die hele aarde nie reg laat geskied nie?" Genesis 18:25. En Abraham het nie net een keer gevra nie. Toe sy versoeke toegestaan word, het hy die moed gehad om al hoe meer te vra, totdat hy die belofte ontvang het dat die stad gespaar sou word indien daar selfs net tien regverdiges daarin gevind sou word. Patriarge en Profete 118 {En 68.1}

Twee engele besoek Lot

Teen skemer het twee vreemdelinge die stadspoort genader. Dit was duidelik reisigers wat wou oornag. Niemand kon vermoed dat hierdie eenvoudige reisigers boodskappers van oordeel was nie. Die vrolike, sorgelose skare het nooit besef dat hul optrede teenoor die hemelse boodskappers daardie nag die hoogtepunt van hul skuld sou bereik en die lot van hul trotse stad sou verseël nie. Net een man het die vreemdelinge met vriendelikheid ontvang en hulle in sy huis genooi. Lot het nie hul ware aard herken nie, maar hy was gewoond daaraan om beleefd en gasvry op te tree. Patriarge en Profete 136 {En 68.2}

Die engele het toe hul opdrag aan Lot bekend gemaak: "Ons gaan hierdie plek vernietig, want die geroep teen hierdie stad het groot geword voor die Here, en Hy het ons gestuur om dit te vernietig."

Genesis 19:13 Lot wou die vreemdelinge beskerm. Nou het hulle belowe om hom en al sy familielede te red wat saam met hom uit die goddelose stad sou vlug. So het Lot gegaan om sy kinders te waarsku. Hy het die woorde aan hulle herhaal:

Die engel het gesê: "Staan op en verlaat hierdie plek, want die Here gaan hierdie stad vernietig." Genesis 19:14 Maar hulle het die hele saak as 'n grap beskou en gelag oor sy bygelowige vrees. {En 68.3}

Bedroef het Lot na sy huis teruggekeer en van sy mislukking vertel. Die engele het hom toe beveel om die stad saam met sy vrou en dogters, wat nog by hom gewoon het, te verlaat. Oorweldig deur verdriet het hy steeds getwyfel en kon hy nie besluit om te vertrek nie. Sonder die ingryping van God se engele sou hulle almal in Sodom omgekom het. Daarom het die hemelse boodskappers hom, sy vrou en sy dogters aan die hand geneem en hulle uit die stad uitgelei. {En 69.1}

Daar het die engele hulle verlaat en na Sodom teruggekeer om die vernietiging uit te voer. 'n Ander Een, Hy met wie Abraham onderhandel het, het nou nader gekom. {En 69.2}

Hoewel die Vors van die lewe aan sy sy gestaan het, het Lot steeds gepleit vir die behoud van sy lewe, asof God, wat hom tot dan toe met soveel sorg en liefde bewaar het, hom nie verder sou kon beskerm nie. Hy moes hom volkome aan die hemelse Boodskapper toevertrou en sy lewe sonder aarseling in die hande van die Here plaas. Maar soos soveel ander het hy steeds probeer om sy eie planne deur te voer. {En 69.3}

Weer is hy aangespoor om hom te haas, want die vuurstorm sou nie langer op hom wag nie. Maar een van hulle het gewaag om om te kyk na die ondergaande stad en het 'n gedenkteken van die goddelike oordeel geword. Patriarge en Profete 135–140 {En 69.4}

Abraham word getoets

Toe Abraham byna honderd jaar oud was, het God die belofte van 'n seun herhaal met die versekering dat die toekomstige erfgenaam die kind van Sara sou wees. Die geboorte van Isak, ná 'n leeftyd van wag, het die vervulling van hul vurige hoop gebring en die tente van Abraham en Sara met vreugde gevul. {En 69.5}

Sara het Ismael se opstandigheid as 'n voortdurende bron van onenigheid beskou en daarom het sy by Abraham daarop aangedring dat Hagar en Ismael uit die kamp weggestuur word. Dit het die patriarg groot smart veroorsaak. Hoe kon hy Ismael, die seun vir wie hy steeds lief was, wegstuur? In sy verdriet het hy God om leiding gesmeek. Toe het God hom deur 'n engel beveel om Sara se wens toe te laat. Maar hy het die vertroostende belofte ontvang dat Ismael nie deur God verlaat sou word nie, selfs al was hy ver van sy vader se huis af. Hy sou bly leef en die vader van 'n groot volk word.

Abraham het gehoorsaam geluister na die woorde van die engel, maar nie sonder diepe smart nie. Patriarge en Profete 125–126 {En 69.6}

God het Abraham geroep om die vader van die gelowiges te wees. Sy lewe moes 'n voorbeeld vir latere geslagte wees. Maar sy geloof was nog nie volmaak nie. Om hom tot die hoogste geestelike volwassenheid te bring, het God hom aan 'n toets onderwerp wat swaarder was as enige toets wat ooit aan 'n mens opgelê is. In 'n nagtelike visioen het Hy

hom beveel om na die land Moria te gaan en sy seun as brandoffer te offer op ’n berg wat Hy hom sou aanwys. {En 70.1}

Die opdrag moes die vader se hart met smart vervul het: “Neem jou seun, jou enigste seun, Isak, wat jy liefhet, en offer hom daar as brandoffer.” Genesis 22:2. Isak was die sonskyn van die huis, die troos van sy oudag en bowenal die erfgenaam van die beloofde seen. {En 70.2}

Satan was gereed om hom in te fluister dat hy hom dalk vergis het, want die wet van God het gesê: “Jy mag nie doodslaan nie.” Eksodus 20:13. God kon tog nie eis wat Hy self verbied het nie. Abraham het uit sy tent gestap en opgekyk na die stil prag van die wolklose hemel. Hy het die belofte onthou wat hy byna vyftig jaar tevore ontvang het, naamlik dat sy nageslag so talryk soos die sterre sou wees. Hoe kon Isak gedood word as hierdie belofte deur hom vervul moes word? {En 70.3}

Abraham is in die versoeking gebring om te glo dat hy mislei is. Hy het die engele onthou wat deur God gestuur is om die vernietiging van Sodom aan te kondig. Hulle het hom ook die belofte van sy seun Isak gebring. Hy het na die plek gegaan waar hy hulle verskeie kere ontmoet het, in die hoop om hulle weer te sien en verdere instruksies te ontvang. Maar niemand het hom te hulp gekom nie. Patriarge en Profete 126–128 {En 70.4}

Die hele dag lank het hy gehoop om ’n engel te ontmoet wat hom sou bemoedig en vertroos, of dalk God se opdrag sou herroep, maar geen boodskapper van genade het verskyn nie. Toe die tweede lang dag ten einde geloop het, het nog ’n lang nag begin, wat hy in nederige gebed deurgebring het, en daarna het die derde dag aangebreek. Die Tekens van die Tye, 1 April 1875 {En 71.1}

Hulle het die altaar op die aangewese plek gebou en die hout daarop gepak. Toe het Abraham met bewende stem die goddelike opdrag aan sy seun bekend gemaak. Geskok en ontsteld het Isak van sy lot gehoor, maar hy het geen weerstand gebied nie. Hy het Abraham se geloof gedeel en was bereid om sy lewe aan God te offer {En 71.2}

En nou het die afskeid gekom, die laaste woorde, die laaste trane, die laaste omhelsing. Die vader het die mes opgetel om sy seun dood te maak. Skielik is sy arm teruggehou. ’n Engel uit die hemel het na die vader geroep: “Abraham! Abraham!” Hy het vinnig geantwoord: “Hier is ek.” Weer het hy die stem gehoor: “Moenie die seun aanraak of hom kwaad aandoen nie, want nou weet Ek dat jy God vrees en jou enigste seun ter wille van My nie teruggehou het nie.” Genesis 22:11–12 {En 71.3}

God het sy Seun aan ’n dood van skande en vernedering oorgegee. Die engele wat getuies was van die vernedering en angs van die Seun van God, moes nie ingryp soos hulle

in Isak se geval gedoen het nie. Geen stem het uitgeroep: “Dit is genoeg nie.” Die Koning van heerlikheid het sy lewe gegee om die gevalle mens te red. {En 71.4}

Die hemelbewoners was getuies toe God Abraham se geloof en Isak se gehoorsaamheid op die proef gestel het. Die hele hemel het met verwondering en bewondering na Abraham se onwrikbare gehoorsaamheid gekyk en hulde gebring aan sy trou. Satan se beskuldigings is as vals bewys. {En 71.5}

Selfs die engele het dit moeilik gevind om die geheim van die verlossing te verstaan. Hulle kon skaars begryp dat die Here van die hemel, die Seun van God, vir skuldige mense moes sterf. Toe God Abraham beveel het om sy seun te offer, het dit die medelye van alle hemelse wesens gewek. Hulle het met diepe erns elke stap dopgehou wat tot die uitvoering van hierdie opdrag gelei het. Op Isak se vraag het Abraham geantwoord: “Maar waar is die skaap vir die brandoffer?” “God sal vir Homself ’n skaap as brandoffer voorsien.” Genesis 22:7–8 {En 71.6}

Toe God die hand van die vader gekeer het op die oomblik toe hy gereed was om sy seun te slag, en die ram daarna in Isak se plek geoffer is, is die geheim van die verlossing duideliker geopenbaar. Nou het die engele God se wonderlike voorsiening vir die mensdom beter verstaan as tevore. Patriarge en Profete 130, 132–133 {En 72.1}

Vir Abraham was die keuse van ’n vrou vir sy seun van groot belang. Daarom was hy bekommerd dat Isak ’n vrou sou neem wat hom van God sou wegtrek. {En 72.2}

Isak het volkome op die wysheid en liefde van sy vader vertrou en was tevrede om die saak aan hom oor te laat. Hy het ook geglo dat God self hom in sy keuse sou lei. Abraham se gedagtes was gerig op die familie van sy vader in Mesopotamië. {En 72.3}

Abraham het hierdie belangrike saak aan Eliëser, “sy oudste dienaar” (Genesis 24:2), ’n vrome, ervare en verstandige man wat hom lank getrou gedien het, toevertrou. “Die Here, die God van die hemel, wat my uit die huis van my vader en uit my vaderland geneem het, sal sy engel voor jou uitstuur.” Genesis 24:7 {En 72.4}

Die boodskapper het onmiddellik vertrek. Toe hy in Haran, “die stad van Nahor” (Genesis 24:10), aankom, het hy buite die stad by die put stilgehou waar die vroue van die stad saans water kom haal het. Maar hy het die woorde van Abraham onthou dat God sy engel saam met hom sou stuur, en hy het ernstig gebid vir veilige leiding. Omdat hy gewoond was aan die natuurlike vriendelikheid en gasvryheid in die familie van sy meester, het hy nou gebid dat God hom deur ’n teken die meisie sou wys wat deur Hom uitgekies is. {En 72.5}

Skaars het hy sy gebed beëindig toe die antwoord kom. Van al die vroue wat by die put bymekaargekom het, was daar een wie se beleefde optrede sy aandag getrek het. Toe sy van die put af terugkom, het die vreemdeling haar genader en vir water gevra uit die

kruik op haar skouer. Sy het vriendelik ingestem en ook aangebied om water vir die kamele te skep. Selfs die dogters van vorste het gewoonlik hierdie diens vir hul vaders se kuddes verrig. Só het Eliëser die teken ontvang waarvoor hy gevra het. {En 73.1}

Abraham het in Berseba gebly, en Isak, wat die kuddes in die omliggende gebied versorg het, het na sy vader teruggekeer om op die boodskapper uit Haran te wag. En Isak "het teen die aand uitgegaan om in die veld te peins, en toe hy opkyk, sien hy kamele aankom. Toe het Isak haar in die tent van sy moeder Sara ingebring, en hy het Rebekka geneem, en sy het sy vrou geword; en hy het haar liefgekry. So is Isak getroos ná sy moeder se dood." Genesis 24:63–67. Patriarge en Profete 148–151 {En 73.2}

Jakob en Esau, Isak se tweelingseuns, het opvallend van karakter en lewenswyse verskil. Die engel van God het hierdie verskille reeds voor hul geboorte aangekondig. In antwoord op Rebekka se onrustige gebed het hy haar meegedeel dat sy twee seuns sou hê. Terselfdertyd het hy hul toekomstige bestemming geopenbaar: elkeen van hulle sou die vader van 'n magtige volk word, maar die een sou groter wees as die ander, en die jongste sou voorkeur geniet. {En 73.3}

Isak het sy seuns met hierdie regte en voorwaardes bekend gemaak en baie duidelik aan hulle verduidelik dat Esau, as oudste, reg op die eersgeboortereg gehad het. Maar Esau het geen belangstelling in vroomheid of 'n geestelike lewe getoon nie. {En 73.4}

Rebekka het nou die woorde van die engel onthou, en sy het die karaktereienskappe van haar seuns met groter insig as haar man beoordeel. Sy het oortuig geraak dat die erfenis van die goddelike belofte vir Jakob bestem was. Daarom het sy die woorde van die engel aan Isak herhaal, maar die liefde van die vader het aan Esau behoort, die oudste seun, en hy het by sy voorneme gebly. Patriarge en Profete 154–155 {En 73.5}

Jakob het deur sy moeder van die goddelike aankondiging geweet dat die geboortereg aan hom sou behoort. Hy was vervul met 'n onuitspreeklike begeerte na die voorregte wat daarmee gepaard sou gaan. Dit was nie sy vader se rykdom waarna hy gestreef het nie; die voorwerp van sy begeerte was eerder die geestelike geboortereg. {En 74.1}

Toe Esau op 'n dag moeg van die jag huis toe kom, het hy gevra vir die kos wat Jakob pas voorberei het. Jakob het sy kans benut en aangebied om sy broer se honger te stil teen die prys van die geboortereg. "Kyk, ek gaan tog sterf," het die roekelose, onbeheerste jagter uitgeroep, "wat baat die geboortereg my dan?" Genesis 25:32. En vir 'n bord lensiesop het hy sy eersgeboortereg prysgegee en hierdie ooreenkoms met 'n eed bekragtig. {En 74.2}

Jakob en Rebekka het wel sukses met hul plan behaal, maar hulle het net verdriet en sorge daarvan geoes. God het gesê dat Jakob die eersgeboortereg sou ontvang. As hulle in geloof gewag het, sou God se woord op sy tyd vervul gewees het. {En 74.3}

Bedreig deur Esau se woede en met die dood gedreig, het Jakob sy vader se huis as ’n voortvlugtige verlaat. Teen die aand van die tweede dag was hy reeds ver van sy vader se tente af. Hy het hom soos ’n verstoteling gevoel, maar terselfdertyd het hy geweet dat al hierdie moeilikhede die gevolg van sy eie verkeerde optrede was. {En 74.4}

Donker wanhoop het op hom gedruk, en hy het dit nie eens gewaag om te bid nie. Maar hy was so eensaam dat hy meer as ooit tevore behoefte aan goddelike beskerming gehad het. Met trane en diepe nederigheid het hy sy sonde bely en om ’n teken gesmeek dat hy nie heeltemal verlaat was nie. {En 74.5}

Maar God het Jakob nie in die steek gelaat nie. Die Here het Homself met medelye aan hom geopenbaar as presies wat Jakob nodig gehad het, naamlik ’n Verlosser. {En 74.6}

Moeg van sy reis het die reisiger op die grond gaan lê met ’n klip as kussing. Terwyl hy geslaap het, het hy ’n helder, glinsterende leer gesien waarvan die onderste punt op die aarde gerus het, terwyl die boonste punt tot in die hemel gestrek het. Op hierdie leer het engele op- en afgegaan. Bo-aan het die Here van heerlikheid gestaan, en sy stem het uit die hemel geklink: “Ek is die Here, die God van jou vader Abraham en die God van Isak.” Genesis 28:13. {En 75.1}

In die visioen is die verlossingsplan aan Jakob getoon. Die leer het Jesus voorgestel, die uitverkore Middelaar. As die kloof wat deur die sonde veroorsaak is nie deur sy verdienste oorbrug is nie, sou die dienende engele nie met die gevalle mens in aanraking kon kom nie. {En 75.2}

Met ’n hernude, rotsvaste geloof in die goddelike beloftes, seker van die teenwoordigheid en beskerming van hemelse engele, “het Jakob sy reis voortgesit na die land van die Ooste.” Genesis 29:1. Patriarge en Profete 155–157, 160–163 {En 75.3}

Hoewel Jakob Haran op goddelike bevel verlaat het, het hy nie sonder vrees teruggekeer op die pad wat hy twintig jaar tevore as vlugteling geloop het nie. Sy sonde, sy bedrog teenoor sy vader, was voortdurend voor hom. Toe die berge van sy vaderland in die verte verskyn, is die hart van die aartsvader diep geroer. Sy hele verlede het voor hom opgestaan. Maar saam met die herinneringe het ook die vertroostende gedagte aan God se genade en die belofte van sy hulp en leiding weer in sy hart opgevlam. Patriarge en Profete 170 {En 75.4}

Toe Jakob verder reis, het die engele van die Here hom tegemoetgekom, en toe hy hulle sien, het hy gesê: “Dit is die leër van God.” Hy het in ’n droom gesien dat die engele van God hom omring. Geestelike Gawes III, 127 {En 75.5}

Reg voor hom het Jakob twee groepe engele gesien wat hulle moes lei en beskerm. Toe hy hulle sien, het hy God geprys en uitgeroep: “Dit is die leër van God!” Daarom het

hy die plek Mahanaim genoem, wat “twee leërs” beteken. Die Tekens van die Tye, 20 November 1879 {En 75.6}

Tog het Jakob gevoel dat hy iets vir sy eie veiligheid moes doen. Daarom het hy boodskappers met ’n versoenende groet na sy broer gestuur. Maar die boodskappers het na Jakob teruggekeer met die nuus dat Esau hom met vierhonderd manne tegemoetkom. Die vriendelike boodskap het dus onbeantwoord gebly. “Toe het Jakob baie bang en benoud geword.” Genesis 32:7. Daarom het hy sy mense in twee groepe verdeel. As die een aangeval sou word, kon die ander dalk ontsnap. {En 76.1}

Hulle het die Jabbok bereik toe die nag aanbreek. Jakob het sy familie deur die vlak rivier gestuur en alleen agtergebly. Hy wou die nag in gebed deurbring en alleen met God wees. {En 76.2}

Skielik het ’n sterk hand hom gegryp. Hy het gedink dat ’n vyand hom van sy lewe wou beroof en het probeer om uit die greep van sy teenstander los te kom. In die donker het hulle met mekaar geworstel. Geen woord is gespreek nie. Jakob het al sy krag ingespan en nie vir ’n oomblik verslap nie. Terwyl hy geworstel en vir sy lewe geveg het, het die besef van skuld swaar op hom gerus, en hy het sy sondes besef wat tussen hom en God gestaan het. Maar in sy grootste nood het hy die beloftes van God onthou en met sy hele hart om sy genade gesmeek. {En 76.3}

Die worsteling het tot sonsopkoms voortgeduur. Toe het die vreemdeling sy hand op Jakob se heup gelê, en in ’n oogwink was hy verlam. Nou het die aartsvader die ware aard van sy teenstander besef. Hy het geweet dat hy met ’n hemelse boodskapper geworstel het en dat hy daarom, ondanks sy byna bomenslike inspanning, nie die oorwinning kon behaal nie. Patriarge en Profete 171–172 {En 76.4}

Die Een met wie Jakob geworstel het, word ’n “man” genoem, maar Hosea noem Hom ’n engel, terwyl Jakob self sê: “Ek het God van aangesig tot aangesig gesien.” ’n Mens kan ook sê dat hy met die mag van God geworstel het. Dit was die Majesteit van die hemel, die Engel van die verbond, wat in die gestalte van ’n mens na Jakob gekom het. Die Tekens van die Tye, 20 November 1879 {En 76.5}

Dit was Christus, die “Engel van die verbond” (Maleagi 3:1), wat Hom aan Jakob geopenbaar het. Die patriarg was nou magteloos en het hewige pyn ervaar, maar hy wou nie sy houvas verloor nie. Berouvol en gebroke het hy hom aan die Engel vasgeklem; “hy het geween en Hom gesmeek” (Hosea 12:5) en om sy seën gepleit. Die Engel het probeer om Hom van Jakob los te maak. Hy het gesê: “Laat My gaan, want die dageraad breek aan.” Maar Jakob het geantwoord:

“Ek sal U nie laat gaan nie tensy U my seën.” Genesis 32:27. As dit die uitdrukking van vermetele selfvertroue was, sou Jakob onmiddellik vernietig gewees het. Maar dit was

die vertroue van ’n man wat bewus was van sy onwaardigheid en tog vasgehou het aan die getrouheid van God, wat sy verbond hou. {En 77.1}

Terwyl Jakob met die Engel geworstel het, is ’n ander hemelse boodskapper na Esau gestuur. In ’n droom het Esau sy broer gesien as ’n balling wat twintig jaar lank van sy vader se huis af weg was. Hy het Jakob se hartseer beleef toe hy van sy moeder se dood gehoor het en hom omring gesien deur hemelse skares. Esau het hierdie droom aan sy manne vertel en hulle beveel om Jakob geen kwaad aan te doen nie, omdat die God van sy vader met hom was. {En 77.2}

Jakob se ervaring gedurende die nag van stryd en angs was ’n simbool van die beproewing waardeur God se volk kort voor die wederkoms van Christus sal gaan. Patriarge en Profete 172–174 {En 77.3}

Hoofstuk 8: Die Engele tydens die Uittog uit Egipte

Die Geboorte van Moses

Maar die tyd het verbygegaan, en die magtige man aan wie Egipte soveel te danke gehad het, en sy tydgenote wat die seën van sy werk ervaar het, het in die graf neergedaal. En toe "het daar 'n nuwe koning in Egipte opgestaan wat niks van Josef geweet het nie". Genesis 1:8. En hy het vir sy volk gesê: "Kyk, die volk Israel is groter en sterker as ons …".

Genesis 1:9 Hulle het die bevel gegee aan die vroue wat die geskikste gelyk het om dit uit te voer, die vroedvroue, om die Hebreeuse seuns by geboorte dood te maak. Satan self was die bedenker van hierdie plan. Hy het geweet dat daar 'n verlosser onder die Israëliete sou opstaan. Deur die koning daartoe te bring om hul kinders te laat doodmaak, het hy gehoop om God se doelwitte te dwarsboom. {En 78.1}

Terwyl hierdie dekreet nog van krag was, is daar 'n seun gebore by Amram en Jogebed, vrome Israëliete uit die stam Levi. Die moeder het daarin geslaag om die kind drie maande lank weg te steek. Toe het sy besef dat sy hom nie langer veilig kon hou nie. Sy het 'n mandjie van biesies gevleg en dit waterdig gemaak met modder en pek. Sy het die baba daarin neergelê en die mandjie tussen die riete aan die rand van die rivier geplaas. Sy het nie gewaag om self daar te bly om dit te bewaak nie, om nie die lewe van die baba of haar eie lewe in gevaar te stel nie. Maar sy suster Mirjam het naby gebly, oënskynlik onbesorg, en angstig dopgehou wat met haar broertjie sou gebeur. Ander wagters was ook daar. In ernstige gebed het die moeder haar kind aan God se sorg toevertrou. Onsigbare engele het nou oor sy nederige rusplek gewaak. Hulle het Farao se dogter direk na hom gelei. Die mandjie het haar nuuskierigheid gewek, en toe sy die pragtige kind daarin sien, het sy dadelik verstaan wat gebeur het. Die kind se trane het haar medelye gewek. Vol meegevoel het sy aan die onbekende moeder gedink wat dit gedoen het om die kosbare lewe van haar kind te red. Daarom het sy besluit om hom te red en as haar eie aan te neem. Patriarge en Profete 219–221 {En 78.2}

Engele het die oudstes van Israel ingelig dat die tyd van bevryding naby was en dat Moses die man was wat God wou gebruik om hierdie werk uit te voer. Engele het Moses ook meegedeel dat Jahweh hom gekies het om 'n einde te maak aan die slawerny van sy volk. Omdat hy verwag het dat hulle hul vryheid deur wapengeweld sou verkry, het hy gedink dat hy die menigte van Israel teen die leërs van Egipte sou lei. Patriarge en Profete 223 {En 79.1}

Moses het aan die hof gebly totdat hy veertig jaar oud was. Toe hy op 'n dag weer buite was, het hy gesien hoe 'n Egiptenaar 'n Israëliet mishandel. Daarop het hy opgestaan en die Egiptenaar doodgemaak. Met die uitsondering van daardie een Israëliet was daar

geen getuies van sy daad nie, en Moses het die liggaam vinnig in die sand begrawe. Die heerser het onmiddellik besluit dat Moses moes sterf. Maar hy het van die gevaar verneem, ontsnap en na Arabië gevlug. Moses het later met een van Jetro se dogters getrou en veertig jaar lank in diens van sy skoonvader as herder van sy kuddes gebly. Patriarge en Profete 225–226 {En 79.2}

Moses in Midian

As sy oë geopen was, sou hy die boodskappers van God gesien het, suiwer, heilige engele wat liefdevol oor hom gebuig het en hul lig om hom laat skyn het. Die Tekens van die Tye, 19 Februarie 1880 {En 79.3}

Terwyl Moses sy werk gedoen het, het hy ’n bos gesien waarvan die takke, blare en stam aan die brand was sonder om te verteer. Hy het hierdie wonderlike verskynsel van nader gaan bekyk en is aangespreek deur ’n stem wat uit die middel van die vlamme gekom het. {En 80.1}

Dit was God se stem. Dit was Hy wat Hom in die verlede as die Engel van die verbond aan die aartsvaders geopenbaar het. Moses het gebewe; hy was bang toe die Here hom by sy naam roep. Met bewende stem het hy geantwoord: “Hier is ek.” Hy is gewaarsku om sy Skepper nie sonder die nodige eerbied te nader nie: “Trek jou skoene uit, want die plek waarop jy staan, is heilige grond.” En Moses het sy gesig bedek, want hy was bang om na God te kyk. Die Tekens van die Tye, 26 Februarie 1880 {En 80.2}

Moses het met sy vrou en kinders na Egipte vertrek. Onderweg uit Midian het Moses ’n onverwagte en ernstige teken van die Here se ontevredenheid ervaar. ’n Engel het hom in ’n dreigende houding genader asof hy hom onmiddellik wou doodmaak. Daar is geen verduideliking gegee nie. Maar Moses het onthou dat hy een van God se vereistes verwaarloos het. Op aandrang van sy vrou het hy versuim om sy jongste seun te besny. Daarmee het hy nie voldoen aan die voorwaarde wat sy kind geregtig gemaak het op die seëninge van God se verbond met Israel nie. {En 80.3}

Omdat Sippora bang was dat haar man sou sterf, het sy die gebruik self uitgevoer. Die engel het Moses toe toegelaat om sy reis voort te sit. Sy sending na Farao het hom in ’n uiters gevaarlike situasie geplaas. Slegs onder die beskerming van heilige engele is sy lewe bewaar. Maar omdat hy nalatig was in die vervulling van sy bekende pligte, kon hy nie veilig gevoel het nie, want dan sou die engele van God hom nie langer beskerm het nie. Patriarge en Profete 232–233 {En 80.4}

Op aanduiding van engele het Aäron vertrek om sy broer te ontmoet, van wie hy so lank geskei was. Hulle het mekaar in die woestyn ontmoet, nie ver van Horeb nie. {En 81.1}

Daarna het hulle saam na Egipte gereis. Toe hulle in Gosen aankom, het hulle spoedig die oudstes van Israel bymekaargeroep, en Aäron het alles herhaal wat God vir Moses gedoen het. Patriarge en Profete 234

Die Egiptiese Plae

Moses en Aäron was God se boodskappers vir ’n hardnekkige en uitdagende koning en ’n onbekeerlike priesterdom wat hul harte teen God verhard en hulself met bose engele verbind het. {En 81.3}

Die regverdigheid van God was beslis nie onbekend aan Farao en die wyses van Egipte nie. Deur die eeue heen het daar herhaaldelik groot en helder lig oor die ware God, sy geregtigheid en die vereistes van sy wet oor die Egiptenaars geskyn. Josef en die kinders van Israel het die ware God in Egipte bekend gemaak. Selfs toe die volk Israel deur die Egiptenaars in slawerny gehou is, was hulle nie almal onvry nie. Baie het belangrike posisies beklee en kon van God getuig. Die Jeuginstrukteur, 8 April 1897 {En 81.4}

Satan … het baie goed geweet dat Moses deur God uitverkies is om die juk van slawerny wat op die kinders van Israel gerus het, te verbreek. Hy het met sy engele beraadslaag oor hoe hy in een slag twee doelwitte kon bereik: {En 81.5}

Om die invloed van die wonderwerke wat God deur Moses sou verrig, te vernietig en sodoende die ware werk van God teen te staan. {En 81.6}

Om die towenaars deur sy invloed te ondersteun en so eeue lank twyfel te saai oor die wonderwerke van God en die opregte geloof van baie te vernietig, veral in die wonderwerke wat Christus sou doen wanneer Hy na hierdie wêreld sou kom. Getuienisse vir die Kerk I, 291–292 {En 81.7}

Weereens het Moses en Aäron die indrukwekkende sale van die Egiptiese koninklike paleis betree. Omring deur hoë pilare met glinsterende versierings, kosbare skilderye en in klip uitgekerfde beelde van heidense gode, het die twee verteenwoordigers van die geknechte volk voor die heerser van die magtigste ryk van daardie tyd gestaan en God se bevel herhaal om Israel te bevry. As bewys van hul goddelike opdrag het die koning ’n wonder geëis. Albei het geweet wat hulle in so ’n geval moes doen. Aäron het die staf geneem en dit voor Farao op die grond gegooi. Dit het in ’n slang verander. Toe het die heerser sy “wyses en towenaars” laat roep.

Elkeen van hulle “het ook sy staf neergegooi, en dit het slange geword, maar die staf van Aäron het hulle staf verslind.” Eksodus 7:11–12. Hierdie towenaars kon nie hul staf werklik in slange verander nie, maar met die hulp van die groot bedrieër kon hulle dit deur middel van toorkuns só laat voorkom. Satan kon die stokke nie in lewende slange verander nie. Hoewel die vors van die duisternis al die wysheid en mag van ’n gevalle engel besit, het hy geen skeppingskrag nie; hy kan geen lewe gee nie. Dit is alleen God se voorreg.

Maar Satan het alles gedoen wat hy kon. Hy het ’n vervalsing geskep sodat die stokke vir die menslike oog soos slange gelyk het, wat Farao en sy hof geglo het hulle sien. Wat voorkoms betref, het hulle nie van Moses se slang verskil nie. Hoewel die Here toegelaat het dat die valse slange deur die werklike slang verslind word, het Farao selfs daarin nie die werking van goddelike mag gesien nie, maar slegs ’n soort towery wat sterker was as dié van sy dienaars. {En 82.1}

Farao wou sy hardnekkige verset teen die goddelike bevel regverdig. Daarom het hy gesoek na ’n verskoning om die wonderwerke wat God deur Moses verrig het, te ignoreer. En Satan het hom voorsien van presies wat hy nodig gehad het. Deur wat hy deur die towenaars laat gebeur het, het hy die Egiptenaars laat glo dat Moses en Aäron ook maar net towenaars was. Hul boodskap kon dus nie daarop aanspraak maak dat dit van ’n hoër mag afkomstig was nie. Satan se vervalsing het dus sy doel bereik: dit het die Egiptenaars in hul opstandigheid versterk en Farao se hart verhard teen beter wete in. Satan het selfs gehoop om die geloof van Moses en Aäron in die goddelike oorsprong van hul sending aan die wankel te bring, sodat sy handlangers die oorhand sou kry. Patriarge en Profete 239–240 {En 82.2}

Toe die wonderwerke voor die koning plaasgevind het, was Satan gereed om die uitwerking daarvan te verydel en te voorkom dat Farao God se oppergesag sou erken en sy bevel gehoorsaam. Hy het tot die uiterste gegaan om die werk van God na te boots en sy wil te weerstaan. Die enigste gevolg was egter dat hy die weg gebaan het vir nog groter openbarings van goddelike mag en heerlikheid. Sowohl vir die Israëliete as vir die Egiptenaars het die bestaan en gesag van die ware en lewende God al hoe duideliker geword. Patriarge en Profete 308 {En 83.1}

Die storm (die sewende plaag) het die oggend gekom, soos voorspel. Hagel, donder en vuur het elke plant vernietig, bome ontwortel en mense en diere gedood. Tot dusver het daar nog geen Egiptenaar gesterf nie, maar nou het die engel van die verderf ’n spoor van dood en verwoesting agtergelaat. Slegs die land Gosen is gespaar. Die Tekens van die Tye, 18 Maart 1880 {En 83.2}

Vir die uitvoering van hierdie oordeel het die Here deur Moses aan die kinders van Israel instruksies gegee oor hul uittog uit Egipte en veral oor hul beskerming tydens die komende oordeel. Elke gesin moes, alleen of saam met ander, ’n lam of bok slag “sonder gebrek”, die bloed daarvan neem en dit met ’n tros hisop “aan die twee deurposte en die boonste drumpel stryk”, sodat die engel van die dood wat om middernag sou kom, nie daardie huis sou binnegaan nie. Eksodus 12:3–8 {En 83.3}

Die Here het aan hulle bekend gemaak: “Daardie nag sal Ek deur Egipteland trek en al die eersgeborenes in Egipteland tref, mense sowel as diere, en Ek sal strafgerigte voltrek oor al die gode van Egipte. Dan sal die bloed vir julle ’n teken wees aan die huise waarin

julle is; wanneer Ek die bloed sien, sal Ek by julle verbygaan, en geen plaag wat vernietig, sal julle tref wanneer Ek Egipteland slaan nie." Eksodus 12:12–13. Patriarge en Profete 251 {En 83.4}

Die Israëliete het God se instruksies gehoorsaam, en terwyl die engel van die dood van huis tot huis onder die Egiptenaars gegaan het, het hulle gereed gestaan vir hul vertrek. Die Gees van Profesie I, 204 {En 84.1}

Om middernag is die Egiptiese gesinne uit hul slaap wakker geruk, en oral het klaagliedere opgegaan. Hulle was bang dat almal sou sterf. Nou het hulle die wanhoopskrete en die rou van die Hebreërs onthou oor die onmenslike bevel van die wrede koning dat al hul klein seuntjies by geboorte doodgemaak moes word. Die Egiptenaars kon nie die engel sien wat hul huise genader het om die noodlottige slag toe te dien nie, maar hulle het goed besef dat dit die God van die Hebreërs was wat dieselfde smart oor hulle gebring het as wat hulle aan die Hebreërs aangedoen het. Die Jeuginstrukteur, 1 Mei 1873 {En 84.2}

Christus, Israel se onsigbare leier

In Egipte het die nuus vinnig versprei dat die Israëliete, in plaas daarvan om in die woestyn te aanbid, op pad was na die Rooi See. {En 84.3}

Farao het sy troepe bymekaargeroep "en seshonderd uitgesoekte strydwaens en al die strydwaens van Egipte" (Eksodus 14:7), ruiters, aanvoerders en voetsoldate saamgeneem. Die koning self, vergesel deur die vooraanstaande manne van sy koninkryk, het die aanvallende leër gelei. {En 84.4}

Die Hebreërs het by die see kamp opgeslaan, waarvan die water 'n skynbaar onoorkomelike hindernis gevorm het, terwyl 'n ruwe bergreeks in die suide hul opmars versper het. Skielik het hulle in die verte blinkende wapens en rollende strydwaens gesien, die voorhoede van 'n groot leër. Toe die leër nader kom, het hulle besef dat die hele Egiptiese leër hulle agtervolg. Ontsetting het die Israëliete aangegryp. Sommige het tot die Here geroep, maar die meeste het na Moses gehardloop en gekla.

Kalm en vol vertroue het hy die volk geantwoord: "Moenie bang wees nie; staan vas en aanskou die verlossing van die Here wat Hy vandag vir julle sal bewerk." Eksodus 14:13 {En 84.5}

Hulle het die wonderbare wolkkolom gevolg, die teken van God wat hulle beveel het om verder te trek. Maar nou het hulle onder mekaar begin wonder of dit nie 'n groot vergissing was nie. Het die volk hulle nie langs 'n onbegaanbare pad na die verkeerde kant van die berg gelei nie? Die engel van God het vir hul verblinde oë soos 'n boodskapper van rampspoed gelyk. {En 85.1}

Maar net toe die Egiptiese leër op hulle afstorm en dink dat die oorwinning seker was, het die wolkkolom majestueus na die hemel opgestyg, oor die Israëliete beweeg en tussen die agtervolgers en die agtervolgdes neergedaal. {En 85.2}

Die Egiptenaars kon die kamp van die Hebreërs nie meer sien nie en moes halt hou. Maar toe die duisternis van die nag toeneem, het die wolkmuur ’n wonderlike lig vir die Hebreërs geword en die hele kamp soos daglig verlig. {En 85.3}

Toe het vertroue in God weer in Israel se harte teruggekeer, en Moses het tot die Here gebid. Toe het God vir hom gesê: “Waarom roep jy na My? Sê vir die kinders van Israel dat hulle verder trek. En jy, hef jou staf op en steek jou hand oor die see uit en kloof dit, sodat die kinders van Israel dwarsdeur die see op droë grond kan trek.” Eksodus 14:15–16 {En 85.4}

“En die Egiptenaars het hulle agtervolg en agter hulle aan die see ingetrek, al Farao se perde, sy strydwaens en sy ruiters. En in die môrewag het die Here uit die vuur- en wolkkolom op die leër van die Egiptenaars neergesien en verwarring onder hulle gebring.” Eksodus 14:23–24. Patriarge en Profete 258–261 {En 85.5}

Engele van God het deur hul leër beweeg en die wiele van hul strydwaens laat afval. Die Gees van Profesie I, 209 {En 86.1}

Die Egiptenaars is aangegryp deur doodsangs en verwarring. Te midde van die geweld van die natuurelemente, waarin hulle die stem van ’n vertoornde God gehoor het, het hulle probeer om om te draai en terug te vlug na die kus. Maar Moses het sy staf uitgesteek, en die opgestuwde waters het met gedonder en gesuis op hulle neergestort en die Egiptiese leër in die swart diepte ingesleur. Patriarge en Profete 261 {En 86.2}

Die Leier van Israel was ’n magtige Aanvoerder. Sy engele, wat sy bevele uitgevoer het, het die groot leër van Israel aan beide kante vergesel, en geen skade is hulle aangedoen nie. Israel was veilig. Toe het hulle die heilige oorwinningslied gesing, gelei deur Mirjam. The Review and Herald, 1 Junie 1897 {En 86.3}

Jesus was die Engel wat voor hulle uit gegaan het in die wolkkolom bedags en in die vuurkolom snags. The Review and Herald, 17 Junie 1890 {En 86.4}

Hoofstuk 9: Die Werk van die Engele in die Tyd van Sinaï tot die inname van Jerigo

Engele tydens die Israeliete se reis deur die woestyn

Christus self was die Engel wat van God die opdrag ontvang het om saam met Moses die woestyn in te gaan en die volk Israel op hul pad na die land Kanaän te lei. The Review and Herald, 6 Mei 1875 {En 87.1}

Solank God die Israëliete gelei het, het hulle altyd water gevind om hul dors te les en brood uit die hemel om hul honger te stil. Onder die skadu van die wolk bedags en die vuurkolom snags het hulle vrede en beskerming gevind. Engele het hulle beskerm terwyl hul pad oor steil berghellings gelei het en het hulle oor klipperige woestynpaaie gelei. Die Tekens van die Tye, 21 Oktober 1880 {En 87.2}

God het sy groot liefde vir sy volk bewys deur vir hulle brood uit die hemel te gee. Die mense het "engelevoedsel" gekry. Hulle het voedsel geëet wat deur engele vir hulle voorberei is. Die Gees van Profesie I, 226 {En 87.3}

Die volk Israel by Sinaï

En nou het die berg Sinaï in ontsagwekkende grootsheid voor hulle opgedoem. Die wolkkolom het op die kruin gerus, en die mense het hul tente in die vallei daaronder opgeslaan. Hier sou hulle byna 'n jaar lank woon. Snags het die vuurkolom hul waarborg van goddelike beskerming geword, en terwyl hulle geslaap het, het die brood uit die hemel sagkens op die kamp geval. {En 87.4}

Kort nadat die volk by Sinaï kamp opgeslaan het, is Moses na die berg geroep om God te ontmoet. Alleen het hy die steil pad opgegaan en die wolk genader wat die teenwoordigheid van Jahweh aangedui het. Israel sou nou in 'n besonder noue verhouding met die Allerhoogste kom, om as 'n kerk en 'n volk onder God se heerskappy gevestig te word. {En 88.1}

Toe is die stem van God gehoor uit die dik duisternis wat Hom omhul het. Vanaf die berg, omring deur 'n skare engele, het Hy sy wet verkondig. Nou is die vestiging van die uitverkore volk onder Jahweh as hul Koning voorberei. Patriarge en Profete 276–279, 287 {En 88.2}

"Ek wil hê jy moet vir My 'n altaar maak."

Op die berg het Moses instruksies ontvang vir die bou van 'n heiligdom waarin God se teenwoordigheid op 'n besondere manier geopenbaar sou word. "Hulle moet vir My 'n heiligdom maak, dat Ek in hulle midde kan woon" (Eksodus 25:8), was God se bevel. Patriarge en Profete 288 {En 88.3}

’n Kosbare, pragtige voorhangsel het die tent in twee vertrekke verdeel; dit het aan vergulde pilare gehang. ’n Soortgelyke voorhangsel het die ingang na die eerste vertrek afgesluit. Hierdie voorhangsels en die binneste bedekkings was pragtig uitgewerk in die mooiste kleure: blou, pers en skarlaken. Kerubs, geweef met goud- en silwerdrade, het die engele voorgestel wat in die hemelse heiligdom diens doen, asook die dienende geeste vir God se volk op aarde. Patriarge en Profete 324 {En 88.4}

Nadat die tabernakel voltooi was, het Moses alles wat gebou is, nagegaan en dit met die planne en instruksies wat hy van God ontvang het, vergelyk. Hy het gevind dat alles aan die voorskrifte voldoen, en hy het die volk geseën. {En 88.5}

God het Moses ’n plan gegee met presiese instruksies oor hoe die tabernakel gebou moes word. Die twee kliptafels waarop God self die Tien Gebooie geskryf het, moes in die verbondsark geplaas word. Dit was ’n kis wat heeltemal met goud oorgetrek en versier was. Die deksel was met goue krone versier. {En 89.1}

Die deksel van hierdie heilige kis was die versoendeksel, wat van suiwer goud gemaak was. Aan weerskante van die versoendeksel was daar ’n goue kerub. Hulle het teenoor mekaar gestaan en eerbiedig na die versoendeksel gekyk. Dit was ’n simbool dat al die hemelse engele met groot belangstelling en eerbied na die wet gekyk het wat God in die hemelse verbondsark geplaas het. Hierdie kerubs het vlerke gehad, waarvan die een opwaarts na die hemel gewys het en die ander hulle bedek het. {En 89.2}

Die verbondsark op aarde was ’n afbeelding van die verbondsark in die hemel. Daar staan lewende engele aan weerskante van die ark; met een vlerk na bo bedek hulle die versoendeksel, en met die ander bedek hulle hulself as teken van hul eerbied en nederigheid. Die Gees van Profesie I, 272 {En 89.3}

God het sy teenwoordigheid in die Sjekina bo die versoendeksel geopenbaar; God het sy wil tussen die kerubs bekend gemaak. Van tyd tot tyd is goddelike boodskappe deur ’n stem uit die wolk aan die hoëpriester oorgedra. Soms het ’n lig op die regterengel geval as teken van goedkeuring en aanvaarding, of ’n skaduwee het op die linkerengel gerus as teken van ontevredenheid of afkeuring. Patriarge en Profete 326 {En 89.4}

As die Here nie geantwoord het deur met hulle te spreek nie, het Hy die heilige lig van sy heerlikheid op die kerub regs van die ark laat skyn as teken van sy goedkeuring. As hul versoek afgekeur is, het ’n wolk op die linkerkerub gerus. Die Gees van Profesie I, 399 {En 89.5}

Die doel wat deur die tabernakel gesimboliseer is, moes deur Christus vervul word. In daardie pragtige tentstruktuur het die glinsterende goue mure die gordyne met die kerubs in reënboogkleure weerspieël, terwyl die geur van aanhoudend brandende wierook die geheel gevul het. Die priesters was in vlekkelose wit geklee, en in die diepe verborgenheid

van die binneste vertrek het die heerlikheid van die Allerheiligste bo die versoendeksel getroon, tussen die figure van die geboë, aanbiddende engele. God wou hê dat sy volk uit dit alles sy doel met die menslike siel moes aflees. Dit was dieselfde doel wat lank daarna deur die apostel Paulus geopenbaar is toe hy gesê het: "Weet julle nie dat julle God se tempel is en dat die Gees van God in julle woon nie?" 1 Korintiërs 3:16. Onderwys 31–32 {En 89.6}

Reeds by Sinaï het Satan sy plan begin uitvoer om die goddelike wet te ondermyn en die werk voort te sit wat hy in die hemel begin het. Gedurende die veertig dae wat Moses saam met God op die berg was, het hy ywerig probeer om twyfel, afvalligheid en verontwaardiging op te wek. Terwyl God sy wet geskryf het om dit aan die sorg van sy verbondsvolk toe te vertrou, het die Israëliete geweier om aan Jahweh getrou te bly en goue gode geëis. Die hele heelal was getuie van die gebeure by Sinaï. Hier is die gevolge van die teenstelling tussen die heerskappy van God en dié van Satan gesien. Weer het die sondelose inwoners van ander wêrelde die gevolge van Satan se afvalligheid gesien, asook die soort regering wat hy in die hemel sou ingestel het indien hy enige invloed gehad het. Patriarge en Profete 309–310 {En 90.1}

Is dit 'n wonder dat die heerlikheid van God se almagtige teenwoordigheid so sterk van Moses se gesig afgestraal het dat die volk hom nie kon aankyk nie? Die invloed van God se teenwoordigheid was so sterk dat dit gelyk het asof hy 'n engel van die troon van God was. Getuienisse vir die Kerk IV, 533 {En 90.2}

By elke moeilikheid en beproewing het die Israëliete dadelik Moses die skuld gegee dat hy hulle uit Egipte gelei het, asof God niks daarmee te doen gehad het nie. Gedurende die jare van rondswerwing het Moses herhaaldelik vir hulle gesê wanneer hulle oor die ontberinge onderweg gekla en oor hul leiers gemor het: "Julle gemor is teen God gerig. Dit was God, nie ek nie, wat julle bevryding bewerk het." Maar sy oorhaastige woorde by die rots: "Sal ons vir julle water laat uitkom?" (Numeri 20:10) het geklink soos 'n toegee aan hul aanklagte. Dit kon hul ongeloof versterk en hul gekla regverdig. Die Here wou hierdie indruk vir altyd by die volk wegneem; daarom moes Moses die Beloofde Land nie binnegaan nie. Aan die ander kant was dit 'n onmiskenbare bewys dat nie Moses hul leier was nie, maar die magtige Engel van wie die Here gesê het: "Kyk, Ek stuur 'n Engel voor jou uit om jou op die pad te bewaar en jou na die plek te bring wat Ek aangewys het. Wees op jou hoede voor Hom en luister na sy stem, want my Naam is in Hom." Eksodus 23:20–21. Patriarge en Profete 399 {En 90.3}

Die Dood en Opstanding van Moses

Toe het hy stilletjies van die groep af weggedraai en alleen na die top van die berg gegaan. Hy het die berg Nebo, die top van Pisga, beklim. Deuteronomium 34:1. Hy het op

hierdie eensame hoogte gestaan en met onbelemmerde oë oor die landskap gekyk wat voor hom uitgestrek het. Patriarge en Profete 453 {En 91.1}

God wou nie hê dat iemand saam met Moses die berg Pisga moes klim nie. Hy het daar op ’n hoë bergtop in die teenwoordigheid van God en hemelse engele gestaan. Geestelike Gawes IVa, 57 {En 91.2}

Die engel het aan Moses, wat bedroef was omdat hy gesondig het en nou nie saam met die volk na die Beloofde Land kon gaan nie, geopenbaar dat dit tog die sonde van die volk was. Moses het geglo dat hy die volk Israel tot sonde gelei het, maar dit was weens hul ontevrede, morrende gees dat hy van die regte pad afgedwaal en ’n sonde begaan het wat hom uit die Beloofde Land gehou het. Die engel het hom vertel dat dit nie hy was wat die meeste gely het nie, en dat dit nie hy was wat die volle diepte van hul sonde in sy hart gevoel het nie, maar Christus, hul onsigbare Leier. Teen Hom het hulle gesondig. {En 91.3}

Die hemelse boodskappers het Moses se aandag ook gevestig op die offerrituele wat die kruisiging van Christus gesimboliseer het, en hulle het Moses gewys wat in die toekoms sou gebeur. Hoe moes Moses nie op die top van die berg Pisga gevoel het toe hy die kruisiging vooruitgesien het nie! Hy het voor hom gesien hoe die Engel wat Israel deur die woestyn van Egipte na Kanaän gelei het, moes ly. Maar hoe het sy gesig verander toe hy gesien het dat Christus na die hemel opgevaar het en dat hy een van die helpers was wat die ewige hemelpoorte vir Hom kon oopmaak! Hy het gesien dat die aarde deur vuur gereinig is en dat elke spoor van sonde en elke teken van die vloek uitgeroei is. Hy het gesien dat dit weer geskep is en dat die heiliges dit vir ewig en altyd sou besit. Toe Moses dit gesien het, het vreugde oor sy gesig gestraal. Nou kon hy die groot mag van die Engel verstaan, en hy het diep in hom opgeneem wat aan hom gewys is. Manuscript Releases X, 151, 152, 154, 155, 158, 159 {En 92.1}

Nadat hy Kanaän in besonderhede aanskou het, het hy soos ’n vermoeide soldaat gaan lê om te rus. Hy het rustig aan die slaap geraak, maar dit was die doodsslaap waarin hy geval het. Engele het sy liggaam geneem en hom in ’n vallei begrawe. Die Israëliete kon sy graf nooit vind nie. {En 92.2}

Satan het hom verheug dat hy daarin geslaag het om Moses teen God te laat sondig. Weens hierdie oortreding was Moses onderworpe aan die heerskappy van die dood. As hy getrou gebly het en nie nagelaat het om God die eer te gee toe hy water uit die rots geslaan het nie, en as hierdie een sonde nie sy lewe beëindig het nie, sou hy saam met Hom na die Beloofde Land gegaan het en uiteindelik verander en na die hemel opgeneem gewees het sonder om te sterf. {En 92.3}

Migael, of Christus, het uit die hemel neergedaal saam met die engele wat Moses begrawe het, en ná ’n kort verblyf in die graf het hulle hom laat opstaan. Geestelike Gawes IVa, 57–58 {En 92.4}

Die mag van die dood was tot dan toe nog nooit verbreek nie; daarom het Satan almal wat in die grafte gelê het as sy gevangenes opgeëis. Nooit, volgens hom, sou hulle uit sy donker kerker bevry word nie. {En 93.1}

Vir die eerste keer sou Christus 'n dooie persoon weer lewend maak. Toe die Lewensvors en die engele die graf nader, het Satan bekommerd geraak oor sy oppergesag. Saam met sy bose engele was hy gereed om enige aanslag op die gebied wat hy vir homself opgeëis het, teen te staan. Patriarge en Profete 458–459 {En 93.2}

Toe Christus en die engele die graf nader, het Satan en sy engele ook gekom om die liggaam van Moses te bewaak sodat dit nie weggeneem sou word nie. Toe Christus en sy engele nader kom, het Satan probeer om die aanval af te weer, maar hy is deur die heerlikheid en mag van Christus en sy engele teruggedryf. {En 93.3}

Satan het die liggaam van Moses opgeëis weens sy een oortreding van God se gebooie, maar Christus het hom nederig na sy Vader verwys en gesê: "Die Here bestraf jou!" Hy het toe vir Satan gesê dat Hy geweet het Moses het nederig berou oor sy sonde gehad, dat daar geen vlek meer op sy karakter was nie en dat sy naam nou vry van enige skuld in die hemelse boeke geskryf was. Toe het Christus Moses uit die graf geroep. Geestelike Gawes IVa, 58 {En 93.4}

Bileam, 'n profeet wat afgedwaal het

God het daardie nag deur 'n engel met Bileam gepraat en hom gevra watter volk hy huisves. Bileam het die Here geantwoord: "Balak, die seun van Sippor, koning van Moab, het my laat kom en gevra of ek hierdie volk, wat uit Egipte gekom het, wil vervloek." En God het hom geantwoord:

"Jy mag nie saam met hulle gaan nie en jy mag hierdie volk nie vervloek nie, want dit is 'n geseënde volk." Die engel het vir Bileam gesê dat die volk onder die besondere beskerming van God staan en aan Hom behoort, en dat geen menslike vloek hulle kon tref nie. {En 93.5}

Die volgende oggend het Bileam opgestaan en met teensin vir die manne gesê dat hulle sonder hom na Balak moes terugkeer, omdat die Here nie wou hê dat hy saam met hulle gaan nie. Toe het Balak ander edele amptenare gestuur wat nog hoër posisies beklee het as die eerste boodskappers. Hierdie keer was Balak se versoek nog dringender: "Laat niks jou verhinder om dadelik na my toe te kom nie! Ek sal jou met groot eer oorlaai!" En Bileam het vir hulle geantwoord dat hy nie kon kom nie, selfs al bied Balak hom 'n hele huis vol goud en silwer aan, want hy kon nie teen die uitdruklike woord van God handel nie, nie vir min of vir baie nie. Geestelike Gawes IVa, 44 {En 94.1}

Bileam is vir die tweede keer versoek. Op die versoek van die boodskappers het hy hulle baie gewetensvol en eerlik verseker dat geen hoeveelheid goud of silwer, hoe groot

ook al, hom kon verlei om iets teen die wil van God te doen nie. Tog het hy verlang om aan die versoek van die koning te voldoen. Hoewel God se wil reeds baie duidelik aan hom bekend gemaak is, het hy by die boodskappers aangedring om te bly sodat hy God verder kon raadpleeg, asof die Oneindige ’n mens was wat oortuig kon word. Patriarge en Profete 422 {En 94.2}

’n Engel is na Bileam gestuur om vir hom te sê: “As daar mense gekom het om jou te roep, staan op en gaan saam met hulle; maar doen net wat Ek vir jou sê.” Numeri 22:20. Die Gees van Profesie I, 321 {En 94.3}

Bileam het nou toestemming gekry om die gesante van Moab te vergesel indien hulle die volgende oggend na hom toe sou kom. Maar geïrriteerd deur sy aarseling en bang vir nog ’n afwysing, het hulle sonder verdere oorleg met hom huis toe gegaan. Dit het beteken dat daar geen verskoning meer was om Balak se versoek te gehoorsaam nie. Maar Bileam was vasbeslote om sy beloning te kry, en daarom het hy op sy gewone rydier vertrek. Hy was bang dat God sy toestemming sou intrek, en het daarom ongeduldig verder gegaan om die begeerde beloning nie mis te loop nie. Patriarge en Profete 423 {En 94.4}

God se woede teen Bileam is aangewakker deur sy uitdagende houding teenoor die hemel. Die engel van die Here het in die pad gaan staan om hom te keer. Die dier, wat in teenstelling met sy meester die hemelse boodskapper kon sien, het van die pad af die veld ingedraai. Met harde slae het Bileam die dier terug op die pad gebring; maar op ’n plek waar die pad deur mure vernou is, het die engel weer verskyn. Die dier, wat hierdie vreesaanjaende verskyning wou vermy, het Bileam se voet teen die muur vasgedruk. Die Tekens van die Tye, 25 November 1880 {En 95.1}

Toe is Bileam deur grenslose woede oorweldig, en hy het die dier nog wreder met sy staf geslaan. Nou het God haar mond geopen, en “die stomme pakdier het met ’n menslike stem gepraat en die dwaasheid van die profeet teëgegaan”. 2 Petrus 2:16. “Wat het ek jou aangedoen,” het sy gevra, “dat jy my nou drie keer geslaan het?” Numeri 22:28 {En 95.2}

Woedend oor die vertraging van sy reis het Bileam die dier geantwoord asof hy met ’n redelike wese praat: “Omdat jy my bespot! As ek nou maar ’n swaard in my hand gehad het, sou ek jou doodgemaak het!” Numeri 22:29 {En 95.3}

Nou is Bileam se oë geopen, en hy het die engel met ’n ontblote swaard in sy hand gesien, gereed om hom te vernietig. Van skrik “het hy gebuig en op sy aangesig neergeval”. Numeri 22:31 {En 95.4}

Die engel het gesê: “Waarom het jy jou esel nou drie keer geslaan? Kyk, Ek het uitgegaan om jou teë te staan, want jou pad is verkeerd in my oë. Die esel het My gesien en drie keer voor My uitgedraai. As sy nie voor My uitgedraai het nie, sou Ek jou nou doodgemaak en haar laat lewe het.” Numeri 22:32–33 {En 95.5}

Toe Bileam die boodskapper van God sien, het hy met afsku uitgeroep: “Ek het gesondig, want ek het nie geweet dat U teenoor my in die pad staan nie. En nou, as dit verkeerd is in u oë, sal ek teruggaan.” Numeri 22:34. Aartsvaders en Profete 424–425 {En 96.1}

Nadat die engel Bileam uitdruklik gewaarsku het om die Moabiete nie te dien nie, het hy hom toegelaat om verder te gaan {En 96.2}

Balak het Bileam tegemoetgegaan en hom gevra waarom dit so lank geneem het nadat hy hom laat roep het. Bileam het hom geantwoord: “Kyk, ek het gekom!” En hy het hom ook gesê dat dit nie in sy mag was om iets anders te sê as wat God hom sou gee nie. Bileam het offers geëis volgens die plaaslike godsdienstige gebruik. {En 96.3}

God het ’n engel na Bileam gestuur wat hom die woorde gegee het wat hy moes uitspreek, soos Hy by ander geleenthede gedoen het toe Bileam ’n opregte dienaar van God was. “En die Here het Bileam die woord in die mond gelê. Toe het Bileam begin praat en gesê: ‘Balak, die koning van Moab, het my uit Aram laat kom. Kom, vervloek Jakob vir my! Kom, vervloek Israel! Hoe kan ek vervloek wat God nie vervloek nie? Hoe kan ek iemand vervloek wat die Here nie vervloek nie?’” Numeri 23:5–8 {En 96.4}

Balak was teleurgesteld en kwaad. Hy het uitgeroep: “Wat doen jy aan my? Ek het jou laat kom om my vyande te vervloek, en kyk, jy seën hulle!” Numeri 23:11. Balak het gedink dat dit die indrukwekkende aanskoue van die Israëliete in hul tente was wat Bileam verhinder het om die volk te vervloek. {En 96.5}

Daarom het hy hom na ’n plek laat neem waar die volk nie so sigbaar was nie. Weer het Bileam in Sofim altare vir brandoffers opgerig en toe alleen gegaan om met die engel van God te kommunikeer. En die engel het hom meegedeel wat hy moes sê. Die Gees van Profesie I, 322–324 {En 96.6}

Josua lei Israel Kanaän binne

Die Israëliete het opreg oor die oorledene gerou; die besondere herdenkingsgeleenthede vir hom het dertig dae geduur. Josua was nou die erkende leier van Israel. {En 97.1}

Josua het nou die bevel gegee om gereed te maak om op te trek. So het die groot leër die kamp in die akasiahout van Sittim verlaat en na die oewers van die Jordaan afgedaal. Aartsvaders en Profete 463, 465 {En 97.2}

Vier hemelse engele het altyd langs die verbondsark geloop op al sy reise. Hulle het dit teen gevaar beskerm en alles uitgevoer wat daarmee gedoen moes word. Jesus, die Seun van God, gevolg deur hemelse engele, het voor die verbondsark uitgegaan toe hulle by die Jordaan gekom het; en die water het voor hulle geskei. Christus en die engele het by die

ark en die priesters in die rivierbedding gestaan totdat al die Israëliete verby was. Die Gees van Profesie I, 399 {En 97.3}

As Josua se oë geopen was, en hy die aanskoue kon verduur, sou hy gesien het dat die engele van die Here rondom die kinders van Israel opgestel was, want die leër van die hemel het gekom om vir die volk van God te veg. En die Here, as hul Leier, het die bevele gegee. The Review and Herald, 19 Julie 1892 {En 97.4}

Toe Josua hom aan die leër van die Israëliete onttrek het om na te dink en te bid om God se besondere hulp, het hy ’n indrukwekkende Man gesien wat soos ’n kryger geklee was, met ’n swaard in sy hand. {En 97.5}

Dit was geen gewone engel nie. Dit was die Here Jesus Christus, wat die Hebreërs deur die woestyn vergesel het, snags in die vuurkolom en bedags in die wolkkolom. {En 97.6}

Die plek is deur sy teenwoordigheid geheilig, en daarom is Josua beveel om sy skoene uit te trek. Geestelike Gawes IVa, 61 {En 97.7}

Met ontsag het Josua neergeval en aanbid. Toe het hy die versekering gehoor: “Ek het Jerigo, sy koning en sy soldate in jou hand oorgegee.” Josua 6:2. Toe het hy instruksies vir die inname van die stad ontvang. Aartsvaders en Profete 470 {En 98.1}

Die Leier van die leër van die Here het Hom nie aan die hele volk geopenbaar nie. Hy het slegs met Josua gekommunikeer, en Josua het toe verslag aan die Hebreërs gedoen. {En 98.2}

Dit was toe aan hulle om te besluit of hulle die woorde van Josua sou glo en die instruksies sou gehoorsaam wat hy in die Naam van die Here van die hemelse leërs gegee het, of of hulle aan sy gesag sou twyfel en teen sy bevele in opstand sou kom. Hulle kon nie die leër van engele sien wat deur die Seun van God gelei is nie. Getuienisse vir die Kerk IV, 162–163 {En 98.3}

Die verowering van Jerigo

Die Leier van die leër van die Here het uit die hemel gekom om die aanval op die stad te lei. Engele van God het hul hande op die dik mure gelê en dit neergestoot. Getuienisse vir die Kerk III, 264 {En 98.4}

Christus en die engele het deelgeneem aan die optog rondom Jerigo met die verbondsark en uiteindelik die dik mure van hierdie stad neergestoot. Hulle het Jerigo aan die Israëliete oorgegee. Die Gees van Profesie I, 399 {En 98.5}

Toe Jerigo ingeneem is, het geen mensehand die stadsmure aangeraak nie, want dit was engele van die Here wat die mure laat val en die vestingwerke van die vyand

binnegedring het. Nie die Israëliete nie, maar die Leier van die leër van die Here het Jerigo ingeneem. {En 98.6}

Maar die Israëliete moes hul deel doen en hul geloof in die verlossing van die Here bewys. The Review and Herald, 19 Julie 1892 {En 98.7}

As selfs een Israelitiese soldaat ’n aanval op die muur geloods het, sou die eer van God aangetas gewees het en sou sy wil om te help teruggetrek gewees het. Maar hulle het die werk aan die Almagtige oorgelaat, en al het die stryd van die middelpunt van die aarde tot aan die hemel gestrek, sou die resultaat steeds dieselfde gewees het, want die Here van die hemelse leërs het sy leërs in die aanval gelei. Die Tekens van die Tye, 14 April 1881 {En 99.1}

Hoofstuk 10: Engele in die Tyd van die Rigters en die Vroeë Konings

Christus as die "Engel van die Here"

In die oudheid, toe God sy engele gestuur het om mense te dien en hulle besef het dat dit engele was wat hulle gesien en met wie hulle gepraat het, was hulle oorweldig deur ontsag en het hulle gevrees dat hulle sou sterf. Hulle het so 'n indrukwekkende begrip van die ontsagwekkende majesteit en almag van God gehad dat hulle geglo het hulle sou vernietig word indien hulle so 'n noue kontak met 'n wese gehad het wat regstreeks uit sy heilige teenwoordigheid na hulle gekom het. Rigters 6:22, 23; Rigters 13:21, 22; Josua 5:13–15. Geestelike Gawes IVb, 152 {En 100.1}

Na die dood van hul leier (Josua) en die oudstes wat saam met hom gewerk het, het die volk geleidelik in afgodery verval. {En 100.2}

Die Here het die volk nie vir hierdie sondes verwerp nie, maar hulle vermaan. Daar was steeds getroue gelowiges in Israel, en baie het nog uit gewoonte die eredienste in die tabernakel bygewoon. Tydens 'n godsdienstige fees het 'n groot menigte byeengekom toe 'n engel van God, wat vroeër in Gilgal verskyn het, hom aan die gemeente in Silo geopenbaar het. {En 100.3}

Hierdie engel, dieselfde een wat aan Josua verskyn het by die inname van Jerigo, was niemand minder nie as die Seun van God. Hy het hulle gewys dat nie Hy die beloftes verbreek het wat Hy aan hulle gemaak het nie, maar dat hulle self nie die verbond met God nagekom het nie. {En 100.4}

"En toe die Engel van die Here hierdie woorde tot die kinders van Israel gespreek het, het die volk hul stem verhef en gehuil. En hulle het aan die Here geoffer." Maar hul berou het nie lank geduur nie. Die Tekens van die Tye, 2 Junie 1881 {En 101.1}

Gideon

Gideon was die seun van Joas uit die stam van Manasse. Die familie waartoe hy behoort het, het geen leidende posisie beklee nie, maar was bekend vir moed en integriteit. God het Gideon nou geroep om sy volk te bevry. Hy was besig om koring te dors. Terwyl Gideon stil en in die geheim gewerk het, het hy nagedink oor die toestand van Israel en hoe die juk van die onderdrukkers afgeskud kon word. {En 101.2}

Skielik het "die Engel van die Here" verskyn en hom aangespreek met die woorde: "Die Here is met jou, dappere held!" Patriarge en Profete 530 {En 101.3}

Die engel het sy goddelike identiteit verberg, maar dit was niemand anders nie as Christus, die Seun van God. Wanneer 'n profeet of 'n engel 'n boodskap van God bring, sê

hy gewoonlik: “Die Here sê dat Ek dit of dat sal doen.” Maar van die Een wat tot Gideon gespreek het, word vertel dat Hy gesê het: “Die Here is met jou, dappere held!” {En 101.4}

Gideon wou sy besondere besoeker eer bewys, en nadat hy hom verseker het dat die engel sou wag, het hy haastig na sy tent gegaan en uit sy skaarse voorrade ’n bokkie en ongesuurde brood voorberei en dit na hom gebring. {En 101.5}

Maar die Engel van God het vir hom gesê: “Neem die vleis en die brode en sit dit hier op die rots neer en giet die sous daaroor uit.” Rigters 6:20 {En 101.6}

Gideon het dit gedoen, en toe het die Here hom die teken gegee waarna hy gevra het. Met die staf wat Hy in sy hand gehou het, het die engel die vleis en die ongesuurde brood aangeraak, en daar het vuur uit die rots gekom wat alles verteer het soos ’n offer en nie soos ’n feesmaal nie, want Hy was nie ’n mens nie, maar God. Ná hierdie bewys van sy goddelike identiteit het die engel verdwyn. {En 101.7}

Toe Gideon oortuig was dat hy die Seun van God gesien het, was hy vervul met vrees en het uitgeroep: “Ag, Here HERE! Het ek werklik die Engel van die Here van aangesig tot aangesig gesien?” {En 102.1}

Toe het die Here weer aan Gideon verskyn en gesê: “Vrede vir jou! Moenie bang wees nie! Jy sal nie sterf nie.” Hierdie welwillende woorde is deur dieselfde barmhartige Verlosser gespreek wat die dissipels in die storm op die see toegeroep het: “Dit is Ek; moenie bang wees nie!” En Hy was ook die Een wat aan die bedroefdes in die bovertrek verskyn en hulle met dieselfde woorde as Gideon gegroet het: “Vrede vir julle!” Rigters 6:22, 23. Die Tekens van die Tye, 23 Junie 1881 {En 102.2}

Simson

Te midde van wydverspreide afvalligheid het die getroue aanbidders van God onophoudelik om Israel se bevryding gesmeek. Dit het gelyk asof Hy hulle nie hoor nie; met elke jaar wat verbygegaan het, het die tirannie van die onderdrukkers swaarder op die land gerus. Tog het God se voorsienigheid hulp gereed gehad. In die eerste jare van die Filistynse onderdrukking is ’n kind gebore deur wie God hierdie magtige vyande sou verneder. {En 102.3}

Die dorpie Sora het aan die rand van die heuwelland gelê en oor die Filistynse vlakte uitgekyk. Dit was die tuiste van die familie van Manoag uit die stam van Dan, een van die min families wat ondanks die algemene afvalligheid aan Jahweh getrou gebly het. Op ’n dag het die “Engel van die Here” aan die kinderlose vrou van Manoag verskyn met die boodskap dat sy ’n seun sou kry deur wie, met God se hulp, Israel se bevryding sou begin. Met die oog hierop het die engel haar ingelig oor haar toekomstige leefwyse en ook oor die behandeling van die kind. {En 102.4}

Die vrou het na haar man gegaan en die engel beskryf en sy boodskap herhaal. Besorg dat hulle dalk iets verkeerd sou doen in hierdie belangrike taak, het Manoag gebid: “Ag, Here, laat die man van God wat U gestuur het, weer na ons toe kom sodat hy ons kan leer wat ons moet doen met die kind wat gebore gaan word.” Rigters 13:8 {En 103.1}

Toe die engel weer verskyn, het Manoag versigtig gevra: “Wat moet ons met die seun doen?” En die engel het herhaal: “Sy moet haar hou aan alles wat Ek vir die vrou gesê het: sy mag niks eet wat van die wingerdstok kom nie, geen wyn of sterk drank drink nie en niks onreins eet nie; sy moet haar hou aan alles wat Ek haar beveel het.” Rigters 13:12–14. Patriarge en Profete 542, 543 {En 103.2}

Manoag en sy vrou het nie geweet dat die Een wat met hulle gepraat het, Jesus Christus was nie. Hoewel hulle Hom as ’n boodskapper van God erken het, was hulle nie seker of Hy ’n profeet of ’n engel was nie. Omdat hulle gasvry wou wees, het hulle Hom gevra om te bly sodat hulle vir Hom ’n ete kon voorberei, maar omdat hulle nie geweet het wie Hy was nie, het hulle nie geweet of hulle Hom ’n offer moes bring of bloot ’n gewone maaltyd nie. {En 103.3}

“Maar die Engel van die Here het vir Manoag geantwoord: ‘Selfs as jy My hier hou, sal Ek nie van jou kos eet nie. Maar as jy ’n brandoffer vir die Here wil bring, kan jy dit offer.’ Want Manoag het nie geweet dat dit die Engel van die Here was nie.” {En 103.4}

Hierna het Manoag aan die Engel van die Here gevra: “Wat is u Naam? Want wanneer wat U gesê het gebeur, sal ons U eer.” {En 103.5}

Die antwoord was: “Waarom vra jy na my Naam, aangesien dit wonderbaar is?” Toe Manoag die goddelike aard van sy gas herken, “het hy ’n bokkie en ’n spysoffer geneem en dit op die rots aan die Here geoffer, Hy wat wonderbaar handel.” {En 103.6}

Vuur het uit die rots gekom en die offer verteer, “en toe die vlam van die altaar na die hemel opstyg, het die Engel van die Here in die vlam van die altaar opgevaar. Toe Manoag en sy vrou dit sien, het hulle op hul aangesigte op die grond geval.” Nou was daar geen twyfel meer oor die oorsprong van die besoeker nie. Hulle het geweet dat hulle die Heilige van God gesien het, die Een wat, sy heerlikheid verberg in ’n wolkkolom, Israel se leier en helper in die woestyn was. {En 103.7}

Ontsag en vrees het Manoag se hart vervul en hy kon net uitroep: “Ons sal sekerlik sterf, want ons het God gesien!” Maar sy vrou het in hierdie ernstige uur ’n groter geloof as hy gehad. Sy het hom herinner dat die Here hul offer aanvaar het en dat Hy hulle ’n seun belowe het wat Israel se bevryding sou begin. Dit was nie ’n teken van toorn nie, maar van aanvaarding. Rigters 13:16–22. Die Tekens van die Tye, 15 September 1881 {En 104.1}

God se aankondiging aan Manoag is vervul toe daar op die vasgestelde tyd ’n seun gebore is wat Simson genoem is. Volgens die bevel van die engel is die hare van hierdie

kind nooit afgesny nie, en hy is van geboorte af as ’n Nasireër aan God gewy. Die Tekens van die Tye, 6 Oktober 1881 {En 104.2}

Samuel en Eli

Samuel is van kindsbeen af deur die mees verderflike invloede omring. Hy het dinge gesien en gehoor wat hom diep seergemaak het. Die seuns van Eli, wat ’n heilige amp beklee het, was deur Satan beheer. Hulle het hul hele invloedsfeer besoedel. Mans en vroue was daagliks deur sonde en ongeregtigheid gebind, maar Samuel het rein gebly. Sy karakter was onberispelik. Hy het geen deel gehad aan die sondes wat die hele Israel met verskriklike gerugte vervul het nie, en hy het ook nie die minste plesier daarin gevind nie. Samuel het God liefgehad. Sy siel was in so ’n noue verbinding met die hemel dat ’n engel gestuur is om met hom te praat oor die sondes van Eli se seuns wat Israel skade berokken het. Uit die Skatkis van Getuienisse I, 364 {En 104.3}

Die oortredings van Eli se seuns was so brutaal en vermetel, dat geen offer voldoende was om hierdie opsetlike sondes te versoen nie. Hierdie sondaars het die verbondsark in die kamp van die Israëliete ingebring. {En 105.1}

God het toegelaat dat sy verbondsark in die hande van die vyand val om die Israëliete te wys hoe nutteloos dit was om op die ark as waarborg van sy teenwoordigheid te vertrou, terwyl hulle die gebooie wat daarin bewaar is, verontagsaam het. {En 105.2}

Die Filistyne was triomfantelik omdat hulle gedink het dat hulle die beroemde God van die Israëliete gevange geneem het, die Een wat sulke groot wonderwerke vir hulle gedoen en hulle die skrik van hul vyande gemaak het. Hulle het die ark van God na Asdod gebring en dit in ’n tempel geplaas wat hulle ter ere van hul vernaamste god, Dagon, gebou het. Hulle het dit direk langs die afgod geplaas. Toe die priesters van hierdie god die volgende oggend in die tempel kom, was hulle baie geskok toe hulle sien dat hul god van sy voetstuk afgeval het en met sy gesig na onder voor die ark van die Here gelê het. Die engele van die Here, wat altyd die verbondsark vergesel het, het die nuttelose afgodsbeeld neergewerp en vermink om te wys dat die lewende God bo alle gode staan en dat ’n heidense afgod vir Hom niks beteken nie. Geestelike Gawes IVa, 106–107 {En 105.3}

Die mense van Bet-Semes het vinnig die nuus versprei dat die ark by hulle was, en die mense het uit die hele omgewing saamgestroom om die terugkeer daarvan te verwelkom. Hulle het dit op die klip geplaas wat vroeër as altaar gedien het en talle offers aan die Here gebring. In plaas daarvan om ’n geskikte plek vir die ark te soek, het hulle dit in die oesland laat staan. Terwyl hulle na die heilige ark gekyk en gepraat het oor die wonderbaarlike manier waarop dit na hulle teruggekeer het, het hulle begin bespiegel oor die wonderbaarlike krag daarvan. Uiteindelik het hul nuuskierigheid die oorhand gekry; hulle het die bedekking verwyder en dit gewaag om die ark oop te maak. {En 105.4}

Selfs die heidense Filistyne het nie gewaag om die bedekking te verwyder nie, want hemelse engele het die ark onsigbaar op al haar reise vergesel. Die oneerbiedige vermetelheid van die inwoners van Bet-Semes is vinnig gestraf. Baie het gesterf. Patriarge en Profete 572 {En 106.1}

Saul en Jonatan

God het Samuel as regter oor Israel aangestel. Hy is deur die hele volk geëer. God wou deur hulle as Heerser erken word, maar Hy het mense aangestel om oor hulle te regeer, hulle met sy Gees toegerus en sy wil deur middel van sy engele aan hulle bekend gemaak. Geestelike Gawes IVa, 67 {En 106.2}

Saul het gesondig deur sy vermetele offer, daarom het die Here hom die eer van die oorwinning oor die Filistyne ontneem. Jonatan, die godvresende seun van die koning, is uitgekies om Israel te bevry. Engele het Jonatan en sy wapendraer beskerm. Engele het aan hul sy geveg, en die Filistyne het voor hulle teruggewyk. Patriarge en Profete 605, 606 {En 106.3}

Engele van God het sy aan sy met Jonatan geveg, en die Filistyne het voor hom geval. Die Filistynse leër wat geveg het en die soldate in die kamp was doodsbang. Die grond het onder hulle geskud asof enorme hoeveelhede ruiters en strydwaens gereedgestaan het vir die geveg. Jonatan, sy wapendraer en selfs die Filistynse leër het erken dat die Here besig was om die Israëliete te bevry. Geestelike Gawes IVa, 70 {En 106.4}

Dawid se vroeë jare

Samuel het nie meer na Saul gegaan met instruksies van God nie. Die Here kon hom nie gebruik om sy doel te vervul nie. Maar Hy het Samuel na die huis van Isai gestuur om Dawid te salf, wat Hy gekies het om in Saul se plek oor Israel te regeer. {En 106.5}

Toe die seuns van Isai aan hom voorgestel is, sou Samuel Eliab gekies het, wat lank en aantreklik was en ’n indrukwekkende voorkoms gehad het, maar die engel van God het langs hom gestaan en hom in hierdie belangrike besluit gelei. Hy het hom daarop gewys dat hy nie volgens uiterlike voorkoms moes oordeel nie. Eliab was nie godvresend nie. Hy het nie ’n diepe verhouding met God in sy hart gehad nie. Hy sou ’n trotse en baasspelerige koning geword het. Geen van die seuns was geskik vir die hoë amp nie, behalwe Dawid, die jongste, wie se eenvoudige taak dit was om die skape op te pas. Geestelike Gawes IVa, 77, 78 {En 107.1}

Dawid was nie baie lank nie, maar hy het goed gelyk. Sy hele voorkoms het nederigheid, opregtheid en ware moed uitgestraal. Die engel van God het Samuel daarop gewys dat Dawid die een was wat hy moes salf, want hy was God se uitverkorene. Van daardie oomblik af het die Here Dawid ’n hart van wysheid en insig gegee. Die Gees van Profesie I, 368 {En 107.2}

Dawid se oudste broer Eliab, was jaloers op Dawid omdat hy bo hom verkies is. Hy het Dawid geminag en gedink dat hy beter as Dawid was. Hy het hom in die teenwoordigheid van die ander daarvan beskuldig dat hy heimlik van hul vader weggeloop het om na die geveg te kom kyk. Dawid het hierdie onregverdige beskuldiging weerlê en geantwoord: "Wat het ek nou gedoen? Is daar nie 'n rede nie?" Dawid het nie die moeite gedoen om aan sy broer te verduidelik dat hy gekom het om Israel te help nie, dat God hom gestuur het om Goliat te verslaan. {En 107.3}

God het hom uitgekies om die heerser oor Israel te wees, en nou, toe die leërs van die lewende God in so 'n benarde situasie was, is hy deur 'n engel gelei om Israel te red. Die Gees van Profesie I, 371 {En 107.4}

Saul ontmoet 'n engel

Saul het sy emosies laat oorneem totdat hy die slagoffer van woede-uitbarstings en hartstogte geword het. Hy het aan aanvalle van woede en depressie gely en was gereed om almal dood te maak wat teen sy wil ingegaan het. Dawid se onberispelike gedrag en noukeurigheid het die koning se woede aangeblaas, en hy het hom verbeel dat selfs Dawid se teenwoordigheid 'n aanval op hom was. {En 107.5}

Hy het na Rama gegaan en by die groot put in Seku gerus. Mense het daar water kom haal, en hy het inligting gevra oor waar Dawid en Samuel hulle bevind. Toe hulle hom vertel dat hulle in Najot was, het hy hom daarheen gehaas. Maar die engel van die Here het hom onderweg tegemoetgekom en hom beïnvloed. {En 108.1}

God se krag was oor hom; hy het sy reis voortgesit terwyl hy God aanbid, profeteer en geestelike liedere sing. Hy het geprofeteer oor die koms van die Here as Verlosser van die wêreld. Toe hy in Najot in Rama aankom, het hy sy bokleed, die uiterlike teken van sy koninklike waardigheid, uitgetrek en die hele dag en nag onder die hemel gelê onder die invloed van die Gees van God op Samuel en die profeteseuns. Die Tekens van die Tye, 24 Augustus 1888 {En 108.2}

Saul se séance en sy dood

Daar het weer oorlog tussen Israel en die Filistyne uitgebreek. Saul het intussen verneem dat Dawid en sy manne by die Filistyne was en het vas verwag dat die seun van Isai die geleentheid sou gebruik om hom te wreek vir al die onreg wat hom aangedoen is. Die koning was baie ontsteld. {En 108.3}

Die volgende oggend moes Saul teen die Filistyne optrek. Die skaduwees van naderende onheil het al donkerder oor hom gedoem. Hy het verlang na hulp en leiding. Maar hy het tevergeefs raad by God gesoek. "Die Here het hom geen antwoord gegee nie, nie deur drome nie, nie deur die Urim nie en ook nie deur profete nie." 1 Samuel 28:6 {En 108.4}

Hy het vir sy dienaars gesê: “Soek vir my ’n vrou wat ’n gees van waarsêery het, sodat ek na haar toe kan gaan en haar raadpleeg.” 1 Samuel 28:7 {En 108.5}

Die koning het verneem dat so ’n vrou in die geheim in Endor gewoon het met ’n waarsêende gees. Sy het ’n verbond met Satan gesluit en haarself aan hom oorgegee om sy planne uit te voer. As beloning het die vors van die duisternis wonders vir haar verrig en geheime dinge aan haar bekend gemaak. {En 109.1}

Vermom het Saul snags saam met slegs twee dienaars na die woonplek van die towenares gegaan. Onder die dekking van die duisternis het Saul en sy metgeselle oor die vlakte getrek, ongedeerd deur die Filistynse leër beweeg en die bergpas oorgesteek na die eensame woning van die towenares van Endor.

Nadat sy haar towerspreuke uitgespreek het, het sy gesê: “Ek sien ’n gees uit die aarde opkom. Daar kom ’n ou man op, geklee in ’n mantel.” Toe het Saul besef dat dit Samuel was, en hy het sy gesig na die aarde gebuig en hom neergewerp. 1 Samuel 28:13, 14. Die een wat deur die towery van die vrou verskyn het, was egter nie God se heilige profeet nie. Samuel was nie in hierdie woning van bose geeste nie. Satan alleen het hierdie bonatuurlike verskyning voortgebring. Patriarge en Profete 654, 655, 657 {En 109.2}

Die eerste woorde van die vrou onder die invloed van haar towery was aan die koning gerig: “Waarom het jy my bedrieg? Jy is Saul.” So het die bose gees, wat voorgegee het om die profeet te wees, eers hierdie goddelose vrou oor die bedrog gewaarsku. Die boodskap van die vermeende profeet aan Saul was:

“Waarom het jy my rus versteur deur my op te roep?” En Saul het gesê: “Ek verkeer in groot nood, want die Filistyne veg teen my, en God het van my gewyk en antwoord my nie meer nie, nie deur profete nie en ook nie deur drome nie; daarom het ek jou laat roep om vir my te sê wat ek moet doen.” 1 Samuel 28:12, 15 {En 109.3}

Tydens Samuel se lewe het Saul sy raad verwerp en sy bestraffing verafsku. Maar nou, in nood en rampspoed, het hy hom as sy enigste hoop beskou, en om sekerheid van God se boodskapper te verkry, het hy tevergeefs sy toevlug tot die boodskapper van die hel geneem. Saul het homself volkome aan Satan oorgegee, wat nou die geleentheid gebruik het om die ongelukkige koning heeltemal te vernietig. Saul se angstige smeekbede is beantwoord, na bewering uit die mond van Samuel, met die verskriklike boodskap:

“Waarom vra jy my, aangesien die HERE van jou gewyk het en jou vyand geword het? Die HERE het met jou gedoen soos Hy deur my gesê het, en Hy het die koninkryk uit jou hand geskeur en dit aan Dawid, jou naaste, gegee. Omdat jy nie na die stem van die HERE geluister het en sy toorn nie teen Amalek uitgevoer het nie, het die HERE dit vandag aan jou gedoen. Die HERE sal ook Israel saam met jou in die hand van die Filistyne oorgee.” 1 Samuel 28:16–19. Patriarge en Profete 657 {En 110.1}

Toe Saul na Samuel gevra het, het die HERE nie toegelaat dat Samuel verskyn nie. Hy het niks gesien nie. Satan mag nie die rus van Samuel in die graf versteur en hom werklik aan die heks van Endor laat verskyn nie. God gee nie aan Satan die mag om die dooies op te wek nie, maar Satan se engele neem die voorkoms van gestorwe mense aan en praat en tree soos hulle op om sy misleiding beter deur hierdie sogenaamde afgestorwe vriende uit te voer. Satan het Samuel goed geken en het presies geweet hoe om hom by die heks van Endor na te boots en hoe om 'n korrekte verklaring oor die lot van Saul en sy seuns te gee. Die Gees van Profesie I, 376 {En 110.2}

Die verslag van Saul se besoek aan die heks van Endor veroorsaak probleme vir baie Bybellesers. Sommige glo dat Samuel werklik aan die gesprek met Saul deelgeneem het. Maar die Bybel self bied voldoende bewyse vir die teendeel. As Samuel in die hemel was, soos sommige beweer, moes hy daarvandaan geroep gewees het deur die mag van God of Satan. Niemand sal egter selfs vir 'n oomblik glo dat Satan die mag gehad het om God se heilige profeet uit die hemel te laat kom ter wille van die towery van 'n verlore vrou nie. Ons kan ook nie aanvaar dat God hom na die heksenwoning gestuur het nie, want die HERE het reeds geweier om Saul deur drome, deur die Urim of deur profete te antwoord. Dit was God se aangewese maniere om met mense te kommunikeer, en Hy het dit nie tersyde gestel om 'n boodskap deur 'n instrument van Satan oor te dra nie. {En 110.3}

Die boodskap self bewys die oorsprong daarvan. Die doel was nie om Saul tot bekering te bring nie, maar om hom na ondergang te dryf; dit is egter nooit God se bedoeling nie, maar die doel van Satan. Verder noem die Skrif Saul se raadpleging van 'n towenaar as een van die redes waarom God hom verwerp en aan die dood oorgegee het: "So het Saul dan gesterwe oor sy ontrouheid waarmee hy teen die HERE oortree het, omdat hy die woord van die HERE nie gehou het nie, en ook omdat hy 'n gees van waarsêery geraadpleeg het, maar die HERE nie geraadpleeg het nie. Daarom het Hy hom laat sterwe en die koninkryk aan Dawid, die seun van Isai, gegee." 1 Kronieke 10:13, 14 {En 111.1}

Hoofstuk 11: Engele van die Tyd van Dawid tot die Babiloniese Ballingskap

Die Heerskappy van Dawid

Die ark van die verbond het in die huis van Abinadab gebly totdat Dawid tot koning uitgeroep is. Hy het dertigduisend uitverkorenes om hom versamel en saam met hulle vertrek om die ark van God te gaan haal. {En 112.1}

Hulle het die ark van die verbond op ’n nuwe wa geplaas en dit uit die huis van Abinadab weggebring. Ussa en Agjo, die seuns van Abinadab, het die nuwe wa bestuur. “Dawid en die hele Israel het voor die aangesig van die HERE gedans met al hulle mag, met gesange, harpe, psalteries, tamboeryne, simbale en ratels. En toe hulle by die dorsvloer van Nagon kom, het Ussa sy hand na die ark van God uitgesteek en dit gegryp, want die osse het gestruikel. Toe het die toorn van die HERE teen Ussa ontvlam, en God het hom daar getref omdat hy sy hand na die ark uitgesteek het, sodat hy daar by die ark van God gesterf het.” 2 Samuel 6:5–7. Ussa was kwaad vir die osse, en hy het ’n gebrek aan vertroue in God getoon, asof God nie in staat was om vir die ark te sorg nie, nadat Hy dit uit die land van die Filistyne teruggebring het. Die engele wat die ark vergesel het, het Ussa neergewerp omdat hy so vermetel was om sy hand ongeduldig op die ark van God te lê. Geestelike Gawes IVa, 111 {En 112.2}

As voorbereiding vir verdere verowerings het Dawid besluit om alle mans van geskikte ouderdom vir militêre diens op te roep. Dit het ’n volkstelling noodsaaklik gemaak. Maar die werklike motivering hiervoor was trots en ambisie. Nou sou dit duidelik word hoe swak die koninkryk was toe Dawid op die troon gekom het en hoe sterk en voorspoedig dit onder sy heerskappy geword het! Dit sou die reeds groot selfvertroue van die koning en sy volk net verder aanwakker. Die doel van die onderneming was heeltemal in stryd met die teokratiese beginsel. Selfs Joab, wat nie juis as versigtig bekend was nie, het beswaar gemaak: “Mag die HERE sy volk honderd maal vermeerder. Maar die woord van die koning het teen Joab bly staan …” 1 Kronieke 21:3–5 {En 112.3}

Die volgende oggend het die profeet Gad ’n boodskap aan Dawid gebring: “So sê die HERE: Kies vir jouself óf drie jaar hongersnood, óf drie maande waarin jy voor jou vyande vlug terwyl hulle jou agtervolg, óf drie dae lank die swaard van die HERE en pes in die land, terwyl die engel van die HERE verwoesting aanrig in die hele gebied van Israel.” “Besin nou,” het die profeet gesê, “watter antwoord ek Hom moet gee wat my gestuur het.” {En 113.1}

Die koning het geantwoord: “Ek verkeer in groot benoudheid; laat my tog in die hand van die HERE val, want sy barmhartigheid is baie groot; maar laat my nie in die hand van mense val nie.” 1 Kronieke 21:11–13. Patriarge en Profete 721, 722 {En 113.2}

Die gevolg was ’n vinnige vernietiging. Sewentigduisend mense is deur die pes uitgeroei. Dawid en die oudstes van Israel het hulle diep voor die HERE verootmoedig en geween. Toe die engel van die HERE op pad was om Jerusalem te vernietig, het die HERE hom beveel om sy vernietigingswerk te staak. Die engel, geklee in oorlogswapenrusting, het ’n swaard in sy hand gehou en dit oor Jerusalem uitgestrek. Dit is aan Dawid en die manne by hom geopenbaar. Dawid was doodsbenoud en het uitgeroep van smart en medelye met Israel. Hy het God gesmeek om die kudde te spaar. In wanhoop het hy bely: “Kyk, dit is ék wat gesondig en verkeerd gedoen het; maar hierdie skape, wat het hulle gedoen? HERE my God, laat u hand tog teen my en teen my vaderhuis wees, maar nie teen u volk as ’n plaag nie.” Die Gees van Profesie I, 385, 386 {En 113.3}

Die vernietigende engel het by die poorte van Jerusalem stilgehou. Hy het op die berg Moria, by die dorsvloer van Ornan die Jebusiet, gebly. Op bevel van die profeet het Dawid daarheen gegaan en “’n altaar vir die HERE gebou en brandoffers en dankoffers geoffer. En toe hy die HERE aangeroep het, het Hy hom geantwoord met vuur uit die hemel op die brandofferaltaar.” 1 Kronieke 21:26. “Toe het die HERE Hom oor die land ontferm, en die plaag is van Israel afgewend.” 2 Samuel 24:25 {En 114.1}

Die plek waar die altaar opgerig is, moes voortaan as heilige grond beskou word. Ornan het dit aan die koning as ’n geskenk aangebied, maar hy het geweier: “Nee! Ek sal dit vir die volle prys koop, want ek sal nie wat aan jou behoort vir die HERE neem nie, en ek sal nie verniet brandoffers bring nie …” So het Dawid aan Ornan seshonderd sikkels goud vir die plek gegee. 1 Kronieke 21:24, 25. Hierdie plek was reeds merkwaardig; Abraham het hier sy altaar gebou om sy seun te offer. Nou is dit weer geheilig deur hierdie groot verlossing. Salomo het later hierdie plek as terrein vir die tempel gekies. Van die begin van sy regering af was die bou van ’n tempel een van Dawid se geliefkoosde planne. Hoewel hy dit nie self kon uitvoer nie, was hy nie minder ywerig en noukeurig in die voorbereiding daarvan nie. Patriarge en Profete 722–724 {En 114.2}

Deur sy engel het God aan Dawid instruksies en planne gegee vir die huis wat Salomo vir Hom sou bou. ’n Engel is aangewys om langs Dawid te staan terwyl hy die belangrike instruksies vir Salomo oor die bou van die tempel neergeskryf het. Geestelike Gawes IVa, 94 {En 114.3}

Salomo

Die harte van die volk was net so lojaal aan Salomo as wat hulle aan Dawid was, en hulle het hom in alles gehoorsaam. In die nag het die HERE ’n engel na Salomo gestuur om hom deur middel van ’n droom te onderrig. {En 114.4}

En God het gesê: “Vra wat Ek jou moet gee.” Salomo het gesê: “U het aan my vader Dawid, u dienaar, groot goedertierenheid bewys, omdat hy voor U gewandel het in waarheid en geregtigheid en met ’n opregte hart teenoor U; en U het hom hierdie groot

goedertierenheid bewaar deur aan hom ’n seun te gee om op sy troon te sit, soos dit vandag is. {En 115.1}

Gee dan aan u dienaar ’n gehoorsame hart om u volk te rig en om te onderskei tussen goed en kwaad. Want wie kan hierdie groot volk van U regeer?” 1 Konings 3:5, 6, 9. Geestelike Gawes IVa, 96, 97 {En 115.2}

Benewens die gerubs op die deksel van die ark van die verbond het Salomo twee ander engele gemaak wat groter was en regs en links aan elke kant van die ark geplaas is. Hulle moes die engele voorstel wat altyd teenwoordig is om die wet van God te beskerm. Dit is byna onmoontlik om die prag van hierdie tempel te beskryf. Net soos in die tabernakel in die woestyn is die ark van die verbond met eerbiedige plegtigheid onder die vlerke van die twee groot gerubs geplaas wat op die vloer gestaan het. Die Gees van Profesie I, 413 {En 115.3}

Elia

Nadat Elia Agab die eerste keer besoek het om God se oordeel oor sy afvalligheid en dié van die volk aan te kondig, het God hom uit die gebied van Isebel na ’n veilige plek by die spruit Krit gelei. Daar het Hy Elia geëer deur hom soggens en saans deur engele van voedsel te voorsien. {En 115.4}

Toe die stroom opdroog, het Hy hom na ’n weduwee in Sarfat gestuur en daar ’n wonderwerk verrig waardeur die weduwee se gesin en Elia voortdurend van voedsel voorsien is. Getuienisse vir die Kerk III, 288 {En 115.5}

Elia het voor koning Agab, die valse profete en die Israeliete rondom hom gestaan as die enigste een wat openlik die eer van die HERE verdedig het. Hy, vir wie die hele land die skuld gegee het vir al die swaarkry, het skynbaar weerloos voor die heerser van Israel, die profete van Baäl, die soldate en duisende mense gestaan. Maar Elia was nie alleen nie. Hemelse leërskare, engele met verhewe mag, het bo en rondom hom saamgetrek om hom te beskerm. Profete en Konings 102 {En 116.1}

In die helder daglig staan Elia weerloos, omring deur duisende soldate en priesters van Baäl, skynbaar alleen, maar hy is nie alleen nie. Hy word omring deur ’n magtige hemelse leër. Sterke engele het uit die hemel gekom om hierdie getroue en regverdige profeet te beskerm. {En 116.2}

Met ’n magtige, bevelende stem roep Elia uit: “Hoe lank hink julle op twee gedagtes? As die HERE God is, volg Hom; maar as Baäl dit is, volg hom.” En die volk het hom nie geantwoord nie. Getuienisse vir die Kerk III, 280 {En 116.3}

Terwyl Israel nog getwyfel en geaarsel het op die berg Karmel, het Elia weer die stilte verbreek: “Ek alleen het as profeet van die HERE oorgebly, maar die profete van Baäl is

vierhonderd-en-vyftig man. Laat hulle vir ons twee bulle gee, en laat hulle een bul kies en dit in stukke sny en op die hout lê, maar geen vuur daaronder steek nie; en ek sal die ander bul berei en op die hout lê en ook geen vuur daaronder steek nie. Dan moet julle die naam van julle god aanroep, en ek sal die Naam van die HERE aanroep. En die God wat met vuur antwoord, Hy is God." 1 Konings 18:22–24. Profete en Konings 104 {En 116.4}

Satan, wat soos 'n bliksemstraal uit die hemel geval het, sou natuurlik graag hierdie mense wou help wat hy regeer en mislei het en wat hulleself heeltemal aan hom onderwerp het. Hy sou graag hul offer met vuur uit die hemel aangesteek het, maar God het grense aan Satan gestel. Sy mag was beperk, en hy kon nie eens 'n vonk op die altaar van Baäl aansteek nie. The Review and Herald, 30 September 1873 {En 116.5}

Het God Elia in die uur van sy beproewing verlaat? Glad nie! Selfs toe Elia gevoel het dat hy deur God en mense verlaat is, het God nie minder van sy dienaar gehou as op die dag toe vuur uit die hemel, in antwoord op sy gebed, neergedaal en die bergtop verlig het nie. {En 117.1}

Nou is Elia uit sy slaap wakker gemaak deur 'n sagte aanraking en 'n vriendelike stem. Verskrik het hy regop gesit, gereed om te vlug, want hy het gevrees dat die vyand hom ontdek het. Maar die medelydende gesig wat oor hom gebuig het, was nie dié van 'n vyand nie, maar van 'n vriend. God het 'n engel uit die hemel gestuur met voedsel vir sy dienaar. "Staan op en eet," het die engel gesê. "En toe hy kyk, sien hy by sy kop 'n roosterkoek op warm klippe gebak en 'n kruik water." 1 Konings 19:5, 6 {En 117.2}

Nadat Elia die voedsel geëet het wat vir hom voorberei is, het hy weer aan die slaap geraak. Die engel het 'n tweede keer na die uitgeputte man gekom en gesê: "Staan op en eet, want die pad is vir jou te lank." "Toe staan hy op en eet en drink; en deur die krag van dié voedsel het hy veertig dae en veertig nagte geloop tot by die berg van God, Horeb," waar hy in 'n grot gaan skuil het. 1 Konings 19:7, 8. Profete en Konings 116 {En 117.3}

In die woestyn, eensaam en moedeloos, het Elia verklaar dat hy moeg was vir die lewe en gevra om te sterf. Maar die HERE het hom in sy barmhartigheid nie op sy woord geneem nie. Daar het nog 'n groot taak op Elia gewag, en nadat daardie taak voltooi was, sou hy nie moedeloos en alleen sterf nie. Hy was nie bestem om te vergaan nie, maar om saam met God se engele in heerlikheid op te vaar na die hemel. Profete en Konings 161 {En 117.4}

God het deur 'n magtige engel met Elia gepraat: "Wat maak jy hier, Elia?" Met bitterheid in sy siel het Elia gekla: "Ek het baie geijwer vir die HERE, die God van die leërskare; want die kinders van Israel het u verbond verlaat, u altare afgebreek en u profete met die swaard gedood, en ek alleen het oorgebly; en hulle soek my lewe om dit weg te neem." {En 117.5}

Die engel het hom beveel om die grot te verlaat en voor die HERE op die berg te gaan staan om na sy woord te luister. {En 118.1}

“Toe kom daar ’n groot en sterk wind wat die berge skeur en die rotse verbreek voor die HERE uit; maar die HERE was nie in die wind nie. Ná die wind het ’n aardbewing gekom, maar die HERE was nie in die aardbewing nie. Ná die aardbewing het daar vuur gekom, maar die HERE was nie in die vuur nie. En ná die vuur was daar ’n sagte suising. En toe Elia dit hoor, het hy sy gesig met sy mantel toegedraai en uitgegaan en by die ingang van die grot gaan staan.” 1 Konings 19:10–13 {En 118.2}

Toe het Elia tot rus gekom; sy neerslagtigheid het verdwyn, want hy het nou besef dat hy altyd op God kon vertrou en rustig kon glo dat God altyd by hom sou wees in moeilike tye. The Review and Herald, 23 Oktober 1913 {En 118.3}

Toe Elia op die punt was om van Elisa af weggeneem te word, het hy vir hom gesê: “Vra wat ek vir jou moet doen voordat ek van jou af weggeneem word.” Elisa het gesê: “Laat daar tog ’n dubbele deel van u gees op my wees.” 2 Konings 2:9. Dienaar van die Evangelie 102 {En 118.4}

“Toe neem Elia sy mantel en rol dit op en slaan die water, wat na weerskante verdeel het, sodat hulle altwee droogvoets deurgegaan het. En toe hulle oorgegaan het, sê Elia vir Elisa: Vra wat ek vir jou moet doen voordat ek van jou af weggeneem word. En Elisa sê: Laat daar tog ’n dubbele deel van u gees op my wees. En hy antwoord: Jy het iets moeiliks gevra. En terwyl hulle so saam loop en praat, kom daar meteens ’n vurige wa met vurige perde wat hulle van mekaar skei; en Elia het in ’n stormwind na die hemel opgevaar. Maar Elisa het dit gesien en uitgeroep: My vader, my vader, die strydwa van Israel en sy ruiters!” 2 Konings 2:8–12. Onderwys 53 {En 118.5}

Elisa

In die tweede boek van Konings lees ons dat heilige engele opdrag ontvang het om oor die uitverkore dienaars van die HERE te waak. Die profeet Elisa was in Dotan, en die koning van Sirië het perde, strydwaens en ’n groot leër gestuur om hom gevange te neem. {En 119.1}

“En die dienaar van die man van God het vroeg opgestaan en uitgegaan, en kyk, ’n leër met perde en strydwaens het die stad omsingel. Toe sê sy dienaar vir hom: Ag, my heer, wat sal ons doen?” 2 Konings 6:15. Atlantic Union Gleaner, 20 Augustus 1902 {En 119.2}

“Moenie bang wees nie,” antwoord die profeet, “want die wat by ons is, is meer as die wat by hulle is.” En Elisa het gebid en gesê: “HERE, open tog sy oë dat hy kan sien.” Toe open die HERE die dienaar se oë, en hy sien die berg vol vurige perde en strydwaens rondom Elisa. 2 Konings 6:16, 17 {En 119.3}

Die hemelse leërs het in ’n kring tussen die dienaar van God en die vyandige leër gestaan. Hulle het met groot mag uit die hemel neergedaal, nie om te vernietig of hulde te ontvang nie, maar om die swak en hulpelose dienaars van die HERE te omring. Profete en Konings 182 {En 119.4}

Elisa was nie bestem om sy meester in die vurige wa te volg nie. Die HERE het ’n langdurige siekte oor hom laat kom. Maar gedurende die lang ure van menslike swakheid en lyding het hy getrou op God se beloftes vertrou en voortdurend uitgesien na die hemelse boodskappers van troos en vrede wat hom omring het. Soos hy vroeër die hemelse leërs, die vurige strydwaens van Israel en hul ruiters op die hoogtes van Dotan gesien het, so was hy nou bewus van die nabyheid van barmhartige engele, en dit het hom versterk. Profete en Konings 186 {En 119.5}

Jesaja

In Jesaja se tyd het selfs afgodery nie meer opskudding veroorsaak nie. Slegte gewoontes was so wydverspreid onder alle lae van die bevolking dat die paar wat getrou aan God gebly het, dikwels in die versoeking gekom het om moed op te gee en aan teleurstelling en wanhoop toe te gee. {En 120.1}

Sulke gedagtes het Jesaja ontstel toe hy in die voorhof van die tempel gestaan het. Skielik het dit vir hom gelyk asof die poort en die binneste gordyn van die tempel opgelig of weggeneem is, sodat hy in die Allerheiligste kon kyk, waar selfs hy as profeet nie sy voet mog sit nie. Voor hom het hy in ’n visioen die HERE op ’n hoë en verhewe troon sien sit, terwyl die soom van sy kleed die tempel gevul het. Aan weerskante van die troon het serafs gesweef. Hulle het hul gesigte in aanbidding bedek terwyl hulle hul Skepper gedien het en saam uitgeroep het: “Heilig, heilig, heilig is die HERE van die leërskare; die hele aarde is vol van sy heerlikheid!” Jesaja 6:3. Hulle het dit uitgeroep totdat die pilare, die kolomme en die sederhoutdeure gelyk het asof dit bewe van die geluid, en die huis is vervul met hul lof. Profete en Konings 217, 218 {En 120.2}

’n Onbeskryflike heerlikheid het die figuur op die troon omring, en sy gevolg het die tempel gevul. Aan weerskante van die troon van genade het gerubs gestaan, daar geplaas as ’n erewag vir die groot Koning, beklee met lig en weerkaatsend van die heerlikheid van God in wie se teenwoordigheid hulle verkeer het. Terwyl hulle hul lofliedere met toewyding en erns gesing het, het die pilare van die poort gebewe soos in ’n aardbewing. Hierdie heilige wesens het die lof van God gesing met lippe wat nooit deur sonde verontreinig is nie. Die verskil tussen die swak lofprysing waaraan Jesaja gewoond was en die vurige loflied van die serafs het die profeet verbaas en beskaam. Vir ’n oomblik is dit hom gegun om die volmaakte reinheid en die grootheid van God te ervaar. {En 120.3}

Terwyl hy geluister het na die lied van die engele wat uitgeroep het: “Heilig, heilig, heilig is die HERE van die leërskare; die hele aarde is vol van sy heerlikheid,” het hy in ’n

visioen die heerlikheid van God, sy oneindige mag en onoortreflike majesteit aanskou, en dit het ’n onuitwisbare indruk op sy siel gemaak. In die strale van hierdie onvergelykbare lig, wat aan hom soveel van God se wese geopenbaar het as wat hy kon verdra, het hy sy eie innerlike onreinheid so duidelik gesien dat elke woord wat hy uitgespreek het vir hom onrein gelyk het. The Review and Herald, 16 Oktober 1888 {En 121.1}

Die serafs was in die teenwoordigheid van Jesus, maar hulle het hul gesigte en voete met hul vlerke bedek. Hulle het die heerlikheid van die Koning gesien en hulleself bedek. Toe Jesaja die heerlikheid van God aanskou, is hy in sy gees verbrysel. Deur hierdie visioen, wat hy uit genade mog beleef, het hy homself volkome onwaardig gevoel. Wanneer die Son van Geregtigheid mense se harte verlig, sal die uitwerking altyd so wees. Hoe meer die heerlikheid van Christus in iemand se lewe geopenbaar word, hoe minder sal daardie persoon homself verheerlik, want dan word die verborgenheid van sy eie hart sigbaar en verdwyn alle selfverheerliking. Die eie-ek word begrawe en Christus leef. Bible Echo, 3 Desember 1894 {En 121.2}

Jesaja het hierdie visioen gesien toe hy tot die profetiese amp geroep is. Maar hy het nie moed verloor nie, want die lied van die engele rondom die troon van God het steeds in sy ore weerklink: “Die hele aarde is vol van sy heerlikheid!” Jesaja 6:3. Sy geloof is versterk deur die aanskouing van die heerlike oorwinnings van die kerk van God: “Die aarde sal vol wees van die kennis van die HERE soos die waters die seebodem oordek.” Jesaja 11:9. Profete en Konings 262 {En 121.3}

Esegiël

Aan die oewer van die Kebarrivier het Esegiël ’n stormwind uit die noorde sien kom, “’n groot wolk met flikkerende vuur, en ’n glans daaromheen, en uit die middel daarvan iets soos blink koper.” Esegiël 1:4. Verskillende wiele, die een “binne-in die ander”, Esegiël 1:16, is beweeg deur vier lewende wesens. Hoog bo hulle “was iets soos saffiersteen, in die vorm van ’n troon; en op die troonvorm was daar iemand wat in voorkoms soos ’n mens was.” Esegiël 1:26. “En daar het iets soos die hand van ’n mens onder die gerubs se vlerke verskyn.” Esegiël 10:8 {En 121.4}

Die wiele was so ingewikkeld gerangskik dat dit met die eerste oogopslag deurmekaar gelyk het, maar hulle het in volmaakte harmonie beweeg. Hemelse wesens, ondersteun en gelei deur die hand onder die vlerke van die gerubs, het die wiele aangedryf. Bo hulle, op die saffiertroon, het die Ewige gesit, en rondom die troon het ’n reënboog verskyn, die teken van goddelike genade. {En 122.1}

Soos hierdie wielagtige samestelling beheer is deur die hand onder die vlerke van die gerubs, so word die ingewikkelde verloop van menslike gebeure deur goddelike voorsienigheid beheer. Te midde van die stryd en rumoer van die nasies regeer die Een wat

bo die gerubs troon steeds oor die gebeure op aarde. Profete en Konings 374, 375 {En 122.2}

Hoofstuk 12: Engele van die Tyd van Babel tot die Tyd van Johannes die Doper

Daniel en sy Drie Vriende

Daniël het van God gehou en Hom gevrees, en hy het al sy talente gebruik om op hierdie manier te reageer op die liefdevolle sorg van sy groot Leermeester. Hy was ten volle bewus van sy afhanklikheid van God. Hierdie vier Hebreeuse jongmense wou nie hê dat selfsugtige motiewe en genotsug die belangrike dinge van hierdie lewe sou verdring nie. Hulle het gewerk met gewillige harte en waaksaam geeste. Dit was nie hoër doelwitte as die doelwitte wat elke Christen vir homself kan stel nie. God verwag dat elke Christelike dissipel die gawes of talente wat Hy hom gegee het, sal vermeerder. Jy is ’n "skouspel vir die wêreld, vir engele en mense". Grondslagen van Christelike Onderwys 192 {En 123.1}

Hulle wat optree soos Daniël en sy vriende, kan seker wees dat hulle ondersteun sal word deur God en die engele. Manuskripuitgawes IV, 125 {En 123.2}

Nebukadnesar se vuurige oond

Net soos in die dae van Sadrach, Mesag en Abednego sal die Here ook voor die einde van die wêreldgeskiedenis magtig werk vir hulle wat standvastig opkom vir geregtigheid. Hy wat by die heldhaftige Hebreeërs in die vurige oond gebly het, sal by sy volgelinge wees, waar hulle ook al is. Sy voortdurende teenwoordigheid sal hulle vertroos en verhef. Te midde van ’n tyd van nood - ’n nood soos daar nog nooit voorheen was sedert daar nasies bestaan het nie - sal Sy uitverkorenes standhou. Met sy hele kwaadwillige leër kan Satan selfs die swakste van God se heiliges nie korrup maak nie. Engele, sterk helde, sal hulle beskerm en om hulle sal die Here Hom openbaar as die "God van gode" wat werklik dié kan red wat hulself aan Hom toevertrou het. Profete en Konings 359 {En 123.3}

Die banket van Belsassar

Die nag, te midde van hul afgodiese feesvreugde, het die koning skielik bleek geword en gelyk of hy verlam was van vrees, want daar het skielik ’n spookagtige, bleke hand op die muur teenoor hom verskyn. Toe die vrolike feesvierders die vreemde en vir hulle onbegrypelike handskrif op die muur sien, het hul harde gebrul opgehou en dit het benouend stil geword. {En 124.1}

Die koning het aan sy woorde gedink en sy knieë het gebewe. En hy het hardop geroep dat die wyses, die geleerdes en die waarsegters ontbied moes word. En hy het die wyses van Babel laat sê: "Wie hierdie geskrif kan lees en my kan vertel wat dit beteken, sal in purper geklee word en ’n goue ketting om sy nek kry en derde in my koninkryk wees." Daniël 5:7 {En 124.2}

Maar hierdie mans was net so min in staat om hierdie geskrif, wat ’n engel op die muur geskryf het, te ontsyfer as wat hulle in staat was om die droom van Nebukadnesar te interpreteer. The Review and Herald, 8 Februarie 1881 {En 124.3}

Daar was ’n getuie op die fees van Belsassar, die engel wat die letters op die muur van die paleis geskryf het. The Ellen G. White 1888 Materials 517 {En 124.4}

Daniël in die leeus se kuil

Daniël het drie keer per dag tot sy God gebid. Satan was kwaad vir hierdie ernstige gebede omdat hy geweet het dat hy daardeur verlies sou ly. {En 125.1}

Daniël was gewild in regeringskringe en by die prinse omdat hy ’n uitstekende gees geopenbaar het. Die gevalle engele het gevrees dat hy sou sorg dat hulle hul invloed op die leidende figure in die koninkryk sou verloor. {En 125.2}

Die sataniese aanklaers, die bose engele, het die hoë amptenare en die prinse aangespoor tot afgunst en jaloesie, en hulle het Daniël noulettend dopgehou om ’n rede te vind waarvoor hulle hom by die koning kon aankla. {En 125.3}

Maar hulle het niks gevind nie, want die engele van Satan was van plan om hom te vernietig vanweë sy trou aan God. Hulle het die planne beraam en hul menslike helpers het dit gewillig uitgevoer. Die koning het niks geweet van die verraderlike komplotte wat teen Daniël gesmee is nie. {En 125.4}

Hoewel Daniël heel goed op die hoogte was van die dekreet van die koning, het hy steeds voor sy God gebuig met die venster oop. {En 125.5}

Dit was so belangrik vir hom om God te gehoorsaam dat hy bereid was om sy lewe hiervoor te waag. En omdat hy tot sy God gebid het, is hy uiteindelik in die leeukuil gegooi. Tot dusver het die bose engele hul doel bereik. Maar Daniël het gebid, selfs in die leeukuil. {En 125.6}

Het God hom daar vergeet? Natuurlik nie! {En 125.7}

Jesus, die magtige bevelvoerder van die hemelse leërs, het sy engele gestuur om die bekke van die hongerige leeus toe te sluit, sodat hulle die biddende man van God geen kwaad kon doen nie. Dit het baie vreedsaam gegaan in hierdie kuil van leeus. Toe die koning getuie was van hierdie wonderlike redding, het Daniël na buite gekom en hom geëer. {En 125.8}

Satan en sy engele was verslaan en woedend. Hul menslike helpers is ter dood veroordeel en moes sterf op presies die manier wat hulle vir Daniël bedoel het. Geestelike Gawes IVb, 85,86 {En 125.9}

Gabriël word gestuur om die visioen in Daniël te verduidelik. Toe Daniël kort voor die val van Babilon oor hierdie profesieë nadink en God om insig in hierdie tyd vra, het hy ’n reeks visioene oor die opkoms en ondergang van koninkryke ontvang. Hy het ook ’n verduideliking van die eerste visioen, wat in die sewende Hoofstuk van die boek Daniël staan, ontvang, maar nie alles is aan die profeet verduidelik nie. Hy het oor sy ervarings in daardie tyd geskryf:

"Ek, Daniël, was baie verontrus in my gedagtes, en alle kleur het uit my gelaat verdwyn; tog het ek die woorde in my hart bewaar." Daniël 7:28 {En 126.1}

’n Ander visioen het nog meer lig op die gebeure van die toekoms gewerp, en een van dié wat aan die woord was, het gesê: "Hoe lank sal hierdie visioen duur?" Die antwoord wat gegee is, het Daniël met verbystering vervul: "Totdat tweeduisend driehonderd aande en oggende verby is; dan sal die heiligdom weer gewy word." Daniël 8:13,14

Met alle erns het hy die betekenis van hierdie visioen ondersoek. Hy kon die verband nie verstaan tussen die sewentig jaar van gevangenskap wat Jeremia voorspel het en die tweeduisend driehonderd jaar nie. Hierdie moes verbygaan, het hy die hemelse besoeker in die visioen hoor sê, voordat die heiligdom van God "weer gewy" sou word. Die engel Gabriël het die visioen gedeeltelik aan hom geïnterpreteer. Maar toe die profeet die woorde hoor: "Dit is nog ’n lang tyd tot dan," het hy flou geval. {En 126.2}

Omdat Daniël steeds depressief gevoel het oor Israel, het hy die profesieë van Jeremia weer bestudeer. Hulle was baie duidelik. {En 126.3}

Met ’n geloof wat gebaseer was op die sekere woord van die profesie, het Daniël die Here gesmeek om die spoedige vervulling van hierdie beloftes. Profete en Konings 388,389 {En 126.4}

Toe Daniël nie opgehou het om te bid nie, het die engel Gabriël uit die hemel gevlieg en hom vertel dat sy gebede gehoor en verhoor is. Hierdie magtige engel het die opdrag gekry om Daniël die vermoë en begrip te gee sodat die geheime van die toekomstige tye aan hom geopenbaar kon word. Omdat hy so ernstig gesoek het om die waarheid te verstaan, is sy verhouding met hierdie boodskapper uit die hemel moontlik gemaak. The Review and Herald, 8 Februarie 1881 {En 126.5}

Nog voordat Daniël aan die einde van sy smeekbede by God gekom het, het die engel Gabriël hom weer herinner aan die visioen wat hy gesien het voor die val van Babilon by die dood van Belsassar. Die engel het hom toe in detail die tyd van die sewentig weke verduidelik. The Review and Herald, 21 Maart 1907 {En 127.1}

Die Stryd om invloed oor die Koning van Persië

Die hemelse boodskappers moet met hindernisse afreken voordat die doelwitte van God op sy tyd gerealiseer kan word. Die koning van Persië is regeer deur die hoogste van alle bose engele. Net soos Farao het hy geweier om die woord van die Here te gehoorsaam. Gabriël vertel dat hy (Satan) hom een-en-twintig dae lank weerstaan het met sy beskuldigings teen die Jode. Maar toe het Migael hom te hulp gekom, by die Persiese koning gebly, teen die bose magte standgehou en goeie raad teen slegte raad gegee. Die S.D.A. Bybelkommentaar IV, 1173 {En 127.2}

Darius (Kores), die Persiese koning, het drie weke lank die indruk van die Gees van God weerstaan terwyl Daniël gebid en vas het. Maar die prins van die hemel, die aartsengel Migael, is gestuur om die hart van die koppige koning te beïnvloed om die beslissende stappe te neem wat die antwoord op Daniël se gebede was. The Review and Herald, 8 Februarie 1881 {En 127.3}

Niemand minder nie as die Seun van God het aan Daniël verskyn. Die beskrywing van sy persoon is soortgelyk aan dié van Johannes wanneer hy vertel hoe Christus aan hom geopenbaar is op die eiland Patmos. Ons Here het nou aan Daniël verskyn in geselskap van ’n ander hemelse boodskapper wat Daniël moes verduidelik wat in latere tye sou gebeur. The Review and Herald, 8 Februarie 1881 {En 127.4}

Daniël kon die engel nie in die gesig kyk nie, en hy was totaal magteloos. So het die engel hom geneem en op sy knieë voor hom laat sit. Maar selfs toe kon hy hom nie aankyk nie, en daarom het die engel in die gedaante van ’n man gekom, sodat Daniël dit kon verduur om hom aan te kyk. Handschriftelike Uitgawes II, 348 {En 128.1}

Uiteindelik is die oorwinning behaal en is die leër van die vyand op afstand gehou solank Darius (Kores) geleef het. Hy het sewe jaar regeer, en dit was dieselfde tydens die regering van sy seun Ahasveros, wat sewe en ’n half jaar regeer het. The Review and Herald, 5 Desember 1907 {En 128.2}

Die Tweede Tempel

Die tweede tempel kon nie met die grootheid van die eerste wed ŷwer nie. Dit is ook nie geheilig deur die sigbare tekens van die goddelike teenwoordigheid wat die eerste tempel gekenmerk het nie. Geen openbaring van bonatuurlike krag het die inwyding gekenmerk nie. Geen wolk van heerlikheid is gesien wat die nuutgeboude heiligdom gevul het nie. Geen vuur het uit die hemel geval om die offer op die altaar te verteer nie.

Die heerlikheid van God het nie langer tussen die gerubs in die Allerheiligste gewoon nie; die ark van die verbond, die versoendeksel en die tafels van die getuienis was daar nie langer te vinde nie. Geen teken uit die hemel het die wil van die Here aan die vraende priester bekend gemaak nie. Profete en Konings 418 {En 128.3}

Esra

Die kinders van die ballingskap wat saam met Esra teruggekeer het, het brandoffers aan die God van Israel geoffer, as sondeoffers en as ’n teken van hul dankbaarheid vir die beskerming van heilige engele tydens die reis. Profete en Konings 434 {En 128.4}

Nehemia

Nehemia het vier maande gewag op 'n gunstige geleentheid om sy versoek aan die koning voor te lê. Alhoewel sy hart gebuk gegaan het onder verdriet, het hy gedurende hierdie tyd probeer om vrolik te lyk in die teenwoordigheid van die koning, want in die sale van luuksheid en pragtigheid moes almal vrolik en bly lyk. Die gesig van geen koninklike dienaar moes deur verdriet oorheers word nie. Maar Nehemia se ure van afsondering, versteek vir menslike oë, was ryk aan gebede, belydenis en trane, slegs gehoor en gesien deur God en die engele. Profete en Konings 442 {En 129.1}

Sagaria se visioene

En ek het my oë opgekyk en gekyk, en kyk, 'n man het 'n meetlat in sy hand gehad. En ek het gesê: Waar gaan u heen? Hy het vir my gesê: “Jerusalem opmeet en kyk hoe lank en breed dit sal wees.” {En 129.2}

En kyk, die engel wat met my gespreek het, het daar gestaan en 'n ander engel het hom tegemoetgekom en vir hom gesê: “Gaan en sê vir hierdie jongman: ‘Jerusalem sal sonder mure bewoon word weens die groot menigte mense en vee wat daarin sal wees. Maar Ek, sê die Here, sal daar 'n muur van vuur omheen wees en heerlik daarin wees.’” Sagaria 2:5-9 The Review and Herald, 26 Desember 1907 {En 129.3}

Die Visioen van Jesjoea en die Engel

Die profeet het gesien hoe Satan beskuldig. Hy sê: “En Hy het my Jesjoea, die hoëpriester, laat staan voor die aangesig van die engel van die Here, en Satan het aan sy regterhand gestaan om hom te beskuldig.” Sagaria 3:1 The Review and Herald, 22 Augustus 1893 {En 129.4}

In 'n uiters treffende en indrukwekkende beeld beskryf Sagaria se profesie die werk van Satan, maar ook die werk van Christus en sy mag om die aanklager van sy volk te oorwin. Met 'n heilige gesig sien die profeet Josua, die hoëpriester, in onreine gewade voor die engel van die Here staan en God smeek om genade vir sy volk, wat in groot verdrukking verkeer. Satan staan aan sy regterhand om hom te weerstaan. Omdat Israel uitverkies was om die kennis van God op aarde te ontvang, is dit vanaf die begin van sy nasionale bestaan die spesiale teiken van Satan se vyandskap, wat vasbeslote was om hierdie volk te vernietig. {En 130.1}

Solank die Israëliete God gehoorsaam was, kon Satan hulle geen kwaad doen nie; daarom het hy al sy mag en sluwheid gebruik om hulle tot sonde te verlei. Verstrik deur sy verleidings het hulle die wet van God oortree en hulle dus van die bron van krag afgesonder; nou het hulle 'n prooi van hulle heidense vyande geword. Hulle is in Babilon gevange geneem en moes daar baie jare bly. Maar die Here het hulle nie verlaat nie. Hy het sy profete na hulle gestuur met berispings en waarskuwings. Die volk is wakker geskud en het hulle skuld gesien; hulle het hulle voor God verneder en tot Hom teruggekeer in ware berou. Toe het die Here vir hulle bemoedigende boodskappe gestuur en verklaar dat Hy hulle uit hulle gevangenskap wou bevry en hulle weer in genade wou aanvaar. Dit was presies wat Satan wou voorkom. Die res van Israel was al teruggekeer na hulle vaderland; nou het Satan probeer om die heidenvolke, wat sy instrumente was, oor te haal om hulle volledig te vernietig. {En 130.2}

Die hoëpriester (Josua) kan homself en sy volk nie verdedig teen die beskuldigings van Satan nie. Hy beweer nie dat Israel onskuldig is nie. In sy onreine klere, die simbool van die sondes van die volk, wat hy as hulle verteenwoordiger dra, staan hy voor die engel; hy bely hulle skuld, maar wys ook op hulle nederige berou. Hy vertrou op die genade en vergifnis van die Verlosser en beroep hom in geloof op die beloftes van God. {En 130.3}

Dan snoer die engel, hierdie engel is Christus self, die Redder van sondaars, die aanklager van sy volk die mond en sê “Die Here bestraf jou, Satan! Ja, die Here bestraf jou wat Jerusalem uitverkies het! Is dit nie 'n vuurbrand wat uit die vuur gered is nie?” Sagaria 3:2

Israel het lank in die oond van ellende gelê. Die vlamme wat Satan en sy dienaars aangesteek het om hulle te vernietig, het hulle amper verteer weens hulle sondes; maar nou het God sy hand uitgesteek om hulle daaruit te haal. Waar sy volk berou en nederigheid toon, sal die Verlosser hulle in sy barmhartigheid nie oorlaat aan die wrede mag van die heidene nie. {En 130.4}

Wanneer Josua se voorbede aanvaar word, word die bevel gegee: “Trek die onreine klere van hom af!” En die engel sê vir Josua: “Kyk, Ek het jou sonde weggeneem en jou beklee met feestelike klere, met die geregtigheid van Christus aan jou toegereken.” Die hoed wat op Josua se kop geplaas is, was 'n hoed soos die priesters dit gedra het en die inskripsie “Heilig aan die Here” gedra het. Dit het die feit uitgedruk dat hy nou waardig bevind is om voor God in sy heiligdom te dien, ten spyte van sy vroeëre oortredings. {En 131.1}

Nadat die engel hom so plegtig die waardigheid van die priesterskap toegeken het, het hy gesê: “So sê die Here van die leërskare: As julle op my paaie wandel en my diens waarneem, sal julle oor my huis heers en my voorhowe bewaak; en Ek sal julle toegang gee tussen dié wat hier staan” (vers 7). Hy sou geëer word as die regter of heerser van die

tempel en van die tempeldiens; hy sou selfs in hierdie lewe tussen die dienende engele wandel en uiteindelik deel uitmaak van die verheerlikte geselskap rondom die troon van God. Uit die skatkis der getuienisse II, 151-153 {En 131.2}

Hierdie versekerings word gegee aan almal wat op God vertrou: “So sê die Here van die leërskare: ‘As jy in my paaie sal wandel en my diens goed sal waarneem, dan sal jy oor my huis heers en my voorhowe bewaak. En Ek sal jou toegang gee tussen hulle wat hier staan.’” {En 131.3}

Wie is “hulle wat hier staan”? Die leër van die helpers van die vyand, wat probeer om die volk van God in diskrediet te bring, en die medewerkers van God, tienduisend maal tienduisend engele, wat oor die volk van God waak in versoeking en hulle bewaar, opbou en versterk. Dit is “hulle wat hier staan”. En God sê vir sy gelowiges: “Julle sal onder hulle wandel. Julle sal nie oorwin word deur die mag van die duisternis nie. Julle sal voor My staan in die teenwoordigheid van die heilige engele wat gestuur is om die erfgename van die verlossing te dien.” The Review and Herald, 30 April 1901 {En 131.4}

Die Visioen van die Goue Kandelaar en die Twee Olyfbome

Onmiddellik na die visioen van Jesjoea en die engel, wat ter bemoediging aan die hoëpriester gegee is en ook ter bemoediging aan die hele volk, het die profeet 'n persoonlike getuienis oor die taak van Serubbabel ontvang.

“En die engel wat met my gepraat het,” sê Sagaria, “het my weer wakker gemaak, soos iemand uit sy slaap ontwaak, en gesê: Wat sien jy? En ek het gesê: Ek kyk, en sien, daar is 'n kandelaar, heeltemal van goud, met 'n skaal bo-op, waarop sewe lampe is en sewe pype aan elke lamp, en twee olyfbome daarby, die een regs en die ander links.” Sagaria 4:1-3, The Review and Herald, 16 Januarie 1908 {En 132.1}

En ek het verder vir hom gesê: “Wat is die twee olyfbome aan die regter- en aan die linkerhand van die kandelaar? Wat is die twee takke van die olyfbome by die twee goue pype waaruit die goue olie na benede stroom?” En hy het gesê: “Dit is die twee gesalfdes wat voor die Here van die hele aarde staan.” Sagaria 4:11-14 {En 132.2}

Die “twee gesalfdes wat voor die Here van die hele aarde staan” neem die posisie in wat Satan eens gehad het toe hy nog 'n gerub was. {En 132.3}

Die Here onderhou voortdurend kontak met die bewoners van die aarde deur die heilige wesens wat rondom sy troon woon. The Review and Herald, 20 Julie 1897. {En 132.4}

Engel in die tyd van Ester

Die besluit van die koning (Ahasveros) teen die Jode is bereik deur voorwendsels en 'n valse voorstelling van hierdie besondere volk. Satan het die komplot opgestel om die

wêreld te suiwer van hulle wat die kennis van die lewende God bewaar het. Maar sy komplot is verydel deur 'n mag wat heers onder die mensekinders. Magtige engele het die opdrag ontvang om die volk van God te beskerm, en die aanvalle van hulle teenstanders het op hulle eie koppe neergekom. Uit die skatkamer van getuienisse II, 131 {En 133.1}

Op die dag van hulle vernietiging "het die Jode hulle in hulle stede in alle lande van koning Ahasveros versamel om die hand te lê op hulle wat hulle kwaad wou doen. En niemand was in staat om hulle te weerstaan nie, want die vrees vir hulle het op al die volke geval." Ester 9:2 Engele, gekenmerk deur hulle krag, het van God die opdrag ontvang om sy volk te beskerm terwyl hulle vir hulle lewe opkom. Profete en Konings 423 {En 133.2}

Die Vader van Johannes die Doper

Sagaria het "in die bergland van Judea" gewoon, maar hy het na Jerusalem gegaan om vir 'n week in die tempel te dien. Die priesters van elke orde was verplig om dit twee keer per jaar te doen. {En 133.3}

Hy het voor die goue altaar in die Heilige gestaan, die eerste gedeelte van die heiligdom.

Skielik het hy bewus geword van die teenwoordigheid van 'n goddelike wese. 'n Engel van die Here "het aan die regterkant van die reukofferaltaar gestaan." Lukas 1:11

Die posisie van die engel was 'n teken van genade, maar Sagaria was nie daarvan bewus nie. Baie jare lank het hy gebid vir die koms van die Verlosser; nou het God uiteindelik 'n boodskapper gestuur met die nuus dat sy gebede verhoor sou word. Maar hierdie genade het te groot gelyk vir Sagaria om in te glo; hy was vervul van vrees en selfverwyt. Die blye sekerheid is aan hom toegeroep: "Moenie vrees nie, Sagaria, want jou gebed is verhoor, en jou vrou Elisabet sal vir jou 'n seun baar wie se naam jy Johannes moet noem." En Sagaria het vir die engel gesê: "Hoe sal ek dit weet? Want ek is oud, en my vrou is bejaard." Lukas 1:13,18 {En 133.4}

Op Sagaria se vraag het die engel geantwoord: "Ek is Gabriël, wat voor God staan, en ek is gestuur om met jou te spreek en jou hierdie goeie nuus te bring." Lukas 1:19

Vyfhonderd jaar tevore het Gabriël aan Daniël die profetiese tydsperiode aangedui wat sou duur tot die koms van Christus. Die besef dat die einde van hierdie periode nader gekom het, het Sagaria aangespoor om te bid vir die koms van die Messias. En presies nou het die boodskapper wat die profesie uitgespreek het, gekom om die vervulling daarvan aan te dui. {En 134.1}

Die woorde van die engel: "Ek is Gabriël, wat voor God staan" wys dat hy 'n hoë posisie in die hemelse howe beklee. Toe hy met 'n boodskap na Daniël gekom het, het hy

gesê: “Daar is niemand wat my teen hulle kan help nie, behalwe julle vors Migael [Christus].” Daniël 10:21 {En 134.2}

Die Verlosser praat oor Gabriël in Openbaring en sê: “Hy [Christus] het dit deur sy engel gestuur en aan sy dienaar Johannes bekend gemaak.” Openbaring 1:1

En aan Johannes het die engel verklaar: “Ek is jou mededienaar en die mededienaar van jou broeders, die profete.” Openbaring 22:9

Wat 'n wonderlike gedagte, die engel wat die naaste aan die Seun van God staan, is die een wat geroep is om God se doelwitte aan sondige mense te openbaar! Die lewe van Jesus, 79-81 {En 134.3}

Die engel Gabriël het die ouers van Johannes spesiale instruksies gegee oor sy dieet. So het 'n hoë engel vanaf die troon van die hemel ons ook 'n les in gesondheidshervorming gegee. Die Gees van die Profesie II, 43 {En 134.4}

Johannes die Doper is deur God gekies as boodskapper om die weg vir die Here voor te berei. Hy was uitgekies om aan die wêreld 'n onwankelbare getuienis te gee, die sonde aan te kla en op te roep tot bekering. Toe die engel die taak van Johannes aangekondig het, het hy gesê: “En hy sal voor Hom uit gaan in die gees en die krag van Elia, om die harte van die vaders tot die kinders te bekeer en die ongehoorsames tot die gesindheid van die regverdiges, om vir die Here 'n goed voorbereide volk gereed te maak.” Lukas 1:17 The Review and Herald, 2 Augustus 1898 {En 134.5}

Hoofstuk 13: Die Inkarnasie van Jesus en Sy Vroeë Jare

Die Inkarnasie van Jesus, 'n Ondeurgrondelike Misterie

As ons nadink oor die inkarnasie van Christus, word ons gekonfronteer met 'n diep misterie wat vir die menslike gees onbegrypelik is. Hoe langer ons daaroor nadink, hoe verbasender lyk dit vir ons. Hoe groot is die verskil tussen die hulpelose baba in die stal van Betlehem en die goddelike Christus! Hoe kan ons hierdie kloof oorbrug tussen die almagtige God en die hulpelose kind? Maar dit was die Skepper van alle werke, wat die volmaaktheid van die Godheid beliggaam het, wat daar as 'n hulpelose kind in die krip gelê het. Hy was baie meer as die engele, gelyk aan die Vader in waardigheid en glorie, en tog het Hy nou die kleed van die mensheid gedra. Goddelikheid en menslikheid is op misterieuse wyse verenig, en God en mens het een geword. In hierdie vereniging lê die hoop van die gevalle mensdom. Die Tekens van die Tye, 30 Julie 1896 {En 136.1}

Die Hele Heelal het Toe Gekyk

Die eerste koms van Jesus na hierdie wêreld was 'n groot gebeurtenis, nie net vir hierdie wêreld nie, maar vir alle wêrelde van God se heelal. Die hemelse wesens was daar getuies van hoe Hy ons natuur op Hom geneem het om versoek te word soos ons. Die Tekens van die Tye, 20 Februarie 1893 {En 136.2}

Mense het hulle voorgestel hoe God sou kon of moes wees, maar dit het gewoonlik min met die werklikheid te doen gehad. Daarom het God besluit om sy Seun na hierdie aarde te stuur, sodat mense sou verstaan hoe God werklik is: liefdevol en barmhartig. {En 137.1}

Hierdie selfopenbaring was egter nie net bedoel vir die bewoners van die aarde nie, maar vir alle skepsels in die wye heelal. Jesus van Nasaret 11 {En 137.2}

Waarom Christus Mens Geword het

Satan het teenoor die hemelse engele trots gespog dat Christus 'n menslike natuur sou aanneem as Hy op aarde sou verskyn en daarom swakker sou wees as hy, sodat hy Hom maklik sou kon oorwin. Hy het gespog dat Adam en Eva in die hof van Eden sy verleidelike kragte nie kon weerstaan toe hy hulle verlei het in hulle begeerte na voedsel nie. The Review and Herald, 28 Julie 1874 {En 137.3}

Die eniggebore Seun van God het as mens na hierdie aarde gekom om te bewys dat die mens in staat sou wees om die gebooie van God te hou. {En 137.4}

Satan, die gevalle engel, het beweer dat ná Adam se ongehoorsaamheid geen mens die gebooie van God kon hou nie. Manuskripuitgawes VI, 334 {En 137.5}

Satan het beweer dat dit vir mense onmoontlik was om die gebooie van God te hou. Om te bewys dat hierdie bewering onwaar was, het Christus sy hoë posisie verlaat, die menslike natuur aangeneem en na die aarde gekom, terwyl Hy Homself aan die voorpunt van die gevalle mensdom geplaas het en gewys het dat dit moontlik is om die versoekings van Satan te weerstaan. Die Opwaartse Blik 172 {En 137.6}

Die Menslike Natuur van Christus

Christus het as 'n werklike mens gekom; Hy het nie eens die mag gehad wat engele besit nie. Hy was 'n mens soos ons. Geselekteerde Boodskappe III, 129 {En 138.1}

In sy menslike swakheid moes Christus versoekings weerstaan wat geskik sou wees vir iemand wat die mag gehad het wat God aan die engele gegee het. The Review and Herald, 28 Januarie 1909 {En 138.2}

Die verhaal van Betlehem is 'n onuitputlike tema. Daarin lê die “diepte van die rykdom sowel as die wysheid en kennis van God” verborgen. Romeine 11:33 Ons verwonder ons oor die offer van die Verlosser, wat die troon van die hemel verruil het vir die krip en die geselskap van aanbiddende engele vir dié van die diere in die stal. Die trots en eiewaan van die mense staan in diepe skaamte voor Hom. Die nederige geboorte van die Verlosser was slegs die begin van sy buitengewone vernedering. As die Seun van God 'n menslike gedaante aangeneem het toe Adam nog onskuldig in die paradys geleef het, sou so 'n daad 'n byna onbegrypelike neerbuigendheid gewees het; maar nou het Jesus na die aarde gekom nadat die menslike ras reeds verswak was deur vier millennia in diens van die sonde. En tog het Hy, soos almal, die gevolge van die onveranderlike wet van erfelikheid op Hom geneem. Die ervaring van sy aardse voorvaders leer ons wat hierdie gevolge was. Belas met so 'n erfenis het Hy ons ontberinge en versoekings gedeel en vir ons die voorbeeld van 'n sondelose lewe gegee. Die Lewe van Jesus 33,34 {En 138.3}

Christus was God, en as sodanig kon Hy nie versoek word nie, behalwe in sy trou aan die hemel, en dit was geen versoeking vir Hom nie. Maar toe Hy Hom verneder het om die menslike natuur aan te neem, het Hy vatbaar vir versoeking geword. Hy het nie die bonatuurlike natuur van die engele gekies nie, maar het mens geword, volledig identies aan ons natuur, behalwe vir die oorgeërfde neiging tot sonde. Hy het 'n menslike liggaam gehad en het gedink en gevoel soos 'n mens. Hy het al die besondere kenmerke gehad wat mense van ander lewende wesens onderskei, en het bestaan uit bene, brein en spiere soos ons. Hy was 'n mens van vlees en bloed, net soos ons, en is net so getref deur die swakhede van die menslike natuur. {En 138.4}

Sy lewensomstandighede was sodanig dat Hy te doen gekry het met die onaangename aspekte van mens-wees. Hy is nie in rykdom en voorspoed gebore nie, maar het armoede, behoeftigheid en vernedering ervaar. Hy het presies dieselfde lug ingeasem as ons mense. Hy het hierdie aarde bewandel as 'n werklike mens. Hy het die verstand, die gewete, die

geheue, die wil en die gevoelens van 'n mens gehad, en dit alles was verenig met sy goddelike natuur. Manuskripuitgawes XVI, 182 {En 139.1}

Alhoewel die wolk van glorie uit die heiligdom vertrek het, was die glorie waarvoor die engele gebuig het nou verborgen in die kind van Betlehem. Hierdie kind, wat nog nie bewus was van sy bestaan nie, was niks anders nie as die beloofde saad na wie die eerste altaar by die poort van die paradys reeds gewys het. Die Lewe van Jesus 37 {En 139.2}

Die Aankondiging van Jesus

Voor sy geboorte het die engel vir Maria gesê: “Hy sal groot wees en die Seun van die Allerhoogste genoem word; en die Here God sal Hom die troon van sy vader Dawid gee en Hy sal vir ewig koning wees oor die huis van Jakob.” Lukas 1:32,33

Hierdie woorde het Maria se hart in beroering gebring; maar hoewel sy geglo het dat haar kind die Messias van Israel sou wees, het sy sending vir haar onbegrypelik gebly. Die Lewe van Jesus 65 {En 139.3}

Engele het die vermoeide reisigers Josef en Maria vergesel, wat op pad was na die stad van Dawid om deur keiser Augustus geregistreer te word vir belastingdoeleindes. God se voorsienigheid het Maria en Josef op hierdie reis gestuur omdat voorspel was dat Christus in hierdie stad gebore sou word. Hulle het 'n plek gesoek om te oornag in die herberg, maar hulle is geweier omdat dit oorvol was. Die rykes en edeles is daar ontvang en het onderdak en verfrissing ontvang, terwyl hierdie vermoeide reisigers gehoor het dat hulle die nag moes deurbring in 'n eenvoudige gebou waar diere geskuil het. The Review and Herald, 17 Desember 1872 {En 139.4}

Voor die Geboorte van Christus

Daar was 'n besef in die hemel dat die tyd gekom het vir Jesus se koms na die wêreld, en die engele het die glorie van die hemel verlaat om op aarde getuies te wees van die verwelkoming van Hom wat gekom het om te seën en te red. Hulle het sy glorie in die hemel geken en verwag dat Hy met die eer wat ooreenstem met sy aard, sy waardigheid en sy taak ontvang sou word. Toe die engele die aarde nader, het hulle hul aandag eers op die volk gevestig wat God bo alle ander volke as sy spesiale besitting gekies het. Maar hulle het geen besondere belangstelling, geen gespanne afwagting en geen uitkyk vir die tekens van sy koms gevind nie, sodat hulle die Verlosser verkieslik bo almal anders kon ontvang. The Review and Herald, 17 Desember 1872 {En 140.1}

'n Engel het die aarde besoek om te sien wie bereid was om Jesus te verwelkom. Maar hy het geen teken van verwagting gesien nie. Hy het geen lof of vreugde gehoor dat die tyd van die koms van die Messias aangebreek het nie. Die engel het 'n tyd lank oor die uitverkore stad en die tempel gedwaal, waar die goddelike teenwoordigheid oor eeue geopenbaar is; maar ook hier het dieselfde onverskilligheid geheers. Verbaas het die

hemelse boodskapper op die punt gestaan om na die hemel terug te keer met die skandelike nuus, toe hy 'n paar herders ontdek het wat snags hul skape bewaak het en, terwyl hulle opgekyk het na die sterbesaai hemel, die profesie oor 'n Messias wat op aarde sou verskyn, oordink het en verlang het na die koms van die Verlosser van die wêreld.

Hier was mense wat hulle voorberei het om die hemelse boodskap te ontvang. En skielik het die engel van die Here verskyn en die goeie nuus verkondig. Hemelse glorie het die hele vlakte oorstroom; 'n groot skare engele het sigbaar geword en, asof die vreugde te groot was om slegs deur een hemelse boodskapper geopenbaar te word, het 'n koor met kragtige stemme die lied begin sing wat alle verlostes eendag sal sing: “Eer aan God in die hoogste hemele, en vrede op aarde, in die mense 'n welbehae!” Lukas 2:14 Die Groot Stryd 317,318 {En 140.2}

Die engel het die profeteskole en die koninklike paleise verbygegaan. Hy het aan die eenvoudige herders verskyn wat snags op die vlakte van Betlehem hul skape opgepas het. Eers het daar net een engel verskyn, beklee met die heerlikheid van die hemel, en die herders was so verbaas en geskok dat hulle net vol verwondering na die hemelse boodskapper kon staar. Die engel van die Here het na hulle toe gekom en gesê: “Moenie vrees nie, want kyk, ek bring vir julle goeie tyding van groot blydskap wat vir die hele volk bestem is, want vir julle is vandag in die stad van Dawid gebore die Verlosser wat Christus die Here is. En dit is vir julle die teken: julle sal 'n kind vind wat in doeke toegedraai is en in 'n krip lê.” Lukas 2:10-12 {En 141.1}

Sodra die herders gewoond geraak het aan die teenwoordigheid van daardie een engel, is die hele vlakte skielik helder verlig deur die glorie van duisende engele. Maar die engel wat eerste gekom het, het die vrees van die herders gekalmeer voordat hy hul oë geopen het en hulle die hemelse koor gewys het wat God geprys en gesing het:

“Eer aan God in die hoogste hemele, en vrede op aarde, in die mense 'n welbehae!” The Review and Herald, 9 Desember 1884 {En 141.2}

Die herders is vervul met hierdie goeie nuus, en toe die stralende heerlikheid stadig verdwyn en die engele na die hemel teruggekeer het, het hulle hulle gehaas om die kind te soek. Hulle het die Verlosser as kind gevind, soos die hemelse boodskappers aangekondig het, lêend in 'n smal krip in 'n stal. The Review and Herald, 17 Desember 1872 {En 141.3}

Satan het die vlakte van Betlehem helder verlig gesien met die glorie van die hemelse engele. Hy het hul gesang gehoor: “Eer aan God in die hoogste, en vrede op aarde, en goeie wil aan die mense.” Die heerser van die duisternis het die verbaasde herders gesien, wat vervul was van vrees toe hulle die glans van die lig op die vlakte gesien het. Hulle het gebewe by die skouspel wat al hul sintuie in vervoering gebring het; en ook die heer van die opstandige engele het gebewe toe die engel vir die herders gesê het: “Kyk, ek verkondig

julle groot vreugde, wat vir alle mense sal wees, want vir julle is vandag 'n Verlosser gebore, wat Christus, die Here, is, in die stad van Dawid." {En 142.1}

Die lied van die engele wat die koms van die Verlosser vir hierdie gevalle wêreld aangekondig het, en die vreugde oor hierdie wonderlike gebeurtenis, was geen goeie nuus vir Satan nie. Donker voorgevoelens het hom oorval toe hy aan die gevolge gedink het wat hierdie Advent vir hierdie wêreld en vir sy koninkryk sou hê. The Review and Herald, 3 Maart 1874 {En 142.2}

Die Towenaars

Nie net op die hoogtes van Judea nie, nie net onder die eenvoudige herders nie, het die engele mense gevind wat gewag het op die koms van die Messias. Ook in die land van die heidene was daar baie wat op Hom gewag het. {En 142.3}

Dit was wyse, ryk en edele manne, filosowe uit die Ooste. Natuurkenners en wyses het God in sy skepping herken. Uit die Hebreeuse Geskrifte het hulle geleer van die ster wat uit Jakob sou opgaan, en met reikhalzende verlange het hulle op sy verskyning gewag, Hy wat nie net die troos van Israel sou wees nie, maar ook 'n lig om die heidene te verlig, redding tot aan die uithoeke van die aarde. Die Groot Stryd 318 {En 142.4}

Die wyse manne het die profesieë bestudeer en geweet dat dit tyd was vir die geboorte van Christus. Hulle het vol ongeduld gewag op die voortekens van hierdie groot gebeurtenis, sodat hulle van die eerstes sou wees om hierdie hemelse Koning, wat as kind gebore sou word, na behore te ontvang en te aanbid. Hierdie wyse manne het die ligverskynsel aan die hemel gesien wat die engele omring het wat die koms van Jesus aan die herders van Israel aangekondig het. En nadat die engelagtige boodskappers na die hemel teruggekeer het, het 'n helder ster aan die hemel verskyn. Hierdie ongewone verskyning van 'n groot ster, wat hulle nog nooit tevore gesien het nie, het hul aandag getrek, en die Gees van God het hulle aangespoor om die hemelse gas in 'n gevalle wêreld te soek. Verlossing; of die Eerste Advent van Christus met sy Lewe en Bediening 16e {En 143.1}

Die nag toe die glorie van God die hoogtes van Betlehem oorstroom het, het die wyse manne 'n misterieuse lig aan die hemel gesien. Toe dit vervaag, het 'n stralende ster verskyn wat aan die firmament gebly het. Dit was nie 'n vaste ster nie en ook nie 'n planeet nie; daarom het hierdie verskynsel die grootste aandag getrek. Natuurlik kon die wyse manne nie weet dat die ster 'n verre groep stralende engele was nie. Maar hulle het die indruk gekry dat hierdie ster vir hulle van besondere belang was. Hulle het toe priesters en filosowe geraadpleeg en self in die ou geskrifte gesoek. Hulle het die profesie van Bileam gevind:

"'n Ster sal uit Jakob opgaan en 'n septer sal uit Israel kom." Numeri 24:17 Sou hierdie vreemde ster nie gestuur wees as 'n voorbode van die Beloofde nie? Hulle, wat die lig van die waarheid uit die hemel reeds met vreugde verwelkom het, het dit nou in nog groter mate ontvang en is deur drome geïnstrueer om die pasgebore Prins te soek. Die Lewe van Jesus 27 {En 143.2}

Engele van God in die vorm van 'n ster het die wyse manne op hul soektog na Jesus gelei. Hulle het geskenke en offers, wierook en mirre, na die koninklike Kind gebring, wat profeties voorspel was. Hulle het die stralende boodskappers van God sonder huiwering en met groot vreugde gevolg. The Review and Herald, 9 Desember 1884 {En 143.3}

Die wyse manne het die ster gevolg waarheen dit hulle ook gelei het, maar toe hulle die stad Jerusalem nader, het die ster in die duisternis verdwyn en hulle nie verder gelei nie. Hulle het geredeneer dat die Jode in Jerusalem op hoogte moes wees van hierdie belangrike gebeurtenis oor die geboorte van die Messias, en dus het hulle navraag in die omgewing van die stad gedoen. Hulle het openlik oor hul bekommernis gepraat. Hulle het gesê dat hulle op soek was na die pasgebore Koning van die Jode omdat hulle sy ster in die ooste gesien het, en nou het hulle gekom om Hom te aanbid. Verlossing; of die Eerste Advent van Christus met sy Lewe en Bediening 16 {En 144.1}

Die koms van die wyse manne het gou bekend geword in Jerusalem. Hul ongewone boodskap het baie opwinding onder die volk veroorsaak, wat die paleis van koning Herodes bereik het. Die sluwe Edomiet het net by die noem van 'n moontlike mededinger geskrik. {En 144.2}

Herodes het vermoed dat die priesters saamgespan het met die buitelanders om 'n volksopstand uit te lok en hom te onttroon. Alhoewel hy sy vermoedens verberg het, het hy besluit om hulle te uitoorlê in die uitvoering van hul planne. Hy het die owerpriesters en skrifgeleerdes ontbied en hulle gevra wat hul heilige boeke geleer het oor die plek waar die Messias gebore sou word. {En 144.3}

Hierdie ondersoeke van die onregmatige heerser, wat deur die vreemdelinge gestimuleer is, het die trots van die Joodse leermeesters gekrenk. Die oënskynlike onverskilligheid waarmee hulle die profetiese geskrifte ondersoek het, het die jaloesie van die heerser opgewek, want hy het geglo dat hulle net probeer het om te verberg wat hulle oor die saak geweet het. Met 'n vasberadenheid wat hulle nie gewaag het om te ignoreer nie, het hy hulle daarom beveel om deeglike ondersoek te doen en hom die geboorteplek van die koning wat hulle verwag het, te vertel. Hulle het hom gesê: "In Betlehem in die land Juda, want so staan dit geskrywe deur die profeet." Matteus 2:5, 6 {En 144.4}

Die priesters en oudstes van Jerusalem was nie so onkundig oor die geboorte van Christus as wat hulle voorgegee het nie. Die nuus van die besoek van die engele aan die herders het Jerusalem ook bereik, maar die rabbi's het daaraan geen aandag geskenk nie.

Dus, alhoewel hulle Jesus self kon gevind het en die wyse manne na sy geboorteplek kon gebring het, moes die wyse manne eers kom om hul aandag op die geboorte van die Messias te vestig. Hulle het gesê: “Waar is die pasgebore Koning van die Jode? Ons het sy ster in die ooste gesien en het gekom om Hom te aanbid.” Matteus 2:2

Hierdie geleerde leermeesters was ook nie bereid om leringe te aanvaar van hulle wat hulle heidene genoem het nie. Volgens hulle was dit nie moontlik dat God hulle sou omseil om Hom aan onwetende herders en onbesnede heidene te openbaar nie. Dus het hulle besluit om hierdie nuus, wat koning Herodes en heel Jerusalem ontstel het, met minagting te behandel. Hulle wou nie eens na Betlehem gaan om te sien hoe dit daar was nie. {En 145.1}

Die wyse manne het Jerusalem alleen verlaat. Maar toe hulle in die donker van die aand die poorte van Jerusalem agter hulle laat, was hulle bly om die ster weer te sien, wat hulle na Betlehem gelei het. In teenstelling met die herders het hulle geen aanduiding ontvang oor die eenvoudige omstandighede waarin hulle Jesus sou vind nie. {En 145.2}

In Betlehem het hulle geen wag gevind om die pasgebore Koning te beskerm nie, en geen van die wêreldse prinse het sy hof gevorm nie. Jesus het in ’n krip gelê. Sy ouers, ongeskoolde plattelanders, was sy enigste beskermers. Maar hulle “het die huis binnegegaan en die jong Kind saam met Maria, sy moeder, gevind, en hulle het neergeval en Hom aanbid.” Matteus 2:11

Hulle het die goddelikheid van Jesus erken, selfs onder die onopvallende bedekking. Die Lewe van Jesus 45-47 {En 145.3}

Toe die wyse manne hul bestemming bereik het, wou hulle terugkeer na Herodes om hom die goeie nuus van die sukses van hul reis te vertel. Maar God het snags sy engel na hulle gestuur, wat hulle ’n ander pad gewys het. In ’n droomgesig is dit aan hulle duidelik gemaak dat hulle nie langer na Herodes moes gaan nie. Hulle het die hemelse boodskapper gehoorsaam en met ’n ander pad na hul land teruggekeer. Verlossing; of die Eerste Advent van Christus met sy Lewe en Bediening 19 {En 145.4}

Op dieselfde manier is Josef vertel om saam met Maria en die Kind na Egipte te vlug. “Bly daar totdat ek dit vir julle sê, want Herodes staan op die punt om die kind te soek om Hom dood te maak.” Matteus 2:13 {En 146.1}

Josef het sonder huiwering gehoorsaam, maar ter wille van sy veiligheid het hy eers met die aanbreek van die nag vertrek. {En 146.2}

Intussen het Herodes in Jerusalem ongeduldig gewag op die terugkeer van die wyse manne. Toe die tyd verbygaan sonder dat hulle verskyn, is sy vermoedens weer opgewek. {En 146.3}

Herodes het onmiddellik soldate na Betlehem gestuur met die opdrag om alle kinders van twee jaar en jonger dood te maak. Die Lewe van Jesus 48,49 {En 146.4}

Maar daar was ’n hoër mag aan die werk teen die vors van die duisternis. Engele van God het sy planne verydel en die Kind wat die Verlosser was, beskerm. Die Tekens van die Tye, 4 Augustus 1887 {En 146.5}

Josef, wat steeds in Egipte was, het nou ’n oproep van ’n engel van God ontvang om terug te keer na Israel. Maar toe hy verneem dat Archelaüs in die plek van sy vader oor Judea regeer het, het hy gevrees dat die seun nou die bedoelings van sy vader teen Christus sou uitvoer. {En 146.6}

Josef het weer ’n toevlugsoord gevind. Hy het teruggekeer na Nasaret, sy vroeëre woonplek, waar Jesus dertig jaar van sy lewe sou deurbring. Daarom het God engele die opdrag gegee om Jesus te begelei en te beskerm totdat Hy sy taak op aarde voltooi het en sou sterf deur die hand van hulle wat Hy gekom het om te red. Die Lewe van Jesus 50 {En 146.7}

Die Stille Jare

Christus het reeds op ’n jong ouderdom hier ’n besige lewe gelei. Die grootste deel van sy jong jare het Hy geduldig in die timmermanswinkel in Nasaret gewerk. Geklee in die klere van ’n eenvoudige ambagsman het die Here van die lewe deur die strate van die klein dorpie geloop en sy werk gedoen. Dienende engele was altyd by Hom, terwyl Hy sy lewe deurgebring het langs boere en arbeiders, onerkend en sonder besondere eerbewyse. The Review and Herald, 3 Oktober 1912 {En 147.1}

Al gedurende sy kinderjare en jeug was die volmaakte karakter wat in sy latere lewe sigbaar geword het, reeds merkbaar. Hy het in wysheid en insig gegroei. Terwyl Hy aan die offerrituele deelgeneem het, het die Heilige Gees Hom geleer dat Hy die Een is wat geoffer sou word vir die redding van hierdie wêreld. Hy het in ’n beskutte omgewing grootgeword, nie in ’n lawaaierige metropool wat deur mededingende denke en alledaagse chaos oorheers is nie, maar in ’n vredige landskap van valleie en heuwels. {En 147.2}

Vanaf sy vroegste jeug is Hy deur hemelse engele beskerm, en tog was sy hele lewe ’n voortdurende stryd teen die magte van die duisternis. Sataniese magte het saamgespan met menslike helpers om sy lewe moeiliker te maak deur verleidings en beproewings. Hierdie bonatuurlike kragte het sy woorde, wat lewe en verlossing beteken het vir almal wat dit wou aanneem en volg, verdraai en verkeerd geïnterpreteer. Die Tekens van die Tye, 6 Augustus 1896 {En 147.3}

Jesus het die nederige weg van die menslike lewe geheilig deur sy voorbeeld. Hy het dertig jaar in Nasaret gewoon. Hy het ’n ordelike, vlytige lewe gelei. Hy, die Here van die hemel, het deur die strate in eenvoudige werksklere geloop en het berg-op en berg-af

gegaan om oral sy werk te doen. Daar is geen engele gestuur om sy werk op wonderbaarlike wyse te vergemaklik nie. En tog, terwyl Hy sy daaglikse arbeid verrig het om sy gesin te help onderhou, het Hy reeds oor dieselfde krag beskik wat Hom later in staat gestel het om op wonderbaarlike wyse vyfduisend honger mense aan die oewers van die Meer van Galilea te voed. Die Gesondheidshervormer, 1 Oktober 1876 {En 147.4}

Hoofstuk 14: Engele by Jesus se Doop en tydens die Versoeking in die Woestyn

Jesus se Doop

Toe Jesus voor hom staan, het Johannes geweet: Dit is die Een wat deur God gestuur is! Hy het nog nooit iemand ontmoet wat soveel waardigheid en suiwerheid uitstral nie. Daarom het hy in die eerste plek teruggeskrik om Jesus te doop. Hoe kon hy, die sondaar, die sondelose doop? Hoe kon Jesus 'n handeling ondergaan wat simbool staan vir die noodsaak om die sonde af te was? Hieruit kan ons verstaan waarom Johannes uitgeroep het: "Maar Johannes het Hom ernstig teëgegaan en gesê: Ek het nodig om deur U gedoop te word, en kom U na my toe?" Matteus 3:14 (GN).

Jesus het hierdie teenwerping nie aanvaar nie, maar gesê: "Laat dit nou toe, want só pas dit ons om alle geregtigheid te vervul." Daarna het hy Hom toegelaat. Matteus 3:15 (GN).

Johannes het gehoorsaam en het Hom gedoop. En nadat Jesus gedoop was, het Hy dadelik uit die water opgeklim, en meteens het die hemele vir Hom oopgegaan, en Hy het die Gees van God soos 'n duif sien neerdaal en op Hom kom. En daar het 'n stem uit die hemele gekom wat gesê het: "Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het." Matteus 3:16, 17 (GN). Jesus van Nasaret 69,70. {En 149.1}

Die hemelse engele het 'n groot aandeel in die doop van Jesus gehad, en as die oë van die omstanders geopen was, sou hulle verbaas gewees het toe hulle die hemelse skare gesien het wat die Seun van God omring het toe Hy op die oewers van die Jordaan gekniel het. Die Jeuginstrukteur, 23 Junie 1892 {En 149.2}

Na sy doop het Jesus Hom in gebed voor sy hemelse Vader aan die oewer van die rivier gebuig, want Hy het geweet dat daar 'n fase van sy lewe vol teenstand en gevaar sou aanbreek. Hy mag dan die "Vredevors" gewees het, maar die meeste mense sou sy koms meer as 'n oorlogsverklaring sien. Die koninkryk wat Hy wou vestig, was presies die teenoorgestelde van wat die Israëliete wou hê. Hy sou as 'n vyand van die Joodse geloof, 'n oortreder van die wet en selfs 'n handlanger van Satan bestempel word. Byna niemand sou Hom verstaan nie, sy beste vriende nie, sy moeder nie, om nog maar te swyg van die res van sy familie. Jesus het geweet dat Hy 'n moeilike pad voor Hom gehad het. Daarom het Hy van die begin af troos en hulp by God gesoek. {En 150.1}

Nooit tevore het die engele van God so 'n gebed gehoor nie. Hulle het verlang om die Seun van God te troos, maar God het die antwoord op Jesus se versoek vir Homself gereserveer. Toe die hemele oopgaan en 'n liggestalte "soos 'n duif" op Jesus neerdaal, het dit duidelik geword dat God onvoorwaardelik toegewyd was aan sy Seun. {En 150.2}

Iemand wat Jesus sien bid het, moes die indruk gekry het dat daar iets besonders gebeur. Dit is ten volle bevestig toe God sy Seun hoorbaar erken het: “Dit is my Seun, my liefde is vir Hom, Ek het Hom uitverkies.” Jesus van Nasaret 70,71. {En 150.3}

Die Here het Johannes belowe om hom ’n teken te gee sodat hy die Verlosser van die wêreld sou herken, en nou, toe Jesus uit die water opkom, was hierdie teken daar, want hy het die hemel sien oopgaan en die Gees van God soos ’n duif van blink goud sien neerdaal. Toe hierdie verskyning bo die hoof van Christus was, het ’n stem uit die hemel gesê: “Dit is my geliefde Seun in wie Ek ’n welbehae het.” Die Jeuginstrukteur, 23 Junie 1892 {En 150.4}

Behalwe Johannes het waarskynlik maar min die hemelse verskyning gesien; en diegene wat dit gesien het, het nie besef wat dit alles beteken het nie. {En 150.5}

Toe Jesus gedoop is, moes Satan hoor hoe God sy vleesgeworde Seun duidelik bely. In die tyd daarvoor het die Vader slegs deur Christus met mense gepraat; nou het Hy met hulle in Christus gekommunikeer. Satan het gehoop dat die sonde van die mensdom sou voorkom dat God ooit weer met hulle sou kommunikeer. Maar hy het dit verkeerd gehad. By die Jordaan het dit vir almal duidelik geword dat Jesus Christus voorbestem was om die bemiddelaar te wees tussen sondige mense en die heilige God. Daarom was daar net twee opsies vir Satan: oorwinning of nederlaag! En omdat alles vir hom op die spel gestaan het, het Satan die wapens teen Jesus in die woestyn opgeneem. Jesus van Nasaret 71,75 {En 151.1}

Satan kon in die mens Jesus die reinheid en heerlikheid herken van Hom met wie hy in die hemel was, en die verleider het onthou dat hy self eens ’n stralende gerub was, wat groot skoonheid en heiligheid besit het. Die Bybel Echo, 23 Julie 1900 {En 151.2}

Die Drievoudige Versoeking van Christus in die Woestyn

Satan het sy engelagtige gevolg vertel dat hy Christus sou oorwin op die gebied van die lus vir voedsel. Hy het gehoop om Hom te kan verslaan deur Hom te verswak. Die Tekens van die Tye, 4 April 1900 {En 151.3}

Satan het besef dat hy moes wen of verslaan word. Daar het te veel van die uitkoms van die stryd afgehang om dit aan sy bondgenote, die geeste in die lug, oor te laat; hy moes self die leiding neem in hierdie konflik. Die Lewe van Jesus 99 {En 151.4}

Toe Jesus in die woestyn was, het Hy gevas, maar Hy het nie honger gehad nie. Hy het sy tyd deurgebring in ernstige gebed in noue gemeenskap met God. Dit was asof Hy weer in die teenwoordigheid van God was. {En 151.5}

Die gedagte aan die stryd wat voor Hom gelê het, het Hom ontoeganklik gemaak vir al die ander, en sy siel is versterk met die brood van die lewe. Hy het gesien hoe Satan se

mag oor verleidde en misleide mense verbreek is. Hy het gesien hoe Hy self siekes genees, hopeloses vertroos en bedroefdes opbeur. {En 152.1}

Hy het gesien hoe Hy die evangelie aan die armes verkondig en alles vervul wat God Hom opgedra het, en Hy het niks van sy honger besef tot die dag toe Hy op die punt was om sy vas te beëindig nie. {En 152.2}

Toe die visioen verby was, het die menslike natuur van Christus na vore gekom en Hy het ’n sterk hongergevoel ervaar. Nou het Satan die geleentheid vir sy aanval gesien. Hy het besluit om te verskyn in die gedaante van een van die engele van die lig wat tydens sy visioen aan Christus verskyn het. Manuskripuitgawes XXI, 8,9 {En 152.3}

Skielik het daar ’n engel aan Hom (Christus) verskyn, skynbaar een van die engele wat Hy kort tevore gesien het. {En 152.4}

Die woorde: “Dit is my geliefde Seun in wie Ek ’n welbehae het,” het nog in Satan se ore geklink, en dit was sy doel om die verklaring oor Christus ongeloofwaardig te laat lyk. Manuskripuitgawes XXI, 9 {En 152.5}

Satan het aan Hom (Christus) verskyn as ’n wonderbare engel uit die hemel, wat voorgegee het dat hy die opdrag gehad het om die vastyd van Jesus te beëindig. The Review and Herald, 14 Januarie 1909 {En 152.6}

Hy (Satan) het die Verlosser vertel dat Hy nie langer hoef te vas nie, dat die offer van sy lang versaking deur God aanvaar is, maar dat Hy nou genoeg gedoen het, en dat Hy gerus ’n wonder kon doen vir sy persoonlike doeleindes. Die Tekens van die Tye, 29 Julie 1889 {En 152.7}

Hy het geglo dat hy nie herken sou word in die gedaante van ’n hemelse engel nie. Satan het nou begin twyfel aan die goddelikheid van Christus. Die Gees der Profetie I, 91 {En 152.8}

Die Eerste Verleiding

Satan het met Christus geredeneer dat as die woorde wat Hy by sy doop gehoor het werklik die woorde van God was, Hy nou nie honger hoef te ly nie. In plaas daarvan kon Hy self die bewys van sy goddelikheid gee en sy mag toon deur die klippe van hierdie woestyn in brood te verander. Verlossing; of die Eerste Koms van Christus met sy Lewe en Bediening 48 {En 153.1}

Satan het Christus vertel dat dit genoeg was dat Hy ingestem het om die dodelike pad te gaan, maar dat Hy die offer nie hoef te bring nie. Hy het beweer dat hy die engel was wat Abraham se hand vasgehou het toe hy die mes teen Isak opgelig het. Nou het hy gekom om sy lewe te red, omdat dit nie nodig was dat Hy hierdie kwellende honger sou deurstaan en uiteindelik selfs sou verhonger nie. Hy het ook probeer om ’n deel van die

verlossingsplan van Hom weg te neem. The Review and Herald, 4 Augustus 1874 {En 153.2}

Toe het hy (Satan) die aandag van Christus gevestig op sy eie wonderbaarlike verskyning as engel van die lig en op sy mag. Hy het hom voorgedoen as ’n boodskapper wat regstreeks van die troon van God gekom het en wat die reg gehad het om van Hom ’n bewys te eis dat Hy die Seun van God was. The Review and Herald, 4 Augustus 1874 {En 153.3}

Die Verlosser het Satan nie aan sy voorkoms herken nie, maar aan sy woorde. The Review and Herald, 22 Julie 1909 {En 153.4}

Omdat Hy die menslike natuur aangeneem het, het Christus in sy voorkoms nie gelyk soos die engele in die hemel nie, maar dit was een van die noodsaaklike vernederings wat Hy vrywillig aanvaar het toe Hy ingestem het om die Verlosser van die mensdom te word. Satan het by Hom aangedring op ’n teken van sy goddelike natuur, indien Hy inderdaad die Seun van God was. Hy het probeer om Hom te oortuig dat God nooit sou toelaat dat sy Seun in so ’n ellendige situasie beland nie, en dat ’n engel uit die hemel verstoot is en op aarde gebly het, en dat sy toestand eerder daarop dui dat Hy hierdie engel was en nie die Koning van die hemel nie. Hy was self hierdie gevalle engel, maar hy het Christus daarop gewys dat sy vervalle voorkoms ’n aanstootlike teenstelling gevorm het met sy pragtige, kragtige lig en heerlikheid. Die Gees der Profetie II, 91 {En 153.5}

Die Tweede Verleiding

“Toe neem die duiwel Hom saam na die heilige stad en laat Hom op die dak van die tempel staan. En sê vir Hom: As U die Seun van God is, werp Uself af; want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee aangaande U, en hulle sal U op die hande dra, sodat U nie miskien u voet teen ’n klip stamp nie.” Matteus 4:5, 6 {En 154.1}

Om sy mag te bewys, het Satan Christus na die top van die tempel gelei. Geestelike Gawes I, 32 {En 154.2}

En weer het hy (Satan) Christus uitgedaag om te bewys dat Hy werklik die Seun van God was deur Homself van die duiselingwekkende hoogte af te gooi waarheen hy Hom geplaas het. Hy het probeer om Hom te oortuig dat Hy sy vertroue in die voorsienige sorg van sy Vader kon bewys deur Homself van die top van die tempel af te werp. {En 154.3}

In sy eerste versoeking het Satan God se liefde en sorg vir sy Seun in twyfel getrek deur te beweer dat hierdie verlate omgewing en honger nie daarop dui dat Hy ’n goeie verhouding met God gehad het nie. Hy was nie suksesvol nie. {En 154.4}

Vervolgens het hy probeer om Christus se geloof en volle vertroue in sy hemelse Vader uit te buit vir sy eie doeleindes. Hy het probeer om Hom te verlei tot ’n uitdaging

van God: Toe bring hy Hom na Jerusalem en stel Hom op die dak van die tempel en sê vir Hom: “As U die Seun van God is, werp Uself hiervandaan neer. Want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee aangaande U om U te bewaar, en hulle sal U op die hande dra, sodat U nie miskien u voet teen ’n klip stamp nie.” The Review and Herald, 18 Augustus 1874 {En 154.5}

Hy (Satan) gebruik skynheilige goddelike woorde. Hy verskyn steeds as ’n engel van die lig en bewys dat hy bekend is met die Skrif en verstaan wat daar geskryf staan. Net soos Jesus die woord van die Skrif gebruik het om sy geloof te bevestig, gebruik Satan dit nou om sy misleiding te ondersteun. Hy beklemtoon dat hy net die trou van die Here wou toets en prys sy volharding. Omdat die Verlosser sy vertroue in God uitgespreek het, probeer Satan Hom beweeg om ’n nuwe bewys van sy geloof te gee. {En 155.1}

Maar hy stel onmiddellik die volgende verleiding bekend deur wantroue te saai: “As U die Seun van God is” {En 155.2}

Christus is in die versoeking gebring om op hierdie “as” te reageer, maar Hy het Homself van die geringste twyfel weerhou. Hy wou nie sy lewe op die spel plaas net om Satan ’n bewys van sy goddelikheid te gee nie. Die Lewe van Jesus 109 {En 155.3}

Toe Satan uit die belofte in Psalm 91 aangehaal het: “want Hy sal sy engele aangaande jou bevel gee ...”, het hy opsetlik die woorde weggelaat: “om jou te bewaar op al jou weë,” omdat dit verwys na weë wat op die wil van God gerig is. En Christus het geweier om ’n ander weg te gaan as dié van gehoorsaamheid. Alhoewel Hy sy Vader volkome vertrou het, wou Hy Homself nie onnodig in ’n situasie plaas waarin God se tussenkoms nodig sou wees om Hom van die dood te red nie. Hy wou die voorsienigheid nie uitdaag nie en só met sy gedrag ’n slegte voorbeeld vir mense wees nie. Dit is ware vertroue in God en nederigheid. Die Tekens van die Tye, 10 Desember 1902 {En 155.4}

As Jesus Homself van die top van die tempel afgegooi het, sou dit nie tot eer van God gewees het nie, want niemand anders as Satan en die engele van God sou dit gesien het nie. Christus moes uitgedaag word om sy mag te bewys aan sy bitterste vyand. Dit sou ’n toegewing gewees het aan diegene wat Jesus moes oorwin. Geestelike Gawes I, 33 {En 155.5}

Jesus het ook as oorwinnaar uit die tweede versoeking gekom, en nou het Satan hom in sy werklike aard gewys: nie as ’n angsaanjaende monster met perdehoewe en vlermuisvlerke nie, maar as ’n magtige engel, wat hy ten spyte van sy afvalligheid gebly het. Hy het nou openlik erken dat hy die rebel en die god van hierdie wêreld was. {En 156.1}

Hy het vir Jesus, wat Hy op ’n hoë berg gelei het, al die koninkryke van die wêreld in al hulle glorie gewys. Die Lewe van Jesus 112 {En 156.2}

In die eerste twee versoekings het hy (Satan) nie sy werklike aard en bedoelings gewys nie, maar het hy hom voorgedoen as ’n boodskapper uit die hemel; nou openbaar hy hom as die vors van die duisternis en eis hy die aarde as sy domein op. Die Gees van die Profetie II, 95 {En 156.3}

Die groot bedrieër het nou gehoop om Christus te verblind met die oppervlakkige prag van hierdie wêreld en het al die koninkryke van die aarde met al hulle heerlikheid aan Hom gewys. Hy, wat uit die hemel geval het, het probeer om die wêreld voor te stel as besittende die prag van die hemelse wêrelde, sodat Christus sy roof as begeerlik sou beskou en voor hom neer sou val en hom aanbid. Die Tekens van die Tye, 28 Maart 1895 {En 156.4}

Sonlig het oor die wye oop vlaktes gelê en op die stede geskyn, versier met tempels en marmerpaleise, op die vrugbare velde en enorme wingerde. {En 156.5}

Die spore van die sonde was versteek. Jesus se oë, wat net troosteloosheid en dorre vlaktes gesien het, was nou gefassineer deur die aanblik van soveel onvergelyklike skoonheid. Die stem van die verleier het geklink: “En die duiwel sê vir Hom: Ek sal U al hierdie mag gee en hulle heerlikheid, want dit is aan my oorgegee, en ek gee dit aan wie ek wil. As U my dan aanbid, sal alles aan U behoort.” Lukas 4:6, 7 {En 156.6}

Nou het Satan selfs aangebied om afstand te doen van al die mag wat hy homself toegeëien het. {En 157.1}

Dit was moontlik vir Christus om aan die verskriklike toekoms te ontsnap as Hy die oppergesag van Satan sou erken. Maar dit sou gelyk het aan ’n nederlaag in hierdie stryd. Die Lewe van Jesus 112 {En 157.2}

Jesus verwerp die bedrieër deur hom by sy werklike naam te noem. Sy goddelikheid word herkenbaar agter die lydende mensheid en deur die woorde wat Hy spreek, bevestig Hy die gesag van die hemel. Hy wys die bedrieër daarop dat sy werklike aard, ten spyte van sy vermomming as engel van die lig, nie vir die Verlosser van die wêreld verborge gebly het nie. Hy noem hom Satan, die engel van die duisternis, wat sy eerste woonplek verlaat het en geweier het om getrou aan God te wees. Die Tekens van die Tye, 28 Maart 1895 {En 157.3}

Satan moes die veld verlaat as ’n definitief verslane vyand. Toe Christus uitgeroep het: “Gaan weg, Satan!” het die magtige gevalle engel geen ander keuse gehad as om te gehoorsaam nie. Sterker engele as hy het by die stryd aangesluit en oor die versoekte siel gewaak, gereed om die vyand te eniger tyd te weerstaan. The Review and Herald, 24 April 1894 {En 157.4}

Hemelse engele het na Christus gekyk tydens die versoeking

Alhoewel dit gelyk het of Christus alleen in die woestyn was, oorgelewer aan die versoekings van Satan, was Hy tog nie alleen nie, want Hy was omring deur engele; soos engele van God altyd in diens is om hulle by te staan wat blootgestel is aan die hewige aanvalle van die vyand. Manuskripuitgawes XVI, 180 {En 157.5}

Die hele hemel het gekyk na die konfrontasie tussen die prins van die lig en die prins van die duisternis. Die engele was gereed om in te gryp as Satan die grense oorgesteek het wat vir hom vasgestel was. Die Bybel Echo, 3 September 1900 {En 157.6}

Dit was werklike en nie skynversoekings nie. Christus het werklik gely en is werklik versoek. Hebreërs 2:18 Hemelse engele was teenwoordig en het gesien dat Satan nie sy grense oorgesteek het en die menslike natuur van Christus nie oorwin het nie. Geskrifte vir die Kerk I, 99. {En 158.1}

Na die derde versoeking

Agter dit alles het niemand minder nie as Satan gesit. Hy kon met sy aanval in die woestyn niks by Jesus bereik nie en nou het hy ander middele gebruik om te voorkom dat die Seun van God sy messiaanse taak sou vervul. Ten eerste het hy begin om sy haat teen Christus in die harte van die Joodse leiers te plant. Dit sou hierdie mense aanmoedig om Jesus af te wys en sy lewe so moeilik as moontlik te maak. Op ’n sekere tyd, het hulle gespekuleer, sou die Seun van God waarskynlik ontmoedig opgee en sy sending op aarde laat misluk. Jesus van Nasaret 145,146. {En 158.2}

Hoofstuk 15: Goeie en Bose Engele tydens Christus se Bediening op Aarde

Besetenheid in die dae van Jesus

Die tyd waarin Christus persoonlik tot mense gedien het, was ook ’n tyd van baie ywerige aktiwiteit deur die magte van die duisternis. Satan en sy bose engele het altyd probeer om beheer te kry oor die liggame en siele van mense en om sonde en siekte oor hulle te bring. Die Lewe van Jesus 241 {En 159.1}

Die misleiding van die sonde het sy hoogtepunt bereik (op die oomblik dat Jesus sy aardse bediening begin het). Alle aktiwiteite om die siele van mense moreel te korrupteer, was in volle gang. Sataniese aktiwiteit het vermeng geraak met menslike aktiwiteit. Die liggame van mense, geskep vir God om in te woon, het ’n verblyfplek vir die duiwels geword. Die sintuie, senuwees, instinkte en organe van die mens is deur bonatuurlike kragte aangespoor om hulle aan die laagste begeertes oor te gee. Die gesigte van die mense was amper gestempel met die merkteken van die demone. Hulle het die legioene van die kwaad weerspieël waarmee hulle besete was. {En 159.2}

Satan het hom verheug oor die feit dat hy daarin geslaag het om die beeld van God in die mens te verminder. Daarom het Jesus na hierdie aarde gekom om in die mens die beeld van sy Skepper te herstel. Hy het gekom om die bose geeste te verdryf wat die wil gedomineer het. Hy het gekom om ons uit die stof op te wek, om ons misvormde karakter te vorm volgens die patroon van sy goddelike natuur en dit te versier met sy eie glorie. Die Lewe van Jesus 28,29. {En 159.3}

Die feit dat mense besete kon wees van demone, word duidelik beskryf in die Nuwe Testament. Die mense wat getref is, het nie aan ’n natuurlike siekte gely nie. Christus het presies geweet waarmee Hy te doen gehad het en het die onmiddellike teenwoordigheid van bose geeste herken. Die Gees van Profetie IV, 322. {En 160.1}

Tydens Christus se lewe op aarde was Satan en sy engele baie besig om mense te verlei tot ongeloof, haat en spot. Geestelike Gawes I, 36 {En 160.2}

Die verwerping van Jesus in Nasaret

In sy kinderjare en jeug het Jesus saam met sy broers die dienste in die sinagoge in Nasaret bygewoon. Maar sedert die begin van sy bediening was Hy nie meer by hulle gewees nie. Tog was wat met Hom gebeur het, nie vir hulle verborge nie. Toe Hy weer onder hulle verskyn het, het hul belangstelling en verwagting sterk toegeneem. {En 160.3}

As ’n rabbi aan die diens in die sinagoge deelgeneem het, is van hom verwag om die gebed te lei. Daarenteen kon elke Israeliet die profetiese gedeelte voorlees. Op hierdie Sabbat is Jesus gevra om die diens waar te neem. Hy het opgestaan en wou lees: “En die boek van die profeet Jesaja is aan Hom oorhandig.” Lukas 4:16-17. {En 160.4}

Jesus het voor die mense gestaan as die lewende vervulling van die profesieë wat na Hom verwys het. Terwyl Hy die geleesde teks verduidelik het, het Hy oor die Messias gepraat as iemand wat die onderdruktes help, die gevangenes bevry, die siekes genees, die blindes hul sig teruggee en die lig van die waarheid aan die wêreld openbaar. Terwyl hul harte beweeg is deur die Gees van God, het hulle met vurige "Amen" geantwoord en die Here geprys. Die Lewe van Jesus 220,221. {En 160.5}

Toe Jesus gesê het: "Toe begin Hy vir hulle te sê: Vandag is hierdie Skrif in julle ore vervul," het hulle skielik aan hulleself en aan die aanspraak wat sy woorde op hulle gemaak het, gedink. Die Tekens van die Tye, 14 September 1882 {En 161.1}

"Wie is hierdie Jesus?" het hulle gevra. Hy, wat aanspraak gemaak het op die glorie van die Messias, was die seun van 'n timmerman en het sy vak saam met sy vader Josef uitgeoefen. Alhoewel sy lewe vlekkeloos gebly het, het hulle steeds nie geglo dat Hy die Beloofde was nie. {En 161.2}

Toe hulle die deur van twyfel oopgemaak het, het hul harte só verhard dat hulle selfs nie vir 'n oomblik versag kon word nie. Satan was vasbeslote om te verhoed dat daardie dag blinde oë geopen of slawe-siele bevry sou word. Met al sy mag het hy probeer om hulle in hul ongeloof te bevestig. {En 161.3}

Met sy woorde in die sinagoge het Jesus sy toehoorders by die wortel van hul eie geregtigheid getref deur hulle nadruklik die bittere waarheid te wys dat hulle hulle van God afgewend het en hul aanspraak om sy volk te wees, verbeur het. Nou het hulle die geloof wat Jesus eers in hulle aangewakker het, bespot. Hulle wou nie erken dat Hy, wat uit armoede en nederigheid voortgekom het, meer was as 'n gewone man nie. Die Lewe van Jesus 221-223 {En 161.4}

Engele van lig was by hierdie byeenkoms teenwoordig en het met groot belangstelling na die uitkoms van hierdie uur gekyk. Maar daar was ook sataniese engele teenwoordig, wat twyfel en vooroordeel gesaai het. {En 161.5}

Ongeloof het gelei tot kwaadaardigheid. Die feit dat 'n man van arm en nederige afkoms hulle gewaarsku het, het die harte van die Nasareners met haat en woede vervul. Daar het 'n opgewonde verwarring ontstaan en die vergadering is beëindig. Die mense het Jesus die hande opgelê en Hom uit die sinagoge en uit hul stad gedryf. Die Tekens van die Tye, 16 Junie 1887 {En 161.6}

Hulle het almal gelyk asof hulle Hom wou doodmaak. Hulle het Hom 'n berg op gesleep, voor 'n steil rotswand, en was van plan om Hom met sy kop na onder te gooi. Hulle het geskree en Hom vervloek. Sommige het klippe en aarde na Hom gegooi, maar skielik het Hy uit hul midde verdwyn, en hulle het nie geweet hoe of wanneer nie. Engele van God was by Jesus te midde van hierdie woedende menigte en het sy lewe gered. Die

hemelse boodskappers het aan sy sy gestaan toe Hy in die sinagoge gepraat het, en hulle het Hom ook bygestaan toe Hy deur die bose, ongelowige Jode lastig geval is. Hierdie engele het die oë van die bose menigte verblind en Jesus na ’n veilige plek gelei. Die Gees van Profetie II, 114,115. {En 162.1}

Die besete man in die sinagoge van Kapernaum

Jesus het in die sinagoge oor die koninkryk van God gepraat, wat Hy gekom het om te vestig, en oor sy taak om die gevangenes van Satan te bevry. Sy toespraak is onderbreek deur harde geskreeu. ’n Besetene het ’n pad deur die menigte gebaan en geskreeu: “Hou op! Wat het ons met U te doen, Jesus, Nasarener? Het U gekom om ons te verdelg? Ek ken U, wie U is: die Heilige van God!” Markus 1:24 {En 162.2}

Alles het in beroering en ontsteltenis geraak. Die aandag van die toehoorders is afgelei van die toespraak van Christus en daar is nie na sy woorde geluister nie. Satan het sy slagoffer vir hierdie doel hierheen gebring. Maar Jesus het die onreine gees bestraf en gesê: “Bly stil, en gaan uit hom uit!” En die duiwel het hom tussen hulle neergegooi en uit hom uitgegaan sonder om hom seer te maak. Lukas 4:35 {En 162.3}

Die gees van hierdie ongelukkige man was verduister deur Satan, maar in die teenwoordigheid van die Verlosser het ’n ligstraal deur die duisternis gebreek. Die siek man het die begeerte gevoel om vry te wees van Satan se heerskappy, maar die duiwel het hom teen die goddelike krag verset. Toe die ongelukkige man Jesus om hulp wou vra, het die bose daardie bose woorde in sy mond gelê en het hy geskree van angs en vrees. Hy het baie goed besef dat hy in die teenwoordigheid was van Degene wat hom kon verlos. Maar toe hy probeer het om binne die bereik van die goddelike hand te kom, is hy teengehou deur die wil van ’n ander en is die woorde van ’n ander deur hom uitgespreek. Daar het ’n vreeslike stryd gewoed tussen die mag van Satan en sy begeerte na vryheid. Die Lewe van Jesus 239,240. {En 162.4}

Hy, wat die aartsvyand in die woestyn verslaan het, het nou hierdie ongelukkige gevangene van Satan uit sy greep bevry. Jesus het baie goed geweet dat hierdie gees dieselfde was as dié wat Hom in die woestyn verlei het, al het dit nou ’n ander verskyning aangeneem. Die Gees van Profetie II, 180 {En 163.1}

Die duiwel het al sy krag gebruik om sy slagoffer in sy mag te hou, want as hy nou sou verloor, sou hy Jesus ’n oorwinning gee. Dit het gelyk of die ongelukkige man sy lewe sou verloor in die stryd met die bose vyand wat hom van sy kosbare krag beroof het. Maar die Verlosser het kragtig gepraat en Satan se gevangene bevry. Nou het die voorheen besete man gelukkig, weer by homself, voor die verbaasde en verwonderde menigte gestaan. {En 163.2}

Die geneesde man het God geprys vir sy redding. Die oog wat so pas nog gegloei het van die vuur van waansin, het nou helder en gevoelig geskyn en oorgeloop van trane van dankbaarheid. Die Lewe van Jesus 240 {En 163.3}

Die genesing van die dienaar van ’n Romeinse centurio

Met die oë van die geloof het die Romeinse centurio gesien dat daar hemelse engele naby Jesus was en dat Hy slegs een van hierdie engele hoef te beveel om na die lydende man te gaan. Hy het geweet dat hy deur sy woord die siekekamer sou bereik en dat sy kneg genees kon word. The Review and Herald, 11 Maart 1890 {En 163.4}

Die besetene van Gadara

Die volgende oggend, net toe die lig van die opkomende son land en see begroet het soos ’n vredesgroet, het die Verlosser met die dissipels na die kus gekom. Twee waansinniges het uit ’n skuilplek tussen die grafte gehardloop en op hulle afgekom asof hulle hulle in stukke wou skeur. Aan hul voete het kettings gehang wat hulle gebreek het; hul liggame het bloeiende wonde vertoon wat hulle met skerwe klippe opgedoen het; hul oë het wild gestaar vanonder hul lang, verwarde hare; alles wat menslik was, het gelyk of dit deur die demone wat in hulle gewoon het, vernietig is; hulle het meer op wilde diere as op mense gelyk. {En 164.1}

Die dissipels en ander metgeselle van die Here het verskrik weggevlug. Maar hulle het gou besef dat Christus nie by hulle was nie. Hulle het om hulle gekyk en hulle Here gesien staan waar hulle Hom agtergelaat het. Hy wat die storm tot bedaring gebring het, wat Satan vroeër ontmoet en verslaan het, het nie vir hierdie bose geeste gevlug nie. Die waansinniges het op die Here afgekom, tande knersend en woedend van woede. Toe het Jesus die hand opgehef wat die woeste golwe tot bedaring gebring het, en die manne kon nie nader kom nie. Hulle het kwaad maar hulpeloos voor Hom gestaan. {En 164.2}

Met krag het Hy nou die onreine geeste beveel om uit die manne te gaan. Sy woorde het deurgedring tot die misleide sintuie van die ongelukkige manne en hulle het, al was dit nog in die duisternis, die teenwoordigheid van Degene wat hulle van die bose geeste sou verlos, herken. Hulle het aan die voete van die Verlosser geval om Hom te aanbid. Maar toe hulle hul lippe oopmaak om sy genade af te smeek, het die demone deur hulle gespreek en Hom onstuimig toegeroep: “Wat het ons met U te doen, Jesus, Seun van God? Het U hier gekom om ons voor die tyd te pynig?” Mattheüs 8:29 {En 164.3}

Nie ver daarvandaan nie, op die helling van ’n klein berg, het ’n trop varke gewei. Die demone wou in hulle invaar. Jesus het hulle dit toegelaat, en die trop het onmiddellik in paniek geraak. Die varke het wild van die rotse afgestorm, en omdat hulle hul koers nie kon beheer nie, het hulle in die meer gestort en verdrink. {En 164.4}

Gedurende hierdie tyd het daar ’n wonderbaarlike verandering in die waansinniges plaasgevind; daar het lig in hul gees gekom, hul oë het wys en verstaanbaar gelyk, hul gesigte, wat voorheen vervorm was na die beeld van Satan, het vriendelik geword en hul bebloede hande het kalm geword. Met vreugdevolle stemme het hulle God geprys vir hul redding. Die Lewe van Jesus 328,329. {En 165.1}

Die genesing van die besete kind

Die seun is gebring. Sodra die oë van die Verlosser op hom geval het, het die onreine gees die seun in pynlike stuiptrekkings ter aarde gewerp; hy het gerol, geskuim en die lug met afskuwelike geluide van verskrikking gevul. {En 165.2}

Opnuut het die Here van die lewe en die vors van die magte van die duisternis teenoor mekaar gestaan, Christus in die vervulling van sy bediening van “die verkondiging van bevryding aan gevangenes, en die teruggee van die gesig aan blindes, en vryheid aan verdruktes” (Lukas 4:18), en Satan wat probeer het om sy prooi in sy mag te hou. Engele van die lig en skares bose geeste het ongesien saamgedrom om die stryd gade te slaan. Vir ’n oomblik het Jesus toegelaat dat die bose gees sy krag ontplooi, sodat die teenwoordige menigte die verlossingswerk wat sou volg, beter kon verstaan. {En 165.3}

Nou wend die Verlosser Hom tot die besete man en sê: “Jy doofstomme gees, Ek beveel jou om uit hom te kom en voortaan nie meer in hom in te gaan nie.” Markus 9:25 {En 165.4}

Daar word ’n skreeu gehoor en ’n kwellende worsteling ervaar; dit lyk asof die demon die lewe uit sy slagoffer ruk; die seun lê roerloos en skynbaar leweloos. Die skare fluister onder mekaar: “Hy is dood.” {En 165.5}

Maar Jesus neem sy hand, lig hom op en gee hom aan sy vader terug, blakend gesond! Vader en seun prys die naam van hul Verlosser. Die Lewe van Jesus 423,424 {En 165.6}

Jesus word daarvan beskuldig dat Hy self besete is

Jesus het gesê dat Hy die ware herder was wat sy lewe vir die skape sou gee. {En 166.1}

Jesus het hierdie woorde tot ’n groot publiek gespreek en dit het ’n sterk indruk op die harte van baie van hierdie mense gemaak. Die skrifgeleerdes en Fariseërs was vol afguns omdat hulle gesien het dat baie Jesus bevoordeel het. Toe Hy oor die ware herder gepraat het, het die Fariseërs gesê: “En baie van hulle het gesê: Hy is van die duiwel besete en is kranksinnig; waarom luister julle na Hom?” Maar ander het die stem van die ware herder herken en hulle geantwoord: “Hierdie woorde is nie dié van ’n besetene nie; ’n duiwel kan tog nie die oë van blindes open nie.” {En 166.2}

“En dit was die fees van die tempelwyding in Jerusalem, en dit was winter. En Jesus het in die tempel gewandel in die pilaargang van Salomo. En die Jode het Hom omring en vir Hom gesê: Hoe lank hou U ons in onsekerheid? As U die Christus is, sê dit vir ons ronduit. Jesus antwoord hulle: Ek het dit vir julle gesê, en julle glo nie. Die werke wat Ek doen in die Naam van my Vader, dié getuig van My. Ek en die Vader is een.” Johannes 10:21-25,30. {En 166.3}

Die Jode het die betekenis van Jesus se woorde verstaan en hulle het klippe opgetel om Hom dood te maak. Jesus het hulle kalm en sonder vrees aangekyk en vir hulle gesê: “Baie goeie werke het Ek van die Vader aan julle gewys; vir watter van hierdie werke wil julle My stenig?” Johannes 10:32 {En 166.4}

Die Here van die hemel, seker van sy goddelikheid, het kalm voor sy teenstanders gestaan. Hulle gesigte was verwring van woede en hul hande vol klippe kon Hom nie bang maak nie. Hy het geweet dat onsigbare kragte, legioene engele, om Hom was en dat Hy net een woord hoef te spreek en die skare deur vrees oorval sou word as hulle ook maar een klip na Hom probeer gooi. Die Tekens van die Tye, 27 November 1893 {En 166.5}

Alhoewel Jesus tekens van sy goddelike krag gegee het, kon Hy nie onderrig gee sonder om onderbreek te word nie. Die godsdienstige leiers het probeer om Hom vir die volk belaglik te maak. Hulle het Hom geen geleentheid gegee om sy gedagtes en leringe in hul konteks voor te stel nie, maar alhoewel hulle Hom voortdurend onderbreek het, het honderde die lig verstaan wat hul harte getref het. Toe die skrifgeleerdes Jesus se woorde hoor en besef met watter gesag Hy gepraat het en hoe geboeid die mense geluister het, het hulle kwaad geword en gesê:

“Sê ons nie met reg dat U ’n Samaritaan is en van die duiwel besete is nie?” Jesus het hierdie aanvalle kalm en sonder vrees beantwoord en vir hulle duidelik verduidelik dat die verbond van die volk met God nie in Abraham gegrondves was nie, maar in Hom. “Voorwaar, voorwaar,” het Hy gesê, “Ek sê vir julle, voordat Abraham was, is Ek.” {En 166.6}

Die woede van die volk het nou geen grense meer geken nie en hulle het hulle voorberei om Hom te stenig, maar die onsigbare engele van God het Hom vinnig uit daardie vergadering geneem. Die Tekens van die Tye, 26 Mei 1890 {En 167.1}

Sataniese engele vermeng hulle onder die hoorders van Christus

Engele in menslike gedaante het hulle onder sy (Christus se) toehoorders vermeng, het voorstelle gemaak, gekritiseer en die woorde van die Verlosser verkeerd geïnterpreteer of toegepas. The Review and Herald, 11 Augustus 1903 {En 167.2}

Christus was die leier van die samekomste van hierdie engele voordat hulle hul hemelse verblyfplek moes verlaat. Geselekteerde Boodskappe III, 410 {En 167.3}

Die wederopstanding van Lasarus

Christus kon die klip beveel het om weg te rol, en dit sou gehoor gegee het aan die magtige woord van die Here; Hy kon ook die engele wat Hom omring het, beveel het om dit te doen. Op sy bevel sou onsigbare hande die klip weggerol het; maar mensehande moes aan hierdie versoek voldoen. Op hierdie manier wou Christus wys dat mense met God moet saamwerk. Wat menslike krag kan volbring, daarvoor is geen goddelike krag nodig nie. Die Lewe van Jesus 527 {En 167.4}

Jesus word van stad tot stad agtervolg

Tydens sy bediening op aarde is Jesus van plek tot plek verjaag. Priesters en amptenare was Hom voortdurend op die spoor. Hulle het sy sending en sy werk verkeerd geïnterpreteer. Hy het na die Syne gekom, maar die Syne het Hom nie ontvang nie. Engele was die voortdurende waarnemers van hierdie konflik. Hulle het die gees en die werk van die vyand herken en het met verbasing die middele gesien waarmee Satan teen die Seun van die ewige God opgetree het. Hulle het gesien dat hy, wat eens byna net soveel mag en glorie as Jesus besit het, so laag geval het dat hy in staat was om die voetstappe van Christus van die een stad na die ander te volg. Die Tekens van die Tye, 25 November 1889 {En 168.1}

Keer op keer het hulle probeer om Hom (Jesus) dood te maak, en hulle sou daarin geslaag het as dit nie was dat die hemelse engele wat Hom omring het, sy lewe bewaak het totdat die lot van die Joodse volk beslis was nie. The Review and Herald, 12 Oktober 1897 {En 168.2}

Hoofstuk 16: Engele tydens die Lyding van Christus tot aan Sy Dood

Jesus en sy Dissipels gaan na Getsemane

Die Verlosser het stadig met sy dissipels na die Hof van Getsemane geloop. Die Pesagmaan het helder en vol aan die wolklose hemel gestaan. {En 169.1}

Toe hulle die tuin bereik het, het die dissipels die verandering in hul Heer besef; hulle het Hom nog nooit so buitengewoon bedroefd en stil gesien nie. Hoe verder Hy gegaan het, hoe dieper het hierdie ongewone droefheid geword. {En 169.2}

By die ingang van die tuin het Jesus op drie na al sy dissipels agtergelaat en hulle gevra om vir hulleself en vir Hom te bid. Met Petrus, Jakobus en Johannes het Hy na daardie plek van afsondering gegaan. {En 169.3}

Toe sê Hy vir hulle: “My siel is diep bedroef tot die dood toe; bly hier en waak saam met My.” Matteus 26:38 {En 169.4}

Hy het ’n paar stappe geneem, net ver genoeg sodat hulle Hom kon sien en hoor, en het op die grond geval. Die sonde het Hom van sy Vader geskei; Hy het dit gevoel. Die afgrond was so breed, so donker en so diep dat sy gees daarvoor teruggeskrik het. {En 169.5}

Toe die Verlosser gevoel het dat sy eenheid met die hemelse Vader onderbreek was, het Hy gevrees dat Hy in sy menslike natuur nie sou kan standhou teen die komende stryd met die magte van die duisternis nie. Al in die woestyn van versoeking het die lot van die menslike ras op die spel gestaan, maar Jesus het oorwin. {En 169.6}

Nou het die verleider by die laaste vreeslike stryd gekom waarvoor hy hom voorberei het gedurende die drie jaar wat die Here onderrig gegee het. Alles het van die uitkoms van hierdie stryd afgehang. As Satan verloor, dan was sy hoop op supremasie gebreek; die koninkryke van die wêreld sou uiteindelik aan Christus behoort; hy self sou oorwin en uitgewerp word. Maar as Christus oorwin kon word, dan sou hierdie aarde Satan se koninkryk word en sou die menslike ras vir altyd in sy mag bly. {En 170.1}

Toe Hy die gevolge van hierdie stryd gesien het, was die siel van Christus vervul met die afgryse van die skeiding van God. Satan het die Here vertel dat Hy die ewige wag van die sondige wêreld van God geskei sou word; Hy sou dan tot Satan se koninkryk behoort en nooit weer met God verbind wees nie. {En 170.2}

Satan het die situasie in die hardste bewoordinge aan die Here beskryf: Almal wat beweer dat hulle superieur is aan hul medemens in wêreldse en geestelike sake, het U verwerp. Een van u eie dissipels, wat na hierdie leer geluister het, wat een van u eerste

medewerkers was, sal U verraai; een van u mees ywerige volgelinge sal U verloën; ja, hulle sal U almal in die steek laat! {En 170.3}

In sy angs het Hy Hom stewig aan die koue aarde vasgeklou, asof Hy nie verder van sy Vader wou wegdryf nie. Die ysige dou van die nag het op sy liggaam gelê, maar Hy het dit nie besef nie. 'n Pynlike uitroep ontsnap uit sy bleek lippe:

"My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker by My verbygaan." En Hy voeg daarby: "Nogtans nie soos Ek wil nie, maar soos U wil!" Matteus 26:38-39 Die Lewe van Jesus 682-685 {En 170.4}

Engel in Getsemane

Die hele hemelse heelal het met buitengewone belangstelling na die lewe van Jesus gekyk, na elke stap wat Hy geneem het, van die krip tot hierdie afskuwelike toneel. Wat 'n skouspel was dit vir die duisend maal tienduisend engele, sowel serafs as gerubs! The Signs of the Times, 9 Desember 1897 {En 170.5}

Engele het oor Getsemane gesweef en gekyk wat daar gebeur. Geestelike Gawes I, 47 {En 171.1}

Hulle het die Seun van God, hul geliefde Here, onmenslik sien ly en byna sterf in die stryd om 'n verlore en verwoeste wêreld te red. Die hele hemel het die gebed van Christus gehoor. {En 171.2}

Sy vreeslike sielestryd, waardeur Hy drie keer gesmeek het: "My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker by My verbygaan; nogtans nie my wil nie maar U wil geskied!", het die hele hemel laat sidder. Hulle het hul Here gesien, omring deur legioene van Satan se helpers, en in sy menslikheid is Hy vreeslik verpletter deur hierdie verskriklike, misterieuse bedreiging. The Signs of the Times, 9 Desember 1897 {En 171.3}

Die engele wat Christus in die hemel gedien het, wou Hom graag vertroos, maar dit was nie in hul mag om Hom in sy lyding te help nie. Hulle het nooit die gevolge van die sondes van hierdie verwoeste wêreld gevoel nie, en hulle het met verbasing gekyk hoe die Een wat hulle aanbid het, aan so 'n onbeskryflike groot smart onderwerp word. Alhoewel die dissipels, in hul uur van nood en versoeking, hul Here in die steek gelaat het en Hom nie te hulp gesnel het nie, het die hele hemel tog aan hierdie gebeurtenis deelgeneem en met pynlike belangstelling op die uitkoms gewag. The Present Truth, 3 Desember 1885 {En 171.4}

Jesus het drie keer in gebed om verlossing gevra en in die hemel kon hulle die aanblik nie langer verduur nie. Daarom is daar 'n boodskapper van troos gestuur na die gebroke Seun van God, wat flou geword het en op die punt gestaan het om te sterf onder die gewig van die skuld van die hele wêreld. The Present Truth, 18 Februarie 1886 {En 171.5}

Wanneer die krisis sy hoogtepunt bereik en die siel en die hart dreig om te breek onder die gewig van die sonde, word Gabriël gestuur om die goddelike Lyer krag te gee vir die met bloed bevlekte pad wat voor Hom lê. The Signs of the Times, 9 Desember 1897 {En 171.6}

In hierdie vreeslike krisis, toe alles op die spel gestaan het, toe die misterieuse beker in Jesus se hande bewe, het die hemel oopgegaan en het ’n lig deur die onrustige duisternis van hierdie kritieke uur gebreek; die vors van die engele, wat sy plek in die teenwoordigheid van God inneem in die plek van die gevalle Satan, het aan Jesus se sy gekom. Die engel het nie gekom om die lydensbeker uit die hand van Christus te neem nie, maar om Hom te versterk deur die versekering van die liefde van die Vader om die beker te drink. {En 172.1}

Die slapende dissipels is skielik wakker gemaak deur die fel lig wat rondom die Verlosser geskyn het. Hulle het gesien hoe die engel oor hul ontredderde Meester gebuig staan, sy kop teen sy bors geleun en sy hand na die hemel opgehef. Hulle het die wonderlike, melodieuse klank van sy stem gehoor, wat woorde van troos en hoop gespreek het.{En 172.2}

Maar weer het die dissipels hulle in hul vermoeidheid oorgegee aan daardie ongewone sluimer, en Jesus vind hulle weer aan die slap. {En 172.3}

Hy kyk hartseer na hulle wat slaap en sê vir hulle: “Slaap maar voort en rus. Kyk, die uur is naby, en die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.” {En 172.4}

Terwyl Hy hierdie woorde gesê het, het Hy die voetstappe gehoor van hulle wat Hom gesoek het, en Hy het bygevoeg: “Staan op, laat ons gaan; kyk, hy is naby wat My verraai!” Matteus 26:45,46 {En 172.5}

Jesus het geen spoor getoon van die innerlike stryd wat Hy pas oorwin het toe Hy die verraaier tegemoetgegaan het nie. Hy het voor sy dissipels gestaan en gesê: “En het Hy uit die tuin uitgegaan en vir hulle gesê: Wie soek julle? Hulle antwoord Hom: Jesus die Nasaréner. Jesus sê vir hulle: Dit is Ek!” Johannes 18:4,5 Die Lewe van Jesus 689-691 {En 172.6}

Dit sou in Christus se mag gewees het om Homself te bevry, want toe Hy die woorde gesê het: “Dit is Ek!”, het engele onmiddellik om Hom versamel, en hierdie skare het baie goed geweet dat Christus die krag van God was. This Day With God 267 {En 172.7}

Dit was moeilik vir die engele om hierdie aanblik te verduur. Hulle wou Jesus bevry, maar die bevelvoerende engele het hulle verbied om dit te doen. Jesus het geweet dat engele na sy vernedering gekyk het. Die swakste engel kon die skare magteloos op die grond laat val en Jesus bevry. Geestelike Gawes I, 50,51 {En 173.1}

Op daardie oomblik het die engel wat Jesus enkele oomblikke tevore bedien het, tussen Hom en die skare rowers ingestap. Goddelike lig het die gesig van Jesus verlig en ’n duiweagtige skaduwee het op sy gestalte geval. Die teenwoordigheid van hierdie hemelse heerlikheid kon die moordenaars nie verduur nie; hulle het teruggewyk, en priesters, ouderlinge, soldate en selfs Judas het soos dood op die grond neergesink. {En 173.2}

Die engel het Hom teruggetrek en die lig het verdwyn. Die Lewe van Jesus 691 {En 173.3}

Die engel het verdwyn en Jesus rustig en selfversekerd agtergelaat. Die helder maanlig het op sy bleek gesig geskyn. Die dissipels was so verbaas dat hulle geen woord kon uitbring nie. Toe die engel Hom terugtrek, het die geharde Romeinse soldate opgestaan en saam met die priesters en Judas na Jesus toe gestap, asof hulle vir hul swakheid skaam was en bang was dat Hy nog aan hulle sou ontsnap. The Signs of the Times, 21 Augustus 1879 {En 173.4}

Die dissipels het nie gedink dat hulle Meester gevange geneem kon word nie. Dieselfde mag wat die vervolgers neergevel het asof hulle dood was, kon hulle veroordeel het tot hulpeloosheid totdat hulle en hul Meester gered was. Hulle was teleurgesteld en kwaad toe hulle die toue sien waarmee die hande van die Een vir wie hulle lief was, vasgebind sou word. Petrus het in sy woede vinnig sy swaard getrek en sy Meester probeer verdedig; hy het die dienaar van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap. Toe Jesus sien wat gebeur het, het Hy sy hande uit die mag van die Romeinse soldate bevry en gesê: “Hou op, dit is genoeg!” En Hy het sy oor aangeraak en hom gesond gemaak. Lukas 22:51 {En 173.5}

Toe sê Hy vir die woedende Petrus: “Sit jou swaard in sy plek terug; want almal wat die swaard neem, sal deur die swaard vergaan. Of dink jy dat Ek nie nou my Vader kan bid en Hy vir My meer as twaalf legioene engele beskikbaar sal stel nie?” Matteus 26:52,53 Die Lewe van Jesus 692 {En 174.1}

Terwyl Hy hierdie woorde gesê het, het die gesigte van die engele ’n vasberade uitdrukking gekry. Hulle het gewens dat hulle hul Here ter plekke kon omsingel en hierdie woedende skare kon verdryf. {En 174.2}

Maar hartseer het weer oor hul gesigte gekom toe Jesus bygevoeg het:

“Hoe sou die Skrifte dan vervul word dat dit so moet gebeur?” Die harte van die dissipels was swaar van wanhoop en bittere teleurstelling toe Jesus vir die skare gesê het dat hulle Hom moes wegneem. Geestelike Gawes I, 48 {En 174.3}

Christus in die regsaal voor Annas en Kajafas

Na die voorondervraging deur Annas moes Jesus voor die hoë raad verskyn. {En 174.4}

Toe die raad in die oordeelsaal bymekaargekom het, het Kajafas sy plek as voorsitter van hierdie vergadering ingeneem. Maar toe Kajafas na die gevangene kyk, kon hy ’n groeiende bewondering vir sy edele en waardige gedrag nie onderdruk nie. Hulle het besef dat hierdie man van goddelike afkoms moes wees. Maar die volgende oomblik het hy hierdie gedagte minagtend weggewuif. Die Lewe van Jesus 694,698,699 {En 174.5}

Die hele hemel het die wreedheid gesien wat Christus aangedoen is. Met hierdie verskriklike tonele wat in die regsaal afgespeel het, het God aan die waarnemende heelal gewys watter gees in mense huisves wat nie bereid is om voor die gebooie van God te buig nie. Manuskripuitgawes XII, 412 {En 174.6}

Dit was moeilik vir die engele om hierdie aanblik te verduur en hulle sou Jesus onmiddellik uit die hande van sy regters bevry het, maar die bevelvoerende engele het hulle verbied om dit te doen. Jesus het geweet dat die engele getuies was van sy vernedering. {En 175.1}

Jesus het beskeie en nederig voor die woedende skare gestaan wat Hom op die smerigste manier beledig het. Hulle het in sy gesig gespuug, die gesig waarvan hulle eendag sal wens hulle kon dit verberg, die gesig wat die bron van lig in die heilige stad sal wees en helderder as die son sal skyn, maar geen woedende blik het hierdie beledigers getref nie. Hy het beskeie sy hand opgetel en Homself afgevee. Hulle het sy kop met ’n ou gewaad bedek, Hom geblinddoek, Hom in die gesig geslaan en toe uitgeroep: “As jy ’n profeet is, vertel ons dan wie jou geslaan het!” {En 175.2}

Dit het die engele in beweging gebring. Hulle sou Hom onmiddellik gered het, maar die bevelvoerende engele het hulle gekeer. Geestelike Gawes I, 50,51 {En 175.3}

By Pilatus

Toe die volk besluit het om Barabbas, ’n dief en moordenaar, te verkies bo die Seun van God, is hulle beïnvloed deur ’n sataniese gees. Die demoniese magte het oor die mensdom geseëvier; heeltemal beheers deur legioene kwaadengele, het hulle geskreeu in antwoord op Pilatus se vraag wie hy aan hulle moes vrylaat: “Weg met hierdie man, laat Barabbas aan ons vry!” (Lukas 23:18)

En toe Pilatus hulle Jesus weer voorstel, het hulle stemme opgestyg terwyl hulle geskreeu het: “Kruisig Hom, kruisig Hom!” Deur toe te gee aan die demoniese magte is die mense mislei om die kant van die groot teenstander te kies.

Die wêrelde wat nie in sonde geval het nie, het hierdie taferele met verbasing aanskou en kon nie die mate van goddeloosheid begryp wat die sonde veroorsaak het nie. Legioene kwaadengele het oor die priesters en skrifgeleerdes geheers, en hulle het hul stemme aan die gefluister van Satan geleen, wat die volk deur leuens en omkopery oorreed en verlei het om die Seun van God te verwerp en 'n rower en moordenaar in sy plek te kies. Wat 'n gesig vir God en vir die serafs en gerubs! Die eniggebore Seun van God, die Koning van die hemel, die glorieryke Majesteit van God, is bespot en bespot, beledig, verwerp en uiteindelik gekruisig deur dié wat Hy gekom het om te red omdat hulle hulself aan die heerskappy van Satan oorgegee het.

Die engele was getuies van hierdie hele gebeurtenis. Hulle het Pilatus se veroordeling en sy simpatie vir Jesus opgemerk.

Satan en sy engele het probeer om Pilatus te verlei en hom na sy ondergang te dryf. Hulle het hom oortuig dat as hy Jesus nie sou veroordeel nie, iemand anders dit sou doen.

Selfs nou moes Pilatus nie oorhaastig optree nie. 'n Boodskap van God het hom gewaarsku oor die daad wat hy op die punt was om te doen. In antwoord op die gebed van Christus is die vrou van Pilatus deur 'n hemelse engel besoek en in 'n droom het sy Jesus gesien en met Hom gepraat. Sy het Hom ondervra sien word in die geregsgebou; sy het sy hande gebind gesien soos dié van 'n misdadiger. Sy het Herodes en sy soldate gesien terwyl hulle hul verskriklike werk doen; sy het die afgunstige, verraderlike woorde gehoor: "Ons het 'n wet en volgens ons wet moet Hy sterf, omdat Hy Homself die Seun van God gemaak het." (Johannes 19:7)

Sy het ook gesien hoe Pilatus Hom laat gesel het nadat hy verklaar het: "Ek vind in Hom geen skuld nie." Sy het gehoor hoe Pilatus die doodsvonnis uitspreek en gesien hoe hy Christus aan die moordenaars oorlewer. Sy het die kruis op Golgota gesien en die aarde in duisternis gehul, en sy het die misterieuse kreet gehoor: "Dit is volbring!" Toe het sy 'n ander toneel gesien. Sy het Jesus sien sit op 'n groot wit wolk, terwyl die aarde heen en weer geskud word in die ruimte en sy moordenaars vlug voor die openbaring van sy heerlikheid. Sy het wakker geword met 'n kreet van afsku en onmiddellik 'n waarskuwende boodskap aan Pilatus geskryf.

Terwyl Pilatus nog gewonder het wat hy moes doen, het 'n boodskapper 'n pad deur die menigte gebaan en hom 'n brief van sy vrou oorhandig met die woorde: "Moet tog niks te doen hê met dié regverdige man nie, want ek het vandag in 'n droom baie gely om sy ontwil." (Matteus 27:19)

Pilatus het bleek geword. Hy was verward deur teenstrydige emosies. Maar terwyl hy besluiteloos huiwer, het die priesters en heersers die opwinding van die volk aangehits.

Pilatus wou Jesus graag vrylaat. Aan die ander kant het hy besef dat hy sy vrylating nie kon afdwing as hy sy posisie en reputasie wou behou nie. Hy het eerder ’n onskuldige lewe geoffer as om sy aardse magsposisie te verloor.

Pilatus het toegegee aan die eise van die volk. Hy het verkies om die Verlosser aan die kruisdood oor te lewer eerder as om die risiko te loop om sy posisie te verloor.

Die Seun van God is oorgelewer aan mense om gekruisig te word. Hulle het die swaar kruis op Hom gelê maar Jesus het onder die gewig daarvan geswig. Hulle het ’n man geneem wat sy geloof in Jesus nog nie openlik bely het nie, maar wel in Hom geglo het. Hulle het die kruis op hom geplaas sodat hy dit na die plek van dood kon dra. Groot groepe engele is daarheen gestuur en het in die lug bo die gebeurtenis gesweef.

Wie was getuies van wat gebeur het? Die hemelse heelal, God die Vader, Satan en sy engele.

Hemelse engele het die spot en die bespotting gehoor en die geskud van hoofde gesien. Hoe graag sou hulle uit hul geledere wou uitbreek om die Seun van God te help in hierdie vernedering en liggaamlike nood, maar dit is hulle nie toegelaat nie.

“Ander het Hy verlos, Homself kan Hy nie verlos nie!” (Matteus 27:42). Christus is bespot tydens sy lyding aan die kruis. Hy kon Homself op enige oomblik gehelp het en moes net van die kruis afkom. Maar as Hy dit gedoen het, sou die wêreld onder die heerskappy van die groot teenstander geval het. Dit was vir die engele ’n wonder dat Christus nie die lippe van die spotters deur die dood gesluit het nie.

Die mense wat Christus bespot het toe Hy aan die kruis gehang het, was verteenwoordigers van Satan en sy engele. Hy het hulle met gemene, vulgêre toesprake gevul en hulle hul godslasteringe ingegee.

Die leiers en magtige magte van die duisternis het rondom die kruis bymekaargekom. Die aartsvyand, wat steeds ’n arrogante houding aangeneem het, het hierdie afvallige leër gelei, wat hom met die mense verenig het in hulle oortreding teen God. The Signs of the Times, 14 April 1898 {En 178.3}

Hy (Christus) moes teen die mag van Satan stry, wat beweer het dat hy Christus in sy mag gehad het, dat hy in krag sterker was as Hy, die Seun van God, en dat God sy Seun verstoot het en dat Hy nou deur God nie beter geag is as hy self nie. Getuienisse vir die Kerk II, 214 {En 178.4}

Christus het nie op die kwellende vyand gereageer nie, selfs nie in sy bitterste lyding nie. Legioene engele was in sy nabye omgewing, maar hulle het die opdrag gekry om nie uit hul geledere te tree nie en om nie in ’n stryd met die spottende, beledigende vyand betrokke te raak nie. Hulle moes ook nie die gekwelde siel van die goddelike Lyer bystaan

nie. Dit was in daardie verskriklike donker uur, toe Hy omring was deur ’n legioen engele, maar die aangesig van sy Vader nie meer kon sien nie en die las van die sonde van die hele wêreld moes dra, dat Christus met bleek lippe uitgeroep het: “My God, my God, waarom het U My verlaat?” The Bible Echo, 1 Januarie 1887 {En 178.5}

Die duisternis wat die aarde by sy kruisiging omhul het, het die menigte hemelse magte verberg, maar die aarde het gebewe onder hul groot getal. Die rotse is verskuif; drie uur lank was die aarde gehul in ’n ondeurdringbare duisternis; die donker kleed van die natuur het die lyding van die Seun van God verberg. Handskriftelike Uitgawes V, 353 {En 179.1}

Die Vader was saam met sy engele verborge in hierdie diepe duisternis, maar God was naby sy Seun, al het Hy Hom nie geopenbaar nie, nóg aan Hom nóg aan enige ander mens. As daar selfs maar een straal van sy heerlikheid en mag deur die wolk wat Hom verberg het, gedring het, sou alle toeskouers vernietig gewees het. Manuscriptuitgawes XII, 385 {En 179.2}

Hoe kon die hemel swyg? Moet ons ons verwonder oor die onnatuurlike duisternis wat die kruis omring het? Moet ons ons verwonder oor die weerlig en die donder, die skud van die berge en die bewing van die aarde onder die voetstappe van die hemelse skare wat daar teenwoordig was om te sien hoe hul geliefde Here so ’n vernedering ondergaan? The Review and Herald, 1 September 1891 {En 179.3}

Toe Christus uitgeroep het: “Dit is volbring!”, was die wêrelde wat nie geval het nie, veilig. Vir hulle was die stryd gestry en die oorwinning behaal. Van nou af het Satan geen regte meer in die heelal gehad nie. The Review and Herald, 12 Maart 1901 {En 179.4}

Die heilige engele was ontsteld dat een van hulle so laag kon val dat hy in staat was tot so ’n wreedheid teenoor die Seun van God op Golgota. Die geringste gevoel van spyt en medelye wat hulle ooit vir Satan in sy ballingskap gevoel het, was nou in hulle harte uitgedoof. The Signs of the Times, 23 September 1889 {En 179.5}

Dit was nie deur die hand van die priester dat die wonderbaarlike gordyn wat die Heilige van die Allerheiligste geskei het, geskeur is nie, maar deur die hand van God. Toe Christus uitgeroep het: “Dit is volbring!”, het die heilige waarnemer, wat ook as onsigbare gas teenwoordig was op die fees van Belsassar, verklaar dat die Joodse nasie voortaan ’n volk sonder verenigende godsdiens sou wees. Dit was dieselfde hand wat die letters op die muur geskryf het wat die ondergang van Belsassar en die einde van die Babiloniese Ryk aangekondig het, wat nou die gordyn in die tempel van bo na onder geskeur het. S.D.A. Bybelkommentaar V, 1109 {En 180.1}

Hulle (die Joodse leiers) het die liggaam van Christus afgehaal en dit in die vars graf van Josef gelê en ’n groot klip daarvoor gerol. Hulle het geredeneer dat sy dissipels dalk

snags sou kom om die liggaam te steel. Die bose engele was bly by die graf, omdat hulle gedink het dat hulle Christus oorwin het. ’n Aantal Romeinse soldate is voor die graf geplaas om dit te bewaak en die Jode het opdrag gegee tot die grootste voorsorgmaatreëls sodat hul triomf volledig sou wees. Maar hemelse engele het die plek waar hul geliefde Here gerus het, bewaak. The Review and Herald, 9 Oktober 1888 {En 180.2}

Slegs by die dood van Christus is die ware karakter van Satan aan die engele en die ongevallen wêrelde geopenbaar. Eers toe het hulle sy bedrieglikheid en beskuldigings in hul ware lig gesien. The Signs of the Times, 27 Augustus 1902 {En 180.3}

Die dood van Christus aan die kruis het die vernietiging verseël van hom wat die mag van die dood besit en die outeur van die sonde was. As Satan vernietig is, sal daar niemand meer wees om tot kwaad te verlei nie; die versoening hoef nooit weer herhaal te word nie; en daar sal geen gevaar wees vir ’n nuwe opstand in God se heelal nie. Wat sonde in hierdie donker wêreld voorkom, sal sonde in die hemel voorkom. {En 180.4}

Die betekenis van die dood van Christus word erken deur die verlostes en die engele. Gevalle mense sou nie in die paradys van God kon leef sonder die Lam van God, wat voor die grondlegging van die wêreld uitverkies is nie. Die engele prys en verheerlik Christus, want ook hulle sou nie veilig gewees het as hulle nie na die lyding van die Seun van God gekyk het nie. Deur die gevolge van die kruis is die engele in die hemel gered van afvalligheid. Sonder die kruis sou hulle net so min beskerm gewees het teen die kwaad soos daardie engele beskerm was teen die afvalligheid van Satan. Die volmaaktheid van die engele het in die hemel gefaal. Die menslike volmaaktheid was in Eden ook nie voldoende nie. {En 181.1}

Die verlossingsplan, wat die geregtigheid en liefde van God geopenbaar het, is ’n beskerming tot in alle ewigheid vir die wêrelde wat nie geval het nie. Die dood van Christus aan die kruis van Golgota is ons enigste hoop in hierdie wêreld en sal ons gedagtes beheers in die komende wêreld. The Signs of the Times, 30 Desember 1889 {En 181.2}

Deur die lewe en die dood van Christus is die diepgaande en omvangryke vraag of God bereid was om Homself te verloën en of God lig en liefde is, vir altyd opgelos. Dit was die vraag waarmee die konflik in die hemel begin het, die begin van Satan se vyandskap teen God. Hy het die verandering of afskaffing van die gebooie van God se heerskappy in die hemel geëis as bewys van God se liefde. The Review and Herald, 21 Oktober 1902 {En 181.3}

Hoofstuk 17: Engele ten Tye van Christus se Opstanding en Hemelvaart

Die Oggend van die Opstanding

Die dissipels het op die sabbat gerus en gerou oor die dood van hul Heer terwyl Jesus, die Koning van die heerlikheid, in die graf gelê het. Toe die aand nader kom, is soldate ingespan om die rusplek van Jesus te bewaak. Engele het ongesien oor die heilige plek gewaak. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 167 {En 182.1}

Die sabbat was verby en die eerste dag van die week het aangebreek. Dit was die tyd van die donkerste uur, net voor sonsopgang. Christus het steeds as gevangene in die smal graf gelê; die groot klip het steeds daarvoor gelê, die seël was nog nie gebreek nie en die Romeinse soldate het wag gehou. Onsigbare wagters, skares van bose engele, het ook rondom die plek geleër. As dit moontlik was, sou die vors van die duisternis en sy leër van afvalliges die graf wat die Seun van God gevange gehou het, vir altyd verseël gelaat het. Maar ook ’n hemelse skare het die graf omring. Engele, begiftig met spesiale krag, het gekyk en gewag om die Prins van die Lewe te verwelkom. Die Lewe van Jesus 783 {En 182.2}

Die nag het stadig verbygegaan en terwyl dit nog donker was, het die wakende engele geweet dat die tyd byna aangebreek het vir die bevryding van die geliefde Seun van God, hul geliefde Heer. Terwyl hulle so in diepe ontroering gewag het op die uur van sy oorwinning, het ’n magtige engel vinnig uit die hemel gevlieg. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 167 {En 182.3}

Die magtigste engel in die hemel, wat die posisie beklee het waaruit Satan verdryf is, het die opdrag van die Vader ontvang en op pad gegaan. Die duisternis het gevlug voor sy hemelse verskyning. Sy gesig het gestraal soos die weerlig en sy klere was wit soos sneeu. S.D.A. Bybelkommentaar V, 1110 {En 183.1}

Een van die engele, wat getuie was van Jesus se vernedering en wat nou oor sy rusplek gewaak het, het by hierdie engel uit die hemel aangesluit en saam het hulle na die graf gekom. Die aarde het gebewe en geskud toe hulle nader kom en daar het ’n groot aardbewing plaasgevind. Geestelike Gawes I, 66 {En 183.2}

Wat hulle voor hulle gesien het, was nie die aanblik van ’n sterflike kryger nie; hulle het die gesig gesien van die magtigste van die leër van die Here. Hierdie hemelse boodskapper was niemand anders nie as die een wat Lucifer se vroeëre posisie ingeneem het; dit was dieselfde een wat op die heuwels van Betlehem die geboorte van die Verlosser verkondig het. Die aarde het geskud by sy nadering, die skare van die duisternis het verskrik gevlug. Die Lewe van Jesus 783 {En 183.3}

Die engel het na die graf gegaan, die steen weggerol asof dit ’n droë blaar was en daarop gaan sit. Die lig van die hemel het die graf omring en die hele hemel is verlig deur die heerlikheid van die engel. S.D.A. Bybelkommentaar V, 1110 {En 183.4}

Die engelprins het sy hande op die groot steen gelê. Daar was verskeie manne nodig om dit op sy plek te kry. Hy het dit weggerol en daarop gaan sit, terwyl sy metgesel die grafkelder binnegegaan het en die verbande van Jesus se kop en hande losgemaak het. {En 183.5}

Toe is die magtige engel gehoor met ’n stem wat die aarde laat bewe het, wat uitgeroep het: “Jesus, Seun van God, jou Vader roep jou!” En toe het Hy, wat die dood en die graf oorwin het, uit die grot gekom en die sidderende aarde betree, te midde van donder en weerlig. Die Gees van Profesie III, 192 {En 184.1}

Hy wat gesê het: “Ek gee my lewe om dit weer te neem”, het uit die graf na die lewe gekom wat in Homself was. Sy menslikheid het gesterf, maar sy goddelikheid nie. Uit hierdie goddelikheid het Christus die mag gehad om die bande van die dood te verbreek. Die Jeuginstrukteur, 4 Augustus 1898 {En 184.2}

Die goddelikheid van Christus het helder openbaar geword toe Hy uit die graf te voorskyn gekom het en opgestaan het as Oorwinnaar oor die dood en die graf. The Signs of the Times, 30 Mei 1895 {En 184.3}

Die Romeinse soldate is in staat gestel om hierdie aanblik te verduur, want as getuies van Jesus se opstanding moes hulle hierdie boodskap uitdra. S.D.A. Bybelkommentaar V, 1110 {En 184.4}

Die wagters is oorweldig deur vrees. Waar was nou hulle mag oor Jesus se liggaam? Hulle het nie meer aan hulle plig of aan die dissipels gedink wat Hom kon gesteel het nie. Hulle was verbaas en bang omdat die lig van die engel helderder as die son geskyn het. Die Romeinse soldate het die engel gesien en soos dooies op die grond geval. Geestelike Gawes I, 66 {En 184.5}

Die leër van engele het vol verbasing gekyk, en toe Christus as Koning uit die grafgrot te voorskyn gekom het, het hierdie stralende engel op die aarde neergeval en Hom aanbid, Hom geprys en verheerlik met gesange van oorwinning en triomf. Geestelike Gawes I, 66,67 {En 184.6}

Die soldate het die hemelbewoners hoor sing met groot vreugde en sekerheid van oorwinning: U het Satan en die magte van die duisternis verslaan! Die dood is verswelg in die oorwinning! “Toe hoor ek ’n groot stem in die hemel sê: Nou het die heil en die krag en die koningskap die eiendom van onse God geword, en die mag van sy Christus; want die aanklaer van ons broeders is neergewerp, hy wat hulle aanklaag voor onse God, dag en nag.” Openbaring 12:10. Die Gees van Profesie III, 194 {En 184.7}

Toe die engel na die hemel teruggekeer het en die stralende heerlikheid verdwyn het, het die Romeinse soldate opgestaan om te sien of dit veilig was om rond te kyk. {En 185.1}

Hulle was volkome verras toe hulle gesien het dat die groot steen van die opening van die grafkelder weggerol was en dat Christus opgestaan het. Geestelike Gawes I, 68 {En 185.2}

Nou was Satan nie meer triomfantelik nie. Sy engele het gevlug voor die helder, deurdringende lig wat deur die hemelse engel versprei is. Hulle het bitter teen hul koning gekla dat hul prooi met geweld van hulle afgeneem is en dat Hy wat hulle so gehaat het uit die dood opgestaan het. Geestelike Gawes I, 67 {En 185.3}

Onmiddellik na die Opstanding van Christus

Vir ’n kort tyd het dit gelyk of Satan bedroef en ’n bietjie wanhopig was. Hy het oorleg gepleeg met sy engele om te besluit wat hulle nou teen die heerskappy van God sou doen. {En 185.4}

Satan het gesê: “Julle moet julle haas om betyds by die oudstes en priesters te wees. Ons het hulle suksesvol mislei, hulle oë gesluit en hulle harte teen Jesus verhard. Ons het hulle laat glo dat Hy ’n bedrieër was. Nou sal die Romeinse soldate die hatelike nuus versprei dat Jesus opgestaan het. Ons het die priesters en die oudstes aangespoor om Jesus te haat en dood te maak. Nou moet julle dit baie duidelik aan hulle maak dat as dit bekend sou word dat Jesus opgestaan het, hulle deur die volk gestenig sou word as moordenaars van ’n onskuldige man.” Geestelike Gawes I, 67,68 {En 185.5}

Oorweldig deur wat hulle gesien en gehoor het, het die Romeinse soldate hulle van die graf af weggehaas en hulle gehaas om die stad binne te gaan. Onderweg het hulle vir almal wat hulle teëgekom het vertel van die wonderbaarlike gebeurtenis waarvan hulle getuies was. Hulle het ook ’n boodskapper na die priesters en die oudstes gestuur, wat hulle vertel het: Christus, wat julle gekruisig het, het uit die dood opgestaan! {En 186.1}

Daar is dadelik ’n dienaar gestuur om die Romeinse wagters persoonlik op te roep om na die paleis van die hoëpriester te kom. Hulle is uitvoerig ondervra en het presiese inligting gegee oor wat hulle by die graf ervaar het. {En 186.2}

Hulle het gesê dat daar ’n vreesaanjaende boodskapper uit die hemel gekom het, wie se gesig gestraal het soos die weerlig en wie se gewaad so wit soos sneeu was; dat die aarde geskud en gebewe het en hulle sonder krag inmekaargesak het. Toe het die engel die enorme steen geneem en dit weggerol soos ’n verdorde blaar, en toe het daar ’n figuur van groot heerlikheid uit die graf gekom, en die gesang van ’n meerstemmige koor het hemel en aarde gevul met liedere van oorwinning en vreugde. {En 186.3}

Toe die lig verdwyn en die musiek stil geword het, het hulle weer krag gekry, maar die graf was leeg en hulle kon Jesus nêrens meer vind nie. Verlossing; of die Opstanding van Christus en Sy Hemelvaart 14,15 {En 186.4}

Hulle (die Romeinse soldate) het na die hoëpriesters en die oudstes gehardloop met die wonderlike verhaal waarvan hulle getuies was; en toe hierdie moordenaars die verbasende verhaal hoor, het hulle bleek geword. Hulle was oorweldig deur afsku oor wat hulle gedoen het. En toe besef hulle dat as hierdie verslag waar was, hulle veroordeel was. Vir ’n oomblik was hulle ten einde raad, het hulle mekaar verbysterd aangekyk en nie geweet wat om te sê of te doen nie. Hulle het hulle in ’n situasie bevind waarin hulle nie kon glo nie, omdat hulle hulleself sou veroordeel het. {En 186.5}

Hulle het teruggetrek om te bespreek hoe hulle met hierdie nuus moes omgaan. Hulle het besluit dat dit nie bekend gemaak moes word dat Jesus uit die dood opgestaan het en onder watter wonderlike omstandighede nie, en ook nie dat die soldate op die grond geval het asof hulle dood was nie, want die mense sou andersins seker ontstel word en hulle doodmaak. Dus het hulle besluit om die soldate om te koop om die saak geheim te hou. Hulle het hulle baie geld aangebied en vir hulle gesê: “Sê vir hulle dat sy dissipels in die nag gekom het en Hom gesteel het terwyl ons geslaap het.” En toe die wagte oorweeg wat met hulle sou gebeur as hulle toegegee het dat hulle tydens hulle diens geslaap het, het die priesters en oudstes gesê dat hulle die goewerneur sou beïnvloed om hulle te red. Geestelike Gawes I, 68 {En 187.1}

Die Vroue kom na die Graf

Die vroue wat onder die kruis van Jesus gestaan het, het gewag totdat die sabbat verby was. Op die eerste dag van die week het hulle baie vroeg op pad gegaan en kosbare speserye saamgeneem om die liggaam van die Verlosser te salf. {En 187.2}

Hulle het geen idee gehad van wat gebeur het nie toe hulle die tuin nader. Hulle het net gevra: “Wie sal vir ons die steen voor die opening van die graf wegrol?” Markus 16:3 Hulle het geweet dat hulle die swaar steen nie kon verplaas nie, maar hulle het voortgegaan. Toe is die hemel skielik verlig deur ’n straling wat nie van die opkomende son afkomstig was nie. Die aarde het gebewe en geskud. Die vroue het gesien dat die groot steen weggerol was en dat die graf self leeg was. {En 187.3}

Hulle het nie almal uit dieselfde rigting na die graf gekom nie. Maria Magdalena was die eerste. Toe sy sien dat die graf oop was, het sy haar gehaas om dit aan die dissipels te vertel. Intussen het die ander vroue ook in die tuin aangekom. Hulle het die graf van Jesus gesien wat verlig was deur ’n helder lig, maar hulle het die liggaam van die Here nie gevind nie. Toe hulle nog ’n rukkie daar gestaan het, het hulle skielik besef dat hulle nie alleen was nie. ’n Jong man in ’n wit gewaad het in die graf gesit. Dit was die engel wat die swaar steen van die opening weggerol het. Hy het ’n menslike gedaante aangeneem om die

vriende van Jesus nie te ontstel nie. Tog het die lig van die hemelse heerlikheid om hom geskyn. Die Lewe van Jesus 791,792 {En 187.4}

Die vroue was baie geskok en het hulle hoofde na die aarde gebuig, omdat hulle die aanblik van die hemelse wese moeilik kon verduur. Die engel is aangespoor om sy heerlikheid nog meer te verberg, sodat hy met hulle kon praat. Die Jeuginstrukteur, 21 Julie 1898 {En 188.1}

"En hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus die Nasaréner wat gekruisig is. Hy het opgestaan. Hy is nie hier nie. Dáár is die plek waar hulle Hom neergelê het. Maar gaan sê vir sy dissipels en vir Petrus dat Hy voor julle uit gaan na Galiléa. Daar sal julle Hom sien soos Hy vir julle gesê het." Markus 16:6,7 {En 188.2}

Die vroue het weer in die graf gekyk en weer het hulle die wonderlike boodskap gehoor. 'n Ander engel in menslike gedaante was daar, en hy het nou gesê:

"Waarom soek julle die lewende onder die dooies? Hy is nie hier nie, maar Hy het opgestaan. Onthou hoe Hy met julle gepraat het toe Hy nog in Galilea was en gesê het: 'Die Seun van die mens moet oorgelewer word in die hande van sondige mense en gekruisig word, en op die derde dag opstaan.'" Lukas 24:5-7 {En 188.3}

Hy het opgestaan! Hy het opgestaan! Die vroue het hierdie woorde keer op keer herhaal. Die Lewe van Jesus 792 {En 188.4}

Hemelvaart van Christus na sy Vader

"Maar gaan sê vir sy dissipels en vir Petrus dat Hy voor julle uit gaan na Galiléa. Daar sal julle Hom sien soos Hy vir julle gesê het." Markus 16:7 Die engele was Jesus se beskermers gedurende sy lewe op aarde; hulle was getuies van die verhoor en die kruisiging en het Christus se woorde teenoor sy dissipels gehoor. Die Lewe van Jesus 794,795 {En 188.5}

"Doodsbang en tog vol vreugde het die vroue van die graf af weggehaas. Hulle het hulle gehaas na die dissipels om hulle alles te vertel." Matteus 28:8 (GN) {En 189.1}

Maar hierdie goeie nuus het Maria nog nie bereik nie. Sy het na Simon Petrus en die dissipel wat Jesus liefgehad het gegaan en vir hulle gesê: "Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie." Johannes 20:2 (GN) {En 189.2}

"Maria het steeds voor die graf gestaan en gehuil." Haar hart was swaar. Toe buk sy en kyk binne. Toe sien sy twee engele in wit geklee. Hulle het op die plek gesit waar Jesus gelê het, een aan die hoofeinde en een aan die voeteinde. "Waarom huil jy?" het die engele gevra. Maria het geantwoord: "Hulle het my Heer weggevat en ek weet nie waarheen nie." {En 189.3}

Miskien het sy by haarself gedink: Ek moet iemand vind wat my kan vertel wat hulle met Jesus gedoen het! “Daarop draai sy haar om en sien Jesus staan, maar sy het nie geweet dat dit Jesus was nie. Jesus sê vir haar: ‘Vrou, waarom huil jy? Wie soek jy?’ Sy het gedink dat dit die tuinier was en antwoord Hom: ‘Meneer, as u Hom weggedra het, sê vir my waar u Hom neergelê het, en ek sal Hom wegneem.’” Johannes 20:11-15 (GN) {En 189.4}

Wat sou daar deur Maria se gedagtes gegaan het? Het iemand dalk die graf van die ryk Josef te eerbiedwaardig gevind vir ’n gekruisigde om daarin te lê? Dan wou sy self ’n begraafplek vir Jesus vind. Sy het geweet dat die graf van Lasarus leeg geword het toe Jesus hom geroep het, die graf waarin Lasarus vier dae gelê het. Maar midde-in hierdie oorweginge het sy haar naam hoor roep. “Maria!” het Jesus vir haar gesê. {En 189.5}

Die Een wat voor haar gestaan het, was die lewende Christus! Maria “het haar tot Hom gewend en gesê: ‘Rabboeni!’ Dit is Hebreeus en beteken: ‘My Heer!’” Sy het na Hom toe gehardloop asof sy sy voete wou vasgryp, maar Christus het haar teruggehou en gesê: “Raak My nie aan nie, want Ek het nog nie opgevaar na my Vader nie.” Johannes 20:16,17 {En 189.6}

Jesus wou geen eerbetoon van die Syne ontvang voordat dit vir Hom in die hemel deur God Self bevestig was dat sy offer genoegsaam was vir die verlossing van die skuld van alle mense en dat almal deur sy bloed die ewige lewe kon verkry nie. {En 190.1}

Nadat Jesus by die Vader was, het Hy aan die ander vroue verskyn en gesê:

“Gaan heen en vertel my broeders dat hulle na Galiléa moet gaan; en daar sal hulle My sien!” Matteus 28:10 Jesus van Nasaret 543-546 {En 190.2}

Verdere Verskynings ná die Opstanding

Op die dag van die opstanding, dit het al teen die aand geloop, was twee dissipels op pad na Emmaüs, ’n dorpie twaalf kilometer van Jerusalem. Hulle het die Pasga in Jerusalem bygewoon en was steeds verward oor wat hulle gehoor en meegemaak het. Jesus is ter dood veroordeel, maar daarna het sy liggaam verdwyn. Vroue het berig dat hulle engele gesien het en selfs dat hulle Jesus self ontmoet het. Op pad huis toe het die twee dissipels oor alles gepraat wat sedert Jesus se kruisiging gebeur het. Hulle was heeltemal radeloos. {En 190.3}

Toe het ’n vreemdeling by hulle aangesluit. Maar omdat hulle so depressief en hartseer was, heeltemal in beslag geneem deur hulle somber gedagtes, het hulle nie verder aandag aan die ander gegee nie en net gepraat oor wat hulle gepla het. {En 190.4}

Jesus sou hulle graag getroos het en hulle trane weggevee het, maar eers moes Hy vir hulle iets fundamenteels vertel wat hulle nooit moes vergeet nie. {En 190.5}

Die Here het nou by Moses begin, dit wil sê by die begin van die Bybelse verhaal, en het hulle alles verduidelik wat die Messias betref in die Heilige Skrif. As Jesus Hom dadelik aan die twee dissipels bekend gemaak het, sou hulle dalk al die verdere verduidelikings oorgeslaan het. Maar dit was belangrik dat hulle die beelde en profesieë van die Ou Testament sou verstaan. {En 190.6}

Intussen het die son ondergegaan en het die werkers op die land op pad huis toe gegaan. Dus "het hulle naby Emmaüs gekom". Jesus het gemaak asof Hy verder wou gaan. Maar hulle het Hom gekeer en gevra: "Bly by ons! Dit is amper aand en dit sal gou donker word." Dus het Hy hulle uitnodiging aanvaar en by hulle gebly. Lukas 24:28,29 (GN) {En 190.7}

'n Eenvoudige maaltyd is gou opgedien. Die gas het aan die hoof van die tafel gaan sit. Nou het Hy sy hande uitgestrek om die kos te seen, soos Hy altyd gedoen het. Die twee dissipels was stomverbaas! Hulle het die spykermerke in sy hande herken en uitgeroep soos uit een mond: "Dit is die Here!" Hulle wou hulle aan sy voete werp. "Maar op dieselfde oomblik het Hy van hulle verdwyn." {En 191.1}

Skielik was honger en moegheid vergeet. Hulle het onmiddellik teruggegaan na Jerusalem. Toe hulle daar aankom, was die elf saam met die res en het uitgeroep: "Die Here het waarlik opgestaan!" Lukas 24:33,34 (GN). Jesus van Nasaret 547-549 {En 191.2}

Vanuit Emmaüs het die twee dissipels Jerusalem binnegegaan deur die oostelike poort. Uiteindelik het die twee mans die bovertrek gevind waar Jesus die laaste nag voor sy dood deurgebring het. Die deur was op slot; selfs ná harde klop het daar niks beweeg nie. Alles was stil. Die Emmaüsgangers het hulle name uitgeroep. Toe is die grendel versigtig teruggeskuif. Hulle het binnegegaan, en ongemerk het iemand anders saam met hulle binnegegaan. Toe is die deur weer op slot gemaak, sodat daar geen spioen kon binnekom nie. {En 191.3}

Daar het 'n vreemde atmosfeer van spanning en opgewondenheid in die saal geheers, "die elf was saam met al die ander en het uitgeroep: 'Die Here is werklik opgewek! Simon het Hom gesien!'" {En 191.4}

Nou het Kleopas en sy metgesel vertel wat hulle meegemaak het en hoe Jesus hulle ontmoet het. Toe vertel hulle wat op die pad gebeur het en hoe Hy aan hulle bekend geword het by die breking van die brood. "En terwyl hulle hieroor praat, staan Jesus self in hul midde en sê vir hulle: 'Vrede vir julle!' Toe het hulle verskrik en baie bang geword en gemeen dat hulle 'n gees sien. En Hy sê vir hulle: 'Waarom is julle ontsteld en waarom kom daar twyfel in julle harte op? Kyk na my hande en my voete, want dit is Ek self. Voel aan My en kyk; want 'n gees het nie vlees en bene soos julle sien dat Ek het nie.'" En terwyl Hy dit sê, wys Hy hulle sy hande en sy voete. Lukas 24:33-39 (GN). Jesus van Nasaret 551 {En 191.5}

Toe die opgestane Christus sy dissipels vir die eerste keer ontmoet het, was Thomas nie daar nie. Alhoewel hy die boodskap van die opstanding van die ander gehoor het, was hy steeds neerslagtig en bedroef. {En 192.1}

“En agt dae daarna was sy dissipels weer binne, en Thomas saam met hulle. En Jesus het gekom terwyl die deure gesluit was, en het in hul midde gestaan en gesê: ‘Vrede vir julle!’ Daarna sê Hy vir Thomas: ‘Bring jou vinger hier, en kyk na my hande; en bring jou hand en steek dit in my sy; en moenie ongelowig wees nie, maar gelowig.’ En Thomas antwoord en sê vir Hom: ‘My Here en my God!’” Johannes 20:26-28 (GN). Jesus van Nasaret 553,554 {En 192.2}

Jesus het herhaaldelik gepraat oor sy begeerte om sy dissipels weer in Galilea te sien. {En 192.3}

Maar nou was die Pasga verby en die dissipels het huis toe gegaan in die blye verwagting dat hulle hul Verlosser sou ontmoet. Hy het hulle dit belowe. {En 192.4}

Daar was nog sewe dissipels. Hulle was arm aan geld en goedere, maar ryk in die kennis van die waarheid. {En 192.5}

Dus het hulle daarheen gegaan en die hele nag gewerk, maar sonder sukses! Die ure het eindeloos gesleep. Hulle het oor hul Here gepraat, nagedink oor hul bestaan en was neerslagtig oor hul onsekere toekoms. {En 192.6}

Uiteindelik het die oggend aangebreek. Die boot was nie ver van die kus nie. Toe het die dissipels ’n vreemdeling op die strand gesien. Hy het gevra: “Kinders, het julle nie vis nie?” Die dissipel vir wie Jesus lief was, het vir Petrus gesê: “Dit is die Here!” Jesus van Nasaret 556,557 {En 192.7}

Gelowiges uit die hele omgewing het bymekaargekom op ’n berg in Galilea, omdat ’n engel by die graf die dissipels herinner het dat die Here hulle in Galilea wou ontmoet. Baie wat geween het oor die dood van die Here, het nou reikhalsend na hierdie gebeurtenis uitgesien. Hulle het uit alle rigtings gekom. Uiteindelik was daar sowat vyfhonderd gelowiges bymekaar. Skielik het Jesus in hulle midde gestaan. Niemand kon vertel waar Hy vandaan gekom het nie. {En 192.8}

Ander was diep onder die indruk van wat Jesus te sê gehad het, want vir baie was dit die eerste gesprek met die Here ná sy opstanding. Die Vader het Hom “onbeperkte gesag” gegee! Die toehoorders het iets van Jesus se goddelike heerlikheid beleef. Jesus van Nasaret 562 {En 193.1}

Christus het veertig dae op aarde gebly om die dissipels voor te berei vir hulle toekomstige werk en om hulle in te lig oor wat hulle nog nie kon verstaan nie. Hy het gepraat oor die profesieë oor sy koms, sy verwerping deur die Jode en sy dood, en gewys

dat hierdie voorspellings tot in die kleinste besonderhede vervul is. Hierdie vervulling van die profesieë, het Hy hulle vertel, moes deur hulle erken word as ’n bevestiging van die krag wat hulle toekomstige bediening sou vergesel. Die Handelinge van die Apostels 26 {En 193.2}

Christus se Laaste Verskyning by sy Hemelvaart

Die tyd het aangebreek dat Christus as Oorwinnaar sou opvaar na sy Vader in die hemel. Die beginpunt van sy hemelvaart sou die Olyfberg wees, want Jesus was dikwels daar saam met sy dissipels. Die heuwels met die ligte woude en bosse het ook sy trane gesien. En in die tuin van Getsemane het Jesus sy lydensweg alleen deurgegaan. {En 193.3}

Vanaf die Olyfberg het Jesus die pad geneem wat na die omgewing van Betanië gelei het. Hy het daar stilgestaan en die dissipels het hulle om Hom bymekaar gemaak. Hy het hulle liefdevol aangekyk. Daar was geen teken van verwyt oor hulle mislukkings nie; die Here het net genegenheid en medelye aan hulle getoon. Terwyl Hy so met hulle gepraat het, “is Hy opgeneem terwyl hulle dit sien; en ’n wolk het Hom voor hulle oë weggeneem.” Handelinge 1:9 (GN) {En 193.4}

Die dissipels het hulle Heer verbaas nagekyk, want hulle wou Hom so lank moontlik sien. Jesus van Nasaret 568,569 {En 194.1}

Toe Jesus vanaf die Olyfberg ten hemel opgeneem is, was die dissipels nie die enigste toeskouers nie, maar daar was baie getuies. ’n Groot skare engele, duisend maal duisend, was by die Seun van God toe Hy na die hemel opgestyg het. Ellen G. White 1888 Materials 127 {En 194.2}

“Terwyl hulle (die dissipels) steeds na bo gestaar het, het daar skielik twee manne in wit geklee langs hulle gestaan. ‘Julle Galileërs,’ het hulle gesê, ‘waarom staan julle hier en kyk? Hierdie Jesus, wat van julle in die hemel opgeneem is, sal op dieselfde manier terugkom soos julle Hom sien weggaan het.’” Handelinge 1:10,11 (GN) {En 194.3}

Hierdie engele van die hoogste hemelse waardigheid was dieselfde wat op die oggend van die opstanding na die graf van Christus gekom het. Nou was dit hulle wens om Jesus na die hemel te begelei en terselfdertyd diegene wat op aarde agtergebly het te troos. Jesus van Nasaret 569 {En 194.4}

Christus is in ’n lewende wolk van engele ten hemel opgeneem. Manuscript Releases XVII, 2 {En 194.5}

Toe die triomfwa van engele Hom opgeneem het, het hulle (die dissipels) sy woorde gehoor: “En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Amen.” Matteus 28:20 Die Handelinge van die Apostels 66 {En 194.6}

Baie duisende engele het Christus as ere-eskorte na die stad van God begelei. Hulle het gesing: “Hef op julle hoofde, o poorte, ja, hef op, ewige deure, dat die Erekoning kan ingaan! Wie is dan tog die Erekoning? Die Here van die leërskare, Hy is die Erekoning! Sela.” Psalm 24:9,10 The Review and Herald, 29 Julie 1890 {En 194.7}

Toe Christus die stad van God nader, het duisende engele hul stemme verhef en die hoogste engel het gesing: “Maak die poorte oop en lig die deure van die wêreld op, sodat die Koning van die heerlikheid kan ingaan.” Ellen G. White 1888 Materials 127 {En 195.1}

En weer klink die vraag: “Wie is die Koning van die Eer?” En die begeleidende engele antwoord: “Dit is die Here van die leërskare, Hy is die Koning van die heerlikheid.” En dan beweeg die hemelse stoet deur die poort. The Review and Herald, 29 Julie 1890 {En 195.2}

Toe Christus ten hemel opgeneem is aan die hoof van ’n groot aantal opgestane mense, vergesel deur ’n leër van engele, het Hy deur die poorte van die heilige stad gegaan. Hy het weer dieselfde wonderbaarlike gestalte gehad wat Hy gehad het voordat Hy na die aarde gekom het om vir die mensdom te sterf. Geestelike Gawes IVa, 119 {En 195.3}

Christus word na sy Vader gelei

Daar staan die troon, omring deur die reënboog van belofte. Daar is die serafyne en gerubs. Die engele versamel hulle om Hom, maar Christus laat hulle terugtree. Hy gaan na sy Vader. In vervulling van die oesfees in die Ou Testament wys Hy as ’n trofee na hulle wat saam met Hom opgestaan het, die verteenwoordigers van die gevange dode, wat by die geklank van die basuin uit hul grafte te voorskyn sal kom. Hy nader sy Vader en sê: “Vader, dit is volbring. Ek het die verlossingswerk volbring. Wanneer u geregtigheid bevredig is, wil Ek dat waar Ek is, hulle wat U My gegee het, ook saam met My sal wees, sodat hulle my heerlikheid kan aanskou wat U My gegee het, omdat U My liefgehad het voor die grondlegging van die wêreld.” Johannes 17:24 Geskryf vir die Gemeente I, 322 {En 195.4}

Die arms van die Vader omarm die Seun en sy stem weerklink: “En al die engele van God moet Hom aanbid.” Hebreërs 1:6 Geskryf vir die Gemeente I, 322 {En 195.5}

Die engele het hulle vol bewondering voor Hom gebuig en met ’n groot stem gesê: “Die Lam wat geslag is, is waardig om te ontvang die krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlikheid en lof.” Openbaring 5:12. The Signs of the Times, 17 Junie 1889 {En 195.6}

Toe Christus die hemelpoort binnegegaan het, is die troon aan Hom oorgedra en die engele het Hom aanbid. Sodra hierdie plegtige handeling voltooi was, het die Heilige Gees in oorvloed op die dissipels neergedaal. So is Christus inderdaad verheerlik met die heerlikheid wat Hy van ewigheid af by die Vader gehad het. Deur die uitstorting van die Heilige Gees met Pinkster het die hemel meegedeel dat die aanstelling van die Verlosser

plaasgevind het. Hy het die Heilige Gees uit die hemel gestuur as ’n teken dat Hy nou alle gesag in die hemel en op aarde ontvang het as Priester en Koning en dat Hy die Gesalfde oor sy volk was. Die Handelinge van die Apostels 40 {En 196.1}

Hoofstuk 18: Engele in die Tyd van Pinkster tot die Laaste Dae

Engel en Bewaking van die Vitale Waarheid

Ek het gesien dat die engele van God die opdrag gekry het om versigtig te waak oor die heilige en belangrike waarhede wat deur alle geslagte heen as anker moes dien vir die dissipels van Christus. {En 197.1}

Die Heilige Gees het op ’n spesiale manier op die apostels gerus wat getuies van die kruisiging, opstanding en hemelvaart van ons Heer was, belangrike waarhede wat die hoop van Israel moes wees. Almal moes na die Verlosser van die wêreld kyk as hul enigste hoop en op die pad wandel wat Hy gebaan het deur die offer van sy eie lewe. Hulle moes God se wet hou en daarvolgens leef. Ek het die wysheid en goedheid van Jesus gesien in die gee van mag aan die dissipels om dieselfde werk voort te sit waarvoor Hy deur die Jode gehaat en doodgemaak is. In sy Naam het hulle mag oor die werke van Satan gehad. Strale van lig en heerlikheid is oor die tyd van Jesus se dood en opstanding uitgestort en het die heilige waarheid verewig dat Jesus die Verlosser van die wêreld is. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 182,183 {En 197.2}

Petrus en Johannes word bevry uit die gevangenis

Kort ná die uitstorting van die Heilige Gees en onmiddellik ná ’n tyd van intensiewe gebed, het Petrus en Johannes na die tempel gegaan om te aanbid. Daar het hulle ’n verlamde man ontmoet wat pyn gely het en in groot nood was. Die dissipels het medelye met hom gehad. “Maar Petrus sê: Silwer en goud het ek nie; maar wat ek het, dit gee ek vir jou: In die Naam van Jesus Christus, die Nasaréner, staan op en loop!” Handelinge 3:4-6 Die Gees der Profetie III, 275,276 {En 197.3}

Toe die Sadduseërs, wat nie in ’n opstanding geglo het nie, die apostels hoor verklaar dat Christus uit die dood opgestaan het, het hulle woedend geword. Hulle het besef dat as die apostels sou voortgaan om die opgestane Verlosser te verkondig en wonderwerke in sy Naam te doen, hul leer verwerp sou word en die Sadduseërsekte nie lank meer sou oorleef nie. Die Werk van die Apostels 80 {En 198.1}

Sommige van die tempelbeambtes en hul owerstes was Sadduseërs. Saam het hulle die apostels gearresteer en in die gevangenis gesit omdat dit daardie aand al te laat was vir ’n regsaak. Die Gees der Profetie III, 278 {En 198.2}

Satan het getriomfeer en sy engele het gejuig! Maar God het sy engele gestuur, wat die gevangenispoort oopgemaak het en, teen die verbod van die hoëpriester en die oudstes om te preek, hulle opgedra het om terug te keer na die tempel en al die woorde van die lewe te spreek. Geestelike Gawes I, 83,84 {En 198.3}

Intussen het die hoëpriester en “hulle wat saam met hom was die raad en alle oudstes van Israel bymekaar geroep”. Handelinge 5:21 Die priesters en heersers het besluit om die dissipels van oproer te beskuldig, hulle te beskuldig van die moord op Ananias en Saffira, en hulle te beskuldig van sameswering teen die gesag van die priesters. Hiermee het hulle gehoop om die gepeupel so op te hits dat dit die saak in eie hand sou neem en die dissipels sou behandel soos wat dit met Jesus gedoen is. {En 198.4}

Maar hulle het ook geweet dat baie wat die leer van Christus nie aanvaar het nie, moeg was vir die willekeurige heerskappy van die Joodse owerhede en na verandering verlang het. As hierdie ontevrede mense, so het die priesters gevrees, die deur die apostels verkondigde waarhede sou aanvaar en Jesus as die Messias sou erken, dan sou die ontevredenheid van die hele nasie teen die godsdienstige leiers gerig kon word en hulle verantwoordelik hou vir die moord op Christus. Om dit te voorkom, wou hulle hard optree. {En 198.5}

Toe hulle die gevangenes laat kom het, was hulle baie geskok oor die nuus dat die gevangenisdeure stewig gesluit gevind is en dat die wagte daarvoor gestaan het, maar dat die gevangenes nêrens te vind was nie. {En 199.1}

Al gou het die opwindende nuus gekom: “Kyk, die manne wat julle in die gevangenis gesit het, staan in die tempel en leer die volk. Daarop gaan die hoofman met die dienaars en bring hulle, maar nie met geweld nie, uit vrees vir die volk dat hulle gestenig sou word.” Handelinge 5:25,26 {En 199.2}

Toe hulle vir die tweede keer voor die manne gestaan het wat op hulle vernietiging uit was, was daar geen vrees in hulle woorde of gedrag nie. En toe die hoëpriester gesê het: “Ons het julle dringend beveel om nie in hierdie Naam te onderrig nie. En kyk, julle het Jerusalem gevul met julle leer en julle wil die bloed van hierdie man oor ons bring,” het Petrus geantwoord:

“Ons moet aan God meer gehoorsaam wees as aan die mense.” Handelinge 5:28,29 Die Werk van die Apostels 82,83 {En 199.3}

Toe het hierdie moordenaars woedend geword. Hulle het graag weer hul hande met bloed bevlek en die apostels doodgemaak. Hulle het beraam hoe hulle daarin sou slaag toe engele deur God na Gamaliël gestuur is om sy hart te beweeg om raad aan die hoë raad en die hoëpriester te gee. {En 199.4}

Gamaliël het gesê: “En nou sê ek vir julle, bly af van hierdie manne en laat hulle staan; want as hierdie voorneme of hierdie werk uit mense is, sal dit vernietig word; maar as dit uit God is, kan julle dit nie vernietig nie, dat dit nie miskien bevind word dat julle selfs teen God stry nie.” Handelinge 5:38,39 {En 199.5}

Die bose engele het probeer om die priesters en oudstes oor te haal om die apostels dood te maak, maar God het sy engele gestuur om dit te voorkom deur iemand uit hul eie geledere vir die dissipels te laat bemiddel. Geestelike Gawes I, 85 {En 200.1}

Filippus en die Kamerheer

Hemelse engele het aandag vir mense wat op soek is na kennis. Hulle werk saam met hulle terwyl hulle siele vir Christus probeer wen. Engele dien die toekomstige erfgename van die verlossing. Dit word ook gesien in die ervaring van Filippus en die kamerling. Die Bible Echo, 10 Desember 1900 {En 200.2}

Hierdie Ethiopiese kamerling het ’n hoë posisie en baie invloed gehad. God het geweet dat hy, toe hy hom bekeer het, die lig wat hy ontvang het, sou deurgee en sy groot invloed ten gunste van die evangelie sou aanwend. {En 200.3}

Engele van God het hierdie man vergesel wat op soek was na die lig van die waarheid en het hom na die Verlosser gelei. Deur die werk van die Heilige Gees het die Here hom in kontak gebring met iemand wat hom na die lig van die evangelie kon lei. Stryd en Moed 332 {En 200.4}

Toe God Filippus vertroud gemaak het met sy taak, het hy geleer dat in die oë van God elke menslike siel kosbaar is, en dat engele aan die uitverkore instrumente presies die insig en kennis gee wat vir daardie siel nodig is. {En 200.5}

Die hemelse engele het nie die taak om die evangelie te verkondig nie. Dit is deur die bediening van engele dat God die lig van kennis na sy volk stuur, en dit is deur sy volk dat hierdie lig aan die wêreld gegee word. Die Bible Echo, 10 Desember 1900 {En 200.6}

Die Bekering van Paulus

Toe Saulus na Damaskus reis met briewe wat hom die mag gegee het om mans en vroue wat Jesus gepreek het, geboei na Jerusalem te lei, het bose engele hom verheug omring. Maar skielik het ’n lig uit die hemel om hom geskyn, wat die bose engele op die vlug laat slaan het en hom onmiddellik op die aarde gewerp het. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 185 {En 201.1}

Die verslag van Saulus se bekering leer ons belangrike beginsels wat ons altyd moet onthou. Saulus is in die onmiddellike nabyheid van Christus geplaas. Christus het hom gekies vir ’n uiters belangrike werk, naamlik om ’n “uitverkore werktuig” te wees. Handelinge 9:15 Maar die Here het hom nie dadelik vertel wat sy taak was nie. Hy het hom in die pad gestaan en hom van sonde oortuig; maar toe Saulus vra: “Here, wat wil U hê moet ek doen?” (Handelinge 22:10), het die Verlosser die soekende Jood in kontak gebring met sy kerk. Daar sou hy God se werk en doelwitte vir hom leer ken. {En 201.2}

Terwyl Saulus alleen in die huis van Judas gebid en nederig gesmeek het, het die Here aan "'n dissipel in Damaskus met die naam van Ananias" verskyn; "en die Here het vir hom in 'n gesig gesê: Ananias! En hy antwoord: Hier is ek, Here. Toe sê die Here vir hom: Staan op en gaan na die straat wat genoem word Reguitstraat, en vra in die huis van Judas na 'n man met die naam van Saulus van Tarsus, want kyk, hy bid." Handelinge 9:10,11 {En 201.3}

Ananias kon die woorde van die engel moeilik glo, want die berigte oor Saulus se swaar vervolging van die heiliges in Jerusalem was wyd en syd versprei {En 201.4}

Ananias het die instruksies van die engel gevolg en die man opgesoek wat onlangs almal bedreig het wat in die Naam van Jesus geglo het. Hy het sy hande op die kop van die berouvolle lyder gelê en gesê: "Saul, broeder, die Here het my gestuur, naamlik Jesus wat aan jou verskyn het op die pad waarmee jy gekom het, sodat jy weer kan sien en met die Heilige Gees vervul word. En dadelik het daar iets soos skille van sy oë afgeval, en hy kon onmiddellik weer sien; en hy het opgestaan en is gedoop." Handelinge 9:17,18 Die Werk van die Apostels 122-124 {En 201.5}

Paulus verlaat Damaskus

Toe Paulus in Damaskus gepreek het, "en almal wat hom gehoor het, was verbaas." Handelinge 9:21

Hul teenstand was so hewig dat dit vir Paulus nie raadsaam was om sy werk in Damaskus voort te sit nie. 'n Boodskapper uit die hemel het hom daarom gesê dat hy die plek tydelik moes verlaat. Hy het toe "na Arabië" getrek (Galasiërs 1:17), waar hy 'n veilige toevlugsoord gevind het. Hier, in die eensame woestyn, het Paulus volop geleentheid vir ongestoorde ondersoek en nadenke gevind. Jesus het met hom omgegaan, hom in die geloof gevestig en hom oorvloedige wysheid en genade gegee. Die Werk van die Apostels 126,127 {En 202.1}

Die werk wat Paulus saam met Barnabas in Antiochië gedoen het, het sy oortuiging versterk dat die Here hom geroep het vir 'n spesiale werk in die nie-Joodse wêreld. Toe Paulus hom bekeer het, het die Here gesê dat Hy hom tot sy dienskneg onder die heidene wou maak, "om hulle oë te open, dat hulle hul van die duisternis tot die lig kan bekeer en van die mag van Satan tot God, sodat hulle deur die geloof in My vergifnis van sondes en 'n erfdeel onder die geheiligdes kan ontvang." Handelinge 26:18 Die engel wat aan Ananias verskyn het, het oor Paulus gesê:

"Want hy is vir My 'n uitverkore werktuig om my Naam te dra voor nasies en konings en die kinders van Israel." Handelinge 9:15

En later het die apostel self die woorde van ’n engel tydens gebed in die tempel in Jerusalem gehoor: “En Hy het vir my gesê: Gaan heen, want Ek sal jou ver wegstuur na die heidene.” Handelinge 22:21 Die Werk van die Apostels 158,159 {En 202.2}

Cornelius en Petrus

Maar die heilige wag wat van Abraham gesê het: “Want Ek het hom verkies”, het ook Cornelius uitverkies en hom ’n boodskap uit die hemel gestuur. Genesis 18:19 Terwyl Cornelius aan die bid was, het ’n engel van die Here aan hom verskyn. Toe hy by sy naam aangespreek is, het die senturio geskrik; tog het hy geweet dat die boodskapper van God gekom het, en daarom het hy gevra: “Here, wat is daar?” Die Bediening van die Apostels 135

“Stuur dan na Joppe en laat Simon haal wat ook Petrus genoem word. Hy vertoef in die huis van Simon, ’n leerlooier, by die see; as hy kom, sal hy met jou spreek.” Handelinge 10:32. En hy het hom presies vertel waar Petrus woon, en toe het die engel van die Here gegaan en hom geestelik voorberei om hierdie manne te ontvang. Die Ellen G. White 1888 Materiale 1746 {En 203.1}

Cornelius het hierdie visioen met vreugde gehoorsaam. Toe die engel weg was, het hy twee van sy huisbediendes en ’n vrome soldaat wat voortdurend by hom in diens was, geroep; en toe hy hulle alles verduidelik het, het hy hulle na Joppa gestuur. Die engel het nie die opdrag gehad om Cornelius die verhaal van die kruis te vertel nie. ’n Man wat, net soos hy, onderhewig was aan die swakhede en versoekings van hierdie lewe, moes hom vertel van die gekruisigde en opgestane Verlosser. In sy wysheid sorg God dat hulle wat die waarheid soek, in kontak kom met medemense wat daardie waarheid ken. The Review and Herald, 13 April 1911 {En 203.2}

Onmiddellik ná sy gesprek met Cornelius het die engel na Petrus gegaan, wat op daardie oomblik aan die bid was op die dak van sy woning in Joppa. The Review and Herald, 13 April 1911 {En 203.3}

Petrus was baie terughoudend om enige stap te neem in die rigting van die taak wat God hom opgedra het. Wanneer hy later verslag doen van sy ervaring, verdedig hy sy gedrag nie as ’n kans vir verandering nie. Die voorval is ’n uitsondering wat slegs gebeur het omdat God dit uitdruklik geëis het. En die antwoord was vir hom verrassend. Nadat Cornelius hom vertel het van sy ervaring met die engel, het Petrus gesê: “Ek het hierdie waarheid herken: by God is daar geen aanneming van die persoon nie, maar Hy neem uit alle volke almal aan wat Hom vrees en na geregtigheid streef.” Handschrift Releases VI, 328,329. {En 203.4}

Petrus word uit die gevangenis bevry

Uiteindelik was die dag van Petrus se teregstelling vasgestel, maar die gelowiges het nie opgehou om hulle gebede tot die hemel te rig nie. Hulle het al hulle krag en meegevoel ingesit, en so het God engele gestuur om die apostel uit die gevangenis te bevry as antwoord op hulle volgehoue gebede. {En 204.1}

Petrus was geketting tussen twee soldate. Die kettings was aan die polse van sy bewakers vasgemaak sodat hy nie kon beweeg sonder dat hulle dit sou opmerk nie. Die gevangenisdeure was op slot om ontsnapping te voorkom en daar was ’n sterk bewaker voor. Elke menslike moontlikheid om hom te bevry was uitgesluit. Verlossing; of die Bediening van Petrus en die Bekering van Saulus 70 {En 204.2}

Hy het in die gevangenis gelê, in die verwagting dat hy die volgende dag tereggestel sou word. “Het Petrus in daardie nag tussen twee soldate geslaap, met twee kettings geboei, en wagte voor die deur het die gevangenis bewaak. En meteens staan daar ’n engel van die Here by hom, en ’n lig skyn in die gevangenis. Toe slaan hy Petrus op die sy, maak hom wakker en sê: Staan gou op! En die boeie het van sy hande afgeval.” Handelinge 12:6,7,8-10

Petrus, wat skielik wakker geword het, was verbaas oor die helder lig wat sy kerker oorstroom het en oor die hemelse skoonheid van God se boodskapper. Hy het nie verstaan wat dit beteken nie, maar hy het geweet dat hy nou vry was. In sy ontsteltenis en vreugde sou hy hom uit die gevangenis gehaas het sonder beskerming teen die koue naglug. Die engel van God het dit alles gesien en, bekommerd oor die welstand van die apostel, gesê: “Omgord jou en trek jou skoene aan! En hy het dit gedoen.” Vers 8

Petrus het meganies gehoorsaam, maar was so verstom deur die openbaring van hemelse heerlikheid dat hy nie daaraan gedink het om sy mantel te neem nie. Toe beveel die engel hom: “Slaan jou mantel om jou en volg my! En hy het buite gegaan en hom gevolg, nie wetende dat hierdie dinge werklik deur die engel aan hom gebeur het nie, maar vreesbevange dat hy ’n visioen gesien het. En hulle het deur die eerste en tweede poort gegaan en by die ysterdeur wat na die stad gegaan het, het dit vanself vir hulle oopgegaan. En hulle het uitgegaan en verder gegaan. En onmiddellik het die engel van hom weggegaan.” Verse 8-10 Uit die Skatkis der Getuienisse II, 312,313. {En 204.3}

Daar word geen woord gespreek nie, geen voetstap gehoor nie. Die engel gaan voorop, omring deur ’n stralende ligstraal, en Petrus, verward en steeds dinkende dat hy droom, volg sy verlosser. Hulle loop deur ’n straat. Skielik verdwyn die engel, want sy sending is volbring. {En 205.1}

Die hemelse lig het gedoof en Petrus het hom omring bevind deur diep duisternis. Maar toe sy oë daaraan gewoond raak, het dit ligter begin lyk. Die apostel het hom alleen

in die stille straat bevind. Die koel naglug het teen sy voorkop gestryk. Nou het hy besef dat hy vry was en in ’n deel van die stad was wat hy goed geken het. Hy het die plek herken waar hy so dikwels vertoef het en waaroor hy, het hy gedink, die volgende oggend vir die laaste keer sou loop. {En 205.2}

Die apostel het onmiddellik na die huis gegaan waar sy broers op daardie oomblik in ernstige gebed vir hom verenig was. “En toe Petrus aan die deur van die poort klop, het ’n diensmeisie met die naam van Rhodé gegaan om te hoor wie daar was. En sy het die stem van Petrus herken en van blydskap die poort nie oopgemaak nie, maar na binne gehardloop en vertel dat Petrus voor die poort staan. Maar hulle sê vir haar: Jy is van jou verstand af. Maar sy het volgehou dat dit so is. Daarop sê hulle: Dit is sy engel” Handelinge 12:13-15 Die Bediening van die Apostels 147,148 {En 205.3}

Dieselfde engel wat die howe van die hemel verlaat het om Petrus te red uit die mag van sy vervolgers, was ’n boodskapper van toorn en oordeel vir Herodes. Die engel wat Petrus geslaan het om hom uit sy slaap te wek, het ook hierdie goddelose koning getref, maar op ’n heel ander manier. Hy het ’n dodelike siekte oor hom gebring. Die Gees der Profetie III, 344 {En 205.4}

Die steniging van Stefanus

Toe hy (Stefanus) opkyk na die hemel, het hy ’n visioen van die heerlikheid van God gekry en engele het hom omring. Hy het uitgeroep: “Ek sien die hemel geopen en die Seun van die mens staan aan die regterhand van God!” Geestelike Gawes I, 89 {En 206.1}

Engele in die tyd van Paulus se apostelskap

In Efese het ’n lewendige en winsgewende handel ontstaan deur die vervaardiging en verkoop van klein altare en afgodsbeelde wat vir die tempel en die beeld van die godin Diana gemaak is. Almal wat by hierdie handel betrokke was, het egter nou besef dat hul inkomste afgeneem het. Hulle het hierdie onaangename verandering toegeskryf aan die werk van Paulus. {En 206.2}

“Die hele stad was vol opskudding.” Handelinge 19:29a.

Hulle het Paulus gesoek, maar kon hom nie vind nie. Sy broeders het besef dat hy in gevaar was en het hom haastig van die plek weggeneem. God het sy engele gestuur om die apostel uit die stad weg te lei en hom te red. Sy tyd om die marteldood te sterf, het nog nie aangebreek nie. Die Werk van die Apostels 292,293 {En 206.3}

Elke dag wanneer hulle (Paulus en Silas) na die erediens gegaan het (in Filippi), is hulle gevolg deur ’n vrou wat ’n waarsêende gees gehad het en hulle nageroep het: “Hierdie manne is dienaars van die Allerhoogste God en wys ons die weg na verlossing!” Hierdie vrou was ’n spesiale werktuig van die duiwel, en omdat duiwels nie gemaklik voel in die

teenwoordigheid van Christus nie, was die bose gees wat haar beset het ook onrustig in die teenwoordigheid van die apostels. Satan het geweet dat sy koninkryk bedreig word en het hierdie geleentheid gekies om die werk van God se dienaars teen te staan. Die ophemelende woorde van hierdie vrou was skadelik vir die werk van God, want dit het die volk afgelei van die waarhede wat aan hulle gebring moes word, en het die werk van God in diskrediet gebring, omdat die volk geglo het dat die manne wat deur die Gees en die krag van God gepraat het, deur dieselfde gees gelei is as hierdie medium van Satan. {En 206.4}

Die apostels het hierdie teenstand ’n paar dae lank verduur, maar toe het Paulus, onder invloed van die Gees van God, die bose gees beveel om die vrou te verlaat. Satan is so bestraf en sy aanvalle is afgeslaan. Die onmiddellike en voortdurende stilte van hierdie vrou het getuig dat die apostels God se dienaars was en dat die demoon hulle as sodanig herken het en hulle bevel gehoorsaam het. {En 207.1}

Toe die duiwelse gees die vrou verlaat het en sy haarself hervind het, het haar meesters bekommerd geraak oor hul saak. Hulle het gesien dat daar nou geen geld meer te verdien was met hul waarsêery nie, en hulle het besef dat as die apostels voortgegaan het met hul prediking, hul bron van inkomste spoedig heeltemal sou opdroog. Sketse uit die Lewe van Paulus 74,75. {En 207.2}

Nadat die vrou van die bose gees verlos was, het sy ’n volgeling van Christus geword. Haar eienaars het besef dat hulle nie meer sake met haar kon doen nie, en hulle het Paulus en Silas gegryp, hulle voor hul regters gebring en hulle beskuldig van die veroorsaking van onrus in die stad. Dit het ’n oproer veroorsaak en die menigte was woedend op die apostels. Die magistraat het beveel dat die gevangenes geslaan moes word. The Review and Herald, 29 Junie 1905 {En 207.3}

Die magistraat het hulle baie keer laat slaan, hulle toe in die gevangenis gegooi en die gevangenisbewaarder gewaarsku om hulle veilig te hou. Hy het hulle in die binneste deel van die gevangenis opgesluit en hulle voete in die blok gesit. Maar die engele van God het hulle agter die gevangenismure vergesel. Geestelike Gawes I, 95,96. {En 207.4}

In hierdie situasie waarin die apostels geplaas was, het hulle buitengewone pyn gely, maar hulle het nie gemopper nie. Inteendeel, in die uiterste duisternis en verlatenheid van die sel het hulle mekaar aangemoedig met woorde van gebed; sterker nog, hulle het lofliedere gesing en God geprys dat Hy hulle waardig geag het om vernedering ter wille van Hom te ly. Die ander gevangenes was verbaas toe hulle die gebed en sang vanuit die binneste van die gevangenis gehoor het. Die Werk van die Apostels 213 {En 208.1}

Mense was wreed en wraaksugtig en hulle het die verantwoordelikheid wat op hulle rus, verwaarloos, maar in sy barmhartigheid het God sy lydende dienaars nie vergeet nie. Hy het ’n engel uit die hemel gestuur om die apostels te bevry. Toe hy die Romeinse gevangenis genader het, het die aarde onder sy voete gebewe, die hele stad is deur ’n

aardbewing geskud en die gevangenismure het geskud soos riete in die wind. Die swaar versperde gevangenispoort het oopgebars. Die kettings en boeie het van die hande en voete van elke gevangene afgeval. Die Gees der Profetie III, 382,383. {En 208.2}

Die apostel Paulus het tydens sy werk in Efese spesiale bewys van goddelike guns ontvang. God se krag het sy pogings begelei en baie is van liggaamlike siektes genees. “God het geen geringe dade deur die hand van Paulus bewerk nie, sodat hulle ook sweetdoeke of deur sy vel aangeraakte verbande oor die siekes gehou het, en die siektes van hulle het afgetrek en die bose geeste het uit hulle gegaan.” Handelinge 19:11,12 Hierdie manifestasie van bonatuurlike krag was baie kragtiger as enigiets wat voorheen in Efese gesien is. Nog die behendigheid van die goëlaars nóg die planne van die towenaars kon dit naboots. Omdat hierdie wonderwerke in die Naam van Jesus van Nasaret gedoen is, kon die mense sien dat die God van die hemel magtiger was as die towenaars wat die godin Diana aanbid het. So het God sy dienaars bo die afgodedienaars verhef, ver bo die magtigste en gunstelingtowenaars van daardie tyd. {En 208.3}

Maar God, aan wie alle bose geeste onderworpe is en wat sy dienaars mag oor hulle gegee het, was bereid om nog groter skande en nederlaag te bring oor hulle wat sy heilige Naam verag en onteer het. Towery is deur die Mosaïese wet verbied op straf van die dood; tog is dit soms in die geheim beoefen deur afvallige Jode. Toe Paulus Efese besoek het, was daar ook “die rondtrekkende Jode, duiwelbesweerders” in die stad. Handelinge 19:13a.

Met die oog op die wonderwerke wat deur hom verrig is, “het hulle dit op hulle geneem om die Naam van die Here Jesus aan te roep oor hulle wat bose geeste gehad het.” Handelinge 19:13b. Dit was die “sewe seuns van ’n Joodse hoëpriester genaamd Skeva” wat dit gewaag het om dit te doen. Toe hulle ’n man gevind het wat deur ’n bose gees besete was, het hulle hom aangespreek: “Ons besweer julle by die Jesus wat Paulus verkondig! Maar die bose gees het geantwoord en gesê: Jesus ken ek, en van Paulus weet ek, maar julle, wie is julle? Toe spring die man in wie die bose gees was, op hulle af en oormeester en oorweldig hulle, sodat hulle naak en gewond uit daardie huis gevlug het.” Handelinge 19:13-16 {En 209.1}

Feite wat tot dan toe verborge gebly het, het nou aan die lig gekom. Sommige gelowiges het nie heeltemal met bygeloof gebreek toe hulle die Christendom omhels het nie. Tot ’n sekere mate het hulle steeds magie beoefen. Nou, oortuig van hulle dwaling, “het baie van hulle wat gelowig geword het, bely en verkondig wat hulle gedoen het.” Selfs sommige towenaars is daardeur geraak, en baie “wat towery beoefen het, het die boeke bymekaargebring en dit in die openbaar verbrand” Handelinge 19:18,19 {En 209.2}

Hierdie verhandelinge oor waarsêery bevat reëls en metodes om met bose geeste om te gaan. Daar was voorskrifte vir die aanbidding van Satan - instruksies oor hoe om hom

om hulp te vra en inligting van hom te verkry. Die Werk van die Apostels 286-288 {En 209.3}

Die nuus van Demetrius se toespraak het vinnig versprei. Daar het ’n groot oproer ontstaan; die hele stad (Efese) het gelyk of dit in beroering gebring is. ’n Groot menigte het vinnig bymekaargekom en na die werkswinkel van Aquila in die Joodse wyk gehaas. Hulle was van plan om Paulus daar te gryp. In hulle woede sou hulle hom in stukke geskeur het, maar hulle het hom nie gevind nie. Sy geloofsgenote, wat in die geheim in kennis gestel is van die gevaar, het hom weggeneem. God het sy engele gestuur om die getroue apostel te beskerm. Sketse uit die Lewe van Paulus 143 {En 209.4}

Toe die hoëpriesters en heersers die effek van Paulus se prediking en ervarings sien, is hulle met haat teen hom vervul. Hulle het besef dat hy vrymoedig Jesus verkondig en wonderwerke in sy Naam doen; dat groot menigtes na hom luister, hulle van hulle tradisies afkeer en die Joodse heersers as die moordenaars van die Seun van God beskou. Hulle woede was tot die uiterste aangehits en hulle het bymekaargekom om te bespreek wat die beste gedoen kon word om hierdie volksoproer die kop in te druk. Hulle het ooreengekom dat die veiligste manier sou wees om Paulus dood te maak. Maar God het hulle bedoelings geken en engele het die opdrag gekry om Paulus te beskerm, sodat hy sou bly lewe om sy sending te voltooi. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 187,188. {En 210.1}

Hierdie deel van die verhaal is geskryf as ’n waarskuwing vir ons wat in die tyd van die einde van die wêreld leef. Die Efesiërs het gemaak asof hulle kontak gehad het met onsigbare wesens wat hulle sogenaamd kennis oor die toekoms gegee het. In ons tyd staan hierdie soort kontak met geeste bekend as spiritisme, en wat daar met behulp van mediums beoefen word, kan nie net as charlatanisme of eenvoudige bedrog afgemaak word nie. Daar bestaan ’n noue band tussen die sigbare en onsigbare wêreld. Satan is die meesterbedrieër en sy bondgenote word deur hom opgelei om op dieselfde kwaadaardige manier te werk as hy. {En 210.2}

Die apostel sê: “Want ons worstelstryd is nie teen vlees en bloed nie, maar teen die owerhede, teen die magte, teen die wêreldheersers van die duisternis van hierdie eeu, teen die bose geeste in die lug.” Efesiërs 6:12 Die Jeuginstrukteur, 16 November 1893 {En 210.3}

Daar was niks indrukwekkends of aantrekkeliks aan die ou gevangene (Paulus) wat aan sy bewaker geketting was nie. Nie sy klere, nóg sy uiterlike verskyning sou daartoe gelei het dat die wêreld hom bewonder nie. Tog het hierdie man, wat duidelik geen vriende, geen rykdom en geen hoë posisie gehad het nie, ’n begeleiding gehad wat die mense van die wêreld nie kon sien nie. {En 211.1}

Engele uit die hemel het hom bygestaan en as die heerlikheid van hierdie stralende hemelse boodskappers ook maar ’n bietjie sigbaar geword het, sou alle prag en praal van

die wêreldse heersers vervaag het en sou die koning en sy hovelinge op die grond geval het. Die hele hemel was geïnteresseerd in hierdie een man wat gevange was weens sy geloof in die Seun van God. Sketse uit die Lewe van Paulus 254 {En 211.2}

Die Belegering van Jerusalem

Die geduld wat God Jerusalem betoon het, het net beklemtoon hoe koppig en onbekeerlik die Jode was. In hulle haat en wreedheid teenoor die dissipels het hulle die laaste aanbod van genade verwerp. Toe het God sy beskerming van hulle onttrek. Hy het Satan en sy engele nie langer met sy beperkende mag in bedwang gehou nie, maar het die mense oorgelaat aan die leiers wat hulle self gekies het. Hulle kinders het minagtend die genade van Christus verwerp, wat hulle in staat sou gestel het om hulle slegte neigings te beheer, en nou is hulle daardeur beheers. {En 211.3}

Satan het die laagste en afskuwelikste hartstogte in hulle siele opgewek. Daar was geen menslike verstand meer nie. Hulle het impulsief gehandel en is oorheers deur blinde woede. Hulle het satanies geword in hulle wreedheid. Satan was die leier van die volk en die hoogste burgerlike en godsdienstige leiers was volledig onder sy invloed. Die Gees der Profetie IV, 29,30. {En 211.4}

Engele van God is gestuur om te vernietig, sodat geen steen van die tempel op die ander sou bly nie en uiteindelik alles ingestort het. Handskrifte Vol. 21, 66 {En 212.1}

Johannes in die Boek Openbaring

Die Verlosser praat oor Gabriël in Openbaring en sê: “DIE openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy diensknegte te toon wat gou moet gebeur, en wat Hy deur die sending van sy engel aan sy dienskneg Johannes te kenne gegee het.” Openbaring 1:1. En aan Johannes het die engel verklaar: “Want ek is ’n mededienskneg van jou en van jou broeders, die profete, en van hulle wat die woorde van hierdie boek bewaar. Aanbid God.” Openbaring 22:9 Wat ’n wonderlike gedagte - dit is die engel wat die naaste aan die Seun van God staan wat geroep is om God se doelwitte aan sondige mense te openbaar! Die Lewe van Jesus 81 {En 212.2}

God het ’n spesiale taak vir Johannes beplan, maar Satan wou hierdie werk verhinder en wou sorg dat sy dienaars Johannes sou doodmaak. Maar God het sy engel gestuur, wat hom op wonderbaarlike wyse gered het. Almal wat getuies was van die tussenkoms van God se mag in die bevryding van Johannes, was diep onder die indruk en baie was oortuig dat God met hom was en dat die getuienis wat hy vir Jesus afgelê het waar was. Hulle wat hom wou doodmaak, het nie langer gewaag om sy lewe te neem nie, en stilswyend is dit toegelaat dat hy vir Jesus sou bly werk. {En 212.3}

Hy is vals beskuldig deur sy vyande en verban na ’n onbewoonde eiland. Daar het die Here sy engel gestuur, wat aan hom geopenbaar het wat nog op aarde sou gebeur en watter

koers die kerkgeskiedenis tot die einde sou volg. Hy het gesien hoe die kerk afwyk, maar ook watter posisie hulle moes inneem om God te behaag en uiteindelik te oorwin. {En 212.4}

Die engel uit die hemel het tot Johannes gekom in hemelse majesteit, 'n stralende verskyning. Hy het aan Johannes beelde van groot betekenis vir die kerk van God geopenbaar en hom die vreeslike stryd gewys wat die gelowiges moes voer. Johannes het gesien hoe hulle 'n vurige pad bewandel en hy het gesien hoe hulle in wit gewade, verkwik, maar uiteindelik oorwinnaars was wat op wonderbaarlike wyse vir die koninkryk van God gered is. Die gesig van die engel het van vreugde gestraal en sy skoonheid het toegeneem toe hy Johannes die uiteindelike triomf van die kerk van God gewys het. {En 212.5}

Johannes was heeltemal opgewonde toe hy besef het dat die kerk uiteindelik verlos sou word, en die heerlikheid van hierdie beelde het soveel indruk op hom gemaak dat hy in sy groot verbasing vol bewondering voor die engel neergeval het en hom wou aanbid. Die engel het hom onmiddellik opgerig en hom vriendelik daarop gewys dat hy dit nie moes doen nie, en vir hom gesê: "Ek is 'n mededienskneg van jou en van jou broeders wat die getuienis van Jesus het. Aanbid God. Want die getuienis van Jesus is die gees van die profesie." Openbaring 19:10. {En 213.1}

Toe het die engel Johannes die hemelse stad gewys met al haar skoonheid en prag. Johannes is oorweldig deur die prag van hierdie stad. Hy het die instruksies wat hy pas ontvang het vergeet en het weer voor die engel neergeval om hom te aanbid. Weer is hy sagkens berispe: "Moenie! Ek is 'n mededienskneg van jou en van jou broeders, die profete, en van almal wat hulle hou aan wat in hierdie boek geskryf staan. Aanbid God!" Openbaring 19:10. Geestelike Gawes I, 130,131. {En 213.2}

Christus, die koninklike boodskapper, het self na Johannes gekom toe hy op die eiland was, omring deur die see, en het Hom op 'n wonderbaarlike manier aan hom geopenbaar. Die Tekens der Tye, 3 Maart 1890 {En 213.3}

Die magtige engel wat Johannes instruksies gegee het (in Openbaring 10) was niemand minder nie as Jesus Christus self. Deur sy regtervoet op die see te plaas en sy linkervoet op die droë grond, het Hy gewys watter rol Hy sou speel in die laaste gebeurtenisse van die groot konfrontasie met Satan. {En 213.4}

Hierdie posisie toon sy groot mag en sy heerskappy oor die hele aarde. Die stryd het in die loop van die eeue skerper en beslissender geword, en sal voortduur tot die einde van die tyd, wanneer die ingewikkelde werking van die magte van die duisternis hul hoogtepunt sal bereik. {En 213.5}

Verenig met bose mense sal Satan die hele wêreld mislei, selfs die kerke wat die liefde vir die waarheid nie aanvaar het nie. Maar die magtige engel vra aandag; hy roep met 'n

luide stem en toon met sy stem sy mag en gesag oor hulle wat hulle met Satan verenig het om die waarheid te weerstaan. Die S.D.A. Bybelkommentaar VII, 917 {En 214.1}

Engele in die Middeleeue

In die 13de eeu is die mees verskriklike middel van die pousdom ingevoer: die inkwisisie. Die vors van die duisternis het saamgewerk met die hoogwaardigheidsbekleërs van die pouslike hiërargie. In hul geheime beraadslaginge het Satan en sy engele oor die gedagtes van goddelose mense geheers, terwyl 'n engel van God onsigbaar in hul midde was en die verskriklike verslag van hul onregverdige, goddelose dekrete opgeteken en die geskiedenis van hul dade neergeskryf het, wat te afskuwelik was om aan menslike oë voor te lê. Die Groot Stryd 59

Luther

Op 'n dag, toe Luther die boeke in die universiteitsbiblioteek bekyk, het hy 'n Latynse Bybel ontdek. Met gemengde gevoelens het hy deur die bladsye geblaai. Sy hart het sterk geklop en sy pols het versnel toe hy die woorde van die lewe self gelees het, en telkens het hy uitgeroep: "O, as God my tog 'n eie Bybel sou gee!" Engele uit die hemel was by hom en hemelse lig het die skatte van die waarheid vir hom geopenbaar en hom gehelp om dit te verstaan. Die Gees der Profetie IV, 96 {En 214.3}

As sy vyande hul beroep op tradisie of die aansprake en gesag van die pous gedoen het, het Luther hulle altyd met die Bybel weerlê, en slegs die Bybel. Hy het argumente gehad waarteen hulle geen beswaar kon maak nie, en daarom het hierdie slawe van formalisme en bygeloof sy lewe gesoek. Maar Luther het nie aan hul toorn ten prooi geval nie. God het 'n doel vir hom gehad en het sy engele gestuur om hom te beskerm. Die Gees der Profetie IV, 108,109. {En 214.4}

Hier het 'n man heeltemal alleen voor die priesters en die volk gestaan wie se woede hy opgewek het. Hy is na Augsburg geroep om hom vir sy geloof te verantwoord. Hy het gehoor gegee aan hierdie oproep en het nou stewig en onbevreesd voor mense gestaan vir wie die wêreld bewe - soos 'n sagte lam omring deur brullende leeus. Maar weens die waarheid en weens Christus het hy regop gestaan en sy geloofsoortuiging geregverdig met 'n geestelik-georiënteerde welsprekendheid wat slegs die waarheid moontlik maak.

Hulle het op verskillende maniere probeer om hierdie moedige verteenwoordiger van die waarheid stil te maak. Hulle het hom gevlei, hom verleidelike aanbiedinge gemaak, hom hoë posisies en eer beloof; maar wêreldse eer en selfs die lewe was vir hom waardeloos as hy dit moes koop teen die prys van die waarheid.

Sy kennis van die Woord van God het net duideliker geword en hy het die dwalings, korrupsie en huigelary van die pousdom in 'n nog helderder lig herken. Sy vyande het ook probeer om hom te intimideer om sy geloof af te sweer, maar hy het dit vrymoedig bely en

die waarheid verdedig. As God dit gewil het, sou hy bereid gewees het om vir sy geloof te sterf, maar hy het nooit toegegee nie. God het sy lewe beskerm en engele gestuur om hom by te staan en hom veilig en ongedeerd deur hierdie stryd te lei; en Hy het die woedende planne van sy vyande verydel.

As die oë van die gemeente in Worms geopen was, sou hulle engele in hul midde gesien het wat ligstrale in die duisternis van die dwaling gestuur en harte en verstande aangeraak het.

Melanchthon

(Sy hervormer) Simon Grynaeus was goed bekend met ’n vooraanstaande pouslike geleerde, maar nadat hy deur een van sy preke geraak is, het hy na hom gegaan en hom vertel dat hy nie langer teen die waarheid sou optree nie. Die pous het aanvanklik sy woede onderdruk, maar het onmiddellik na die koning gegaan vir toestemming om hierdie protestant in die tronk te laat sit. Toe Melanchthon huis toe terugkeer, het hy verneem dat amptenare onmiddellik ná sy vertrek sy huis van bo tot onder deursoek het op soek na Grynaeus. Hy was altyd oortuig dat die Here sy vriend gered het deur ’n engel wat Hy gestuur het om hom te waarsku.

Die Pelgrimvaders

In ballingskap en teëspoed het hul liefde en geloof sterker geword. Hulle het op die belofte van God vertrou en Hy het hulle nie in tye van nood in die steek gelaat nie. Sy engel het aan hul sy gestaan om hulle aan te moedig en te ondersteun. En toe God se hand hulle oor die see na ’n land gelei het waar hulle vir hulself ’n staat kon stig en hul kinders die kosbare erfenis van godsdiensvryheid kon nalaat, het hulle sonder aarseling gewillig die pad van die voorsienigheid gevolg.

Die tweede keer kom Christus in die krag van die Verlosser. Om die mense op hierdie gebeurtenis voor te berei, het Hy die boodskappe van die eerste, tweede en derde engel gestuur. Hierdie engele verteenwoordig die saak van hulle wat die waarheid aanvaar en die evangelie met gesag aan die wêreld verkondig.

William Miller

Ek het gesien hoe God ’n engel gestuur het om die hart van ’n boer te raak wat voorheen nie in die Bybel geglo het nie en om hom die profesieë te laat bestudeer. Die engel het hierdie deur God uitverkore man herhaaldelik besoek, sy gedagtes gelei en sy begrip van profesieë wat voorheen vir God se volk duister was, geopen. Hulle het hom die samehang van die waarheid geleer, en hy is van die een skakel na die ander gelei, totdat hy net met verbasing en bewondering na die Woord van God kon kyk.

Engele van God het William Miller in sy predikingstaak vergesel. Hy was standvastig en onversaagd en het onbevreesd sy boodskap verkondig. Alhoewel hy deur belydende Christene en deur die wêreld verwerp is en deur Satan en sy engele lastig geval is, het hy nooit opgehou om die ewige evangelie te verkondig waar hy ook al gekom het nie.

Ek is uitgenooi vir die eerste samekoms en om die volk toe te roep: “Vrees God en gee Hom die eer, want die uur van sy oordeel het gekom!” Openbaring 14:7

Die aanstigter van alle kwaad het nie net probeer om die effek van die adventsboodskap te verydel nie, maar ook om die boodskapper self te vernietig. Miller het die Bybelse waarheid prakties op die harte van sy toehoorders toegepas, hulle sondes bestraf en hul selfgenoegsaamheid versteur; sy eenvoudige, trefsekere woorde het hul vyandigheid opgewek. Die openlike teenstand van die kerklede het die laer klasse aangespoor om nog verder te gaan. Vyande het ’n plan beraam om hom dood te maak wanneer hy die samekoms verlaat. Maar heilige engele het hulle onder die menigte bevind en een van hulle, in die gedaante van ’n man, het hierdie dienaar van God aan die arm geneem en hom deur die woedende menigte na veiligheid gelei.

Baie pastore was self nie bereid om hierdie verlossende boodskap te aanvaar nie en het ook kerklede wat dit wou aanvaar, verhinder om dit te doen. Hulle is verantwoordelik vir die bloed van hierdie siele. Predikante en hulle gemeentes het hulle verenig in weerstand teen hierdie boodskap uit die hemel. Hulle het William Miller en sy volgelinge vervolg. Valse gerugte het die ronde gedoen om sy invloed te verminder. By verskeie geleenthede het hy die woede van die volk opgewek met sy prediking, waarin hy duidelik God se instruksies en waarheid verkondig het, wat die toehoorders in die hart getref het, en toe hy die vergaderplek verlaat het, het rowers sy lewe gesoek. Maar God het sy engele gestuur om hom te beskerm en hom ongedeerd weg te lei van die woedende menigte. Geestelike Gawes I, 136 {En 217.4}

Hoofstuk 19: Ellen G. White se Ervarings met Engele

Die Roeping van Ellen G. White

Terwyl ek by die familiealtaar gebid het, het die Heilige Gees oor my gekom en ek het gelyk of ek hoër en hoër styg, ver bo die donker wêreld. Ek het rondgekyk vir die Adventiste in die wêreld, maar kon hulle nie vind nie. Toe sê 'n stem vir my: "Kyk nog eens, maar kyk 'n bietjie hoër." {En 219.1}

Nou het ek my oë opgekyk en 'n regte, smal pad gesien wat hoog bo die wêreld uitgetroon het. Die Adventiste was op pelgrimstog na die heilige stad, wat aan die ander kant van die pad geleë was. Agter hulle, aan die begin van die pad, was 'n helder lig wat die "middernagkreet" was, soos 'n engel my vertel het. Hierdie lig het oor die hele pad geskyn en was 'n lig vir hulle voete sodat hulle nie sou struikel nie. Jesus self het sy volk voorgeloop om hulle te lei. Solank die Adventgelowiges hulle oë op Hom gerig gehou het, was hulle veilig. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 12,13. {En 219.2}

Toe ek sewentien jaar oud was het 'n hemelse boodskapper na my toe gekom en gesê: "Ek het 'n boodskap vir jou om oor te dra." Ek het gedink: "Wel, dit is beslis 'n groot misverstand." Maar weer het die stem gesê: "Ek het 'n boodskap vir jou om oor te dra! Skryf neer wat ek jou gaan vertel!" Preke en Gesprekke II, 252 {En 219.3}

Die Ark van die Verbond in die Hemel

Die Here het my die hemelse heiligdom gewys. Die tempel van God in die hemel is oopgemaak en ek het die ark van God gesien, wat bedek was deur die versoeningsdeksel. Twee engele het aan weerskante gestaan, met hulle vlerke oor die versoeningsdeksel gesprei en hulle gesigte daarheen gewend. Die engel wat my vergesel het, het my daarop gewys dat dit 'n simbool was van die feit dat alle hemelse engele met eerbied na die wet van God kyk, wat die Here met sy eie vinger geskryf het. Lewensketse 95 (1880). {En 220.1}

Die Ark van die Verbond in die aardse heiligdom was 'n beeld van die Ark van die Verbond in die hemel. Daar is aan elke kant lewende engele, waarvan een vlerk na bo wys en die troon van genade bedek, terwyl hulle met die ander vlerk hulle liggaam bedek as 'n teken van eerbied en nederigheid. Die Tekens van die Tye, 24 Junie 1880 {En 220.2}

O, kon almal ons wonderbaarlike Verlosser maar herken vir wat Hy is, 'n ware Redder! Mag sy hand die gordyn opsy trek wat sy heerlikheid van ons verberg, sodat ons Hom kan sien in sy verhewe, heilige verblyf. En wat sien ons daar? Ons Verlosser, maar nie in 'n stille, onbeweeglike houding nie, maar omring deur wyse hemelse wesens, gerubs en serafs, tienduisend maal tienduisend engele. {En 220.3}

Al hierdie wesens het ’n gemeenskaplike belang, iets wat hulle besonder na aan die hart lê: sy kerk te midde van ’n korrupte wêreld. Hulle werk vir Christus om almal te red wat na Hom kyk en in Hom glo onder sy leiding. Hierdie wyse hemelse wesens haas hulle om hulle taak te vervul. Hulle is verenig in ’n heilige alliansie, werk saam aan hulle groot en verhewe taak en demonstreer so die krag, die medelye, die liefde en die heerlikheid van die gekruisigde en opgestane Verlosser. {En 220.4}

Deur hulle bediening laat hierdie hemelse heerskappye ons sien wat die kerk van God moet wees. Christus werk vir hulle in die hemelse howe en stuur sy boodskappers na alle dele van die wêreld om elke lydende wat na Hom opkyk te help en geestelike lewe en kennis te gee. Die S.D.A. Bybelkommentaar VII, 967 {En 221.1}

Satan voor sy val en soos hy nou is

Satan was eens ’n geëerde engel in die hemel, die volgende na Christus. Sy gelaat was sag soos dié van die ander engele en het die uitdrukking van geluk gedra. Sy voorhoof was hoog en breed, wat dui op groot intellektuele kragte. Sy gestalte was volmaak, sy houding edel en majestueus. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 130 {En 221.2}

Satan is aan my gewys soos hy eens was: ’n gelukkige, verhewe engel. Daarna is hy aan my gewys soos hy nou is. Hy het steeds ’n koninklike gestalte. Sy gelaatstrekke is steeds edel omdat hy, alhoewel gevalle, steeds ’n engel is. Maar die uitdrukking op sy gesig is vol angs, verdriet, ontevredenheid, kwaadwilligheid, haat, ondeundheid, bedrog, vol van alle kwaad. Hierdie voorhoof, wat eens so edel was, het ek veral bekyk. Dit het afgewyk van die oë. {En 221.3}

Ek het gesien dat hy hom met die kwaad besig gehou het totdat elke goeie eienskap aangetas en elke slegte eienskap ontwikkel is. Sy oë was slinks en sluw; hy het ’n deurdringende blik gehad. Sy gestalte was lank, maar die vlees het slap aan sy hande en gesig gehang. Toe ek na hom kyk, het sy ken op sy linkerhand gerus. Hy het diep in gedagte gelyk. Daar was ’n glimlag op sy gesig wat my laat huiwer het, so vol van kwaadwilligheid en sataniese slinksheid was dit. {En 221.4}

So glimlag hy net voordat hy seker is van sy slagoffer, en wanneer hy dan sy strikke om die slagoffer vasdraai, word daardie glimlag afgryslik. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 138,139. {En 221.5}

Ek droom dat ’n aantal broeders in Kalifornië bymekaar sit om werkplanne vir die nabye toekoms te bespreek. Sommige het gedink dit sal verstandig wees om die groot stede te vermy en in kleiner plekke te werk. My man het hulle baie ernstig aangespoor om meer omvattende planne te maak en aan uitbreiding van die werk te dink, wat in ooreenstemming sal wees met die aard van ons boodskap. {En 222.1}

Toe kom ’n jongman wat ek dikwels in my drome gesien het na die kommissie. Hy het met groot belangstelling na die advies geluister en het toe met versigtigheid en selfvertroue gesê: “Sowel die stede as die dorpe maak deel uit van die wingerd van die Here. Almal moet die waarskuwing hoor. Die vyand van die waarheid werk hard om mense af te lei van die waarheid van God na valse leringe. Julle sal saai by alle waters.” Lewensketse van Ellen G. White 208 {En 222.2}

Tydens my werk staan ek in kontak met my helpers, en ek staan ook in kontak met my engel wat my lei en ander wyse hemelse wesens. Dit is ’n baie noue verhouding. Wie deur God geroep word, moet deur die werk van die Heilige Gees met Hom in kontak wees, sodat hy deur Hom onderrig kan word. Spalding en Magan-versameling 462 {En 222.3}

Tydens ons reis kon ek nie regop in die kajuit sit nie. My man het ’n bed vir my op die bank gemaak en ek het gaan lê met ’n swaar kop en ’n swaar hart. {En 222.4}

In hierdie toestand het ek aan die slaap geraak en gedroom dat daar ’n groot engel langs my gestaan het wat my gevra het waarom ek hartseer was. Ek het hom die gedagtes verduidelik wat my so hartseer gemaak het en gesê: “Ek kan so min goed doen, so waarom kan ons nie by ons kinders bly en ons in hulle verheug nie?” Hy het geantwoord: “Jy het die Here twee pragtige blomme gegee waarvan die geur soos ’n aangename reukwerk vir Hom is, baie kosbaarder as goud en silwer, want hulle is ’n geskenk van jou hart. Dit is ’n offer waaraan jy jou met elke vesel van jou hart vasklou. Jy moet nie na die tydelike kyk nie. Fokus op jou plig en net daarop, vir die heerlikheid van God. Volg sy voorsienigheid en jou pad sal helder verlig wees. Elke selfverloëning, elke offer wat jy bring, sal akkuraat opgeteken word en jy sal daarvoor beloon word.” Geestelike Gawes II, 129,130. {En 222.5}

Ek het gedroom dat onmiddellik nadat ek gespreek het, ’n voornaam-uitsienende jongman die kamer binnegekom het waar ek gebly het. Dieselfde figuur het die afgelope ses-en-twintig jaar van tyd tot tyd in belangrike drome aan my verskyn wanneer ek ’n boodskap ontvang het. Hy het vir my gesê: “Jy het die aandag van die mense gevestig op belangrike dinge. Vir sommige is hulle van baie groot belang. Die medewerkers wat die woord en die leer verkondig, het altyd gedoen wat hulle kon om die waarheid op só ’n manier voor te stel dat mense tot nadenke aangespoor is en hul belangstelling gewek is. Maar as jy nie daarna streef om ’n blywende indruk te maak en te versterk nie, sal al jou pogings byna vrugteloos wees.” The Review and Herald, 4 November 1875 {En 223.1}

Omdat ek altyd gevra word in watter toestand ek is tydens ’n visioen en daarna wanneer ek weer daaruit kom, wil ek sê: As die Here dit goedvind om my ’n visioen te gee, word ek opgeneem in die teenwoordigheid van Jesus en die engele en het ek geen kontak meer met aardse dinge nie. Ek kan nie verder sien as wat die engel my wys nie. Geestelike Gawes II, 292 {En 223.2}

Die Slag om Manassas

Ek het ’n gesig gehad by die rampsalige slag by Manassas. Dit was ’n vreeslike gesig wat my baie ontstel het. Die Suidelike leër het die voordeel aan sy kant gehad en was goed toegerus vir die verskriklike slag. Die leër van die Noordelike State het die stryd ingegaan met ewe veel vertroue in die oorwinning. Baie het sonder sorg gemarsjeer, opskeppend asof hulle die oorwinning al in die sak het. Toe hulle die slagveld nader, was baie heeltemal uitgeput en in behoefte aan rus. So ’n swaar stryd het hulle nie verwag nie. Hulle het hulle in die stryd gewerp en dapper en wanhopig geveg. Aan beide kante het dooies en gewondes geval. Sowel die Noorde as die Suide het swaar verliese gely. Die Suidelike manne het hul situasie besef en sou binnekort verder teruggedring word. Die Noordelikes het, ten spyte van hul swaar verliese, voortgegaan.

Toe het ’n engel tussenbeide getree. Hy het sy hand na agter beweeg en onmiddellik het daar groot verwarring onder die soldate ontstaan. Die Noordelike manne het die indruk gehad dat hul troepe aan die terugtrek was, alhoewel dit glad nie die geval was nie, en dus het hulle teruggetrek asof hulle verslaan was.

Aan die direkteur van ’n sanatorium

In my droom was ek in die kliniek en my begeleier het my gevra om goed te let op alles wat ek sou sien en hoor. Ek het myself in ’n rustige hoekie gehou waar ek nie gesien kon word nie, maar wel alles kon sien wat in die kamer gebeur het. Sommige mense het gekom om hul rekeninge by u te betaal en ek het hulle hoor kla oor die koste van die kamer, die verblyf en die behandeling. Ek het u beslis hoor weier om die prys te verlaag. Ek was verbaas dat die koste so hoog was en dit het gelyk asof u hierdie dinge bepaal het.

Ek het besef dat die hoë rekeninge geen goeie indruk op die gaste gelaat het nie. Dit is nie gunstig vir die kliniek nie. Ek het ook gehoor dat sommige van jou geloofsgenote jou aangespreek het en jou probeer oortuig het dat jou optrede onverstandig en onregverdig was, maar jy het rotsvas by jou mening gebly. Jy het beweer dat alles wat jy gedoen het in die belang van die kliniek was. Maar ek het gesien dat die mense wat die kliniek verlaat het, allesbehalwe tevrede was.

Aansluitend het ek jou gesien in geselskap van die ekonoom van die instituut. Soos julle met mekaar omgegaan het, kon julle man en vrou gewees het. Die verhouding wat julle met mekaar het, is nie goed in die oë van God nie, en soos dit nou gaan, maak dit my hart swaar. Ek het gevra: “Wie het julle betower dat julle die waarheid nie meer gehoorsaam nie?” God hou nie daarvan nie! Jy het die Heilige Gees bedroef. Suster H. sal nooit weer dieselfde wees nie. Julle het julle albei skuldig gemaak voor God.

Die dinge wat gebeur het in die gesondheidskliniek is aan my gewys. ’n Stem het vir my gesê: “Volg my en ek sal jou die sondes wys wat daar deur die mense met verantwoordelike posisies begaan is.”

Ek het deur die kamers geloop en jou gesien, ’n wag op die mure van Sion, baie intiem met die vrou van ’n ander man. Daarmee het jy heilige waarhede verraai en Christus weer gekruisig. Het jy nie besef dat daar ’n heilige waarnemer is wat getuie was van jou slegte dade, wat gesien het wat jy gedoen het en gehoor het wat jy gesê het, en dat dit alles in die hemelse boeke opgeteken is nie?

Die Familie Brown

Die engel van God het gesê: “Volg my!” Ek het gelyk of ek in ’n kamer in ’n vervalle gebou was. Daar was ’n paar jong mans wat kaarte gespeel het. Hulle was so gefokus op hierdie vermaak en het so daarin opgegaan dat hulle nie besef het dat daar iemand in die kamer gekom het nie. Daar was ook ’n paar jong meisies wat na die spelers gekyk het, en die gesprek wat plaasgevind het, was nie besonder verfyn nie. Daar het ’n atmosfeer in die kamer geheers wat merkbaar nie geskik was vir die vorming van ’n suiwer, verfynde karakter en ’n heldere gees nie.

Ek het gesê: “Wie is hierdie mense en wat is die betekenis van dit alles?” Die antwoord was: “Wag en sien!”

Toe het ek iets anders gesien. Daar was ook die “vloeibare gif”, en wat daar gesê en gedoen is onder die invloed van alkohol, was allesbehalwe bevorderlik vir helder denke, ordelike sake, moreel onberispelike gedrag en waardering vir die teenwoordiges.

Ek het weer gevra: “Wat is dit vir mense?”

En toe het ek die antwoord gekry: “Dit is ’n deel van die mense wat julle besoek. Die teenstander van die siel, die groot vyand van God en die mensdom, die opperprins van die duisternis en leier van die duistere magte van hierdie aarde, is hier vanaand teenwoordig. Satan en sy engele lei hierdie arme siele met hul verleidings na die ondergang.”

Broeder Faulkhead het my laat kom. Sy saak was in my gedagtes. Ek het hom vertel dat ek ’n boodskap vir hom en sy vrou het wat ek al verskeie kere wou stuur, maar elke keer het ek die indruk gehad dat die Gees van God my daarvan weerhou het. Ek het gevra vir ’n datum waarop ons mekaar kon ontmoet. Hy het geantwoord: “Ek is bly dat jy my nie geskryf het nie; ek hoor die boodskap liewer direk uit jou mond, anders sou dit waarskynlik nie veel indruk op my gemaak het nie.” Ek het hom gevra: “Kan jy bly wees om dit te hoor?” Hy het geantwoord dat hy sou bly wees.

Ek was al baie moeg omdat ek daardie dag die diploma-uitreiking van die skool bygewoon het, maar ek het weer opgestaan nadat ek op die bed gaan lê het en het dit drie

uur lank voorgelees. Sy hart was geraak, hy het trane in sy oë gehad en toe ek opgehou het om voor te lees, het hy gesê: “Ek aanvaar elke woord, dit raak my alles.” Baie van wat ek gelees het, het betrekking gehad op die Echo-kantoor en die leierskap van die begin af. Maar die Here het my ook die band van broeder Faulkhead met die Vrymesselaars geopenbaar en Hy het hom duidelik gesê dat hy alle bande met daardie genootskap moes verbreek as hy sy siel nie wou verloor nie. {En 226.7}

Hy het gesê: “Ek aanvaar die lig wat God my deur jou gestuur het en sal daarvolgens optree. Ek is ’n lid van vyf losies en drie ander staan onder my. Ek sal al hul ekonomiese transaksies reël. Van nou af sal ek geen van hul byeenkomste meer bywoon nie en sal ek my sakeverhoudings met hulle so gou as moontlik beëindig.” Ek het hom alles verduidelik wat my metgesel my oor sulke ondernemings vertel het. Toe het ek ’n sekere gebaar gemaak, wat my leier was, en gesê: “Alles wat my oor hierdie onderwerp meegedeel is, kan ek op hierdie oomblik nie weergee nie.” {En 227.1}

Broeder Faulkhead het aan broeder Daniels en ander vertel dat ek ’n sekere teken gemaak het wat net bekend was by die hoogste range van die Vrymesselaars waarvan hy pas lid geword het. Hy het gesê dat ek hierdie teken nie geken het nie en dat ek nie bewus was dat ek dit aan hom gegee het nie. Hy het dit gesien as ’n spesiale aanduiding dat die Here deur my gewerk het om sy siel te red. Handschrift Releases V, 148,149. {En 227.2}

Die teenwoordigheid van engele terwyl Ellen White wakker was

Toe ek wakker word en uit die venster kyk, sien ek twee wit wolke. Toe raak ek weer aan die slaap en in my droom hoor ek die volgende woorde: “Kyk na hierdie wolke. Dit was presies die wolke wat die hemelse engele bedek het toe hulle die herders die geboorte van die Verlosser van die wêreld aangekondig het.” Ek het wakker geword en weer uit die motorvenster gekyk, en daar was twee groot wit wolke, so wit soos sneeu. Dit was twee aparte wolke, anders as die ander, maar hulle het na mekaar beweeg, mekaar aangeraak en vir ’n rukkie saamgesmelt. Toe het hulle weer geskei en weer twee aparte wolke geword. Hulle het nie verdwyn nie, maar het die hele oggend in sig gebly. {En 227.3}

Gedurende die hele dag was ek baie besig met die gedagte dat engele van God, verhul deur hierdie wolke, voor ons uitgegaan het, dat ons die blye sekerheid kon hê dat ons beskerm word, en dat op die byeenkomste in Brisbane die verlossing van God aan die werk sou wees. {En 228.1}

En nou dat die byeenkomste verby is en ons die wonderlike belangstelling van die mense gesien het, is ek meer as ooit oortuig dat daar engele in daardie wolke versteek was - engele wat vanuit die hemel gestuur is om die harte van die mense te beroer en om invloede af te weer soos wat soms op ons kampeerterreine aangetref word, wat die mense aflei van die lewende waarheid wat daagliks verkondig word. {En 228.2}

Op hierdie byeenkomste het duisende die uitnodiging van die evangelie gehoor en waarhede wat hulle nog nooit tevore gehoor het nie. Gedurende die hele gebeurtenis was daar geen vokale protes of verbale gevegte met mense wie se harte teen die gebooie van God was nie. En in die hele stad het ons geen openbare aanvalle gehoor nie. Dit is ’n ongewone ervaring en ons glo dat die engele van God teenwoordig was om die magte van die duisternis in bedwang te hou. The Review and Herald, 21 Maart 1899 {En 228.3}

Ek het rumatiek aan die linkerkant van my liggaam gehad en kon nie slaap van die pyn nie. Ek het heen en weer gedraai in die hoop om verligting te vind. Ek het pyn in my hart gehad wat nie veel goeds vir my voorspel het nie. Uiteindelik het ek tog aan die slaap geraak. {En 228.4}

Om ongeveer half tien het ek weer probeer draai en besef dat ek heeltemal pynvry was. Ek het gedraai en gedraai en my hande beweeg. Ek het ’n ligtheid en ’n gevoel van vryheid ervaar wat ek nie kan beskryf nie. Die kamer was oorstroom met ’n pragtige, sagte, asuurblou lig en ek het gevoel of ek in die arms van ’n hemelse wese lê. {En 228.5}

Ek het hierdie vreemde lig dikwels ervaar in tye van spesiale seën in die verlede, maar hierdie keer was dit duideliker, indrukwekkender, en ek het so ’n volmaakte, wonderbaarlike vrede gevoel dat ek dit nie met woorde kan beskryf nie. Ek het regop gesit en gesien dat ek omring was deur ’n helder wolk, ’n wolk so wit soos sneeu, waarvan die rande donkerroos was. In die atmosfeer het pragtige klanke geklink en ek het hierdie musiek as die gesang van engele herken. Toe het ’n stem tot my gespreek: “Vrees nie, ek is jou Verlosser. Daar is heilige engele om jou heen.” Getuienisse vir die Kerk IX, 65,66. {En 229.1}

Hoofstuk 20: Engele in die Laatste Konfrontasie tussen Goed en Kwaad

Goeie en Bose Engele sal verskyn

In die laaste groot stryd om die koninkryk van God sal sataniese engele in menslike gedaante verskyn, en hemelse engele in menslike gedaante sal ook daarby betrokke wees. Hierdie twee strydende partye sal bestaan tot die einde van die laaste Hoofstuk van die wêreldgeskiedenis. The Review and Herald, 5 Augustus 1909 {En 230.1}

Satan sal elke geleentheid aangryp om mense van hul trou aan God af te bring. Hy en sy bose engele, wat saam met hom geval het, sal as mense verskyn om ons te mislei. God se engele sal ook in menslike gedaante verskyn en alles doen wat in hul mag is om die planne van die vyand te verydel. Ook ons het ’n rol te speel. Manuskripuitgawes VIII, 399 {En 230.2}

Satan sal sy laaste aanval voor die einde van die tyd met al sy mag loods en die uithouvermoë van die volgelinge van Christus sal tot die uiterste beproef word. Soms lyk dit asof hulle moet opgee, maar ’n gebed tot die Here bereik die troon van God met die spoed van ’n pyl en God stuur sy engele die stryd in. Die gety draai. In Hemelse Geweste 297 {En 230.3}

Net soos in die dae van Sadrach, Mesag en Abednego sal die Here voor die einde van die wêreldgeskiedenis magtig werk vir hulle wat pal staan vir geregtigheid. Engele, sterk helde, sal hulle beskerm. Profete en Konings 359 {En 231.1}

Die koms van die Here moet voorafgegaan word deur “die werking van die Satan met allerhande kragtige dade en tekens en wonders van die leuen. En met allerhande verleiding van ongeregtigheid” (2 Tessalonisense 2:9,10). Die apostel Johannes beskryf die wonderbaarlike krag wat in die laaste dae geopenbaar sal word in die volgende woorde: {En 231.2}

“Hy doen ook groot tekens, sodat hy selfs vuur uit die hemel laat neerdaal op die aarde voor die oë van die mense. En hy verlei die bewoners van die aarde deur die tekens wat hom gegee is om voor.” Openbaring 13:13,14 Hier word nie net misleidings voorspel nie. Mense word mislei deur die wonders wat Satan se helpers kan verrig en nie net voorgee om te verrig nie. Die Groot Stryd 555 {En 231.4}

Satan is ’n sluwe misleier. En dit is nie moeilik vir die bose engele om sowel gestorwe gelowiges as sondaars te laat verskyn, duidelik sigbaar vir mense nie. Hoe nader ons die einde van die tyd kom, hoe meer gereeld sal sulke verskynings wees, en hulle sal ontwikkel tot ’n al groter volmaaktheid. The Review and Herald, 1 April 1875 {En 231.5}

Hy (Satan) het die mag om mense die verskyning van hul oorlede vriende te laat sien. Die nabootsing is perfek; die vertroude voorkoms, die woorde en die stem word met ongelooflike helderheid weergegee. {En 231.6}

Vele word gekonfronteer met geeste van duiwels wat verskyn in die gedaante van geliefde familielede of vriende en die gevaarlikste ketterye verkondig. Hierdie besoekers raak ons teerste gevoelens aan en verrig wonders om hul bewerings krag by te sit. Ons moet bereid wees om hulle te konfronteer met die Bybelse waarheid dat die dooies niks weet nie en dat almal wat op hierdie manier verskyn, geeste van duiwels is. Die "uur van beproewing wat oor die hele wêreld kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel" (Openbaring 3:10) is naby. Almal van wie die geloof nie stewig op die Woord van God gegrondves is nie, sal mislei word. Die Groot Stryd 554,561,562. {En 232.7}

In hul mededelings sal die geeste verklaar dat God hulle gestuur het om die sondagsontheiligers van hul dwaling te oortuig en te bevestig dat die wette van die land as die wette van God nagekom moet word. Hulle sal die groot goddeloosheid in die wêreld betreur en die getuienis van godsdienstleraars ondersteun dat die verval van sedes veroorsaak word deur die ontheiliging van die Sondag. Diepe verontwaardiging sal opkom teen almal wat weier om hul getuienis te aanvaar. Die Groot Stryd 591,592. {En 232.1}

Wonderwerke aan die einde van die tyd

Satan sal voor die einde van die tyd nog groter wonderwerke verrig. Vir sover dit in sy mag lê, sal dit werklike wonderwerke wees. Soos die Skrif sê: "Hy sal hulle wat op die aarde woon mislei deur die wonders waartoe hy die mag ontvang het." Ons praat hier nie van misleiding nie, maar van meer as blote skynwonderwerke. Getuienisse vir die Kerk V, 698 {En 232.2}

Niemand kan gedwing word om in sulke misleidings te glo nie. God se Woord stel duidelik dat Satan ook wonderwerke sal verrig. Hy sal mense siek maak en dan op skouspelagtige wyse die siekte van hulle wegneem. Omdat mense die verband nie ken nie, sal hulle die genesings toeskryf aan die werk van die Heilige Gees. Selfs Sewende-dag Adventiste sal nie ophou by sulke gebeurtenisse nie. Geskryf vir die Kerk II, 52 {En 232.3}

Sommige sal in die versoeking kom om hierdie wonderwerke as deur God verrig te aanvaar. Siekes sal genees word en wonderwerke sal voor ons oë verrig word. Is ons voorbereid op die versoeking wat ons te wagte staan wanneer Satan sy versoekingskunste nog vollediger sal uitvoer? Sal nie baie siele in sy strikke val en gevang word nie? Deur af te wyk van die duidelike voorskrifte en gebooie van God en deur voorkeur te gee aan fabels en sprokies, sal die gedagtes van baie mense daartoe gebring word om Satan se leuenagtige wonderwerke te erken. Ons moet ons nou almal bewapen vir die stryd waarin ons staande moet bly. Vertroue op die Woord van God, wat biddend deursoek en nageleef moet word, sal ons skild wees teen die mag van Satan.

Dit sal ons help om die oorwinning te behaal deur die bloed van Christus. Uit die Skatkamer van Getuienisse I, 89 {En 232.4}

Bose geeste sal aktief wees onder die oorblyfsel

Deur die bedrieglike intriges van Satan sal die dooies verskyn en baie sal hulle aansluit by die "vriend van die leuen". In ons midde sal sommige hulle van die geloof afkeer en hulle oorgee aan verleidende geeste en leerstellings van duiwels. Die Opwaartse Blik 317 {En 233.1}

Spiritiste sal probeer om predikers wat die waarheid verkondig onder druk te plaas en hulle uit te daag om te debatteer. As hulle dit dan nie doen nie, sal hulle hulle daarvan beskuldig dat hulle lafaards is. Soos Satan met Christus gedoen het, sal hulle ook Skrifgedeeltes aanhaal. "Toets alles," sal hulle sê. Maar hul idee van toets is om na hul verleidende argumente te luister en hul samekomste by te woon. Op hul samekomste neem die engele van die duisternis egter die vorm aan van hul gestorwe vriende en doen hulle hul voor as engele van die lig. {En 233.2}

Julle geliefdes sal verskyn, gekleed in gewade van lig, en sal so werklik lyk asof hulle nog op aarde is. Hulle sal julle onderrig en met julle praat. En baie sal mislei word deur hierdie wonderlike vertoon van Satan se mag. Die enigste beskerming vir God se volk is 'n deeglike kennis van die Bybel en 'n duidelike begrip van ons geloof oor die slaap van die dooies. Die Tekens van die Tye, 12 April 1883 {En 233.3}

Bose engele sal onder ons werk in die vorm van skynbaar gelowige mense om die gees van ongeloof te versprei. Laat jou egter nie hierdeur ontmoedig nie, maar werk eerlik saam met die Here teen hierdie sataniese magte. Hierdie duistere magte sal ons samekomste bywoon, nie om seëninge te verkry nie, maar om die invloed van die Gees van God teen te werk. {En 234.1}

Ons moet nooit in hul taal praat en hulle daarmee aanmoedig in hul werk nie, maar ons moet by die woorde van Christus hou en dit herhaal. Christus was die onderwyser in die samekomste van hierdie engele voordat hulle van hul hoë rang geval het. Geselekteerde Boodskappe III, 410 {En 234.2}

Satan en sy engele sal in menslike gedaante op hierdie aarde verskyn en hulle meng met hulle van wie die Skrif sê: "Sommige sal van die geloof afvallig word en ag gee op bedrieglike geeste en leringe van demone, deur die huigelary van leuenaars." 1 Timoteus 4:1 (EB). Handskriftelike Uitgawes VIII, 345 {En 234.3}

Wanneer hierdie spiritistiese misleidings onthul word vir wat hulle is, naamlik die geheime werking van bose geeste, sal die mense wat daaraan deelgeneem het, reageer asof hulle hul verstand verloor het. Manuskripuitgawes VIII, 345 {En 234.4}

Ek het ons gelowige mense in groot nood gesien. Hulle het gehuil en gebid en hulself op die seker beloftes van God beroep, terwyl die goddeloses oral om ons was, ons bespot het en gedreig het om ons te vernietig. Hulle het ons bespot oor ons swakheid, gespot met ons klein getalle en ons bespot met woorde wat bedoel was om ons diep te kwets. Hulle het ons beskuldig dat ons ’n ander mening gehad het as die res van die wêreld. Hulle het beslag gelê op ons fondse, sodat ons nie meer kon koop of verkoop nie, en hulle het op ons haglike toestand gewys. Hulle kon nie verstaan dat ons sonder die wêreld kon leef nie. Hulle het aanvaar dat ons afhanklik was van die wêreld en ons daarom moes aanpas by haar gewone praktyke en ons moes onderwerp aan haar wette, anders moes ons haar verlaat. En as ons die enigste kerk in hierdie wêreld was waarmee God tevrede was, dan sou ons droewige voorkoms teen ons spreek. Hulle het beweer dat hulle diegene was wat die waarheid in pag gehad het, omdat daar wonderwerke onder hulle plaasgevind het, dat hemelse engele tot hulle gepraat het en hulle vergesel het. Hulle het gesê dat daar ’n groot magtige vertoon onder hulle was, met tekens en wonderwerke, en dat dit die lankverwagte “duisend jaar” was. {En 234.5}

Deur die sondagswette is die hele wêreld verenig en bekeer, en net hierdie klein, swak volkie durf hulle verset teen die wette van die land en die gebooie van God, en beweer dat hulle die enigste weldenkende mense op die hele aarde is. Maranata 209 {En 235.1}

Engele sal die deur mense verwaarloosde taak vervul

Wanneer goddelike krag gekombineer word met menslike inspanning, sal die werk versprei soos vuur in ’n stoppelveld. God sal helpers oproep wie se oorsprong onbekend is aan mense; engele sal die werk doen wat ’n seën vir mense sou gewees het as hulle nie die vereistes van God so verwaarloos het nie. The Review and Herald, 15 Desember 1885 {En 235.2}

Engele sal voorsien in die behoeftes van God se volk

Ek het die heiliges gesien wat die stede en dorpe verlaat en hulle in groepe versamel; hulle het op die eensaamste plekke gewoon. Engele van God het hulle van voedsel en water voorsien, terwyl die goddeloses honger en dors gely het. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 269 {En 235.3}

In die tyd van benoudheid vlak voor die wederkoms van Christus sal die regverdiges ook deur hemelse engele beskerm word. Maar die oortreders van die wet kan nie op beskerming reken nie. As hulle ook maar een goddelike verordening ignoreer, kan selfs engele hulle nie beskerm nie. Patriarge en Profete 233 {En 236.1}

Te midde van die tyd van benoudheid, benoudheid soos daar nog nooit was sedert daar nasies bestaan nie, sal sy uitverkorenes standhou. Met sy hele kwaadaardige leër kan Satan selfs die swakste van God se heiliges nie korrup maak nie. Engele, sterk helde, sal hulle

beskerm en om hulle sal die Here Hom openbaar as die "God van gode" (Daniël 11:36), wat werklik dié kan red wat hulself aan Hom toevertrou het. Profete en Konings 359 {En 236.2}

Sataniese misleidende maneuvers

In daardie tyd sal die antichris verskyn as die ware Christus en sal die wet van God volledig tersyde gestel word deur die volke van hierdie aarde. Die rebellie teen God se heilige wet sal tot volle bloei kom. Maar die werklike leier van hierdie opstand is Satan self, vermom as 'n engel van die lig. {En 236.3}

Die mense sal mislei word, hom in die plek van God stel en hom aanbid. Maar die Almagtige God sal ingryp en die oordeel sal uitgespreek word oor die afvallige kerke wat hulle verenig het in die verheerliking van Satan: "Daarom sal haar plae op een dag kom: dood en droefheid en honger; en met vuur sal sy verbrand word, want sterk is die Here God wat haar oordeel." Openbaring 18:8. Getuienisse vir Predikante en Evangeliewerkers 62 {En 236.4}

Vermom as 'n engel van die lig sal hy (Satan) op aarde verskyn as 'n wonderdoener. Met baie mooi taal sal hy verhewe emosies wek. Hy sal God se woorde spreek en goeie werke doen. Hy sal Christus amper volmaak naboots, maar daar sal een opvallende verskil wees: Satan sal mense wegkeer van die gebooie van God. Tog sal hy die geregtigheid só briljant naboots dat hy, indien moontlik, selfs die uitverkorenes sal mislei. Gekroonde hoofde, presidente en ander leiers sal buig voor sy valse teorieë. The Review and Herald, 17 Augustus 1897 {En 237.1}

Dit is onmoontlik om jou die ervaring voor te stel van die kinders van God wat sal sien hoe die hemelse heerlikheid saamval met die herhaling van vroeëre vervolgings. Hulle sal wandel in die lig wat van die troon van God uitgaan. 'n Voortdurende verbinding tussen hemel en aarde sal deur die engele van God gehandhaaf word. Satan daarenteen sal, omring deur bose engele, beweer dat hy God is en allerhande wonderwerke verrig om, indien moontlik, selfs die uitverkorenes te mislei. God se kinders sal dan nie hul sekerheid vind in die verrigting van wonderwerke nie, omdat Satan alle wonderwerke wat plaasvind, sal naboots. Uit die Skatkamer van Getuienisse III, 243 {En 237.2}

Satan berei sy misleiding só goed voor dat by sy laaste aanval selfs die kinders van God hom nie sou herken nie. "En geen wonder nie, want Satan verander homself in 'n engel van die lig." Satan sal al sy mag gebruik om die volk van God te kwel, te verlei en te mislei. The Review and Herald, 13 Mei 1862 {En 237.3}

Satan sal verskyn in die gedaante van Jesus Christus en verbasende wonderwerke verrig; en die mense sal neerval en hom as Christus aanbid. Ons sal dan gevra word om hierdie wese te aanbid wat die wêreld as Jesus Christus sal aanbid. Wat moet ons dan doen?

Ons moet hulle vertel dat die Here ons gewaarsku het teen so ’n teenstander, wat die ergste vyand van die mens is, al doen hy hom voor as God. The Review and Herald, 18 Desember 1888 {En 237.4}

Daar kom ’n tyd dat Satan wonderwerke voor jou oë sal verrig deur te beweer dat hy Christus is; en as jy dan nie stewig in die waarheid van God gevestig is nie, sal jy die grond onder jou voete verloor. The Review and Herald, 3 April 1888 {En 238.1}

In die laaste dae sal hy (Satan) op só ’n manier verskyn dat mense glo dat dit die wederkoms van Christus is. Hy sal inderdaad in ’n engel van die lig verander. Maar selfs al lyk hy presies soos Christus, sal hy niemand kan mislei nie behalwe dié wat die waarheid weerstaan. Getuienisse vir die Kerk V, 698 {En 238.2}

Bose Engele is die aanstigters van vervolging

Satan werk subtiel om die helse magte van sy sameswering van boosheid teen die regverdiges aan te wakker. Hy rus sy menslike helpers toe met sy eie eienskappe. Bose engele sal saam met bose mense werk om te kwel, te vervolg en te vernietig. Die Opwaartse Blik 262 {En 238.3}

Met elke afwysing van die waarheid word die verstand van mense donkerder en hul harte koppiger, totdat hulle hulself verskans agter ’n ongelowige onbeskaamdheid. Ten spyte van die waarskuwings van God bly hulle spot met een van die tien gebooie, totdat hulle diegene wat dit heilig hou, begin vervolg. Christus word as niks geag deur die minagting waarmee sy Woord en sy volk behandel word nie. Wanneer die leerstellings van die spiritisme deur die kerke aanvaar word, val die grens wat aan die vleeslike hart opgelê is weg en word elke belydenis van godsdiens ’n dekmantel vir die laagste sonde. Geloof in spiritistiese openbarings open die deur vir verleidende geeste en leringe van duiwels, en op hierdie manier word die invloed van bose engele in die kerke merkbaar. Die Groot Stryd 604,605 {En 238.4}

Hierdie tonele van verraad, afwysing en kruisiging is in die verlede baie kere herhaal en sal op baie verskillende maniere herhaal word. Mense sal vervul wees met die eienskappe van Satan. Die verleidings van die aartsvyand van God en die mens sal groot mag hê. Geselekteerde Boodskappe III, 415 {En 239.1}

’n Demoniese gees sal besit neem van die mense in ons wêreld. Demoniese intelligensie sal besit neem van mense en die beeld van God in die mens vernietig, omdat mense nie in staat is om die gewete van hul broer te beheer en hom te dwing om ontrou aan God se gebooie te wees nie. Die Opwaartse Blik 285 {En 239.2}

Toe die heiliges die stede en dorpe verlaat het, is hulle vervolg deur die goddeloses wat hulle wou doodmaak. Maar die swaarde wat teen die volk van God opgehef is, het

gebreek en kragteloos neergeval soos strooi. Engele van God het die heiliges beskerm. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 272 {En 239.3}

In die dae van die swaarste beproewing sal Christus sê: “Kom, my volk, gaan in julle kamers en sluit julle deure agter julle; verberg julle vir ’n kort tydjie totdat die grimmigheid verby is.” Wat is hierdie kamers waarin hulle hul moet verberg? Dit is die beskerming van Christus en sy heilige engele. Die gelowiges sal in hierdie tyd nie almal op een plek wees nie. Hulle sal in verskillende groepe in alle dele van die wêreld wees. Historiese Sketse van die Buitelandse Sending van die Sewende-dags Adventiste 158 {En 239.4}

Tydens die laaste gebeure in die wêreldgeskiedenis, wanneer die geweld oral op aarde toeneem, verwag die Here ’n baie besondere waaksaamheid van ons wat nooit mag verslap nie. Maar ons hoef nie alleen te veg nie. Te midde van die toenemende gevare sal mense wat nederig aan God vasklem en nie op hul eie wysheid vertrou nie, engele rondom hulle hê om hulle te help en te beskerm. In tye van besondere nood kan hulle op die hulp van God se krag vertrou. The Review and Herald, 25 April 1907 {En 239.5}

Tydens die nag is daar aan my ’n indrukwekkende toneel gewys: dit het gelyk asof daar groot verwarring was en leërs teen mekaar geveg het. ’n Boodskapper van God het voor my gestaan en gesê: “Roep jou familie bymekaar. Ek sal julle lei; volg my!” Hy het ons toe oor ’n donker pad gelei, deur ’n bos, toe oor ruwe berge, en daarna vir ons gesê: “Hier is julle veilig.” {En 240.1}

Daar was ander wat na hierdie skuilplek gebring is. Die hemelse boodskapper het gesê: “Die tyd van benoudheid het gekom soos ’n dief in die nag, soos die Here julle voorspel het.” Maranata 270 {En 240.2}

Satan se verskyning ná die einde van die genadetyd

Hoe korter die tyd word, hoe groter word Satan se toorn, en in die tyd van verdrukking bereik sy misleiding en vernietigende woede hul hoogtepunt. God se geduld is ten einde. Die wêreld het sy aanbod van genade en sy liefde verwerp en sy wet vertrap. Die goddeloses het te ver gegaan; hul proeftyd is verby. Die Here trek sy beskerming van hulle terug en laat hulle oor aan die leier wat hulle self gekies het. {En 240.3}

Soos die groot finale van die groot misleiding sal Satan probeer om as Christus te verskyn. Die Christelike kerk het lank beweer dat die wederkoms van die Verlosser die toppunt van haar hoop is. Nou sal die groot bedrieër voorgee dat Christus teruggekeer het. In verskillende dele van die aarde sal Satan aan mense verskyn as ’n majestueuse wese, omring deur verblindende prag, soortgelyk aan die beskrywing van die Seun van God in die Openbaring van Johannes. Só ’n heerlikheid as wat Satan omring, is nog nooit deur mense-oë gesien nie, en dan klink die oorwinningskreet: “Christus het gekom! Christus het gekom!” {En 240.4}

Die mense buig hulle vol bewondering voor hom neer en hy hef sy hand op en spreek ’n seën oor hulle uit, net soos Christus sy volgelinge geseën het toe Hy op aarde was. Sy stem is sag en kalm, maar tog baie melodieus. Op ’n sagte, liefdevolle toon gebruik hy woorde van ons Verlosser. Hy genees die siekes en beweer dan, terwyl hy hom voordoen as Christus, dat hy die sabbat na Sondag verander het en beveel dat die dag waarop hy sy seën geplaas het, gehou moet word. Hy verklaar dat diegene wat daarop aangedring het om die sewende dag heilig te hou, godslastering gepleeg het omdat hulle nie geluister het na die engele wat met waarheid en lig na hulle gestuur is nie. Dit is ’n sterk, byna oorweldigende misleiding. Die Gees der Profetie IV, 441,442 {En 241.1}

Satan besef dat hy op die punt staan om sy saak te verloor. Hy is nie in staat om die hele wêreld onder sy heerskappy te bring nie. Daarom doen hy ’n laaste, wanhopige poging om die gelowiges deur misleiding te oorwin deur hom valslik die gedaante van Christus aan te meet. Daartoe klee hy hom in die koninklike gewade wat in die visioen van Johannes beskryf word. Hy het die mag om dit te doen. Hy verskyn dan as die terugkerende Christus aan sy misleide volgelinge, die Christelike wêreld, wat die liefde vir die waarheid nie koester nie, maar hulle verlustig in ongeregtigheid (oortreding van die wet). {En 241.2}

Hy doen hom voor as Christus en hulle glo dat hy dit inderdaad is, ’n glorieryke, majestueuse wese, bekleed met waardigheid en glorie, met ’n sagte stem en aangename woorde mooier as enigiets wat hul sterflike oë ooit gesien het. Dan voeg sy misleide volgelinge hul by ’n oorwinningskreet: “Christus het vir die tweede keer gekom! Christus het gekom! Hy het sy hande opgehef, net soos Hy gedoen het toe Hy op aarde geleef het, en ons geseën!” Die gelowiges kyk verbaas daarna. Sal hulle ook mislei word? Sal hulle Satan aanbid? Engele van God omring hulle. Daar klink ’n vaste, melodieuse stem: “Kyk op!” {En 241.3}

Die biddendes het net een ding in gedagte gehad, die uiteindelike en ewige redding van hul siele. Hiervoor het hulle altyd geleef: dat die onsterflike lewe belowe is aan dié wat tot die einde toe volhard. Hul begeerte daarna was ernstig en opreg gewees. Die laaste oordeel en die ewigheid het nou voor die deur gestaan. Hul oë was deur geloof gerig op die stralende troon waarvoor die verlostes, in wit geklee, sou staan. Dit het hulle bewaar van skuld. {En 242.1}

Nog een stap en dan kom die laaste misleiding deur Satan. Hy hoor die onophoudelike roepstem om Christus om die gelowiges te kom red. In sy laaste poging doen hy hom voor as Christus en wil hy hulle laat glo dat hul gebede verhoor is. Christus Kom Spoedig 117,118 {En 242.2}

Die Engele en die Doodsvonnis

As die oë van mense geopen sou word, sou hulle massas sterk engele sien wat rondom hulle opgestel is en die woord van Christus se geduld bewaar het. In meegevoel het die

engele hul ellende gesien en hul gebede gehoor. Hulle wag op die woord van hul Bevelvoerder om hulle uit die gevaar te red. Maar hulle moet nog ’n rukkie wag. Die kinders van God moet die beker drink en gedoop word met die doop. Juis die uitstel wat vir hulle so kwellend is, is die beste antwoord op hul smeekbedes. Deur vol vertroue te wag totdat die Here werk, beoefen hulle geloof, hoop en geduld, wat hulle te min gedurende hul godsdienstige lewe beoefen het. {En 242.3}

Getrou aan die taak wat aan hulle toevertrou is, sal die hemelse wagters ook in die toekoms waghou. Hoewel ’n algemene bevel die tyd bepaal het waarop diegene wat God se gebooie onderhou gedood moet word, sal hul vyande in sommige gevalle die bevel probeer vooruitloop en hulle voor die vasgestelde tyd probeer doodmaak. Maar niemand kan verby die magtige wagters kom wat elke siel beskerm nie. Die Groot Stryd 631 {En 242.4}

God gryp in wanneer die goddeloses God se volk probeer doodmaak

God se kinders, sommige lewendig in gevangenisselle, ander versteek in die eensame skuilplekke van woude en berge, smeek steeds om goddelike beskerming, terwyl gewapende manne oral, aangespoor deur bose engele, voorbereidings tref vir die werk van die dood. Nou, in die uur van uiterste gevaar, sal die God van Israel tussenbeide tree om sy uitverkorenes te red. {En 243.1}

Dit is middernag wanneer God sy mag openbaar om sy volk te bevry. Die son word sigbaar en skyn in volle krag. Tekens en wonders volg mekaar vinnig op. Die goddeloses kyk met vrees en ontsetting na hierdie gebeurtenisse, terwyl die regverdiges die tekens van hul bevryding met plegtige vreugde aanskou. {En 243.2}

Donker, swaar wolke styg op en bots teen mekaar. Te midde van die onstuimige hemel is daar ’n plek van onbeskryflike prag, vanwaar die stem van God weerklink soos die magtige geluid van baie waters. {En 243.3}

Die stem laat die hemel en die aarde bewe. Daar ontstaan ’n groot aardbewing, soos daar nog nooit was sedert mense op aarde was nie, só ’n geweldige aardbewing. Openbaring 16:17,18. Die hemel lyk asof dit oop- en toegaan. Die heerlikheid van die troon van God flits daardeur. Die berge skud soos riet in die wind en geskeurde rotse word oral verstrooi. Daar klink ’n gedruis soos van ’n naderende storm. Die see word in beroering gebring. Die gebulder van die orkaan is hoorbaar, soos die geskree van demone wanneer hulle op pad is om te vernietig. Die hele aarde styg en daal soos die golwe van die see; haar oppervlak breek oop; selfs haar fondamente lyk asof dit wil meegee. Bergreekse sink weg. Bewoonde eilande verdwyn. {En 243.4}

Woedende blitse flits uit die hemel en dompel die aarde in ’n vlammesee. Luider as die verskriklike gerommel van die donder weerklink misterieuse, angswekkende stemme wat die lot van die goddeloses aankondig. {En 244.1}

Siele wat pas nog so sorgeloos, opskeppend en uitdagend was, so uitgelate in hul wreedheid teenoor die gebodsgetroue volk van God, word nou oorweldig deur ontsetting en bewing van vrees. Hul krete van angs oorstem die gebulder van die elemente. Demone erken die goddelikheid van Christus en beef voor sy mag, terwyl mense om genade smeek en in vrees kruip. Die Groot Stryd 635-638 {En 244.2}

Die Terugkeer van Christus

Christus kom met groot mag en heerlikheid: met sy eie heerlikheid en dié van sy Vader. Alle heilige engele sal Hom vergesel. Selfs wanneer die hele wêreld in duisternis gedompel is, sal daar lig wees in die nabyheid van die heiliges. Die eerste strale van die wederkoms sal op hulle val. Beelde van die Koninkryk van God 342 {En 244.3}

Al gou word ons oë na die ooste gerig, waar ’n klein swart wolk verskyn, ongeveer half so groot soos ’n mensehand. Ons het almal geweet dat dit die teken van die Seun van die mens was. In plegtige stilte het ons almal na die wolk gekyk wat nader gekom en helderder, helderder en heerliker geword het totdat dit ’n groot wit wolk was. Die grond het soos vuur gelyk. Bo die wolk was daar ’n reënboog en dit is omring deur tienduisend engele wat ’n baie mooi lied gesing het. Op die wolk het die Seun van die mens gesit. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 14 {En 244.4}

Daar is geen menslike taal wat die wederkoms van Christus in die wolke van die hemel behoorlik kan beskryf nie. Hy sal geklee wees in ’n gewaad van lig wat Hy gedra het sedert die dae van die ewigheid. The Review and Herald, 5 September 1899 {En 244.5}

’n Skare heilige engele met glinsterende krone op hul hoofde vergesel Hom op sy weg. Geestelike Gawes I, 206,207 {En 245.1}

Terwyl die aarde bewe, die blitse flits en die donder bulder, roep die stem van die Seun van God na die slapende heiliges. Hy kyk na die grafte van die regverdiges en terwyl Hy sy hand na die hemel ophef, roep Hy: “Ontwaak, ontwaak, ontwaak! Julle wat slaap in die stof, staan op!” {En 245.2}

Hulle kom almal uit hul grafte in dieselfde gestalte as waarin hulle daarin gelê is. Adam, wat te midde van die opgestane menigte staan, is van verhewe lengte en majestueuse gestalte, net ’n bietjie kleiner as die Seun van God. In hom word ’n opvallende kontras met die latere geslagte duidelik; in hierdie opsig sien ons die diepe degenerasie van die menslike ras. Maar almal staan op in die varsheid en krag van die ewige jeug. Die sterflike, verganklike vorm, eens bevlek met sonde, word volmaak, mooi en onsterflik. Alle gebreke en swakhede bly in die graf. Die Groot Stryd 643,644 {En 245.3}

Hy (Christus) het vir ons gesterf en is vir ons opgewek sodat ons uit die graf kan opstaan om met die hemelse engele herenig te word en ons geliefdes weer te sien. Ons sal hulle herken omdat die gelykenis van Christus hul voorkoms nie verander nie, maar slegs hul vorm verander na sy heerlike beeld. Alle gelowiges sal daar hul familielede herken. Geselekteerde Boodskappe III, 316 {En 245.4}

Die lewende regverdiges sal "skielik, in 'n oogwink" verander word. By die hoor van God se stem word hulle verheerlik; nou ontvang hulle onsterflikheid en word hulle saam met die opgestane heiliges opgeneem om die Here in die lug te ontmoet. Die engele sal "sy engele uitstuur, en Hy sal sy uitverkorenes uit die vier windstreke versamel, van die einde van die aarde af tot by die einde van die hemel." Markus 13:27. Klein kinders word deur die heilige engele in die arms van hul moeders gedra. Die Groot Stryd 644,645 {En 245.5}

Wanneer die klein kinders onsterflik opstaan uit hul stoffige beddens, sal hulle onmiddellik in die arms van hul moeders vlieg. Hulle sal mekaar weer sien om nooit weer geskei te word nie. Maar baie van die kleintjies het nie meer 'n moeder nie en ons sal tevergeefs wag op die vreugdevolle lied van hul moeders. Die engele sorg vir sulke kinders en bring hulle na die lewensboom. The Youth's Instructor, 1 April 1858 {En 246.1}

Vriende wat lank deur die dood geskei was, word weer bymekaargebring om nooit weer van mekaar geskei te word nie, en saam styg hulle met vreugdesang op na die stad van God. {En 246.2}

Daar is vlerke aan elke kant van die wolkewa en lewende wiele daaronder. Terwyl die wa opwaarts beweeg, roep die wiele: "Heilig!" en die vlerke roep: "Heilig!" terwyl hulle beweeg, en die gevolg van engele roep: "Heilig, heilig, heilig is die Here, die Almagtige God!" En die verlostes roep: "Halleluja!", terwyl die strydwa opbeweeg na die nuwe Jerusalem. Die Groot Stryd 645 {En 246.3}

Ons het almal saam op die wolk geklim en is sewe dae lank opwaarts gedra na die glashsee, waar Jesus die krone gebring en dit met sy eie regterhand op ons hoofde geplaas het. Hy het ons goue harpe en oorwinningspalms gegee. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 15 {En 246.4}

Rye engele staan aan weerskante en die verlostes van God loop langs die gerubs en serafs. Christus verwelkom hulle en seën hulle: "Kom, julle getroue en waaragtige dienaars, gaan in die vreugde van julle Here." Die S.D.A. Bybelkommentaar VI, 1093 {En 246.5}

Satan en sy bose engele is verban na hierdie aarde

Die hele aarde lyk soos 'n verlate woestyn. Die ruïnes van stede en dorpe wat deur aardbewings verwoes is, ontwortelde bome, groot rotse wat deur die see uitgespoel of uit die aarde geruk is, lê verspreid oor die hele land en daar is groot kraters waar berge

losgeskeur is. Dit is waar Satan en sy bose engele duisend jaar lank sal vertoef. Hier sal hy veroordeel wees om oor die verlate aarde te dwaal, altyd bewus van wat hy met sy rebellie teen die wet van God veroorsaak het. Duisend jaar lank kan hy die vrugte geniet van die vloek wat hy veroorsaak het. Hy sal aan die aarde gebonde wees en nie meer die reg hê om ander planete te besoek, mense te verlei of wesens aan te val wat nie geval het nie. Die Gees van Profetie IV, 474,475 {En 246.6}

Deur sy eie dade het Satan ’n ketting vir homself gesmee waardeur hy nou gebonde is. Alle wesens wat nie in sonde geval het nie, stem saam dat die wet van God onveranderlik is. Hulle onderwerp hulle aan die heerskappy van Hom wat sy eie Seun nie gespaar het om sondaars te red nie. Sy wet het onberispelik geblyk en sy heerskappy is vir ewig verseker. Die Tekens van die Tye, 27 Augustus 1902 {En 247.1}

Hierdie woesteny sal duisend jaar lank die tuiste wees van Satan en sy bose engele. Opgesluit op die aarde sal hy geen toegang hê tot ander wêrelde om dié wat nooit geval het nie te pla nie. In daardie sin is hy gebonde. Die Groot Stryd 657 {En 247.2}

Ek het triomfantelike liedere van die engele en die verloste heiliges gehoor wat geklink het soos tienduisend musiekinstrumente, omdat hulle nooit weer gepla of verlei sou word deur Satan nie. Ook die inwoners van ander wêrelde was bevry van sy teenwoordigheid en sy verleidings. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 277,278 {En 247.3}

Hoofstuk 21: Engele in die Ewigheid

Hoe Dit sal Wees in die Hemel

Daarna het ek ’n groot aantal engele gesien wat pragtige krone uit die stad gebring het, ’n kroon vir elke heilige met sy naam daarop geskryf. Toe Jesus om die krone vra, het die engele dit aan Hom oorhandig. Met sy eie regterhand het die kosbare Jesus die krone op die koppe van die heiliges geplaas. Die engele het ook harpe saamgebring. Jesus het dit ook aan die heiliges oorhandig. Die bevelvoerende engel het eerste die toon aangegee. Toe het al die stemme in dankbare, vreugdevolle lofprysing opgestyg. Elke hand het behendig oor die snare van die harp gestreel en melodieuse musiek in wonderlike, volmaakte klanke gespeel. Toe het ek gesien hoe Jesus die verloste menigte na die poort van die stad lei. Hy het die poort gegryp, dit op sy glansende skarniere oopgeswaai en die volke wat die waarheid besit het, genooi om binne te gaan. Vroeë Geskrifte van Ellen G. White 275 {En 248.1}

Hulle sal die seën uit die mond van die Koning van Heerlikheid hoor, en dit sal soos musiek in hul ore klink: “Kom na My, julle geseëndes van my Vader, beërf die koninkryk wat vir julle berei is van die grondlegging van die wêreld af.” So word die verlostes verwelkom in die wonings wat Jesus vir hulle voorberei het. Hulle sal nie langer in slegte, wêreldse geselskap verkeer nie, maar omring wees deur mense wat met goddelike hulp ’n volmaakte karakter ontwikkel het. Elke sondige neiging, elke onvolmaaktheid is van hulle weggeneem deur die bloed van Christus, en sy volmaaktheid en die glans van sy heerlikheid, wat helderder skyn as die middagson, sal aan hulle gegee word. Die reinheid en volmaaktheid van sy wese sal deur hulle straal, en dit alles is baie meer werd as uiterlike prag en praal. Hulle staan sonder sonde voor die groot wit troon en het nou dieselfde rang en voorregte as die engele. Die Suidelike Wag, 31 Maart 1908 {En 248.2}

Die verlostes sal dan ook diegene ontmoet en leer ken wie se aandag hulle op die Verlosser gevestig het. Dit sal geseënde gesprekke wees! Iemand sal sê: “Ek was ’n sondaar sonder God en sonder hoop in die wêreld, en toe het jy gekom en belangstelling in ons wonderbare Verlosser, wat my enigste hoop geword het, in my gewek” Ander sal sê: “Ek was ’n heiden in ’n heidense land. U het u gemaklike huis verlaat, gekom en my geleer om Jesus te vind en in Hom te glo as die enigste ware God. Ek het my afgode vernietig en God aanbid, en nou kan ek Hom van aangesig tot aangesig sien, vir altyd, want ek is gered, gered vir die ewigheid, en mag hier wees waar Hy is wat ek liefhet” {En 249.1}

Weer ander sal diegene bedank wat die hongeriges gevoed en die naaktes geklee het. “Toe wanhoop my siel gevange gehou het in ongeloof, het die Here jou na my gestuur,” sal hulle sê, “en jy het my getroos en my hoop gegee. Jy het vir my liggaamlike behoeftes gesorg en my kos gegee; en jy het vir my toegang tot die Woord van God gegee en my geestelike belangstelling opgewek. Jy het my soos ’n broer behandel. Jy het my meegevoel

getoon in my ellende en my gewonde siel genees, sodat ek die hand van Christus kon gryp wat Hy na my uitgesteek het om my te red. Ek het niks geweet nie, maar jy het my geduldig geleer dat ek 'n Vader in die hemel het wat vir my sorg. Jy het vir my die wonderlike beloftes van hoop in die Woord van God gelees. Jy het by my die geloof gewek dat Hy my sou verlos. My hart is gekalmeer, verootmoedig en diep bedroef toe ek besef het watter offer Christus vir my gebring het. Nou is ek hier, gered vir alle ewigheid. Ek mag vir altyd in sy teenwoordigheid leef, Hom prys en loof wat sy lewe vir my gegee het." {En 249.2}

Wat 'n vreugde sal daar wees wanneer die verlostes hulle weer sien en groet wat so baie vir hulle gewerk het! The Review and Herald, 5 Januarie 1905 {En 250.1}

Wanneer hulle [die jongmense] Christus aanvaar en in Hom glo, word hulle in 'n noue verhouding met Hom gebring. Hy gee hulle die krag om kinders van God te word en kontak te hê met die hoogste hoogwaardigheidsbekleërs van die hemel, met Gabriël, met gerubs en serafs, met engele en aartsengele. "En hy het my getoon 'n suiwer rivier van die water van die lewe, helder soos kristal, wat uitstroom uit die troon van God en van die Lam. In die middel van sy straat en weerskante van die rivier was die boom van die lewe wat twaalf maal vrugte dra en elke maand sy vrugte gee, en die blare van die boom is tot genesing van die nasies. En daar sal geen enkele vervloeking meer wees nie, en die troon van God en van die Lam sal daarin wees, en sy diensknegte sal Hom dien. En hulle sal sy aangesig sien, en sy Naam sal op hulle voorhoofde wees. En nag sal daar nie wees nie; en hulle het geen lamp of sonlig nodig nie, omdat die Here God hulle verlig; en hulle sal as konings regeer tot in alle ewigheid." Openbaring 22:1-5 Spalding en Magan-versameling 52 {En 250.2}

Slegs wanneer ons God se dade in die lig van die ewigheid oorweeg, sal ons besef wat ons aan die sorg en tussenkoms van sy engele te danke het. Hemelse wesens het 'n aktiewe rol gespeel in die sake van mense. Onderwys 278 {En 250.3}

In ons toekomstige lewe sal ons dinge verstaan wat ons hier tot die uiterste verwonder het. Daar sal ons leer watter sterk Helper ons gehad het, en hoe dikwels God sy engele gestuur het wanneer ons die voorskrifte van die Woord van God nagekom het. Die Tekens van die Tye, 3 Januarie 1906 {En 250.4}

In die toekomstige wêreld sal Christus die verlostes na die rivier van die lewe lei en hulle wonderlike kennis leer. Hy sal die geheime van die natuur vir hulle oopmaak. Hulle sal besef dat dit sy soewereine hand is wat die wêrelde op hul plek hou. Hulle sal sien hoe die groot Skepper die blomme van die veld hul kleure gee en hulle sal die goeie bedoelings verstaan van die genadige Vader van wie alle lig uitgaan. Saam met die engele sal die verlostes hulle verenig in dankbare lofliedere vir die oneindige liefde wat God aan 'n ondankbare wêreld bewys het. {En 251.1}

Dan sal verstaan word wat dit beteken dat God die wêreld só liefgehad het: "Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê." The Review and Herald, 3 Januarie 1907 {En 251.2}

As die Seun van God na die erfgename van genade kyk, "... om hierdie rede skaam Hy Hom nie om hulle broers te noem nie." Hebreërs 2:11. Hul verhouding tot God is heiliger as dié van die engele wat nooit geval het nie. Uit die Skatkis van Getuienisse II, 304 {En 251.3}

Deur die krag van sy liefde en deur gehoorsaamheid word die gevalle mens, wat voorheen soos 'n wurm in die stof was, verander sodat hy lid van die hemelse familie kan word en die ewige lewe saam met God, Christus en die heilige engele kan hê. Die hemel juig omdat die leemtes wat deur Satan en sy gevalle engele ontstaan het, weer gevul word deur die verlostes van die Here. Die Opwaartse Blik 61 {En 251.4}

God het die mens geskep tot sy eie verheerliking, sodat die mensdom ná beproewing en versoeking herenig kan word met die hemelse familie. Dit was God se bedoeling om die hemel weer te bevolk met mense wat sy woord volkome gehoorsaam. Adam is toe getoets om te sien of hy gehoorsaam sou wees soos die heilige engele of ongehoorsaam. Die S.D.A. Bybelkommentaar I, 1082 {En 251.5}

Die gevoelens van liefde en meegevoel wat God self in die siel geplant het, sal daar op die edelste en lieflikste manier verwesenlik word. Die rein omgang met heilige wesens, die onbelemmerde gemeenskap met die verhewe engele en die getroues van alle eeue, wat hul gewade gewas en wit gemaak het in die bloed van die Lam, die heilige band wat "alle geslagte in die hemel en op die aarde" verenig (Efesiërs 3:15), sal bydra tot die geluk van die verlostes. Die Groot Stryd 676 {En 252.1}

Die Oordeel tydens die Duisendjarige Ryk

Tydens die duisend jaar tussen die eerste en tweede opstanding vind die oordeel oor die goddeloses plaas. Daniël meld: "... totdat die Oue van dae gekom en aan die heiliges van die Allerhoogste reg verskaf is en die bepaalde tyd gekom het dat die heiliges die koninkryk in besit geneem het ..." Daniël 7:22.

In hierdie tyd regeer die regverdiges as konings en priesters vir God. Johannes sê in Openbaring: "En ek het trone gesien, en hulle het daarop gaan sit, en aan hulle is die oordeel gegee. Salig en heilig is hy wat deel het aan die eerste opstanding; oor hulle het die tweede dood geen mag nie, maar hulle sal priesters van God en van Christus wees en saam met Hom as konings regeer duisend jaar lank." Openbaring 20:4,6 {En 252.2}

Dit is die tyd waarvan Paulus voorspel het dat die regverdiges oor die wêreld sal oordeel. Saam met Christus sal hulle oordeel oor die goddeloses, hul lewens vergelyk met

die wetboek, die Bybel, en dan elke saak beoordeel volgens die dade wat hulle gedurende hul lewe gepleeg het. Christus sal ook Satan en sy engele saam met sy volk oordeel. Die Suidelike Wagter, 14 Maart 1905 {En 252.3}

Die Derde Koms van Jesus

Aan die einde van die duisend jaar kom Christus weer na die aarde. Die skare van die verlostes en ’n gevolg van engele vergesel Hom. Terwyl Hy in ontsagwekkende majesteit neerdaal, beveel Hy die goddelose dode om op te staan om hul oordeel te ontvang. Hulle verskyn, ’n magtige menigte, ontelbaar soos die sand van die see. Wat ’n kontras met hulle wat by die eerste opstanding opgewek is! Die regverdiges was beklee met onsterflike jeug en skoonheid; maar die goddeloses dra die spore van siekte en dood. {En 252.4}

Elke oog in hierdie ontsaglike menigte sien die heerlikheid van die Seun van God, en eensgesind roep hierdie goddelose menigte uit: “Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here!” Dit is nie liefde vir Jesus wat hulle hierdie woorde laat uitroep nie; die krag van die waarheid dwing die woorde van hul onwillige lippe af. Soos die goddeloses in hul grafte ingegaan het, so kom hulle daaruit, met dieselfde vyandigheid teenoor Christus, met dieselfde gees van opstandigheid. Hulle sal geen nuwe tyd van genade ontvang waarin hulle die foute van hul vorige lewe kan regmaak nie. Dit sou niks baat nie. ’n Lewe van oortreding het hul harte nie versag nie, en hulle sou ’n tweede genadetyd, as dit aan hulle gegee word, net soos die eerste gebruik deur God se gebooie te verontagsaam en tot opstand teen Hom aan te spoor. {En 253.1}

Christus daal af na die Olyfberg, vanwaar Hy ná sy opstanding na die hemel opgevaar het en waar die engele die belofte van sy wederkoms herhaal het. Die profeet sê: “Dan sal die Here my God kom, en al die heiliges met U.”

“En in dié dag sal sy voete staan op die Olyfberg wat voor Jerusalem lê, aan die oostekant; en die Olyfberg sal middeldeur gesplyt word van oos na wes tot ’n baie groot dal; en die een helfte van die berg sal wegwyk na die noorde en die ander helfte na die suide. En julle sal vlug in die dal van my berge, want die dal van die berge sal loop tot by Asal, en julle sal vlug soos julle gevlug het vir die aardbewing in die dae van Ussia, die koning van Juda. Dan sal die Here my God kom, al die heiliges met U! En die Here sal Koning wees oor die hele aarde; in dié dag sal die Here een wees, en sy Naam een.” Sagaria 14:5,4,9 Die Groot Stryd 661,662 {En 253.2}

Toe ons opkyk, het ons ’n groot, pragtige stad op twaalf fondamente en met twaalf poorte gesien, drie aan elke kant. By elke poort het ’n engel gestaan. Ons het uitgeroep: “Die stad, die heerlike stad! Die stad van God daal neer uit die hemel!” En sy het in al haar prag en heerlikheid na benede gekom en haar gevestig op die groot terrein wat Jesus vir haar voorberei het. Geestelike Gawes I, 213 {En 253.3}

Nou berei Satan hom voor vir die laaste magtige stryd om die heerskappy. Ontneem van sy mag en afgesny van sy werk van misleiding, was die vors van die kwaad ellendig en terneergedruk; maar wanneer die goddelose dode opgewek word en hy die groot menigte aan sy kant sien, herleef sy hoop en is hy vasbeslote om die Groot Stryd nie op te gee nie. Die goddeloses is Satan se gevangenes. Hulle staan gereed om sy voorstelle te volg en sy bevele uit te voer. Getrou aan sy vroeëre bedrog doen hy egter nie of hy Satan is nie. Hy beweer dat hy die vors is, die wettige eienaar van die wêreld, wie se erfenis onregmatig van hom weggeneem is. Hy stel homself aan sy misleide onderdane voor as ’n redder en verseker hulle dat sy mag hulle uit hul grafte opgewek het en dat hy nou op die punt staan om hulle van die wreedste tirannie te bevry. Hy stel voor om hulle teen die kamp van die heiliges te lei en die stad van God in te neem. {En 254.1}

Onder daardie groot menigte is baie uit die langlewende geslagte van die dae voor die sondvloed. Onder hulle is konings en generaals wat nasies verower het, dapper manne wat nooit ’n veldslag verloor het nie. {En 254.2}

Satan beraadslaag met sy engele en daarna met hierdie konings, veroweraars en magtige manne. Hulle oorweeg die getalle aan hul kant en verklaar dat die leër in die stad klein is in vergelyking met hulle s’n en dat dit oorwin kan word. Hulle beraam planne om die rykdom en heerlikheid van die nuwe Jerusalem in besit te neem. Onmiddellik begin almal voorberei vir die stryd. Bekwame ambagsmanne vervaardig oorlogstuig. Militêre leiers, eens beroemd vir hul sukses, organiseer die groepe strydlustige manne in bataljons en regimente. {En 254.3}

Uiteindelik word die bevel gegee om op te ruk en die magtige leërs beweeg vorentoe. Satan, die magtigste van alle krygers, lei die voorhoede en sy engele versamel hul leërs vir hierdie laaste stryd. Die Groot Stryd 662,663 {En 254.4}

Nou verskyn Christus weer teenoor die vyande. Hoog bo die stad, op ’n fondament van glinsterende goud, is ’n verhewe en luisterryke troon te sien. Op hierdie troon sit die Seun van God, omring deur die onderdane van sy koninkryk. Die Groot Stryd 663 {En 255.1}

In teenwoordigheid van die byeenkoms van die inwoners van die aarde en die hemel vind die uiteindelike kroning van die Seun van God plaas. Hy (Satan) het gesien hoe ’n engel van verhewe gestalte en majestueuse voorkoms die kroon op die hoof van Christus plaas, en hy weet dat die hoë amp van hierdie engel syne kon gewees het. Die Groot Stryd 664,668 {En 255.2}

Die Laaste Oordeel

Dan, bekleed met opperste majesteit en mag, spreek die Koning van die konings die oordeel uit oor die rebelle teen sy regering en voer geregtigheid uit oor hulle wat sy wet oortree het en sy volk onderdruk het. {En 255.3}

Sodra die boeke geopen word en Jesus se oog na die goddeloses kyk, is hulle bewus van elke sonde wat hulle ooit begaan het. Hulle sien dan waar hulle voet van die pad van reinheid en heiligheid afgedwaal het, en hoe ver trots en verontwaardiging hulle gebring het om die wet van God te oortree. {En 255.4}

Die kruis word sigbaar bo die troon; en die tonele van die versoeking en die val van Adam en die opeenvolgende stappe in die groot verlossingsplan verskyn soos in ’n panorama. Die geboorte van die Verlosser in nederigheid, die eenvoud en gehoorsaamheid van sy jeug; sy doop in die Jordaan; Sy openbare bediening as leraar; Sy verraad in die hande van die moorddadige menigte; die Seun van God, voor Annas gebring deur juigende mans, verhoor in die paleis van die hoëpriester, bespot, beskimp, gegesel en uiteindelik ter dood veroordeel in die regsaal van Pilatus en voor die lafhartige en wrede Herodes, alles word lewendig uitgebeeld. En dan word die laaste gebeurtenisse aan die bevende menigte onthul: die stille Lyder op pad na Golgota, die Hemelvors aan die kruis. {En 255.5}

Die vreeslike skouspel verskyn voor hulle oë soos dit werklik gebeur het. Satan, sy engele en sy onderdane het geen mag om hulle van die vertoning van hul eie werk af te wend nie. Alle betrokke persone onthou wat hulle gedoen het. Die Groot Stryd 664-666 {En 256.1}

Daar kom ’n tyd wanneer almal teenoor die engele en hul medemens verantwoording sal moet doen. Dit sal onthul word hoe hulle werklik was. Net soos ’n kunstenaar ’n menslike gesig op ’n gepoleerde plaat kan graveer, so sal hul karakter in die hemelse boeke opgeteken word. In die oordeel sal almal presies gesien word soos hulle is, as God se beeld of geteken deur afgodery, egoïsme, selfsug en hebsug. Manuskripuitgawes XVII, 288 {En 256.2}

Op die dag dat almal kry wat hulle toekom volgens hul werke, sal die oortreders ook ’n kort skets van hul lewe te sien kry. Dit sal wees soos hulle dit self wou hê. Wat sal hulle van hulleself dink? {En 256.3}

Op die dag van die oordeel sal die mense sien wat hulle kon geword het deur die krag van Christus. Hulle het die vereistes van God geken, maar hulle het geweier om die voorwaardes te aanvaar wat Hy in sy Woord gestel het. Hulle het ’n verhouding met demone aangegaan. {En 256.4}

Op die dag van die oordeel sal hierdie onbekeerlike mense dit alles erken. Een toneel ná die ander van hul lewe sal voor hulle afspeel. So duidelik soos in die felle middagson

sal hulle sien wat van hulle kon geword het as hulle vir God gekies het in plaas van teen Hom. Aan hierdie beelde kan niks gedoen word nie. Hul saak is vir ewig gesluit. {En 256.5}

En die gevalle engele, wat ’n hoër intelligensie as mense het, moet besef wat hulle gedoen het deur hul mag te misbruik om mense te verlei tot die keuse van bedrog en onreg. Die Opwaartse Blik 203 {En 256.6}

Maar nou het die tyd aangebreek om die opstand finaal te verslaan en die geskiedenis en aard van Satan te onthul. In hierdie laaste groot poging om Christus te onttroon, sy volk te vernietig en die stad van God in te neem, word die aartsmisleier volledig ontmasker. Almal wat hulle met hom verbind het, erken die volledige mislukking van sy saak. Die volgelinge van Jesus Christus en die getroue engele besef die volle omvang van sy duiwelse samestellings teen die heerskappy van God, en Satan word die teiken van algemene afsku. {En 257.1}

Satan sien dat sy vrywillige rebelse houding hom ongeskik gemaak het vir die hemel. Hy het sy magte opgelei om oorlog teen God te voer; die reinheid, vrede en harmonie van die hemel sou sy grootste kwelling wees. Sy beskuldigings teen die genade en regverdigheid van God is tot swye gebring. Die verwyt wat hy aan die Almagtige wou toeskryf, val volledig op homself. En nou buig Satan voor God en bely die regverdigheid van sy veroordeling. {En 257.2}

Elke kwessie van waarheid en dwaling in die langdurige stryd is nou afgehandel. {En 257.3}

Alhoewel Satan gedwing word om God se regverdigheid te erken en voor die krag van Christus te buig, bly sy karakter onveranderd. Die gees van opstand bars weer los soos ’n magtige storm. Woedend van toorn besluit hy om die groot stryd nie op te gee nie. Die tyd het aangebreek vir die laaste, wanhopige stryd met die Koning van die Hemel. Hy werp hom te midde van sy onderdane en probeer hulle inspireer met sy eie woede en hulle aanspoor tot ’n onmiddellike stryd. Maar van al die ontelbare miljoene wat hy tot opstand verlei het, erken nou niemand meer sy oppergesag nie. Sy mag is verby. Die goddeloses is inderdaad vervul met dieselfde haat teen God as Satan; maar hulle sien dat hul situasie hopeloos is, dat hulle nie die oorhand oor God kan kry nie. Hul toorn ontvlam teen Satan en almal wat sy instrumente in die misleidings was, en met die woede van demone keer hulle hulle teen hulle. {En 257.4}

Vuur val uit die hemel. Die aarde splinter uitmekaar. Die oppervlak van die aarde lyk soos ’n gesmelte massa. {En 258.1}

Hulle sal “WANT kyk, die dag kom, en dit brand soos ’n oond. Dan sal al die vermeteles en almal wat goddeloosheid bedrywe, ’n stoppel wees; en die dag wat kom, sal

hulle aan die brand steek, sê die Here van die leërskare; sodat dit vir hulle geen wortel of tak sal oorlaat nie." Maleagi 4:1. Sommige sal in 'n oogwink vernietig word, terwyl ander dae lank sal ly. Almal sal gestraf word "volgens hul werke". Omdat die sondes van die regverdiges op Satan geplaas is, moet hy nie net ly vir sy eie opstand nie, maar vir al die sondes waartoe hy God se volk mislei het. Sy straf sal baie groter wees as die straf van diegene wat hy mislei het. Nadat almal wat hy mislei het, vernietig is, moet hy bly lewe en ly. In die suiwerende vlamme sal die goddeloses weggevee word. Die Groot Stryd 669-672 {En 258.2}

Deur 'n lewe van rebellie plaas Satan en sy bondgenote hulself so volledig uit harmonie met God dat sy heilige teenwoordigheid alleen vir hulle 'n verterende vuur is. Die Lewe van Jesus 766 {En 258.3}

Die hele heelal sal getuie wees van die aard en die gevolge van die sonde, en die totale uitroeiing daarvan, wat, as dit aan die begin gebeur het, die engele sou geskok het en skande oor God sou gebring het, sal nou sy liefde regverdig en sy eer verhoog voor alle skepsels van die heelal, wie se grootste vreugde dit is om sy wil te doen en in wie se hart sy wet geskryf is. Die Groot Stryd 507 {En 258.4}

Die vuur wat die goddeloses verteer, reinig die aarde. Elke spoor van die vloek word verwyder. Geen ewig brandende hel sal vir die verlostes die vreeslike gevolge van die sonde duidelik maak nie. {En 258.5}

Daar bly net een gedenkteken oor: Ons Verlosser sal altyd die spore van sy kruisiging dra. Op sy gewonde kop, hande en voete is die enigste spore van die wrede werk van die sonde. Die Groot Stryd 672,673 {En 258.6}

Sonde is 'n misterieuse, onverklaarbare iets. Daar is geen rede vir die bestaan daarvan nie, en om dit te probeer verklaar, sou neerkom op die regverdiging daarvan. Die sonde het in 'n volmaakte heelal gekom. En dit het geblyk uiters verkeerd en onvergeeflik te wees. Haar oorsprong of ontstaan is onverklaarbaar en sal nie verklaar word nie, selfs nie op die Dag van Oordeel nie, wanneer die hof sit en die boeke geopen word. Op daardie dag sal dit vir almal duidelik wees dat daar geen rede vir sonde is nie en nog nooit was nie. Wanneer Satan en sy engele en alle mense van wie bewys is dat hulle God se wet oortree het, uiteindelik verhoor word, sal niemand weet wat om te sê nie. Wanneer die rebelle, van die eerste en grootste rebel tot die laaste oortreder, gevra word waarom hulle die wet van God oortree het, sal hulle almal sprakeloos wees. Daar sal geen antwoord wees nie, geen regverdiging wat werklik gewig in die skaal kan dra nie. Die Tekens van die Tye, 28 April 1890

Die bewoners van alle wêrelde sal oortuig word van die regverdigheid van die wet, die beëindiging van die rebellie en die uiteindelike afskaffing van die sonde. Die manier waarop die verlossingsplan opgebou is, openbaar die aard van God nie net aan die mense

nie, maar ook aan die engele; en vir ewig sal die verderflike karakter van die sonde verstaan word as gevolg van die prys wat die Vader en die Seun betaal het vir die verlossing van die sondige mensdom. In Christus, die Lam van God vanaf die grondlegging van die wêreld, sal alle wêrelde die tekens van hierdie vloek ken, en sowel engele as mense sal eer en aanbidding aan die Verlosser bring, want deur Hom sal hulle almal bewaar word teen hernude afval.

Die doeltreffendheid van die kruis beskerm verloste mense teen die gevaar van ’n nuwe sondeval. Die lewe en die dood van Christus ontbloot op doeltreffende wyse Satan se misleidings en weerlê sy bewerings. Die offer wat Christus vir ’n gevalle wêreld gebring het, maak Hom nie net aantreklik vir mense nie, maar ook vir engele, en daar ontstaan ’n onlosmaaklike band. Deur die verlossingsplan word die geregtigheid en genade van God volledig geregverdig en vir ewig sal die heelal van God nooit weer aangeval word nie; nooit weer sal daar rebelle ontstaan nie.

Die Nuwe Aarde

Wanneer God hierdie aarde reinig, sal dit lyk soos ’n oneindige vuursee. En soos God die ark bewaar het omdat daar agt regverdige mense in was, so sal Hy die Nuwe Jerusalem bewaar, waar die getroue gelowiges van alle tye woon.

Alhoewel die hele aarde, met uitsondering van die deel waarop die stad staan, in ’n inferno van vloeibare vuur is, word die stad, net soos die ark, behou deur ’n wonder van God se almagtigheid. Te midde van die rasende elemente bly dit ongedeerd.

Die Nuwe Aarde en ons Ewige Erfenis

Hy [Moses] het die aarde gesien, gereinig deur vuur en vry van elke vlek van sonde, elke merk van die vloek, volledig vernuwe en oorgedra in die besit van die gelowiges vir alle ewigheid.

Die plan van verlossing sal nie volledig verstaan word nie, selfs nie wanneer die verlostes sien soos hulle gesien word en herken soos hulle herken word nie; maar deur alle ewigheid sal voortdurend nuwe waarhede aan die verwonderde en verrukte gees geopenbaar word.

In die verlossingsplan is daar hoogtes en dieptes wat ons gees in alle ewigheid nooit volledig kan deurgrond nie, wonderwerke waarna die engele verlang. Van alle geskape wesens het net die verlostes die stryd met die sonde uit eie ervaring leer ken. Hulle is met Christus verenig en het in die gemeenskap van sy lyding getree, iets waartoe selfs die engele nie in staat was nie. Sal hulle niks te sê hê oor die oorspronklike oorsake van die verlossing nie, niks wat van waarde kan wees vir nie-gevalle wesens nie?

Daar is verborgenhede in die heilsplan waaroor die engele in die hemel hulle voortdurend verwonder. Toe die apostel Petrus gepraat het oor die openbarings aan die profete oor "die lyding" van Christus "en die heerlikheid wat volg", het hy gesê dat dit dinge is "wat ook die engele begeer om te aanskou."

Die verlostes sal die een wêreld ná die ander besoek en baie tyd deurbring met die ondersoek van die verborgenhede van verlossing. En deur die ewigheid sal hulle altyd 'n bietjie meer insig kry.

Die kennis van verlossing is die wetenskap van alle wetenskappe, wat die studie word van die engele en alle geeste van die nie-gevalle wêrelde. Dit is die wetenskap waarop die aandag van ons Here en Verlosser gerig is, wat deurdring in die raad wat voortgekom het uit die Gees van die Ewige. Dit gaan oor daardie wetenskap wat die geeste van die verlostes van God deur eindelose eeue sal besig hou.

God se wonderlike doel van genade, die misterie van sy verlossende liefde, is die tema, "dinge waarin die engele begerig is om in te sien" (1 Petrus 1:12), en hulle sal dit in alle ewigheid oorweeg. Sowel die verlostes as die sondelose wesens sal in die kruis van Christus die belangrikste voorwerp van hul ondersoek en lof sien. Dan sal hulle besef dat die heerlikheid wat van die gesig van Jesus afstraal, die weerkaatsing is van sy selfopofferende liefde. In die lig van Golgota word dit duidelik dat die wet van selfverloënende liefde die wet van die lewe is, geldig op aarde en in die hemel; dat die liefde wat "nie sy eie belang soek nie" (1 Korintiërs 13:5), uit die hart van God ontspring, en dat in Hom wat "sagmoedig en nederig van hart" was (Matteus 11:29), die aard van Hom geopenbaar word "wat alleen onsterflikheid besit en 'n ontoeganklike lig bewoon". 1 Timoteus 6:16. Die Lewe van Jesus 9,10 {En 261.4}

En die verbygaande jare van die ewigheid sal vir hulle ryker en steeds wonderbaarliker openbarings van God en Christus bring. Namate die kennis toeneem, sal ook die liefde, die eerbied en die geluksaligheid toeneem. Hoe meer mense oor God leer, hoe groter sal hul bewondering vir sy natuur wees. En wanneer Jesus hulle die rykdomme van die verlossing en die verbasende heldedade in die felle stryd met Satan openbaar, sal die harte van die verlostes meer en meer van liefde gloei; met oorweldigende verrukking sal hulle hul goue harpe ter hand neem en duisende en duisende stemme sal saamtrek in 'n magtige loflied. {En 262.1}

"En elke skepsel wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde en wat op die see is, en alles wat in hulle is, het ek hoor sê: Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam kom toe die lof en die eer en die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid!" Openbaring 5:13. {En 262.2}

Die Groot Stryd is verby. Sonde en sondaars is nie meer nie. Die hele heelal is rein. Harmonie en vreugde heers deur die ontsaglike skepping. Vanuit Hom wat alles geskep

het, stroom lewe, lig en vreugde oor alle gebiede van die grenslose ruimte. Van die kleinste atoom tot die grootste wêreldliggaam verklaar die hele lewende en lewelose natuur in onbewolkte skoonheid en volmaakte vreugde: God is liefde. Die Groot Stryd 677 {En 262.3}

Nabeskouing

Die tema van verlossing is ’n tema wat die engele wil ondersoek. Dit sal die studie en die inhoud wees van die lied van die verlostes deur alle eeue van die ewigheid. Sou dit nie waardevol genoeg vir ons moet wees om dit nou grondig en noukeurig te bestudeer nie? Die Bible Echo, 1 Januarie 1888 {En 262.4}

Wanneer dit (die menslike kind) die dinge ondersoek en oorweeg wat “selfs die engele verlang om te sien”, kan dit gemeenskap geniet. Hy kan in die voetspore van die hemelse Leraar tree en na sy woorde luister, soos die mense gedoen het toe Jesus onderrig gegee het op berge, vlaktes en langs mere. Hy kan in hierdie wêreld leef in die sfeer van die hemel en gedagtes van hoop en verlange na heiligheid inboesem by hulle wat rou en ly op aarde. Op hierdie manier sal hy self in al hoe inniger gemeenskap kom met die onsigbare, soos iemand wat van oudsher met God gewandel het en al nader aan die drempel van die ewige koninkryk kom totdat die poorte oopgaan en hy daar mag ingaan. Dit sal nie vreemd voel nie. Die stemme wat hom begroet, is dié van die heilige engele wat sy onsigbare metgeselle op aarde was, stemme wat hy hier geleer het om te hoor en lief te hê. Hulle wat deur God se Woord in gemeenskap met die hemel geleef het, sal hulle tuis voel in die hemelse wêreld. Onderwys 117 {En 263.5}

Die Here wil hê dat ons moet besef dat die magtige wesens wat met ons omgaan altyd betrokke is by die werk wat ons hier doen. Hierdie hemelse wesens is dienende engele, en hulle ontmoet ons dikwels in menslike gedaante. As vreemdelinge maak hulle kontak met die mense wat werk in die diens van God. Op eensame plekke verskyn hulle as begeleiers van reisigers wat in gevaar verkeer. Op skepe in nood op see bemoedig engele in menslike gedaante die passasiers, lei hulle af van hul vrees en gee hulle hoop in hul uur van gevaar. En die mense dink dat dit ’n medereisiger is wat hulle nog nooit tevore ontmoet het nie. Die Opwaartse Blik 84 {En 263.1}

Laat ons die pragtige beloftes van God in ons hart bewaar, sodat ons aan ander krag en troos kan gee. Op hierdie manier sal ons die taal van die hemelse engele leer, wat, as ons getrou bly, ons metgeselle in die ewigheid sal wees. Die Jeuginstrukteur, 10 Januarie 1901 {En 263.2}

In ons toekomstige lewe sal ons dinge verstaan wat ons hier verstom. Ons sal dan besef hoe magtig ons Helper was, en hoe engele van God die opdrag gekry het om ons te beskerm toe ons gehandel het volgens die voorskrifte van die Woord van God. In Hemelse Geweste 257 {En 263.3}

Elke verloste persoon sal dan die bediening van die engele in sy eie lewe erken. Hoe sal dit wees wanneer hy kan praat met die boodskapper van God wat van die eerste oomblik af sy beskermengel was, wat oor sy stappe gewaak het en sy hoof bedek het op die dag van

gevaar; wanneer hy leer van hierdie engel wat by hom was in die dal van die doodskaduwee, wat sy graf onthou het en die eerste was wat hom op die oggend van die opstanding begroet het, en wanneer hy besef hoe God ingegryp het in die individuele lewe en gewerk het in elke daad ten behoewe van die mensdom! Onderwys 278,279 {En 264.1}

"Wat julle te wagte staan, is so onvoorstelbaar dat selfs die engele meer daaroor sou wou weet." 1 Petrus 1:12 {En 264.2}

In Afwagting van die Einde